

I EES-STOFNANIR

1. Sameiginlega EES-nefndin

2022/EES/63/01	Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/61 frá 10. október 2014 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar lausafjárþekjukurfu fyrir lánastofnanir	1
2022/EES/63/02	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2020/569 frá 16. apríl 2020 um samræmt snið og inntak upplýsinga vegna framlagningar upplýsinga sem aðildarríki eiga að gefa skýrslu um samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/63/ESB um vernd dýra sem eru notuð í vísindaskyni og um niðurfellingu á framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2012/707/ESB	37
2022/EES/63/03	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/98 frá 28. janúar 2021 um að samþykkja ekki esbíótrín sem fyrirliggjandi virkt efni til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 18	72
2022/EES/63/04	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/103 frá 29. janúar 2021 um að samþykkja ekki koltvísýring sem fyrirliggjandi virkt efni til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 19	74
2022/EES/63/05	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/327 frá 23. febrúar 2021 um frestun að því er varðar lokadag samþykkis fyrir metóflútríni til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 18	76
2022/EES/63/06	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/333 frá 24. febrúar 2021 um frestun að því er varðar lokadag samþykkis fyrir alfaklórálósi til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 14	78
2022/EES/63/07	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/1080 frá 28. júní 2021 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlega reikningsskilastaðla, IAS-staðla 16, 37 og 41, og alþjóðlega reikningsskilastaðla, IFRS-staðla 1, 3 og 9	80
2022/EES/63/08	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/1283 frá 2. ágúst 2021 um að samþykkja ekki tiltekin virk efni í sæfivörur samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012	89

2022/EES/63/09	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/1421 frá 30. ágúst 2021 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlegan reikningsskilastaðal, IFRS-staðal 16	92
2022/EES/63/10	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2020/740 frá 25. maí 2020 um merkingu hjólbarda að því er varðar eldsneytisnýtni og aðra mæliþætti, um breytingu á reglugerð (ESB) 2017/1369 og niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 1222/2009	96
2022/EES/63/11	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/533 frá 1. apríl 2022 um að koma á jafngildi COVID-19-vottorða sem gefin eru út í Lýðveldinu Kólumbíu og vottorða sem gefin eru út í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953, til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins	127
2022/EES/63/12	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/534 frá 1. apríl 2022 um að koma á jafngildi COVID-19-vottorða sem gefin eru út í Malasíu og vottorða sem gefin eru út í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953, til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins	130
2022/EES/63/13	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/724 frá 10. maí 2022 um að koma á jafngildi COVID-19-vottorða sem gefin eru út í Lýðveldinu Seychelles-eyjum og vottorða sem gefin eru út í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953, til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins	133
2022/EES/63/14	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/725 frá 10. maí 2022 um að koma á jafngildi COVID-19-vottorða sem gefin eru út í Alþýðulýðveldinu Víetnam og vottorða sem gefin eru út í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953, til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins	136
2022/EES/63/15	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/726 frá 10. maí 2022 um að koma á jafngildi COVID-19-vottorða sem gefin eru út í Lýðveldinu Indónesíu og vottorða sem gefin eru út í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953, til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins	139
2022/EES/63/16	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/2212 frá 20. desember 2019 um tilraunaverkefni til að koma til framkvæmda tilteknum ákvæðum um samvinnu á sviði stjórnsýslu, sem sett eru fram í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2394 um samvinnu milli yfirvalda sem bera ábyrgð á að framfylgja lögum um neytendavernd, með því að nota upplýsingakerfið fyrir innri markaðinn	142
2022/EES/63/17	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/25 frá 13. janúar 2021 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlegan reikningsskilastaðal, IAS-staðal 39, og alþjóðlega reikningsskilastaðla, IFRS-staðla 4, 7, 9 og 16	146
2022/EES/63/18	Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/1254 frá 21. apríl 2021 um leiðréttingu á framseldri reglugerð (ESB) 2017/565 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB að því er varðar skipulagskröfur og rekstrarskilyrði verðbréfafyrirtækja og hugtök sem skilgreind eru að því er varðar þá tilskipun	158
2022/EES/63/19	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2160 frá 27. nóvember 2019 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar áhættuskuldbindingar í formi sértryggðra skuldabréfa	163

2022/EES/63/20	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2022/1034 frá 29. júní 2022 um breytingu á reglugerð (ESB) 2021/953 um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) til að auðvelda frjálsa för á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir	169
2022/EES/63/21	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2022/612 frá 6. apríl 2022 um reiki á almennum farnetum innan Sambandsins	178
II	EFTA-STOFNANIR	
1.	Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
2.	Eftirlitsstofnun EFTA	
3.	EFTA-dómstóllinn	
III	ESB-STOFNANIR	
1.	Framkvæmdastjórnin	
	Leiðrétting	
2022/EES/63/22	Leiðrétting á íslenskri þýðingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 596/2014 frá 16. apríl 2014 um markaðssvik (reglugerð um markaðssvik) og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB og tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2003/124/EB, 2003/125/EB og 2004/72/EB	215
2022/EES/63/23	Leiðrétting á íslenskri þýðingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/6 frá 11. desember 2018 um dýralyf og um niðurfellingu á tilskipun 2001/82/EB	215

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/61

2022/EES/63/01

frá 10. október 2014

um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar lausafjárþekjukurfu fyrir lánastofnanir (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, einkum 460. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar fyrst fór að gæta lausafjársvanda vegna fjármálakreppunnar sem hófst árið 2007 lentu margar lánastofnanir í töluverðum erfiðleikum þrátt fyrir að hafa nægilega sterka eiginfjárstöðu vegna þess að þær höfðu ekki stýrt lausafjáráhættu sinni af varfærni. Sumar lánastofnanir urðu of háðar skammtímafjármögnun sem gekk hratt til þurrðar við upphaf fjármálakreppunnar. Slíkar lánastofnanir áttu þá erfitt með lausafjárefnispurn vegna þess að þær höfðu ekki nægilega mikið magn af lausafjáreignum til að koma til móts við úttektarbeiðnir (úttreymi) í þessum álagsaðstæðum. Lánastofnanir neyddust þá til að innleysa eignir á brunaútsölu sem hafði í för með sér vítahring verðlækkana og vantraust á markaði sem aftur leiddi til greiðsluerfiðleika. Að lokum urðu margar lánastofnanir of háðar lausafé frá seðlabönkum og þurftu að bjarga þeim með því að veita þeim háar fjárhæðir úr almannasjóðum. Því varð það ljóst að nauðsynlegt væri að þróa ítarlegar kröfur um lausafjárþekju sem ættu að miða að því að komast hjá þessari áhættu með því að gera lánastofnanir minna háðar skammtímafjármögnun og veitingu lausafjár frá seðlabönkum og þólnari gagnvart skyndilegum áföllum að því er varðar lausafjárstöðu.
- 2) Í ákvæðum 1. mgr. 412 gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eru settar fram kröfur varðandi lausafjárþekju á lánastofnanir sem eru skilgreindar með almennu orðalagi sem skylda til „að eiga lausafjáreignir, þar sem heildarfjárhæð virðis þeirra nær yfir úttreymi lausafjár að frádregnu innstreymi lausafjár við erfðar aðstæður“. Samkvæmt 460. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, hefur framkvæmdastjórnin heimild til að tilgreina í smáatriðum kröfuna um lausafjárþekju og kringumstæðurnar þar sem lögbær yfirvöld þurfa að setja lánastofnunum ákveðin mörk varðandi inn- og úttreymi til að greina sértækar áhættur sem þær eru berskjaldaðar fyrir. Í samræmi við 101. forsendu reglugerðar (ESB) 575/2013 ættu reglurnar að vera sambærilegar við lausafjárþekjuhlutfallið sem kemur fram í alþjóðlegum ramma Baselnefndarinnar um bankaefirlit um mat á, staðla fyrir og eftirlit með lausafjáráhættu, að teknu tilliti til sérstakra aðstæðna í Sambandinu og hverju landi um sig. Þar til krafan varðandi lausafjárþekju hefur að fullu komið til framkvæmda frá og með 1. janúar 2018 ættu aðildarríki að geta beitt lausafjárþekjukröfunum upp að 100% mörkunum fyrir lánastofnanir í samræmi við landslög.
- 3) Í samræmi við staðla Baselnefndarinnar um bankaefirlit um greiðsluhæfi ætti að samþykkja reglur til að skilgreina kröfur varðandi lausafjárþekju sem hlutfall varaforða „lausafjáreigna“ lánastofnunarinnar samanborið við „nettó

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 11, 17.1.2015, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 80/2019 frá 29. mars 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 44, 2.7.2020, bls. 59.

(1) Stjtið. ESB L 176, 27.6. 2013, bls. 1.

lausafjárútsreymi“ á 30 daga álagstímabili. „Nettó lausafjárútsreymi“ ætti að reikna með því að draga innstreymi lausafjár lánastofnunarinnar frá útsreymi lausafjár. Lausafjárþekjuhlutfall skal gefið upp sem prósentuhlutfall sem sett er að lágmarki við 100% markið þegar það er komið að fullu til framkvæmda, sem gefur til kynna að lánastofnunin eigi nægilegar lausafjäreignir til að mæta nettó lausafjárútsreymi á 30 daga álagstímabili. Á slíku álagstímabili ætti lánastofnun með skjóttum hætti að geta umbreytt lausafjäreignum sínum í handbært fé án þess að fá lausafjárstuðning frá seðlabanka eða úr opinberum sjóðum, sem getur leitt til þess að lausafjárþekjuhlutfallið fari tímabundið niður fyrir 100% markið. Ef það á sér stað eða ef vænta má að það muni eiga sér stað á einhverjum tímapunkti, ættu lánastofnanir að fara að sérstökum kröfum sem mælt er fyrir um í 414 gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 til að endurheimta lágmarks lausafjárþekjuhlutfall sitt í tæka tíð.

- 4) Aðeins ætti að skilgreina eignir, sem eru framseljanlegar án takmarkana og hægt er að umbreyta hratt í handbært fé á mörkuðum innan stutts tímaramma og án verulegs taps á virði, sem „lausafjäreignir“ að því er varðar varaforða lauss fjár lánastofnana. Í samræmi við sjötta hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og flokkun Baselnefndarinnar um bankaeftirlit á lausafjäreignum ættu viðeigandi reglur að greina í sundur afar auðseljanlegar eignir og af mjög miklum útlánagæðum eða eignir á stigi 1 og auðseljanlegar eignir og af miklum útlánagæðum eða eignir á stigi 2. Seinna stiginu skal skipta upp í eignir á stigi 2A og 2B. Lánastofnanir ættu að ráða yfir nægilega dreifðum varaforða lauss fjár, með hliðsjón af hlutfallslegri lausafjárstöðu þeirra og útlánagæðum. Til samræmis við það ættu sérstakar kröfur að taka til hvers stigs og undirstigs um frádrag og mörk heildarvaraforða lauss fjár og, þar sem við á, ættu mismunandi kröfur að gilda milli stiga og undirstiga og milli flokka lausafjäreigna á sama stigi eða undirstigi, sem ættu að vera strangari eftir því sem lausafjäreignaflokkun þeirra er lægri.
- 5) Tiltekna almennar kröfur og rekstrarlegar kröfur ættu að gilda um lausafjäreignir til að tryggja að hægt sé að umbreyta þeim í handbært fé með stuttum fyrirvara, með nokkrum undantekningum varðandi tilgreindar eignir á stigi 1 þegar við á. Í þessum kröfum ætti að tilgreina að lausafjäreignirnar ættu að vera án kvaða sem koma í veg fyrir að hægt sé að ráðstafa þeim, að auðvelt sé að verðmeta þær og skrá á viðurkenndum verðbréfamarkaði eða hægt sé að stunda viðskipti með þær í beinni sölu eða á endurkaupamörkuðum. Í þeim ætti einnig að tryggja að lausafjárstýringarsvið lánastofnunar hafi aðgang að og stýri ávallt lausafjäreignum hennar og að eignirnar sem mynda varaforða lauss fjár séu hæfilega dreifðar. Fjölbreytni eigna er mikilvæg til að tryggja að getu lánastofnana til að koma lausafjäreignum fljótt í verð án verulegs virðistaps sé ekki teft í tvísýnu með því að þær eignir séu viðkvæmar fyrir sama áhættuþætti. Einnig ætti að krefja lánastofnanir um að tryggja samræmi milli þess í hvaða gjaldmiðli lausafjäreignir þeirra og nettó lausafjárútsreymi þeirra eru tilgreind til að hindra að of mikið gjaldmiðlamisvægi komi í veg fyrir að þær geti notað varaforða lauss fjár síns til að mæta lausafjárútsreymi í tilteknum gjaldmiðli á álagstímabili.
- 6) Í samræmi við tilmæli Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í skýrslu sinni frá 20. desember 2013, sem gerð var skv. 3. og 5. mgr. 509. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, ætti að staðsetja allar tegundir skuldabréfa, sem ríkisstjórnir aðildarríkja og seðlabankar gefa út eða tryggja, auk þeirra sem yfirþjóðlegar stofnanir gefa út eða tryggja, á stigi 1. Eins og Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur bent á eru sterk varfærnisrök gegn því að mismuna aðildarríkjum vegna þess að með því að útiloka sum ríkisskuldabréf frá stigi 1 myndi myndast hvati til að fjárfesta í öðrum ríkisskuldabréfum innan Sambandsins, sem myndi leiða til uppskiptingar innri markaðarins og auka gagnkvæma hættu á smitáhrifum milli lánastofnana og ríkja í kreppu („sambandið milli banka og ríkja“). Að því er varðar þriðju lönd ætti að staðsetja áhættuskuldbindingar vegna seðlabanka og ríkja, sem fá 0% áhættuvog samkvæmt reglunum um útlánahættu í II. bálki 3 hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, á stigi 1, eins og kveðið er á um í staðli Baselnefndarinnar um bankaeftirlit. Áhættuskuldbindingar vegna héraðsstjórna, staðaryfirvalda og opinberra aðila ætti aðeins að staðsetja á stigi 1 þegar farið er með þær eins og áhættuskuldbindingar vegna ríkisstjórnar þeirra og ríkisstjórnin nýtur 0% áhættuvogar í samræmi við sömu reglur um útlánahættu. Áhættuskuldbindingar vegna fjölbjóðlegra þróunarbanka og alþjóðastofnana sem úthlutað hefur verið 0% áhættuvog ætti að setja í sömu stöðu. Í ljósi þess að eignirnar eru afar auðseljanlegar og af mjög miklum útlánagæðum ættu lánastofnanir að hafa heimild til að hafa þær í varaforða sínum án takmörkunar og þær ættu ekki að falla undir frádrag eða kröfu um fjölbreytni.
- 7) Eignir sem lánastofnanir gefa út ættu almennt ekki að teljast lausafjäreignir, en meðhöndla skal eignir banka, sem ríkisstjórnir aðildarríkja styðja, á stigi 1, svo sem stuðningslánveitendur og lánveitendur í ríkiseigu auk eigna einkabanka með skýra ríkisábyrgð. Þessi ríkisábyrgð er arfleifð frá fjármálakreppunni og ætti að fella úr gildi í áföngum og, í samræmi við það, ættu aðeins eignir banka með ríkisábyrgð sem veitt var eða lofað fyrir 30. júní 2014 að teljast lausafjäreignir. Að sama skapi ætti að fara með réttærri skuldabréf, sem gefin eru út af tilteknum tilgreindum

eignastýringastofnunum tiltekins aðildarríkis, sem eignir á stigi 1 að uppfylltum sömu skilyrðum og gilda um áhættu-skuldbindingar vegna ríkisstjórna viðkomandi aðildarríkja en aðeins með tímabundnum áhrifum.

- 8) Sértrygð skuldabréf eru skuldagerningar sem gefnir eru út af lánastofnunum og tryggðir með tryggingasafni eigna sem samanstendur venjulega af húsnæðislánum eða skuldum úr opinbera geiranum þar sem fjárfestarnir hafa forgangsröfu ef til vanefnda kemur. Tryggt eðli þeirra og nokkrir öryggisþættir til viðbótar, svo sem krafan um að útgefandi þeirra láti aðrar eignir koma í stað eigna í vanskilum í tryggingasafni og viðhaldi virði tryggingasafnsins yfir nafnverði skuldabréfanna („krafa um eignaþekju“), hefur átt þátt í að sértrygð skuldabréf eru tiltölulega áhættulitlir gerningar með ávöxtun sem gegna lykilfjármögnunarhlutverki á húsnæðislánamörkuðum í flestum aðildarríkjum. Í tilteknum aðildarríkjum eru útgáfur útistandandi sértryggðra skuldabréfa umfangsmeiri en safn útistandandi ríkisskuldabréfa. Tiltekin sértrygð skuldabréf á 1. þrepi útlánagæða sýndu einkum framúrskarandi seljanleika á tímabilinu frá 1. janúar 2008 til 30. júní 2012 sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin rannsakaði í skýrslu sinni. Engu að síður mælti Evrópska bankaftirlitsstofnunin með því að farið væri með sértrygð skuldabréf sem eignir á stigi 2A til samræmis við staðla Baselinefndarinnar um bankaftirlit. Hins vegar, í ljósi þeirra sjónarmiða sem fram koma að ofan um útlánagæði þeirra, seljanleika og hlutverk á fjármagnsmörkuðum Sambandsins, er rétt að fara með þessi sértryggð skuldabréf á 1. þrepi útlánagæða sem eignir á stigi 1. Til þess að komast hjá af mikilli samþjöppunaráhættu og ólíkt öðrum eignum á stigi 1 ættu eignir í sértryggðum skuldabréfum á 1. þrepi útlánagæða í varaforða lauss fjár að falla undir 70% hámark í heildarforðanum, lágmarks 7% frádrag og kröfu um fjölbreytni.
- 9) Viðurkenna ætti sértrygð skuldabréf á 2. þrepi útlánagæða sem eignir á stigi 2A sem falla undir sama hámark (40%) og frádrag (15%) sem gildir um aðrar lausafjáreignir á þessu stigi. Þetta má réttlæta á grundvelli tiltækra markaðsgagna sem sýna að sértrygð skuldabréf á 2. þrepi útlánagæða voru seljanlegri en aðrar sambærilegar eignir á stigi 2A og 2B, svo sem verðbréf, tryggð með fasteignaveði í íbúðarhúsnæði á 1. þrepi útlánagæða. Með því að heimila að þessi sértryggð skuldabréf séu tæk til notkunar í varaforða lauss fjár væri enn fremur stuðlað að dreifingu í safni tiltækra eigna innan forðans og komið í veg fyrir ótilhlýðilega mismunun eða hengiflugsáhrif milli þeirra og sértryggðra skuldabréfa í 1. þrepi útlánagæða. Það skal hins vegar tekið fram að verulegt hlutfall þessara sértryggðra skuldabréfa fóru á 2. þrep útlánagæða vegna lækkunar á lánshæfismati ríkisstjórnar aðildarríkisins þar sem útgefandi þeirra hafði staðfestu. Þetta endurspeglar það landsbundna hámark sem yfirleitt er fellt inn í aðferðir lánshæfismatsfyrirtækja sem hefur í för með sér að ekki er hægt að meta fjármálagerninga þannig að þeir fari yfir tiltekið stig í hlutfalli við lánshæfismat ríkis þeirra. Þar af leiðandi komu landsbundin hámark í veg fyrir að sértrygð skuldabréf sem eru gefin út í þeim aðildarríkjum gætu náð 1. þrepi útlánagæða óháð útlánagæðum þeirra, sem dró úr seljanleika þeirra í samanburði við sértrygð skuldabréf af svipuðum gæðum sem gefin voru út í aðildarríkjum sem höfðu ekki verið færð niður um flokk. Af þeim sökum hefur átt sér stað mikil uppskipting fjármagnsmarkaða innan Sambandsins sem undirstrikar nauðsyn þess að finna viðeigandi valkost við ytra mat sem eina þeirra viðmiðana í varfærnisreglum til að flokka seljanleika og útlánaáættu sértryggðra skuldabréfa og annarra flokka eigna. Í samræmi við 1. mgr. 39. gr. b reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 ⁽¹⁾ skal framkvæmdastjórnin skila skýrslu fyrir 31. desember 2015 um önnur tæki til lánshæfismats með það í huga að fjarlægja allar tilvísanir í lánshæfismöt í eftirlitsskyni í lögum Sambandsins eigi síðar en 1. janúar 2020.
- 10) Að því er varðar eignavarin verðbréf hefur Evrópska bankaftirlitsstofnunin mælt með því, í samræmi við eigin rannsóknarniðurstöður og staðla Baselinefndarinnar um bankaftirlit, að einungis verðbréf, tryggð með fasteignaveði í íbúðarhúsnæði á 1. þrepi útlánagæða, verði viðurkennd sem eignir á stigi 2B og falli undir 25% frádrag. Það er líka við hæfi að víkja frá þessum tilmælum og gera eignavörðum verðbréfum sem tryggð eru með öðrum eignum kleift að flokkast sem eignir á stigi 2B. Meira úrval af tækum undirflokkum eigna myndi auka fjölbreytni í varaforða lauss fjár og auðvelda fjármögnun raunhagkerfisins. Enn fremur, þar sem tiltæk markaðsgögn benda til þess að lítil fylgni sé milli eignavarinna verðbréfa og annarra lausafjáreigna svo sem ríkisskuldabréfa, myndi sambandið milli banka og ríkja veikjast og draga myndi úr uppskiptingu innri markaðarins. Að auki eru til staðar vísbendingar um að fjárfestar eigi það til að hamstra hágæða, eignavarin verðbréf með stuttan veginn meðallíftíma og háar fyrirframgreiðslur á meðan fjármálaóstöðugleiki varir, þar sem hægt er að umbreyta þeim hratt í reiðufé og hægt er að reiða sig á þær sem trausta uppsprettu lausafjár. Þetta á einkum við um eignavarin verðbréf sem eru tryggð með lánum og kaupleigusamningum fyrir fjármögnun á vélknúnum ökutækjum („verðbréf tryggð með bilaláni“) en verðflökt á þeim og meðalálág vegna áhættu er sambærilegt við verðbréf, tryggð með fasteignaveði í íbúðarhúsnæði á tímabilinu 2007–2012. Ákveðinn hluti

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 frá 16. september 2009 um lánshæfismatsfyrirtæki (Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 1).

eignavarinn verðbréfa tryggðra með neytendalánum, svo sem kreditkortum, sýndu einnig sambærilegan seljanleika. Að lokum gæti það stuðlað að hagvexti að leyfa eignavarn verðbréf sem eru tryggð með raunhagkerfiseignum, eins og þau sem þegar hafa verið tilgreind og lán til lítilla og meðalstórra fyrirtækja, þar sem það myndi senda jákvæð skilaboð til fjárfesta í tengslum við þessar eignir. Viðeigandi reglur ættu þess vegna að viðurkenna eignavarn verðbréf sem ekki eru aðeins tryggð með fasteignaveði í íbúðarhúsnæði, heldur einnig með bílalánum, neytendalánum og lánum til lítilla og meðalstórra fyrirtækja sem eignir á stigi 2B. Til þess að viðhalda traustri stöðu og virkni varaforða lauss fjár ættu þau ekki að geta talist tæk nema að uppfylltar séu tilteknar kröfur um mikil gæði sem eru í samræmi við þær viðmiðanir sem gilda um einfalda, gagnsæja og staðlaða verðbréfun í annarri löggjöf um fjármálageirann. Meðal þess sem felast ætti í þessum kröfum um mikil gæði, einkum að því er varðar verðbréf sem eru tryggð með fasteignaveði í íbúðarhúsnæði, ætti að vera að farið sé að kröfum um tiltekin veðsetningarhlutföll og hlutföll skulda og tekna, en þessi hlutföll ættu ekki að gilda um verðbréf, tryggð með fasteignaveði í íbúðarhúsnæði, sem gefin eru út fyrir þann dag þegar kröfur um lausafjárþekju koma til framkvæmda. Til þess að taka tillit til minni seljanleika í eignavörðum verðbréfum sem eru tryggð með neytendalánum og lánum til lítilla og meðalstórra fyrirtækja í samanburði við eignavarn verðbréf tryggð með fasteignaveðum í íbúðarhúsnæði og bílalánum, ættu fyrrnefndu bréfin að sæta meira frádragi (35%). Öll eignavarn verðbréf ættu, eins og aðrar eignir á stigi 2B, að sæta 15% heildarhámarki á varaforða lauss fjár og kröfu um fjölbreytni.

- 11) Reglurnar sem varða flokkun, kröfur, hámark og frádrag sem gilda um þær eignir sem eftir eru á stigi 2A og 2B ættu að vera vel samræmdar reglum sem gilda um eignavarn verðbréf sem tryggð eru með fasteignaveðum í íbúðarhúsnæði og tilmælum Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Hins vegar ætti að fara með hluti og hlutdeildarskírteini í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu sem lausafjáreignir á sama stigi og flokki og undirliggjandi eignir sjóðsins um sameiginlega fjárfestingu.
- 12) Einnig er rétt við ákvörðun lausafjárþekjuhlutfalls að taka tillit til miðstýrðrar stýringar lausafjár í samstarfs- og stofnanaverndarkerfum þar sem miðlæg stofnun eða aðili fer með hlutverk sem svarar til hlutverks seðlabanka vegna þess að aðilar að kerfinu hafa almennt ekki beinan aðgang að þeim síðarnefnda. Viðeigandi reglur ættu þar af leiðandi að viðurkenna sem lausafjáreignir þau innlán sem aðilar að kerfinu leggja inn á hlaupareikninga hjá miðlægu stofnuninni og aðra lausafjárfjármögnun sem þeir hafa aðgang að hjá miðlægu stofnuninni. Innlán sem ekki uppfylla skilyrði til að teljast lausafjáreignir ættu að fá ívilnandi útstreymishlutfall sem leyft er fyrir rekstrarlegar innstæður.
- 13) Útstreymishlutfall fyrir stöðug smásöluinnlán ætti að setja við 5% staðalhlutfall en 3% ívilnandi útstreymishlutfall ætti að vera heimilt fyrir allar lánastofnanir sem eiga aðild að innstæðutryggingakerfi í aðildarríki sem uppfyllir tilteknar strangar viðmiðanir. Í fyrsta lagi ætti að taka tillit til framkvæmdar aðildarríkjanna á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB um innstæðutryggingakerfi ⁽¹⁾. Í öðru lagi ætti kerfi aðildarríkjanna að uppfylla sérstakar kröfur að því er varðar endurgreiðslutímabilið, fyrirframfjármögnun og aðgang að viðbótarfjármunum ef mikil þörf er til að leita í varasjóði þeirra. Loks ætti notkun ívilnandi 3% hlutfalls að vera háð fyrirframsamþykki framkvæmdastjórnarinnar, sem ætti aðeins að veita þegar framkvæmdastjórnin er fullviss um að innlánatryggingakerfi aðildarríkisins samræmist áðurnefndum viðmiðunum og ekki eru til staðar álitamál sem vega þyngra varðandi virkni innri markaðarins fyrir smásöluinnlán. Í öllu falli ætti ívilnandi 3% hlutfall fyrir stöðug smásöluinnlán ekki að gilda fyrir 1. janúar 2019.
- 14) Lánastofnanir ættu að geta tilgreint önnur smásöluinnlán sem herra niðurfærsluhlutfall gildir um. Í viðeigandi reglum sem byggjast á leiðbeiningum Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar um smásöluinnlán sem falla undir mismunandi útstreymi ætti að setja fram viðmiðanir til að tilgreina þau smásöluinnlán á grundvelli tiltekinna sérkenna, þ.e. heildarstærð innlánsins, eðli innstæðunnar, endurgjaldið, líkur á úttekt og hvort innstæðueigandinn sé búsettur í landinu eða ekki.
- 15) Ekki má ganga út frá því sem vísu að lánastofnanir fái alltaf lausafjárstuðning frá öðrum fyrirtækjum sem tilheyra sömu samstæðu eða eru aðilar að sama stofnanaverndarkerfi þegar þær lenda í erfiðleikum með að standa við greiðsluskuldbindingar sínar. Hins vegar þegar engin undanþága hefur verið veitt frá að beita lausafjárþekjuhlutfalli á einingargrundvelli, í samræmi við 8. eða 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, ætti lausafjárstreymi milli tveggja lánastofnana sem tilheyra sömu samstæðu eða sama stofnanaverndarkerfi að meginreglu til að fá samhverf innstreymis- og útstreymishlutföll til þess að komast hjá lausafjártapi á innri markaðnum, að því tilskildu að allar nauðsynlegar tryggingar séu til staðar og aðeins með fyrirframsamþykki viðkomandi lögbærra yfirvalda. Slíka ívilnandi meðferð ætti

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB frá 16. apríl 2014 um innstæðutryggingakerfi (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 149).

einungis að veita fyrir streymi yfir landamæri á grundvelli hlutlægra viðmiðana til viðbótar, þ.m.t. lágt lausafjárþættusnið veitandans og móttakandans.

- 16) Til þess að koma í veg fyrir að lánastofnanir reiði sig eingöngu á áætlað innstreymi til að uppfylla lausafjárþekjuhlutfall sitt og einnig til að tryggja lágmarks lausafjáreignir, ætti fjárhæð innstreymis sem getur mætt útstreymi að vera að hámarki 75% af áætluðu heildarútstreymi. Hins vegar, þegar tekið er tillit til sérhæfðra viðskiptalíkana, ætti að leyfa tiltekna undanþágur frá þessu hámarki, annaðhvort í heild eða að hluta, til þess að fara að meðalhófsreglunni og að fengnu fyrirframsamþykki lögbærra yfirvalda. Þar á meðal ætti að vera undanþága fyrir stofnanaverndarkerfisflæði innan samstæðu og innan stofnunar og lánastofnana sem eru sérhæfðar í gegnumstreymishúsnæðislánum eða eignaleigu og kröfukaupum. Að auki ætti að gera lánastofnunum sem sérhæfa sig í fjármögnun bifreiðakaupa eða neytendalánnum kleift að beita hærri 90% hámarki. Þessar undanþágur ættu að vera tiltækar bæði fyrir einingar og á samstæðuþrepi, en einungis þegar tiltekna viðmiðanir eru uppfylltar.
- 17) Lausafjárþekjuhlutfallið ætti að gilda um lánastofnanir bæði á einingar- og samstæðugrunni nema lögbær yfirvöld falli frá beitingu á einingargrunni í samræmi við 8. eða 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Þegar dótturfyrirtækjum í þriðju löndum er steypt saman ætti að taka tilhlýðilegt tillit til krafna um lausafjárþekju sem gilda í þeim löndum. Sameiningarreglur í Sambandinu ættu því ekki að veita lausafjáreignum, lausafjárútstreymi eða innstreymi lausafjár í dótturfyrirtækjum í þriðju löndum hagstæðari meðferð en þá sem fæst samkvæmt innlendum lögum þessara þriðju landa.
- 18) Framkvæmdastjórnin verður, í samræmi við 2. mgr. 508. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að skila skýrslu til aðila sem eru samábyrgir um löggjöfina eigi síðar en 31. desember 2015 um það hvort og hvernig kröfur varðandi lausafjárþekju sem mælt er fyrir um í sjötta hluta ættu að gilda um verðbréfafyrirtæki. Þar til það ákvæði tekur gildi ættu verðbréfafyrirtæki að lúta áfram landslögum aðildarríkjanna um kröfur varðandi lausafjárþekju. Hins vegar ættu verðbréfafyrirtæki að lúta kröfum um lausafjárþekjuhlutfall sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð á samstæðugrunni, þegar þau eru hluti af bankasamstæðu.
- 19) Lánastofnanir þurfa að skila skýrslu til lögbærra yfirvalda sinna um kröfur um lausafjárþekju eins og tilgreint er í smáatriðum í þessari reglugerð í samræmi við 415. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.
- 20) Til þess að gefa lánastofnunum nægan tíma til að fara að ítarlegu kröfunum um lausafjárþekju að fullu ætti að innleiða þær í skrefum í samræmi við tímaáætlun sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 460. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, frá 60% hlutfalli að lágmarki frá 1. október 2015 sem hækkar í 100% 1. janúar 2018.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. BÁLKUR

LAUSAFJÁRÞEKJUHLUTFALL

1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur til að tilgreina nákvæmlega þær kröfur um lausafjárþekju sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 412. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð skal gilda um lánastofnanir sem sæta eftirliti samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærniseftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

2. Lánastofnanir skulu fara að þessari reglugerð á einingargrunni í samræmi við 4. mgr. 6. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Lögbær yfirvöld geta fallið frá beitingu þessarar reglugerðar, í heild eða að hluta, á einingargrunni gagnvart lánastofnun í samræmi við 8. og 10. gr reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um þar.
3. Ef samstæða samanstendur af einni eða fleiri lánastofnunum skal móðurstofnunin í Evrópusambandinu, stofnun sem er undir stjórn móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða stofnun sem er undir stjórn blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB uppfylla skyldurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð á samstæðugrunni í samræmi við 3. mgr. 11. gr. reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og öll eftirfarandi ákvæði:
- a) ekki skal viðurkenna eignir í þriðja landi, sem uppfylla þær kröfur sem mælt er fyrir um í II. bálki og eru í eigu dótturfélags í þriðja landi, sem lausafjáreignir á samstæðugrunni ef þær teljast ekki lausafé samkvæmt landslögum þriðja landsins sem setur fram kröfurnar um lausafjárþekju,
 - b) lausafjárústreymi í dótturfyrirtæki í þriðja landi sem fellur, samkvæmt landslögum þess þriðja lands sem setur fram kröfurnar um lausafjárþekju, undir kröfur sem fela í sér hærra prósentuhlutfall en það sem tilgreint er í III. bálki skal falla undir samstæðuna í samræmi við þau hærri hlutföll sem tilgreind eru í landslögum þess þriðja lands,
 - c) innstreymi lausafjár í dótturfyrirtæki í þriðja landi sem fellur, samkvæmt landslögum þess þriðja lands sem setur fram kröfurnar um lausafjárþekju, undir kröfur sem fela í sér lægra prósentuhlutfall en það sem tilgreint er í III. bálki skal falla undir samstæðuna í samræmi við þau lægri hlutföll sem tilgreind eru í landslögum þess þriðja lands,
 - d) verðbréfafyrirtæki innan samstæðu skal falla undir 4. gr. þessarar reglugerðar á samstæðugrunni og 412. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar skilgreininguna á lausafjáreignum, ústreymi og innstreymi lausafjár bæði á einingar- og samstæðugrunni; að öðru leyti en því sem tilgreint er í þessum lið skulu verðbréfafyrirtæki áfram lúta ítarlegum kröfum um lausafjárþekjuhlutfall gagnvart verðbréfafyrirtækjum eins og mælt er fyrir um í landslögum aðildarríkanna á meðan þess er beðið að kröfur um lausafjárþekjuhlutfall séu tilgreindar í samræmi við 508. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - e) fjárhæð innstreymis frá sérhæfðum lánastofnunum á samstæðustigi sem um getur í 3. og 4. mgr. 33. gr. skal aðeins viðurkennd upp að þeirri fjárhæð ústreymis sem er til komin frá sama fyrirtæki.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „eignir á stigi 1“: eignir sem eru afar auðseljanlegar og af mjög miklum útlánagæðum eins og um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 416. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 2) „eignir á stigi 2“: eignir sem eru auðseljanlegar og með mikið lánshæfi eins og um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 416. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Eignir á stigi 2 skiptast nánar í eignir á stigi 2A og 2B í samræmi við 2. kafla II. bóls þessarar reglugerðar,
- 3) „varaforði lauss fjár“: sú fjárhæð lausafjáreigna sem lánastofnun á í samræmi við II. bálk þessarar reglugerðar,
- 4) „gagnaskilagjaldmiðill“: gjaldmiðill sem notaður skal til að gera lögbærum yfirvöldum grein fyrir lausafjárstöðuliðum sem um getur í II. og III. bálki sjötta hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 í samræmi við 1. mgr. 415. gr. þeirrar reglugerðar,
- 5) „krafa um eignaþekju“: hlutfall eigna gagnvart skuldbindingum eins og það er ákvarðað í þágu endurbættis lánshæfis í tengslum við sértryggð skuldabréf í landslögum aðildarríkis eða þriðja lands,
- 6) „lítil og meðalstór fyrirtæki“: lítið og meðalstórt fyrirtæki eins og skilgreint er í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB ⁽¹⁾,
- 7) „nettó lausafjárústreymi“: fjárhæð sem fæst með því að draga innstreymi lausafjár lánastofnunar frá ústreymi hennar í samræmi við III. bálk þessarar reglugerðar,

⁽¹⁾ Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB frá 6. maí 2003 um skilgreininguna á örfyrirtækjum, litlum fyrirtækjum og meðalstórum fyrirtækjum (Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36).

- 8) „smásöluinnlán“: skuld við einstakling eða lítið eða meðalstórt fyrirtæki ef viðkomandi myndi uppfylla skilyrði flokks smásöluáættuskuldbindinga samkvæmt staðal- eða innramatsaðferð fyrir útlánaáættu, sem og skuld við fyrirtæki sem telst hæft til þeirrar meðferðar sem um getur í 4. mgr. 153. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og ef samanlögð innlán allra slíkra fyrirtækja á samstæðugrunni fara ekki yfir eina milljón evra,
- 9) „viðskiptavinur á fjármálamarkaði“: viðskiptavinur sem sinnir starfsemi, einni eða fleiri, sem talin er upp í I. viðauka við tilskipun 2013/36/ESB sem meginstarfsemi sinni, eða er eitthvað af eftirtöldu:
- a) lánastofnun,
 - b) verðbréfafyrirtæki,
 - c) fjármálastofnun,
 - d) sérstakur verðbréfunaraðili,
 - e) sjóður um sameiginlega fjárfestingu,
 - f) lokaður fjárfestingarsjóður,
 - g) váttryggingafélag,
 - h) endurtryggingafélag,
 - i) eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði,
- 10) „einkafjárfestingarfélag“: fyrirtæki eða sjóður sem einstaklingur á eða er raunverulegur eigandi að eða hópur mjög tengdra einstaklinga, sem stofnað er eingöngu til að stýra eignum eigendanna og sinnir ekki neinni annarri viðskipta-, iðnaðar- eða atvinnustarfsemi. Tilgangur einkafjárfestingarfélags getur verið stoðstarfsemi svo sem að skilja í sundur eignir eigenda frá heildareignum fyrirtækis, auðvelda flutning eigna innan fjölskyldu eða koma í veg fyrir að eignum sé skipt upp eftir andlát fjölskyldumeðlims, að því gefnu að það tengist þeim megintilgangi að stýra eignum eigendanna,
- 11) „álag“: skyndileg eða alvarlega versnandi greiðslugeta eða lausafjárstaða lánastofnunar vegna breytinga á markaðsaðstæðum eða sérstökum þáttum sem valda verulegri áhættu á því að lánastofnunin verði ófær um að uppfylla skuldbindingar sínar þegar þær falla í gjalddaga innan næstu 30 almanaksdaga,
- 12) „verðbréfaceðlán“: veðtryggð útlán sem veitt eru viðskiptamönnum í því skyni að taka skuldsetta stöðu.

4. gr.

Lausafjárþekjuhlutfall

1. Ítarleg krafa um lausafjárþekju í samræmi við 1. mgr. 412. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skal vera jöfn hlutfallinu milli varaforða lauss fjár lánastofnunar og nettó lausafjárútsreymi á 30 almanaksdaga löngu álagstímabili og skal gefin upp sem prósentu. Lánastofnanir skulu reikna lausafjárþekjuhlutfall sitt í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$\frac{\text{varaforði lauss fjár}}{\text{nettó lausafjárútsreymi á 30 almanaksdaga löngu álagstímabili}} = \text{lausafjárþekjuhlutfall (\%)}$$

2. Lánastofnanir skulu viðhalda lausafjárþekjuhlutfalli sem er a.m.k. 100%.

3. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. geta lánastofnanir breytt lausafjáreignum sínum í reiðufé til að mæta hreinu lausafjárútsreymi á meðan álagstímabil standa yfir, jafnvel þó að slík notkun lausafjáreigna geti orðið til þess að lausafjárþekjuhlutfall fari undir 100% á slíku tímabili.

4. Hvenær sem lausafjárþekjuhlutfall lánastofnunar hefur fallið eða ástæða er til að ætla að það falli niður fyrir 100% mörkin skulu kröfurnar sem mælt er fyrir um í 414. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 gilda. Þar til lausafjárþekjuhlutfallinu hefur aftur verið komið á það stig sem um getur í 2. mgr. skal lánastofnunin senda lögbæra yfirvaldinu skýrslu um lausafjárþekjuhlutfallið í samræmi við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014 frá 16. apríl 2014 um tæknilega framkvæmdarstaðla að því er varðar skýrslugjöf stofnana til eftirlitsyfirvalda samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 (Stjúd. L 191, 28.6.2014, bls. 1).

5. Lánastofnanir skulu reikna út og fylgjast með lausafjárþekjuhlutfalli sínu í gagnaskilagjaldmiðlinum og í hverjum gjaldmiðli fyrir sig sem fellur undir aðskilda skýrslugjöf í samræmi við 2. mgr. 415. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, auk skuldbindinga í reikningsskilagjaldmiðlinum. Lánastofnanir skulu senda lögbæra yfirvaldi sínu skýrslu um lausafjárþekjuhlutfallið í samræmi við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014.

5. gr.

Álagssviðsmyndir fyrir lausafjárþekjuhlutfallið

Hægt er að líta á eftirfarandi sviðsmyndir sem vísbendingar um aðstæður þar sem lánastofnun getur talist vera undir álagi:

- a) niðurfærsla verulegs hluta smásöluinnlána hennar,
- b) tap að hluta eða í heild á getu til ótryggðrar heildsölu fjármögnunar, þ.m.t. heildsöluinnlán og aðrar skilyrtar fjármögnunarleiðir s.s. samningsbundnar eða ósamningsbundnar lausafjárlínur eða lánalínur,
- c) tap að hluta eða í heild á tryggðri skammtíma fjármögnun,
- d) viðbótarústreymi lausafjár vegna lækkunar á lánshæfiseinkunum um allt að þrjú þrep,
- e) aukinn óstöðugleiki á markaði sem hefur áhrif á virði veða eða gæði þeirra eða sem skapar þörf fyrir viðbótartryggingu,
- f) ófyrirséður ádráttur lausafjár- eða lánaþyrirgreiðslu,
- g) möguleg skylda til endurkaupa skulda eða til efnda ósamningsbundinna skuldbindinga.

II. BÁLKUR

VARAFORÐI LAUSS FJÁR

1. KAFLI

Almenn ákvæði

6. gr.

Samsetning varaforða lauss fjár

Til þess að geta talist hluti af varaforða lauss fjár lánastofnunar skulu lausafjäreignir uppfylla allar eftirfarandi kröfur:

- a) almennu kröfurnar sem mælt er fyrir um í 7. gr.,
- b) rekstrarlegu kröfurnar sem mælt er fyrir um í 8. gr.,
- c) hæfisviðmiðanirnar fyrir flokkun sem eignir á stigi 1eða 2 í samræmi við 2. kafla.

7. gr.

Almennar kröfur fyrir lausafjäreignir

1. Til þess að geta talist lausafjäreignir skulu eignir lánastofnunar uppfylla skilyrði 2.–6. mgr.
2. Eignirnar skulu vera eign, réttindi, krafa eða hagsmunir sem lánastofnunin á og vera lausar við allar kvaðir. Í þeim tilgangi skal eign teljast kvaðalaus þegar lánastofnunin sætir ekki lagalegum, samningsbundnum, eftirlitstengdum eða annarskonar takmörkunum sem koma í veg fyrir að hún innleysi, selji, flytji, framselji eða almennt ráðstafi slíkri eign með virkri beinni sölu eða endurhverfum verðbréfa kaupum á næstu 30 almanaksdögum. Eftirfarandi eignir skulu teljast kvaðalaugar:
 - a) eignir sem eru hluti af safni sem eru aðgengilegar til tafarlausrar notkunar sem veðtrygging til að afla lánastofnuninni aukinnar fjármögnunar með samningsbundnum lánalínum sem þó á enn eftir að fjármagna. Þar á meðal skulu vera eignir sem lánastofnun leggur inn hjá miðlægri stofnun í samstarfsneti eða stofnanaverndarkerfi. Lánastofnanir skulu gera ráð fyrir að eignir í eignasafni séu bundnar kvöðum í röð eftir seljanleika á grundvelli flokkunar seljanleika sem sett er fram í 2. kafla, og byrja á eignum sem ekki geta talist hæfar til að vera hluti af varaforða lauss fjár,
 - b) eignir sem lánastofnunin hefur fengið sem tryggingu til að milda útlánaáhættu í öfugum endurhverfum viðskiptum eða fjármögnunarviðskiptum með verðbréf og lánastofnunin getur ráðstafað.

3. Eignirnar skulu ekki hafa verið gefnar út af lánastofnuninni sjálfri, móðurfélagi hennar, öðrum en opinberum aðila sem er ekki lánastofnun, dótturfélögum hennar eða öðru dótturfélagi móðurfélags hennar eða sérstökum verðbréfunaraðila sem lánastofnunin hefur nán tengsl við.
4. Eignirnar skulu ekki hafa verið gefnar út af neinum af eftirfarandi:
- a) annarri lánastofnun, nema útgefandinn sé opinber aðili sem um getur í c-lið 1. mgr. 10. gr. og í a- og b-lið 1. mgr. 11. gr., eignin er sértryggt skuldabréf sem um getur í f-lið 1. mgr. 10. gr. og c- og d-lið 1. mgr. 11. gr. eða eignin tilheyrir flokki sem lýst er í e-lið 1. mgr. 10. gr.,
 - b) verðbréfafyrirtæki,
 - c) váttryggingafélag,
 - d) endurtryggingafélag,
 - e) eignarhaldsfélagi á fjármálasviði,
 - f) blönduðu eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi,
 - g) einhverjum öðrum aðila sem hefur með höndum eitt eða fleiri af þeim verkefnum sem talin eru upp í I. viðauka við tilskipun 2013/36/ESB. Að því er varðar þessa grein, skulu sérstakir verðbréfunaraðilar ekki teljast í hópi þeirra aðila sem um getur í þessum lið.
5. Hægt skal vera að meta virði eignanna á grundvelli mjög útbreiddra og mjög aðgengilegra markaðsverða. Þegar ekki er um að ræða verð sem byggist á markaði verður að vera hægt að meta verð eignanna á grundvelli einfaldrar formúlu þar sem notuð eru opinber gögn sem eru aðgengileg öllum og veltur ekki að verulegu leyti á sterkum ályktunum.
6. Eignirnar skulu skráðar á viðurkenndum verðbréfamarkaði eða vera seljanlegar með virkri beinni sölu eða með einföldum endurhverfum viðskiptum á almennt viðurkenndum mörkuðum fyrir endurhverf viðskipti. Meta skal þessi viðmið sérstaklega fyrir hvern markað. Eign sem tekin er til viðskipta á skipulögðum vettvangi sem er ekki viðurkenndur verðbréfamarkaður, annaðhvort í aðildarríki eða í þriðja landi, skal aðeins talin lausafjáreign þegar viðskiptavettvangurinn veitir aðgang að virkum og stórum markaði fyrir beina sölu eigna. Lánastofnunin skal taka tillit til eftirfarandi lágmarksviðmiðana til að meta hvort viðskiptavettvangur veiti aðgang að virkum og stórum markaði að því er þessa málsgrein varðar:
- a) eldri gagna um breidd og dýpt markaðar sem sannast af lágu verðbili kaup- og sölutilboða, mikilli daglegri veltu og miklum fjölda og fjölbreytileika markaðsaðila,
 - b) að til staðar séu traustir markaðsinnviðir.
7. Kröfurnar sem mælt er fyrir um í 5. og 6. mgr. skulu ekki eiga við um:
- a) peningaseðla og mynt sem um getur í a-lið 1. mgr. 10. gr.,
 - b) áhættuskuldbindingar vegna seðlabanka sem um getur í b- og d-lið 1. mgr. 10. gr. og b-lið 1. mgr. 11. gr.,
 - c) samningsbundna lausafjárfyrirgreiðslu til takmarkaðra nota sem um getur í d-lið 1. mgr. 12. gr.,
 - d) innstæður og aðra fjármögnun í samstarfsneti og stofnanaverndarkerfi sem um getur í 16. gr.

8. gr.

Rekstrarkröfur

1. Lánastofnanir skulu hafa stefnur og takmarkanir til að tryggja að eignarhlutdeildir í lausafjáreignum, sem mynda varaforða lauss fjár þeirra séu hæfilega dreifðar öllum stundum. Í þeim tilgangi skulu lánastofnanir taka tillit til hve mikil dreifingin er milli mismunandi flokka lausafjáreigna og innan sama flokks lausafjáreigna sem um getur í 2. kafla í þessum bálki og allra annarra viðeigandi þátta sem stuðla að dreifingu, svo sem tegunda útgefenda, mótaðila eða landfræðilegrar staðsetningar útgefenda eða mótaðila.

Lögbær yfirvöld geta sett tilteknar takmarkanir eða kröfur um eignarhlutdeildir lánastofnunar í lausafjáreignum til að tryggja að farið sé að kröfunum sem settar eru fram í þessari málsgrein. Slíkar takmarkanir eða kröfur skulu hins vegar ekki gilda um:

- a) eftirfarandi flokka eigna á stigi 1:
 - i. peningaseðla og mynt sem um getur í a-lið 1. mgr. 10. gr.,
 - ii. áhættuskuldbindingar vegna seðlabanka sem um getur í b- og d-lið 1. mgr. 10. gr.,

- iii. eignir sem mynda kröfur á eða eru tryggðar af fjölþjóðlegum þróunarbönkum og alþjóðastofnunum sem um getur í g-lið 1. mgr. 10. gr.,
- b) flokka eigna á stigi 1 sem mynda kröfur á eða eru tryggðar af ríkis- eða héraðsstjórnunum, staðaryfirvöldum eða opinberum aðilum sem um getur í c- og d- lið 1. mgr. 10. gr., að því tilskildu að lánastofnunin eigi viðkomandi eign til að ná yfir hreint lausafjárústreymi undir álagi í gjaldmiðli aðildarríkisins eða þriðja lands eða eignin er gefin út af ríkis- eða héraðsstjórnunum, staðaryfirvöldum eða opinberum aðilum í heimalandi lánastofnunarinnar,
- c) samningsbundna lausafjárfyrirgreiðslu til takmarkaðra nota sem um getur í d-lið 1. mgr. 12. gr.

2. Lánastofnanir skulu hafa greiðan aðgang að lausafjáreignum sínum og geta breytt þeim í reiðufé hvenær sem er á 30 almanaksdaga löngu álagstímabili með beinni sölu eða endurhverfum viðskiptum á almennt viðurkenndum mörkuðum fyrir endurhverf viðskipti. Lausafjáreign skal teljast mjög aðgengileg lánastofnun þegar engar lagalegar eða aðrar hömlur hindra lánastofnun í að breyta slíkum eignum í reiðufé tímanlega.

Eignir notaðar til að endurbæta lánshæfi vegna samsettra fjármálagerna eða til að mæta rekstrarkostnaði lánastofnana skulu ekki teljast mjög aðgengilegar lánastofnunum.

Eignir í þriðja landi þar sem til staðar eru takmarkanir á frjálssu framsali skulu teljast mjög aðgengilegar einungis að því marki sem lánastofnunin notar þær eignir til að mæta ústreymi lausafjár í því þriðja landi. Eignir í óskiptanlegum gjaldmiðli skulu teljast mjög aðgengilegar einungis að því marki sem lánastofnunin notar þær eignir til að mæta ústreymi lausafjár í þeim gjaldmiðli.

3. Lánastofnanir skulu tryggja að lausafjáreignir þeirra séu undir eftirliti sérstakrar lausafjástýringardeildar innan lánastofnunarinnar. Sýna skal lögbæra yfirvaldinu fram á að farið sé að þessari kröfu annaðhvort með því að:

- a) láta lausafjáreignirnar í aðskilið eignasafn undir beinni stjórn lausafjástýringardeildar og í þeim eina tilgangi að nýta þær sem varasjóð, þ.m.t. á álagstímum,
- b) koma á innri kerfum og stjórnþækjum til þess að veita lausafjástýringardeildinni skilvirka rekstrarstjórn til að breyta lausafjáreignum í reiðufé hvenær sem er á 30 almanaksdaga álagstímabilinu og sækja fé í varasjóðinn án þess að það brjóti beint í bága við fyrirliggjandi viðskipta- eða áhættustýringarstefnu. Einkum skal ekki telja eign til varaforða lauss fjár ef sala hennar, án þess að önnur komi í staðinn, á 30 daga álagstímabilinu, myndi fjarlægja áhættuvörn sem myndaði opna áhættustöðu sem væri umfram innri mörk lánastofnunarinnar,
- c) samsetning valkosta í a- og b-lið að því tilskildu að lögbæra yfirvaldið hafi metið þá samsetningu viðunandi.

4. Lánastofnanir skulu reglulega, og a.m.k. einu sinni á ári, breyta hæfilega dæmigerðu úrtaki lausafjáreigna sinna í reiðufé með beinni sölu eða einföldum endurhverfum verðbréfa kaupum á almennt viðurkenndum endurkaupamarkaði. Lánastofnanir skulu þróa ferla til að ráðstafa úrtaki lausafjáreigna sem duga til að:

- a) rannsaka aðgang þessara eigna að markaði og gagnsemi þeirra,
- b) athuga hvort aðferðir lánastofnunarinnar til að koma eignunum tímanlega í verð séu skilvirkar,
- c) lágmarka áhættuna á því að senda markaðnum neikvæð merki vegna þess að lánastofnunin sé að breyta lausafé sínu í reiðufé á álagstímabili.

Kröfurnar sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein skulu ekki gilda um eignir á stigi 1 sem um getur í 10. gr., aðrar en sértryggð skuldabréf af mjög miklum gæðum, samningsbundna lausafjárfyrirgreiðslu til takmarkaðra nota sem um getur í d-lið 1. mgr. 12. gr. eða innlán og aðra lausafjárfjármögnun í samstarfsneti og stofnanaverndarkerfi sem um getur í 16. gr.

5. Kröfurnar sem settar eru fram í 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir að lánastofnanir verji sig gegn markaðsáhættu sem tengist lausafjáreignum þeirra að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) lánastofnunin kemur á fót viðeigandi innra skipulagi í samræmi við 2. og 3. mgr. til að tryggja að þær eignir haldi áfram að vera mjög aðgengilegar og undir stjórn lausafjástýringarsviðsins,
- b) tekið er tillit til hreins ústreymis og innstreymis lausafjár, sem myndi eiga sér stað ef um snemmosun áhættuvarnar er að ræða, í mati á viðkomandi eign í samræmi við 9. gr.

6. Lánastofnanir skulu tryggja að gjaldmiðlasamsetning lausafjäreigna þeirra sé í samræmi við gjaldmiðlasamsetningu nettó lausafjárútsreymis þeirra. Hins vegar, þegar við á, geta lögbær yfirvöld krafist lánastofnanir um að takmarka gjaldmiðlamisvægi með því að setja takmörk á hlutföll nettó lausafjárútsreymis í gjaldmiðli sem mæta má á álagstímabili með því að eiga lausafjäreignir í öðrum gjaldmiðli. Þessari takmörkun er aðeins hægt að beita fyrir gagnaskilagjaldmiðilinn eða gjaldmiðil sem fellur undir aðskilda skýrslugjöf í samræmi við 2. mgr. 415. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Þegar umfang takmörkunar á gjaldmiðlamisvægi, sem hægt er að beita í samræmi við þessa málsgrein, er ákveðið skulu lögbær yfirvöld a.m.k. taka tillit til:

a) hvort lánastofnunin geti gert eitthvað af eftirfarandi:

- i. notað lausafjäreignir til að afla lausafjár í gjaldmiðli og lögsögu þar sem nettó lausafjárútsreymi á sér stað,
- ii. skipt á gjaldmiðlum og aflað fjármuna á gjaldeyrismörkuðum við álagsaðstæður í samræmi við 30 daga álagstímabilið sem sett er fram í 4. gr.,
- iii. breytt umframlausafé úr einum gjaldmiðli í annan og flutt úr einni lögsögu í aðra og milli lögaðila innan samstæðu sinnar við álagsaðstæður í samræmi við 30 almanaksdaga langt álagstímabil sem sett er fram í 4. gr.,

b) áhrifa skyndilegra, neikvæðra gengisbreytinga á fyrirliggjandi stöður sem einkennast af misræmi og virkni gengisáhættuvarna sem þegar eru til staðar.

Takmarkanir á gjaldmiðlamisvægi sem komið er á í samræmi við þessa málsgrein skulu teljast sérstakar lausafjárkröfur eins og um getur í 105. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

9. gr.

Virðismat á lausafjäreignum

Að því er varðar útreikning á lausafjárþekjuhlutfalli skal lánastofnun nota markaðsvirði lausafjäreigna sinna. Markaðsvirði lausafjäreigna skal lækkað í samræmi við frádrag sem sett er fram í 2. kafla og í b-lið 5. mgr. 8. gr. þegar við á.

2. KAFLI

Lausafjäreignir

10. gr.

Eignir á stigi 1

1. Eignir á stigi 1 skulu aðeins taka til eigna sem falla undir einn eða fleiri eftirfarandi flokka og sem uppfylla í hverju tilviki hæfisviðmiðunina sem mælt er fyrir um hér:

a) myntir og peningaseðlar,

b) eftirfarandi áhættuskuldbindingar gagnvart seðlabönkum:

- i. eignir sem mynda kröfur á eða eru tryggðar af Seðlabanka Evrópu eða seðlabanka aðildarríkis,
- ii. eignir sem mynda kröfur á eða eru tryggðar af seðlabönkum þriðju landa, að því tilskildu að tilnefnt, utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki úthluti áhættuskuldbindingum gagnvart seðlabankanum eða ríkissjóði viðkomandi ríkis lánshæfismati sem er a.m.k. á 1. þrepi útlánagæða, í samræmi við 2. mgr. 114. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- iii. fé lánastofnunar á bindireikningi í seðlabanka sem um getur í i. og ii. lið að því tilskildu að lánastofnuninni sé leyft að taka út af bindireikningnum á hvaða tíma sem er á meðan álagstímabil varir og að skilyrðin fyrir því að taka féð út með slíkum hætti hafi verið skilgreind í samkomulagi milli viðeigandi lögbærs yfirvalds og Seðlabanka Evrópu eða seðlabankans,

c) eignir sem mynda kröfur á eða eru tryggðar af eftirfarandi ríkissjóði eða héraðsstjórnunum, staðaryfirvöldum eða opinberum aðilum:

- i. ríkissjóði aðildarríkis,
- ii. ríkissjóði þriðja lands, að því tilskildu að tilnefnt utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki hafi úthlutað honum lánshæfismati sem er a.m.k. á 1. þrepi útlánagæða, í samræmi við 2. mgr. 114. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

- iii. héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld í aðildarríki, að því tilskildu að farið sé með þær eins og áhættuskuldbindingar gagnvart ríkissjóði aðildarríkisins í samræmi við 2. mgr. 115. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - iv. héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld í þriðja landi af þeirri tegund sem um getur í ii. lið, að því tilskildu farið sé með þær eins og áhættuskuldbindingar gagnvart ríkissjóði þriðja lands í samræmi við 4. mgr. 115. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - v. opinberar stofnanir að því tilskildu að farið sé með þær eins og áhættuskuldbindingar gagnvart ríkissjóði aðildarríkis eða einni af héraðsstjórnunum eða staðaryfirvöldunum sem um getur í iii. lið í samræmi við 4. mgr. 116. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- d) eignir sem mynda kröfur á eða eru tryggðar af ríkissjóði eða seðlabanka þriðja lands sem tilnefnt, utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki úthlutar ekki lánshæfismati á 1. þrepi útlánagæða, í samræmi við 2. mgr. 114. gr. reglugerðar ESB nr. 575/2013, að því tilskildu að í því tilviki megi lánastofnunin einungis nota eignirnar sem eignir á stigi 1 til að mæta nettó lausafjárústreymi á álagstíma í sama gjaldmiðli og eignin er tilgreind í.
- Þegar eignin er ekki gefin upp í innlendum gjaldmiðli þriðja lands, getur lánastofnunin einungis fært eignina sem eign á stigi 1 upp að þeirri fjárhæð nettó lausafjárústreymis lánastofnunarinnar á álagstíma í þeim erlenda gjaldmiðli sem samsvarar starfsemi hennar í lögsögunni þar sem lausafjáráhættan er tekin,
- e) eignir útgefnar af lánastofnunum sem uppfylla a.m.k. eina af eftirfarandi kröfum:
- i. útgefandinn er lánastofnun sem ríkisstjórn aðildarríkis eða héraðsstjórn eða staðaryfirvald aðildarríkis stofnar eða kemur á fót, ríkissjóðnum eða staðaryfirvaldinu ber lagaleg skylda til að vernda fjárhagslegan grundvöll lánastofnunarinnar og viðhalda fjárhagslegum lífvænleika hennar á meðan hún er starfrækt og farið er með allar áhættuskuldbindingar þessara héraðsstjórna eða staðaryfirvalda, eftir því sem við á, sem áhættuskuldbindingar gagnvart ríkissjóði aðildarríkisins í samræmi við 2. mgr. 115. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - ii. lánastofnunin er stuðningslánveitandi, sem í skilningi þessarar greinar skal merkja lánastofnun sem hefur þann tilgang að greiða fyrir opinberum stefnum Sambandsins eða ríkisstjórnar eða héraðsstjórnar eða staðaryfirvalds í aðildarríki aðallega með veitingu stuðningslána til aðila, sem ekki tengjast samkeppni og starfa ekki í hagnaðarskyni, að því tilskildu að a.m.k. 90% lánanna sem hún veitir séu tryggð beint eða óbeint af ríkissjóði eða héraðsstjórn eða staðaryfirvaldi og farið sé með allar áhættuskuldbindingar þessara héraðsstjórna eða staðaryfirvalda, eftir því sem við á, sem áhættuskuldbindingar gagnvart ríkissjóði aðildarríkisins í samræmi við 2. mgr. 115. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- f) áhættuskuldbindingar í formi sértryggðra skuldabréfa af mjög miklum gæðum sem skulu uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:
- i. þær eru skuldabréf eins og um getur í 4. mgr. 52. gr. tilskipunar 2009/65/EB eða uppfylla kröfur til að njóta meðferðar sem sett er fram í 4. eða 5. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - ii. áhættuskuldbindingar gagnvart stofnunum í tryggingasafninu uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í c-lið 1. mgr. 129. gr. og í síðustu undirgrein 1. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - iii. lánastofnunin sem fjárfestir í sértryggðum skuldabréfum og útgefandinn uppfyllir gagnsæiskröfurnar sem um getur í 7. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - iv. stærð útgáfunnar er a.m.k. 500 milljón evrur (eða jafngild fjárhæð í innlendum gjaldmiðli),
 - v. sértryggðum skuldabréfum er úthlutað lánshæfismati af tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem er a.m.k. á 1. lánshæfisþrepi, í samræmi við 4. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, samsvarandi lánshæfisþrepi ef um er að ræða skammtímalánshæfismat eða, ef ekki er um að ræða lánshæfismat, þau fái 10% áhættuvog í samræmi við 5. mgr. 129. gr. þeirrar reglugerðar,
 - vi. tryggingasafnið uppfyllir alltaf kröfu um eignaþekju sem er a.m.k. 2% umfram þá fjárhæð sem þarf til að mæta kröfunum vegna sértryggðu skuldabréfanna,
- g) eignir sem eru hluti af kröfum á eða eru tryggðar af fjölþjóðlegum þróunarbönkum og alþjóðastofnunum sem um getur í 2. mgr. 117. gr. og 118. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

2. Markaðsvirði sértryggðra skuldabréfa af mjög miklum gæðum sem um getur í f-lið 1. mgr. skal sæta frádragi sem nemur a.m.k. 7%. Fyrir utan það sem tilgreint er í tengslum við hluti og hlutdeildarskírteini í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu í a- og b-lið 2. mgr. 15. gr., er ekki krafist frádrags af virði þeirra 1. stigs eigna sem eftir eru.

11. gr.

Eignir á stigi 2A

1. Eignir á stigi 2A skulu aðeins taka til eigna sem falla undir einn eða fleiri eftirfarandi flokka og sem uppfylla í hverju tilviki hæfisviðmiðanirnar sem mælt er fyrir um hér:

- a) eignir sem mynda kröfur á eða eru tryggðar af héraðsstjórnnum, staðaryfirvöldum eða opinberum aðilum í aðildarríki, þar sem áhættuskuldbindingar vegna þeirra fá 20% áhættuvog í samræmi við 1. og 5. mgr. 115 gr. og 1., 2. og 3. mgr. 116. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eftir því sem við á,
- b) eignir sem mynda kröfur á eða eru tryggðar af ríkissjóði eða seðlabanka í þriðja landi, eða af héraðsstjórn, staðayfirvaldi eða opinberum aðila í þriðja landi, að því tilskildu að þær fái 20% áhættuvog í samræmi við 2. mgr. 114. gr., 115. eða 116. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eftir því sem við á,
- c) áhættuskuldbindingar í formi hágæða sértryggðra skuldabréfa sem skulu uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:
 - i. þær eru skuldabréf eins og um getur í 4. mgr. 52. gr. tilskipunar 2009/65/EB eða uppfylla kröfur til að njóta meðferðar sem sett er fram í 4. eða 5. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - ii. áhættuskuldbindingar gagnvart stofnunum í tryggingasafni uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í c-lið 1. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - iii. lánastofnunin sem fjárfestir í sértryggðum skuldabréfum og útgefandinn uppfylla gagnsæiskröfurnar sem mælt er fyrir um í 7. mgr. 129 gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - iv. stærð útgáfunnar er a.m.k. 250 milljón evrur (eða jafngild fjárhæð í innlendum gjaldmiðli),
 - v. sértryggðu skuldabréfin hafa fengið lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem er a.m.k. á 2. þrepi útlánagæða, í samræmi við 4. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, samsvarandi þrepi útlánagæða ef um er að ræða skammtímalánshæfismat eða, ef lánshæfismat hefur ekki verið gert fá þau 20% áhættuvog í samræmi við 5. mgr. 129. gr. þeirrar reglugerðar,
 - vi. tryggingasafnið uppfyllir alltaf kröfur um eignaþekju sem er a.m.k. 7 % umfram þá fjárhæð sem þarf til að mæta kröfunum vegna sértryggðu skuldabréfanna. Hins vegar, þegar sértryggð skuldabréf, sem samkvæmt lánshæfismati eru á 1. þrepi útlánagæða, uppfylla ekki lágmarksstærð útgáfu fyrir sértryggð skuldabréf af mjög miklum gæðum í samræmi við iv. lið f-liðar 1. mgr. 10. gr. en uppfylla kröfur fyrir hágæða skuldabréf sem mælt er fyrir um í i., ii., iii. og iv. lið, skulu þau hins vegar að lágmarki háð 2% eignaþekjukröfu,
- d) áhættuskuldbindingar í formi sértryggðra skuldabréfa sem lánastofnanir gefa út í þriðju löndum, sem skulu uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:
 - i. þær eru í formi sértryggðra skuldabréfa í samræmi við landslög þriðja lands, sem verður að skilgreina þær sem skuldabréf sem lánastofnun gefur út, eða dótturfélag sem er í fullri eigu lánastofnunarinnar sem tryggir útgáfuna, og eru tryggðar með eignasafni, sem skal veita handhöfum skuldabréfsins beinan aðgang að endurgreiðslu höfuðstóls og vaxta á grundvelli forgangsréttar komi til vanefnda útgefanda,
 - ii. útgefandinn og sértryggðu skuldabréfin sæta samkvæmt landslögum þriðja lands sérstöku opinberu eftirliti sem er ætlað að vernda handhafa skuldabréfa og eftirlits- og reglufyrirkomulag þriðja landsins verður að vera a.m.k. jafngilt því fyrirkomulagi sem viðhaft er í Sambandinu,
 - iii. sértryggð skuldabréf eru varin með eignasafni af einni eða fleiri tegundum sem lýst er í b-lið, i. lið d-liðar, i. lið f-liðar eða g-lið 1. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Þegar safnið samanstendur af lánum sem tryggð eru með fasteignum verður að uppfylla skilyrði 208. gr. og 1. mgr. 229. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - iv. áhættuskuldbindingar gagnvart stofnunum í tryggingasafni uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í c-lið 1. mgr. 129. gr. og í síðustu undirgrein 1. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - v. lánastofnunin sem fjárfestir í sértryggðum skuldabréfum og útgefandinn uppfylla gagnsæiskröfurnar sem mælt er fyrir um í 7. mgr. 129 gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

- vi. sértryggðu skuldabréfin hafa fengið lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem er a.m.k. á 1. þrepi útlánagæða, í samræmi við 4. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, samsvarandi þrepi útlánagæða ef um er að ræða skammtímalánshæfismat eða, ef lánshæfismat hefur ekki verið gert fá þau 10% áhættuvog í samræmi við 5. mgr. 129. gr. þeirrar reglugerðar og
 - vii. tryggingasafnið uppfyllir alltaf kröfur um eignaþekju sem er a.m.k. 7 % umfram þá fjárhæð sem þarf til að mæta kröfum vegna sértryggðu skuldabréfanna. Hins vegar, þegar stærð útgáfu sértryggðu skuldabréfanna er 500 milljón evrur (eða jafngild fjárhæð í innlendum gjaldmiðli) eða meira, skulu í staðinn gilda um þau lágmarks 2% eignaþekja,
- e) fyrirtækjaskuldabréf sem uppfylla allar eftirfarandi kröfur:
- i. þau hafa fengið lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem er a.m.k. á 1. þrepi útlánagæða, í samræmi við 122. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eða samsvarandi þrepi útlánagæða ef um er að ræða skammtímalánshæfismat,
 - ii. stærð útgáfu verðbréfanna er a.m.k. 250 milljón evrur (eða jafngild upphæð í innlendum gjaldmiðli),
 - iii. hámarkslífímabil verðbréfa við útgáfu er 10 ár,
2. Markaðsvirði sérhverrar eignar á stigi 2A skal sæta frádragi sem nemur a.m.k. 15%.

12. gr.

Eignir á stigi 2B

1. Eignir á stigi 2B skulu aðeins taka til eigna sem falla undir einn eða fleiri eftirfarandi flokka og sem uppfylla í hverju tilviki hæfisviðmiðanirnar sem mælt er fyrir um hér:
- a) áhættuskuldbindingar í formi eignavarinna verðbréfa sem uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 13. gr.,
- b) fyrirtækjaskuldabréf sem uppfylla allar eftirfarandi kröfur:
- i. þau hafa fengið lánshæfismat frá tilnefndu utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki sem er a.m.k. á 3. þrepi útlánagæða, í samræmi við 122. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eða samsvarandi þrepi útlánagæða ef um er að ræða skammtímalánshæfismat,
 - ii. stærð útgáfu verðbréfanna er a.m.k. 250 milljón evrur (eða jafngild upphæð í innlendum gjaldmiðli),
 - iii. hámarkslífímabil verðbréfa við útgáfu er 10 ár,
- c) hlutabréf, að því tilskildu þau uppfylli allar eftirfarandi kröfur:
- i. þau eru hluti af stórrí hlutabréfavísitölu í aðildarríki eða þriðja landi, eins og hún er auðkennd sem slík í þessum lið af lögbæru yfirvaldi í aðildarríki eða viðkomandi opinberu yfirvaldi í þriðja landi. Þegar ekki er um ákvörðun lögbærs yfirvalds eða opinbers yfirvalds að ræða í tengslum við stórar hlutabréfavísitölur, skulu lánastofnanir líta á verðbréfavísitölu sem er samsett úr leiðandi félögum í viðkomandi lögsögu sem slíka verðbréfavísitölu,
 - ii. þau eru gefin upp í gjaldmiðli heimaaðildarríkis lánastofnunarinnar eða, ef þau eru gefin upp í öðrum gjaldmiðli, þau teljast aðeins vera eignir á stigi 2B upp að þeirri fjárhæð sem þarf til að mæta nettó lausafjárústreymi við álagsaðstæður í þeim gjaldmiðli eða þeirri lögsögu þar sem lausafjáráhættan er tekin og
 - iii. sýnt hefur verið fram á að þau séu áreiðanleg sem lausafé hvenær sem er, þ.m.t. á álagstímum. Þessari kröfu skal talið fullnægt þegar lækkan á verði bréfanna var ekki umfram 40% eða hækkan á frádragi ekki umfram 40 prósentustig á 30 almanaksdaga löngu álagstímatímabili, eftir því sem við á, og
- d) samningsbundnar lausafjárfyrirgreiðslur til takmarkaðra nota sem seðlabanki Evrópu, seðlabanki aðildarríkis eða seðlabanki þriðja lands geta veitt, að því tilskildu að kröfurnar sem mælt er fyrir um í 14. gr. séu uppfylltar,
- e) áhættuskuldbindingar í formi hágæða sértryggðra skuldabréfa sem skulu uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:
- i. þær eru skuldabréf eins og um getur í 4. mgr. 52. gr. tilskipunar 2009/65/EB eða uppfylla kröfur til að njóta meðferðar sem sett er fram í 4. eða 5. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - ii. lánastofnunin sem fjárfestir í sértryggðum skuldabréfum uppfyllir gagnsæiskröfurnar sem mælt er fyrir um í 7. mgr. 129 gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

- iii. útgefandi sértryggðra skuldabréfa gerir þær upplýsingar sem vísað er til í a-lið 7. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 aðgengilegar fjárfestum a.m.k. ársfjórðungslega,
 - iv. stærð útgáfunnar er a.m.k. 250 milljón evrur (eða jafngild fjárhæð í innlendum gjaldmiðli),
 - v. sértryggð skuldabréf eru einungis tryggð með eignum sem vísað er til í a-lið, i. lið d-liðar og e-lið 1. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - vi. safn undirliggjandi eigna samanstendur eingöngu af áhættuskuldbindingum sem fá 35% áhættuvog eða lægri skv. 125. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 vegna útlánaáættu,
 - vii. tryggingasafnið uppfyllir alltaf kröfu um eignaþekju sem er a.m.k. 10% umfram þá fjárhæð sem þarf til að mæta kröfunum vegna sértryggðu skuldabréfanna,
 - viii. útgáfulánastofnunin verður að birta upplýsingar mánaðarlega um að tryggingasafnið uppfylli 10% eignaþekjukröfuna,
- f) að því er varðar lánastofnanir sem í samræmi við stofnsamþykktir sínar geta ekki, af trúarlegum ástæðum, átt vaxtaberandi eignir, eignir sem bera ekki vexti er mynda kröfu á eða eru tryggðar af seðlabönkum, eða af ríkisstjórn eða seðlabanka þriðja lands, eða af héraðsstjórn, staðaryfirvaldi eða opinberum aðila í þriðja landi, að því tilskildu að utanaðkomandi láns-hæfismatsfyrirtæki hafi úthlutað þessum eignum lánsþæfismati á a.m.k. 5. þrepi útlánagæða, í samræmi við 114. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eða á samsvarandi útlánagæðaþrepi ef um er að ræða skammtímalánsþæfismat.
2. Markaðsvirði allra eigna á stigi 2B skal sæta eftirfarandi lágmarks frádragi:
- a) viðeigandi frádrag sem sett er fram í 14. mgr. 13. gr. fyrir verðbréfanir á stigi 2B,
 - b) 50% frádrag fyrir fyrirtækjaskuldabréf sem um getur í b-lið 1. mgr.,
 - c) 50% frádrag fyrir hluti sem um getur í c-lið 1. mgr.,
 - d) 30% frádrag fyrir sértryggð hlutabréf eða útgáfur sem um getur í e-lið 1. mgr.,
 - e) 50% frádrag fyrir eignir sem ekki eru vaxtaberandi sem um getur í f-lið 1. mgr.

3. Að því er varðar lánastofnanir sem í samræmi við stofnsamþykktir sínar geta ekki, af trúarlegum ástæðum, átt vaxtaberandi eignir, getur lögbæra yfirvaldið heimilað að vikið sé frá ii. og iii. lið b-liðar 1. mgr. þessarar greinar, að því tilskildu að sannað sé að ekki sé nægilegt framboð á vaxtalausum eignum til að uppfylla þessar kröfur og viðkomandi vaxtalausar eignir séu nægilega seljanlegar á einkamörkuðum.

Við ákvörðun á því hvort eignir sem ekki eru vaxtaberandi séu nægilega auðseljanlegar í merkingu fyrstu undirgreinar skal lögbært yfirvald taka eftirfarandi til athugunar:

- a) tiltæk gögn að því er varðar seljanleika þeirra á markaði, þ.m.t. umfang viðskipta, verðbil kaup-/sölutilboða, verðflökt og verðáhrif og
- b) aðra þætti sem skipta máli varðandi seljanleika þeirra, þ.m.t. söguleg gögn um breidd og dýpt markaðarins fyrir þessar vaxtalausar eignir, fjöldi og fjölbreytileiki þátttakenda á markaðnum og hvort til staðar séu traustir markaðsinnviðir.

13. gr.

Verðbréfun á stigi 2B

1. Áhættuskuldbindingar í formi eignavarinna verðbréfa sem um getur í a-lið 1. mgr. 12. gr. skulu teljast verðbréfun á stigi 2B þegar þær uppfylla viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í 2. til 14. mgr.

2. Verðbréfuð staða og áhættuskuldbindingar sem eru undirliggjandi stöðunni skulu uppfylla allar eftirfarandi kröfur:

- a) tilnefnt utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki hefur gefið stöðunni lánshæfismat sem er a.m.k. á 1. þrepi útlánagæða, í samræmi við 251. eða 261. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eða samsvarandi þrepi útlánagæða ef ekki er um að ræða skammtímalánshæfismat,
- b) staðan er í efsta áhættulagi eða áhættulögum verðbréfunarinnar og er ávallt með hæsta stig forgangs á meðan viðskiptin vara. Í þessum tilgangi skal áhættulag álitid efst ef áhættulagið er, eftir afhendingu tilkynningar um fullnustu og, eftir atvikum, tilkynningu um gjaldfellingu, ekki undirskipað öðrum áhættulögum sömu verðbréfunarviðskipta eða –fyrir–komulags að því er varðar móttöku höfuðstóls- og vaxtagreiðslna, án þess að tekið sé tillit til væntanlegra fjármuna samkvæmt vaxta- eða gjaldeyrisafleiðusamningum, þóknana eða annarra svipaðra greiðslna í samræmi við 261. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- c) sérstakur verðbréfunaraðili, í skilningi 66. liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, hefur aflað hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga með þeim hætti sem er fullnustuhæfur gagnvart sérhverjum þriðja aðila og utan seilingar seljandans (útgefanda, bakhjarls eða upphaflegs lánveitanda) og kröfuhafa þeirra, þ.m.t. þegar um er að ræða ógjaldfærni seljandans,
- d) framsal undirliggjandi áhættuskuldbindinga til sérstaka verðbréfunaraðilans má ekki falla undir neinar strangar endurgreiðslukröfur í lögsögunni þar sem seljandinn (upphafsaðili, bakhjarl eða upphaflegur lánveitandi) er skráður. Þetta nær yfir, en er ekki takmarkað við, ákvæði um að skiptastjóri seljandans (upphafsáðilans, bakhjarlsins eða upphaflega lánveitandans) geti ógilt söluna á undirliggjandi áhættuskuldbindingum einvörðungu á grundvelli þess að hún var gerð innan ákveðins tímabils fyrir yfirlýsinguna um ógjaldfærni seljandans eða ákvæði um að sérstakur verðbréfunaraðili geti eingöngu komið í veg fyrir slíka ógildingu ef hann getur sannað að honum hafi ekki verið ógjaldfærni seljandans ljós á þeim tíma sem salan fór fram,
- e) um umsýslu undirliggjandi áhættuskuldbindinga gildir þjónustusamningur sem inniheldur ákvæði um samfellda þjónustu til að tryggja, að lágmarki, að vanskil eða ógjaldfærni þjónustuveitandans leiði ekki til þess að þjónustan falli niður,
- f) skjölunin sem stýrir verðbréfuninni inniheldur ákvæði um samfellu sem tryggja, að lágmarki, að mótaðilum í afleiðu og lausafjárveitendum sé, eftir atvikum, skipt út við vanskil eða ógjaldfærni þeirra,
- g) verðbréfaða staðan er tryggð með eignasafni einsleitra undirliggjandi áhættuskuldbindinga, sem allar tilheyra eingöngu einum af eftirfarandi undirflokkum, eða með eignasafni einsleitra undirliggjandi áhættuskuldbindinga sem samþætta húsnæðislán sem um getur í i. og ii. lið:
 - i. húsnæðislán tryggð með veði á fyrsta veðrétti sem veitt er einstaklingum til kaupa á aðalheimili þeirra, að því tilskildu að annað eftirfarandi skilyrði sé uppfyllt:
 - lánin í eignasafninu uppfylla að meðaltali veðhlutfallskröfuna sem mælt er fyrir um í i. lið d-liðar 1. mgr. 129. gr. reglugerðar (EBS) nr. 575/2013,
 - landslög aðildarríkisins þar sem lánin voru veitt kveða á um takmörkun á fjárhæð húsnæðisláns sem lántaki getur fengið að láni m.t.t hlutfalls skulda og tekna, og að aðildarríki hafi tilkynnt þessi lög til framkvæmdastjórnarinnar og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar; takmörkunin á hlutfalli skulda og tekna er reiknuð út frá vergum árstekjum lántakans, að teknu tilliti til skattaskuldbindinga og annarra skuldbindinga lántakans og áhættunnar af breytingum á vöxtum á lánstímanum; fyrir hvert húsnæðislán í eignasafninu getur hlutfall vergra tekna lántakans sem hægt er að nota til að standa í skilum á láninu, þ.m.t. á vöxum, höfuðstóli og til greiðslu gjalda, ekki farið yfir 45%,
 - ii. fulltryggðum húsnæðislánum sem um getur í e-lið 1. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að því tilskildu að lánin uppfylli veðtryggingarkröfurnar sem mælt er fyrir um í þeirri málsgrein og meðaltal veðhlutfallskröfunnar sem mælt er fyrir um í i. lið d-liðar 1. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - iii. viðskiptalánum, leigusamningum og lánsheimildum til félaga sem komið er á stofn í aðildarríki til að fjármagna fjárfestingarútgjöld eða viðskiptastarfsemi aðra en kaup eða uppbyggingu á atvinnuhúsnæði, að því tilskildu að a.m.k. 80% af lántökum í eignasafninu með tilliti til jafnvægis eignasafnsins séu lítil og meðalstór fyrirtæki á þeim tíma sem verðbréfunin er gefin út, og að enginn af lántökunum sé stofnun eins og skilgreint er í 3. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

- iv. bílalanum og leigusamningum til lántaka eða leigutaka eða íbúa í aðildarríki. Í þeim tilgangi skulu þau taka til bílálana og leigusamninga fyrir fjármögnun á vélknúnum ökutækjum eða tengivögnum eins og skilgreint er í 11. og 12. lið 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB, dráttarvélum fyrir landbúnað eða skógrækt eins og skilgreint er í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/37/EB, bifhjólum og bifþríhjólum eins og skilgreint er í b- og c-lið 2. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/24/EB, eða ökutækjum á beltum eins og um getur í c-lið 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 2007/46/EB. Slík lán eða leigusamningar geta innihaldið viðbótartryggingar og þjónustuvörur eða aukavarahluti, og ef um er að ræða leigusamninga, hrakvirði leigðu ökutækjanna. Öll lán og leigusamningar í safninu skulu tryggð með fyrsta veðrétti eða tryggingu fyrir ökutækinu eða viðeigandi tryggingu í þágu sérstaka verðbréfunaraðilans, svo sem eignarréttarfyrirvarar;
 - v. lánnum og lánsheimildum til einstaklinga sem eru heimilisfastir í aðildarríki til einka-, fjölskyldu- eða heimilisnota,
- h) staðan er ekki í endurverðbréfun eða gerviverðbréfun eins og um getur í 63. mgr. 4. gr. og 11. mgr. 242. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- i) hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar innihalda ekki framseljanlega fjármálagerninga eða afleiður, nema fjármálagerninga sem gefnir eru út af hinum sérstaka verðbréfunaraðila sjálfum eða öðrum aðilum innan verðbréfunarkerfisins og afleiður sem notaðar eru til áhættuvarna vegna gjaldmiðils- og vaxtaáhættu,
- j) á þeim tíma sem verðbréfunin er gefin út eða tekin inn í eignasafn undirliggjandi áhættuskuldbindinga á hvaða tímapunkti sem er eftir útgáfu, innihalda undirliggjandi áhættuskuldbindingar ekki áhættuskuldbindingar gagnvart lántökum með skert lánshæfi (eða eftir atvikum, ábyrgðaraðila með skert lánshæfi), þegar lántaki með skert lánshæfi (eða eftir atvikum, ábyrgðaraðili með skert lánshæfi) er lántaki (eða ábyrgðaraðili) sem:
- i. hefur verið lýstur gjaldþrota, samið við kröfuhafa sína um eftirgjöf eða endurskipulagningu skulda eða dómstóll veitt kröfuhöfum hans heimild til aðfarar eða bótagreiðslna vegna greiðslufalls innan þriggja ára fyrir útgáfudag,
 - ii. er á opinberri vanskilaskrá,
 - iii. hefur lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki eða lánshæfiseinkunn sem gefur til kynna verulega áhættu á að samningsbundnar samþykktar greiðslur muni ekki verða inntar af hendi í samanburði við meðallántakanda fyrir þessa tegund af lánnum í viðkomandi lögsögu,
- k) á þeim tíma sem verðbréfunin er gefin út eða tekin inn í eignasafn undirliggjandi áhættuskuldbindinga á hvaða tímapunkti sem er eftir útgáfu, innihalda undirliggjandi áhættuskuldbindingar ekki áhættuskuldbindingar sem eru í vanskilum í skilningi 1. mgr. 178. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.
3. Fyrirkomulag endurgreiðslna verðbréfuðu staðnanna skal ekki vera með þeim hætti að það velti aðallega á sölu eigna sem tryggja undirliggjandi áhættuskuldbindingar. Hins vegar skal þetta ákvæði ekki koma í veg fyrir að slíkar áhættuskuldbindingar verði í framhaldinu framlengdar eða endurfjármagnaðar.
4. Fyrirkomulag viðskipta með verðbréfaða stöðu skal uppfylla eftirfarandi kröfur:
- a) ef verðbréfunin hefur verið sett upp án veltitímabils eða veltitímabilið er liðið og ef aðfarargerð eða tilkynning um gjaldfellingu hefur verið afhent, ganga höfuðstólsinngreiðslur frá undirliggjandi áhættuskuldbindingum til eigenda verðbréfuðu staðnanna samkvæmt röð áhættulaga þar sem efsta áhættulag fær greitt fyrst og engri verulegri peningafjárhæð er haldið eftir hjá hinum sérstaka verðbréfunaraðila á hverjum gjalddaga,
 - b) ef verðbréfunin hefur verið sett upp með veltitímabili skal í viðskiptaskjölum kveðið á um atburði sem geta leitt til gjaldfellingar, sem skulu innihalda að lágmarki allt eftirfarandi:
 - i. rýrnun útlánagæða undirliggjandi áhættuskuldbindinga,
 - ii. skort á öflun nægra nýrra undirliggjandi áhættuskuldbindinga, að lágmarki af svipuðum útlánagæðum,
 - iii. atburði tengda ógjaldfærni að því er varðar upphafsaðilann eða umsýsluaðila,
5. Á þeim tíma sem útgáfa verðbréfunarinnar á sér stað skulu lántakendurnir (eða, eftir atvikum, ábyrgðaraðilarnir) hafa innt af hendi a.m.k. eina greiðslu nema verðbréfunin sé tryggð með lánaþyrirgreiðslu sem um getur í v. lið g-liðar 2. mgr.
6. Ef um er að ræða verðbréfanir þar sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar eru húsnæðislán sem um getur í i. og ii. lið g-liðar 2. mgr. skal lánasafnið ekki innihalda lán sem var markaðssett og tryggt á þeirri forsendu að lánsúmsækjandanum eða, eftir atvikum milligönguaðilum, hafi verið gert ljóst að upplýsingarnar sem veittar voru séu mögulega ekki sannreyndar af lánveitandanum.

7. Ef um er að ræða verðbréfanir þar sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar eru húsnæðislán sem um getur í i. og ii. lið g-liðar 2. mgr., skal uppfylla kröfurnar um láns hæfi lántakans sem settar eru fram í 1.–4. mgr., a-lið 5. mgr. og 6. mgr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/17/ESB ⁽¹⁾ eða jafngildar kröfur í þriðju löndum.
8. Ef um er að ræða verðbréfanir þar sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar eru bílalan, leigusamningar, neytendalan og lánsheimildir sem um getur í iv. og v. lið g-liðar 2. mgr., skal matið á láns hæfi lántakans uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í 8. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2008/48/ESB ⁽²⁾.
9. Ef upphafsaðilinn, bakhjarlinn eða upphaflegi lánveitandinn er með staðfestu í Sambandinu hlítir hann kröfunum sem mælt er fyrir um í fimmta hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og birtir upplýsingar í samræmi við 8. gr. b reglugerðar (ESB) nr. 1060/2009, um útlánagæðin og árangur af hinum undirliggjandi áhættuskuldbindingum, samsetning viðskiptanna, fjárflæðið og sérhver veðtrygging vegna áhættuskuldbindinganna, sem og allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru fyrir fjárfesta til að framkvæma yfirgripsmikil og vel ígrunduð álagspróf. Ef upphafsaðilinn, bakhjarlinn eða upphaflegi lánveitandinn eru með staðfestu utan Sambandsins skulu yfirgripsmikil gögn um lánstöðu í samræmi við staðla sem eru almennt viðurkenndir af markaðsaðilum gerð aðgengileg núverandi og tilvonandi fjárfestum og eftirlitsaðilum við útgáfu og með reglubundnum hætti.
10. Undirliggjandi áhættuskuldbindingar skulu ekki stafa frá lánastofnuninni sem hefur verðbréfuðu stöðuna í varaforða lauss fjár, dótturfélagi hennar eða móðurfélagi, dótturfélagi móðurfélagsins eða öðru fyrirtæki sem hefur nán tengsl við þá lánastofnun.
11. Stærð útgáfu áhættulagsins skal vera a.m.k. 100 milljón evrur (eða jafngild fjárhæð í innlendum gjaldmiðli).
12. Veginn meðaleftirstöðvatími áhættulagsins skal vera 5 ár eða minna, sem skal reikna út frá því sem er lægra af annaðhvort ætlaðri fyrirframgreiðslu fyrir viðskiptin eða 20% föstu uppgreiðsluhlutfalli, þar sem lánastofnunin skal gera ráð fyrir að kauprétturinn verði nýttur á fyrsta leyfilega innlausnardegi.
13. Upphafsaðili áhættuskuldbindinganna sem eru undirliggjandi verðbréfuninni skal vera stofnun eins og skilgreint er í 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eða fyrirtæki sem hefur það að meginstarfsemi að leggja stund á eina starfsemi eða fleiri af þeim sem eru taldar upp í 2. til 12. lið og í 15. lið I. viðauka við tilskipun 2013/36/ESB.
14. Markaðsvirði verðbréfana á stigi 2B skal sæta eftirfarandi lágmarks frádragi:
- a) 25% vegna verðbréfana sem eru tryggðar með undirflokkum eigna sem mælt er fyrir um í i. , ii. og iv. lið g-liðar 2. mgr.,
 - b) 35% vegna verðbréfana sem eru tryggðar með undirflokkum eigna sem mælt er fyrir um í iii. og v. lið g-liðar 2. mgr.

14. gr.

Samningsbundin lausafjárfyrirgreiðsla til takmarkaðra nota

Til þess að teljast eign á stigi 2B, skal samningsbundin lausafjárfyrirgreiðsla til takmarkaðra nota sem seðlabankar geta veitt eins og um getur í d-lið 1. mgr. 12. gr. uppfylla eftirfarandi viðmiðanir:

- a) á tímabili þar sem ekki eru álagsaðstæður sætir fyrirgreiðslan lántökugjaldi fyrir samningsbundnu heildarfjárhæðina sem er a.m.k. það herra af eftirfarandi:
 - i. 75 grunnpunktar á ári eða
 - ii. a.m.k. 25 grunnpunktum á ári umfram mismun ávöxtunar af eignunum sem notaðar eru til að tryggja fyrirgreiðsluna og ávöxtunar dæmigerðs safns lausafjáreigna, eftir að leiðrétt hefur verið fyrir verulegum mun á útlánaáhættu.
- Á álagstímabili getur seðlabanki lækkað lántökugjaldið sem lýst er í fyrstu undirgrein þessa liðar að því tilskildu að viðeigandi lágmarkskröfur um lausafjárfyrirgreiðslur samkvæmt öðrum lausafjárleiðum sem mælt er fyrir um í 19. gr. séu uppfylltar,
- b) fyrirgreiðslan er tryggð með kvaðalausum eignum af tegund sem seðlabanki tilgreinir. Þær eignir sem veittar eru sem veðtrygging skulu uppfylla allar eftirfarandi viðmiðanir:
 - i. form eignarhalds þeirra er þannig að auðvelt er að framselja þær tafarlaust til seðlabanka ef til þess kemur að fyrirgreiðslan er gjaldfelld,
 - ii. verðgildi að loknu frádragi eins og því er beitt af seðlabankanum nægir til að mæta heildarfjárhæð fyrirgreiðslunnar,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/17/ESB frá 4. febrúar 2014 um lánssamninga fyrir neytendur í tengslum við íbúðarhúsnæði og um breytingu á tilskipun 2008/48/EB og 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtið. ESB L 60, 28.2.2014, bls. 34).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/48/EB frá 23. apríl 2008 um lánssamninga fyrir neytendur og um niðurfellingu tilskipunar ráðsins 87/102/EEB (Stjtið. ESB L 133, 22.5.2008, bls. 66).

- iii. þær eru ekki taldar sem lausafjáreignir í varaforða lauss fjár lánastofnunarinnar,
- c) fyrirgreiðslan samræmist umgjörð seðlabankans um mótaðilaáættu,
- d) skuldbindingartími fyrirgreiðslunnar er lengri en sem nemur hinu 30 almanaksdaga álagstímabili sem um getur í 4. gr.,
- e) seðlabankinn afturkallar ekki fyrirgreiðsluna áður en til samningsbundins gjalddaga kemur og frekari lánaákvörðun er ekki tekin svo lengi sem hlutaðeigandi lánastofnun heldur áfram að vera metin gjaldfær,
- f) seðlabankinn hefur birt formlega stefnu þar sem fram kemur ákvörðun hans um að veita samningsbundna lausafjárfyrirgreiðslu til takmarkaðra nota, skilyrði fyrirgreiðslunnar og þær tegundir lánastofnanna sem geta óskað eftir þeirri fyrirgreiðslu.

15. gr.

Sjóðir um sameiginlega fjárfestingu

1. Hlutir og hlutdeildarskírteini í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu skulu gilda sem lausafjáreignir á sama stigi og undirliggjandi lausafjáreignir hlutaðeigandi fyrirtækis upp að fastri fjárhæð sem nemur 500 milljón evrum (eða jafngildri fjárhæð í innlendum gjaldmiðli) fyrir hverja lánastofnun á einingargrunni, að því tilskildu að:

- a) kröfur skv. 3. mgr. 132. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 séu uppfylltar,
 - b) sjóðurinn um sameiginlega fjárfestingu fjárfesti einungis í lausafjáreignum og afleiðum, og að því er varðar hið síðar-nefnda, aðeins upp að því marki sem þurfa þykir til að draga úr vaxta-, gjaldmiðla- eða útlánaáættu í eignasafninu.
2. Lánastofnanir skulu beita eftirfarandi lágmarks frádragi af verðmæti hluta eða hlutdeildarskírteina í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu með hliðsjón af flokki undirliggjandi lausafjáreigna:
- a) 0% fyrir mynt og peningseðla og áhættuskuldbindingar gagnvart seðlabanka sem um getur í b-lið 1. mgr. 10. gr.,
 - b) 5% fyrir eignir á stigi 1 aðrar en sértryggt skuldabréf af mjög miklum gæðum,
 - c) 12% fyrir sértryggt skuldabréf af mjög miklum gæðum sem um getur í f-lið 1. mgr. 10. gr.,
 - d) 20% fyrir eignir á stigi 2A,
 - e) 30% fyrir verðbréfanir á stigi 2B sem tryggðar eru með undirflokkum eigna sem mælt er fyrir um í i., ii. og iv. lið g-liðar 2. mgr. 13. gr.,
 - f) 35% fyrir sértryggt skuldabréf sem um getur í e-lið 1. mgr. 12. gr.,
 - g) 40% fyrir verðbréfanir á stigi 2B sem tryggðar eru með undirflokkum eigna sem mælt er fyrir um í iii. og v. lið g-liðar 2. mgr. 13. gr. og
 - h) 55% fyrir fyrirtækjaskuldabréf sem um getur í b-lið 1. mgr. 12. gr., hluti sem um getur í c-lið 1. mgr. 12. gr. og eignir sem bera ekki vexti sem um getur í f-lið 1. mgr. 12. gr.

3. Beita skal aðferðinni sem um getur í 2. mgr. sem hér segir:

- a) þegar lánastofnuninni er kunnugt um áhættuskuldbindingar sem eru undirliggjandi sjóðnum um sameiginlegar fjárfestingar getur hún horft í gegnum þessar undirliggjandi áhættuskuldbindingar til að úthluta þeim viðeigandi frádragi í samræmi við 2. mgr.,
- b) þegar lánastofnuninni er ekki kunnugt um áhættuskuldbindingarnar sem eru undirliggjandi sjóðnum verður lánastofnunin að gera ráð fyrir að sjóðurinn um sameiginlega fjárfestingu fjárfesti eins mikið og umboð hans leyfir í hækkanði röð í lausafjáreignum eins og þær eru flokkaðar að því er varðar 2. mgr., frá þeim sem um getur í g-lið 2. mgr. og þar til hámarks fjárfestingarheimild er náð. Sömu aðferð skal beitt til að ákvarða seljanleikastig undirliggjandi eigna þar sem lánastofnuninni er ekki kunnugt um áhættuskuldbindingarnar sem eru undirliggjandi sjóðnum um sameiginlega fjárfestingu.

4. Lánastofnanir skulu þróa trausta aðferðafræði og verklag til að reikna og tilgreina markaðsvirði og frádrag fyrir hluti og hlutdeildarskírteini í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu. Þegar áhættuskuldbinding er ekki nægilega veruleg fyrir lánastofnun til að þróa sína eigin aðferðafræði og að því tilskildu, í hverju tilviki fyrir sig, að lögbæra yfirvaldið hafi gengið úr skugga um að þessu skilyrði sé mætt, getur lánastofnun aðeins reitt sig á eftirfarandi þriðju aðila til að reikna og tilgreina frádrag vegna hluta eða hlutdeildarskírteina í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu:

- a) vörsluaðila sjóðsins um sameiginlega fjárfestingu að því tilskildu að sjóðurinn um sameiginlega fjárfestingu fjárfesti einungis í verðbréfum og leggi öll slík verðbréf inn hjá þessari vörslustofnun eða

b) hvað varðar aðra sjóði um sameiginlega fjárfestingu, rekstrarfélag sjóðs um sameiginlega fjárfestingu, að því tilskildu að rekstrarfélag sjóðs um sameiginlega fjárfestingu uppfylli þær kröfur sem mælt er fyrir um í a-lið 3. mgr. 132. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

5. Þegar lánastofnun fer ekki að þeim kröfum sem mælt er fyrir um í 4. mgr. þessarar greinar í tengslum við hluti og hlutdeildarskírteini í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu, skal hún hætta að líta á þær sem lausafjáreignir í merkingu þessarar reglugerðar í samræmi við 18. gr.

16. gr.

Innstæður og önnur fjármögnun í samstarfsnetum og stofnanaverndarkerfum

1. Þegar lánastofnun tilheyrir stofnanaverndarkerfi af þeirri tegund sem um getur í 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, kerfi sem myndi geta fengið undanþáguna sem kveðið er á um í 10. gr. þeirrar reglugerðar eða samstarfsneti í aðildarríki, skal farið með óbundin innlán, sem lánastofnunin geymir í miðlægri stofnun, sem lausafjáreignir í samræmi við eitt af eftirfarandi ákvæðum:

- a) þegar miðlægri stofnun ber skylda til að varðveita eða fjárfesta innlánin í lausafjáreignum á tilteknu stigi eða í tilteknum flokki, í samræmi við landslög eða lagalega bindandi skjöl sem gilda um kerfið eða netið, skal meðhöndla innlánin sem lausafjáreignir á því sama stigi eða í þeim sama flokki í samræmi við þessa reglugerð,
- b) þegar miðlægu stofnuninni ber ekki skylda til að varðveita eða fjárfesta innlánin í lausafjáreignum á tilteknu stigi eða í tilteknum flokki, skal meðhöndla innlánin sem eignir á stigi 2B í samræmi við þessa reglugerð og útistandandi fjárhæð þeirra skal sæta a.m.k. 25% lágmarksfrádragi.

2. Þegar lánastofnunin hefur samkvæmt lögum aðildarríkis eða lagalega bindandi skjölum sem gilda um netin eða kerfin sem lýst er í 1. mgr. aðgang innan 30 almanaksdaga að lausafjárfjármögnun frá miðlægri stofnun eða annarri stofnun innan sama nets eða kerfis, skal farið með slíka fjármögnun sem eign á stigi 2B að því marki sem hún er ekki tryggð með lausafjáreignum af tilteknu stigi eða tegund. Beita skal 25% frádragi að lágmarki gagnvart samningsbundnum höfuðstól lausafjárfjármögnunarinnar.

17. gr.

Samsetning varaforða lauss fjár eftir eignastigi

1. Lánastofnanir skulu ávallt fara að eftirfarandi kröfum um samsetningu varaforða lauss fjár:

- a) að lágmarki skulu 60% eigna í varaforða lauss fjár vera eignir á stigi 1,
- b) að lágmarki skulu 30% eigna í varaforða lauss fjár vera eignir á stigi 1 að undanskildum sértryggðum skuldabréfum af mjög miklum gæðum sem um getur í f-lið 1. mgr. 10. gr.,
- c) að hámarki skulu 15% eigna í varaforða lauss fjár vera eignir á stigi 2B.

2. Beita skal kröfunum sem settar eru fram í 1. mgr. eftir að leiðrétt hefur verið fyrir áhrifum tryggðrar fjármögnunar, tryggðra lánveitinga eða skiptasamninga þar sem lausafjáreignir eru notaðar, á lausafjáreignir, þegar þessi viðskipti falla í gjalddaga innan 30 almanaksdaga, eftir að hafa dregið frá viðeigandi frádrag og að því tilskildu að lánastofnunin fari að rekstrarlegum kröfum sem mælt er fyrir um í 8. gr.

3. Lánastofnanir skulu ákvarða samsetningu varaforða lauss fjár síns í samræmi við formúluna sem mælt er fyrir um í I. viðauka við þessa reglugerð.

18. gr.

Skilyrði ekki uppfyllt

1. Þegar lausafjáreign uppfyllir ekki lengur gildandi, almenn skilyrði sem mælt er fyrir um í 7. gr., rekstrarlegu kröfurnar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 8. gr. eða aðrar viðeigandi hæfisviðmiðanir sem mælt er fyrir um í þessum kafla, skal lánastofnunin hætta að viðurkenna hana sem lausafjáreign eigi síðar en 30 almanaksdögum eftir að eignin uppfyllir ekki skilyrði.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu aðeins gilda um hluti eða hlutdeildarskírteini í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu sem uppfylla ekki lengur hæfiskröfur þegar þau fara ekki yfir 10% af heildareignum sjóðsins um sameiginlega fjárfestingu.

19. gr.

Aðrar lausafjáraðferðir

1. Þegar ónógar lausafjáreignir eru til staðar í tilteknum gjaldmiðli fyrir lánastofnanir til að uppfylla lausafjárþekjuhlutfallið sem mælt er fyrir um í 4. gr. skal eitt eða fleiri eftirfarandi ákvæða gilda:
 - a) krafan um gjaldmiðlasamræmi sem sett er fram í 6. mgr. 8. gr. skal gilda að því er varðar þann gjaldmiðil,
 - b) lánastofnunin getur mætt skorti á lausafjáreignum í gjaldmiðli með lánafyrirgreiðslum frá seðlabanka í aðildarríki eða þriðja landi þess gjaldmiðils, að því tilskildu að fyrirgreiðslan uppfylli allar eftirfarandi kröfur:
 - i. hún er bindandi samkvæmt óafturkallanlegum samningi til næstu 30 almanaksdaga,
 - ii. fyrir hana er greitt gjald óháð fjárhæð ádráttar úr fyrirgreiðslunni, ef hann er fyrir hendi,
 - iii. gjaldið er þannig ákvarðað að nettó ávöxtun eignanna sem notaðar eru til að tryggja fyrirgreiðsluna má ekki vera hærri en nettó ávöxtun dæmigerðs safns lausafjáreigna, eftir að leiðrétt hefur verið fyrir verulegum mun á útlánaáhættu,
 - c) þar sem skortur er á eignum á stigi 1 en nægilegt magn er til staðar af eignum á stigi 2A getur lánastofnun notað viðbótareignir á stigi 2A í varaforða lauss fjár og álíta skal að hámarkum sem sett eru fram eftir eignastigum í 17. gr. hafi verið breytt í samræmi við það. Þessar viðbótareignir á stigi 2A skulu sæta lágmarks frádragi sem jafngildir 20%. Eignir lánastofnunarinnar á stigi 2B skulu halda áfram að sæta því frádragi sem gildir í hverju tilviki fyrir sig í samræmi við þennan kafla.
2. Lánastofnanir skulu beita þeim undanþágum sem kveðið er á um í 1. mgr. í öfugu hlutfalli við aðgengileika viðkomandi lausafjáreigna. Lánastofnanir skulu meta lausafjárþörf sína fyrir beitingu þessarar greinar að teknu tilliti til getu sinnar til að draga úr, með traustri lausafjástýringu, þörfinni fyrir þessar lausafjáreignir og eignarhaldi annarra markaðsaðila á þessum eignum.
3. Ákveða skal hvaða gjaldmiðlar geti nýtt undanþágurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr. og upp að hvaða marki ein eða fleiri undanþágur geta verið aðgengilegar í heild fyrir tiltekinn gjaldmiðil, með framkvæmdarreglugerð sem framkvæmdastjórnin mun samþykkja í samræmi við 4. mgr. 419. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.
4. Ítarlegu skilyrðin sem gilda um notkun undanþáganna sem mælt er fyrir um í a- og b-lið 1. mgr. skulu ákvörðuð með framseldri gerð sem framkvæmdastjórnin mun samþykkja í samræmi við 5. mgr. 419. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

III. BÁLKUR

ÚTSTREYMI OG INNSTREYMI LAUSAFJÁR

1. KAFLI

Nettó lausafjárútsreymi

20. gr.

Skilgreining á nettó lausafjárútsreymi

1. Nettó lausafjárútsreymi skal vera summa útsreymis lausafjár í a-lið að frádreginni summu innstreymis lausafjár í b-lið, en skal ekki vera lægra en núll, og skal reiknað með eftirfarandi hætti:
 - a) summa útsreymis lausafjár eins og það er skilgreint í 2. kafla,
 - b) summa innstreymis lausafjár, eins og það er skilgreint í 3. kafla, reiknuð með eftirfarandi hætti:
 - i. innstreymi sem undanþegið er því hámarki sem um getur í 2. og 3. mgr. 33. gr.,
 - ii. það innstreymi sem er lægra af þeim sem um getur í 4. mgr. 33. gr. og 90% af útsreyminu sem um getur í a-lið að frádregnu undanþegnu innstreymi í 2. og 3. mgr. 33. gr., en ekki lægra en núll,
 - iii. það innstreymi sem er lægra fyrir utan þau sem um getur í 2., 3., og 4. mgr. 33. gr. og 75% af útsreyminu sem um getur í a-lið að frádregnu undanþegnu innstreymi í 2. og 3. mgr. 33. gr. og innstreyminu í 4. mgr. 33. gr. deilt með 0,9 til að gera ráð fyrir áhrifum 90% hámarksins, þó ekki lægra en núll.

2. Innstreymi og ústreymi lausafjár skal metið á 30 almanaksdaga álagstímabili samkvæmt sameiginlegri, sérstakri álagssviðsmynd sem tekur til alls markaðarins eins og um getur í 5. gr.
3. Útreikningarnir sem mælt er fyrir um í 1. mgr. skulu gerðir í samræmi við formúluna sem sett er fram í II. viðauka.

21. gr.

Kröfur vegna mats á áhrifum veðtrygginga sem fást með afleiðuviðskiptum

Lánastofnanir skulu reikna vænt ústreymi og innstreymi lausafjár á 30 almanaksdaga tímabili fyrir þá samninga sem skráðir eru í II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 575/2013 á hreinum grunni eftir mótaðila með fyrirvara um tilvist tvíhliða skuldajöfnunarsamninga í samræmi við 295. gr. þeirrar reglugerðar. Að því er varðar þessa grein skal hreinn grunnur teljast vera að frádregnum tryggingum til viðtöku að því tilskildu að þær séu hæfar sem lausafjáreignir samkvæmt II. bálki þessarar reglugerðar. Ústreymi og innstreymi handbærs fjár sem verður til vegna gjaldeyrisafleiðuviðskipta sem felur í sér full skipti á höfuðstól á sama tíma (eða innan sama dags) skal reiknað á hreinum grunni, jafnvel þegar þessi viðskipti falla ekki undir tvíhliða skuldajöfnunarsamning.

2. KAFLI

Ústreymi lausafjár

22. gr.

Skilgreining á ústreymi lausafjár

1. Ústreymi lausafjár skal reiknað út með því að margfalda eftirstöðvarnar af ýmsum flokkum eða tegundum skulda og skuldbindinga utan efnahagsreiknings með vægi sem gerir ráð fyrir niðurfærslu eða ádrætti, eins og tilgreint er í þessum kafla.
2. Ústreymi lausafjár, sem um getur í 1. mgr., skal, í hverju tilviki margfaldað með viðkomandi ústreymishlutfalli, taka til:
 - a) gildandi útistandandi fjárhæðarinnar fyrir stöðug smásöluinnlán og önnur smásöluinnlán í samræmi við 24., 25. og 26. gr.,
 - b) gildandi útistandandi fjárhæðanna fyrir aðrar skuldbindingar sem falla í gjalddaga, þar sem útgefandinn eða fjármögnunarveitandinn geta krafist útgreiðslu eða fjármögnunarveitandinn vænst þess að lánastofnunin mundi endurgreiða skuldina á næstu 30 almanaksdögum sem er ákvarðað í samræmi við 27. og 28. gr.,
 - c) viðbótarústreymis sem er ákvarðað í samræmi við 30. gr.,
 - d) hámarksfjárhæðar sem nýta má á næstu 30 almanaksdögum frá samningsbundnum lána- og lausafjárfyrirgreiðslum sem ekki hafa verið nýttar og sem hafa verið ákvarðaðar í samræmi við 31. gr.,
 - e) viðbótarústreymis sem tilgreint er í matinu í samræmi við 23. gr.

23. gr.

Viðbótarlausafjárústreymi fyrir aðrar vörur og þjónustu

1. Lánastofnanir skulu reglulega meta líkurnar á og mögulegt umfang ústreymis lausafjár á 30 almanaksdaga tímabili fyrir vörur og þjónustu sem ekki er getið um í 27. til 31. gr. og sem þær bjóða eða styðja eða sem hugsanlegir kaupendur myndu telja að tengdust þeim. Þessar vörur eða þjónusta skulu taka til, en ekki takmarkast við, ústreymi lausafjár sem stafar af samningsbundnu fyrirkomulagi sem um getur í 429. gr. og I. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 575/2013, svo sem:
 - a) aðrar skuldbindingar utan efnahagsreiknings og skilyrtar fjármögnunarskyldur, þ.m.t., en ekki takmarkað við, fjármögnunarfyrirgreiðslur sem eru ekki samningsbundnar,
 - b) óáðregin lán og fyrirframgreiðslur til heildsölumótaðila,
 - c) fasteignalán sem hafa verið samþykkt en eru óáðregin,

- d) greiðslukort,
- e) yfirdrættir,
- f) áætlað ústreymi sem tengist endurnýjun eða framlengingu á nýjum smásölulánum eða heildsölulánum,
- g) áætlaðar afleiðuskuldir,
- h) vörur sem tengjast viðskiptafjármögnun utan efnahagsreiknings.

2. Útstreymið sem um getur í 1. mgr. skal metið samkvæmt sviðsmynd sem felur í sér sérstaka álagsatburði og álag á markaðinn í heild sinni eins og um getur í 5. gr. Fyrir þetta mat skulu lánastofnanir taka sérstaklega tillit til verulegs skaða á orðspori sem getur orsakast af því að veita ekki lausafjárstuðning til slíkra vara og þjónustu. Lánastofnanir skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum a.m.k. einu sinni á ári um þær vörur og þjónustu þar sem líkurnar á og hugsanlegt umfang útstreymis lausafjár sem um getur í 1. mgr. eru umtalsverð og lögbæru yfirvöldin skulu ákvarða úthlutun útstreymis. Lögbær yfirvöld geta beitt útstremishlutfalli upp að 5% fyrir vörur tengdar viðskiptafjármögnun utan efnahagsreiknings eins og um getur í 429. gr. og I. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

3. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni a.m.k. einu sinni ári um þær tegundir vara eða þjónustu sem þau hafa ákvarðað útstreymi fyrir á grundvelli skýrslna frá lánastofnunum og skal hafa með í þeirri skýrslu útskýringu á aðferðafræðinni sem beitt er til að ákvarða útstreymi.

24. gr.

Útstreymi stöðugra smásöluinnlána

1. Ef viðmið fyrir herra útstremishlutfall, skv. 2., 3. eða 5. mgr. 25. gr., eru ekki uppfyllt skal upphæð smásöluinnlána sem falla undir innstæðutryggingakerfi, í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/19/EB ⁽¹⁾ eða tilskipun 2014/49/ESB eða sambærilegt innstæðutryggingakerfi í þriðja landi, teljast stöðug og margfölduð með 5% þegar innlánið er annaðhvort:

- a) hluti af föstu viðskiptasambandi, sem þýðir að úttekt er mjög ólíkleg eða
- b) geymt á óbundnum reikningi.

2. Að því er varðar a-lið 1. mgr. skal innstæða teljast hluti af föstu viðskiptasambandi ef innstæðueigandi uppfyllir a.m.k. eina af eftirfarandi viðmiðunum:

- a) á í virku samningsbundnu viðskiptasambandi við lánastofnunina í a.m.k. 12 mánuði,
- b) er í lánasambandi við lánastofnunina vegna húsnæðislána eða annarra langtímalána,
- c) hefur a.m.k. eina aðra virka vöru, aðra en lán, hjá lánastofnuninni.

3. Að því er varðar b-lið 1. mgr. skal smásöluinnlán talið vera á óbundnum reikningi þegar laun, innkoma eða viðskipti eru reglulega tekjufærð annars vegar og gjaldfærð hins vegar á þann reikning.

4. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. geta lögbær yfirvöld, frá 1. janúar 2019, heimilað lánastofnunum að margfalda með 3% þá fjárhæð stöðugra smásöluinnlána sem um getur í 1. mgr. sem falla undir innstæðutryggingakerfi í samræmi við tilskipun 2014/49/ESB upp að 100 000 evrum að hámarki, eins og tilgreint er í 1. mgr. 6. gr. þeirrar tilskipunar, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin hafi staðfest að opinberlega viðurkennda innstæðutryggingakerfið uppfylli allar eftirfarandi viðmiðanir:

- a) innstæðutryggingakerfið hefur tiltæka fjármuni, eins og um getur í 10. gr. tilskipunar 2014/49/ESB, sem safnað er fyrirfram með framlögum sem aðilar láta af hendi rakna a.m.k. árlega,
- b) innstæðutryggingakerfið hefur nægilega góðar leiðir til að tryggja greiðan aðgang að viðbótarfjármögnun ef mikil þörf er á að leita í varasjóði þess, þ.m.t. aðgang að aukaframlögum frá lánastofnunum sem eiga aðild og öðrum fjármagnsmöguleikum til að afla skammtímafjármögnunar frá opinberum aðilum eða þriðju aðilum úr einkageiranum,
- c) innstæðutryggingakerfið tryggir sjö virkra daga langt endurgreiðslutímabil, eins og um getur í 1. mgr. 8. gr. tilskipunar 2014/49/ESB, frá þeim degi þegar 3% útstremishlutfalli er beitt.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/19/EB frá 30. maí 1994 um innlánatryggingakerfi (Stjtið. EB L 135, 31.5.1994, bls. 5).

5. Lögbær yfirvöld skulu aðeins veita heimildina sem um getur í 4. mgr. eftir að hafa fengið fyrirframsamþykki frá framkvæmdastjórninni. Óskað skal eftir slíku samþykki með rökstuddri tilkynningu, sem skal hafa að geyma gögn um að niðurfærsluhlutföll fyrir stöðug smásöluinnlán myndu vera undir 3% á sérhverju álagstímabili sem er í samræmi við sviðsmyndirnar sem um getur í 5. gr. Rökstudda tilkynningin skal lögð fyrir framkvæmdastjórnina a.m.k. 3 mánuðum fyrir þann dag sem heimildin á að taka gildi. Framkvæmdastjórnin skal meta hvort viðkomandi innstæðutryggingakerfi uppfylli skilyrðin sem sett eru fram í a-, b- og c-lið 4. mgr. Þegar þessi skilyrði eru uppfyllt skal framkvæmdastjórnin samþykkja beiðni lögbæra yfirvaldsins um að veita leyfi nema þegar ríkari ástæður eru til staðar til að veita ekki samþykki, með hliðsjón af starfsemi innri markaðarins með smásöluinnlán. Allar lánastofnanir sem eru tengdar slíku viðurkenndu innstæðutryggingakerfi skulu eiga rétt á að beita 3% ústreymishlutfalli. Framkvæmdastjórnin skal leita álits Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar um það hvort viðkomandi innstæðutryggingakerfi uppfylli skilyrðin sem sett eru fram í a-, b-, og c-lið 4. mgr.

6. Lánastofnanir geta fengið leyfi frá lögbærum yfirvöldum sínum til að margfalda með 3% þá fjárhæð smásöluinnlána sem falla undir innstæðutryggingakerfi í þriðja landi sem er jafngilt kerfinu sem um getur í 1. mgr. ef þriðja landið heimilar þessa meðferð.

25. gr.

Ústreymi annarra smásöluinnlána

1. Lánastofnanir skulu margfalda með 10% önnur smásöluinnlán, þ.m.t. þann hluta smásöluinnlána sem ekki fellur undir 24. gr. nema skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. gildi.

2. Önnur smásöluinnlán skulu sæta hærra ústreymishlutfalli samkvæmt ákvörðun lánastofnunarinnar í samræmi við 3. mgr., ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) heildarstöður í innlánnum, þ.m.t. allir innlánsreikningar viðskiptavina við þá lánastofnun eða samstæðu, eru hærri er 500 000 evrur,
- b) innlánið er eingöngu netreikningur,
- c) innlánið er á vaxtakjörum sem uppfylla eitt eftirfarandi skilyrði:
 - i. vextirnir eru verulega umfram meðalvexti fyrir svipuð smásöluinnlán,
 - ii. ávöxtun af þeim leiðir af ávöxtun markaðsvísitölu eða vísitöluörfu,
 - iii. ávöxtun af þeim leiðir af markaðsbreytum öðrum en fljótandi vöxtum,
- d) innlánið var upphaflega lagt inn sem bundið innlán sem fellur í gjalddaga innan 30 almanaksdaga eða innláninu fylgir fastur uppsagnarfrestur sem er skemmri en 30 almanaksdagar, í samræmi við samningsbundið fyrirkomulag, og það er ekki meðal þeirra innlána sem geta fallið undir meðferðina sem kveðið er á um í 4. mgr.,
- e) að því er varðar lánastofnanir með staðfestu í Sambandinu, innlánseigandinn er búsettur í þriðja landi eða innlánið er tilgreint í öðrum gjaldmiðli en evru eða innlendum gjaldmiðli aðildarríkis. Að því er varðar lánastofnanir eða útibú í þriðju löndum, innlánseigandinn er ekki búsettur í þriðja landinu eða innlánið er tilgreint í öðrum gjaldmiðli en innlendum gjaldmiðli þriðja landsins.

3. Lánastofnanir skulu beita hærra ústreymishlutfalli sem ákvarðast sem hér segir:

- a) þegar smásöluinnlán uppfylla viðmiðin í a-lið eða tvö af viðmiðunum í b- til e-lið 2. mgr., skal beita ústreymishlutfalli milli 10% og 15%,
- b) þegar smásöluinnlán uppfylla a-lið 2. mgr. og a.m.k. eina aðra viðmiðun sem um getur í 2. mgr. eða þrjár eða fleiri viðmiðanir í 2. mgr., skal beita ústreymishlutfalli milli 15% og 20%.

Lögbær yfirvöld geta beitt hærra ústreymishlutfalli, í hverju tilviki fyrir sig, þegar sérstakar aðstæður lánastofnunarinnar réttlæta það. Lánastofnanir skulu beita ústreymishlutfallinu sem um getur í b-lið 3. mgr. gagnvart smásöluinnlánnum þegar matið sem um getur í 2. mgr. hefur ekki farið fram eða er ekki lokið.

4. Lánastofnanir geta undanskilið frá útreikningum á ústreymi tiltekna afmarkaða flokka smásöluinnlána, að því gefnu að lánastofnun beiti í hverju tilviki mjög nákvæmlega eftirfarandi ákvæðum fyrir allan þann flokk innlána, nema undanþága sé réttlæt看leg á grundvelli erfiðra aðstæðna innstæðueigandans:

- a) innstæðueigandanum er ekki leyft að taka út innstæðuna innan 30 almanaksdaga eða
- b) taki innstæðueigandi innstæðuna út innan 30 almanaksdaga skal hann greiða gjald sem felur í sér niðurfellingu vaxta frá þeim degi þegar innstæðan er tekin út og fram að gjalddaga samkvæmt samningi auk verulegs gjalds sem þarf ekki að vera herra en nemur þeim vöxtum sem greiða skal fyrir tímenn frá því innstæðan er lögð inn og þar til hún er tekin út.

Ef hægt er að taka út hluta innstæðunnar sem um getur í fyrstu undirgrein án þess að gjalds sé krafist skal einungis fara með þann hlut sem óbundið innlán og farið skal með þá fjárhæð sem eftir stendur sem bundið innlán eins og um getur í þessari málsgrein. Beita skal 100% ústremishlutfalli gagnvart afturkölluðum innlánnum með eftirstöðvatíma sem er styttri en 30 almanaksdagar og þegar útgreiðsla til annarrar lánastofnunar hefur verið samþykkt.

5. Þrátt fyrir 1. til 4. mgr. og 24. gr. skulu lánastofnanir margfalda smásöluinnlán sem þau hafa tekið við í þriðju löndum með hærri prósentu ústremishlutfalls ef kveðið er á um slíkt prósentuhlutfall í innlendum lögum sem kveða á um lausafjárkröfur í því þriðja landi.

26. gr.

Ústreymi með víxltengdu innstreymi

Með fyrirvara um fyrirframsamþykki lögbærs yfirvalds geta lánastofnanir reiknað ústreymi lausafjár að frádregnu víxltengdu innstreymi sem uppfyllir öll eftirfarandi skilyrði:

- a) víxltengda innstreymið tengist beint ústreyminu og ekki er tekið tillit til þess við útreikning á innstreymi lausafjár í 3. kafla,
- b) hins víxltengda innstreymis er krafist samkvæmt lögum, reglum eða samningsbundinni skuldbindingu,
- c) víxltengda innstreymið uppfyllir eitt eftirfarandi skilyrði:
 - i. það á sér stað með skyldubundnum hætti áður en ústreymið á sér stað,
 - ii. það er mótttekið innan 10 daga og er tryggt af ríkissjóði aðildarríkis.

27. gr.

Ústreymi frá rekstrarinnlánnum

1. Lánastofnanir skulu margfalda með 25% skuldbindingar sem stafa af innstæðum sem er haldið:

- a) af innstæðueiganda til að tryggja aðgang að greiðslujöfnun, vörslu, reiðufjárstýringu eða annarri sambærilegi þjónustu frá lánastofnuninni í tengslum við fast rekstrarsamband,
- b) í tengslum við skiptingu sameiginlegra verkefna innan stofnanaverndarkerfis sem uppfyllir kröfurnar í 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eða innan hóps samvinnulánastofnana sem tengjast varanlega miðlægri stofnun, sem uppfyllir kröfurnar í 6. mgr. 113. gr. sömu reglugerðar, eða sem lögbundin eða samningsbundin innstæða annarrar lánastofnunar sem er aðili að sama stofnanaverndarkerfi eða samstarfsneti, að því tilskildu að þessar innstæður séu ekki viðurkenndar sem lausafjáreignir fyrir lánastofnunina eins og um getur í 3. mgr. og 16. gr.,
- c) af innstæðueiganda í tengslum við annað fast rekstrarsamband en það sem um getur í a-lið,
- d) af innstæðueiganda til að tryggja aðgang að greiðslujöfnunarþjónustu og þjónustu miðlægrar stofnunar og þegar lánastofnun tilheyrir einu af netunum eða kerfunum sem um getur í 16. gr.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skulu lánastofnanir margfalda þann hluta skuldbindinga sem stafa af innstæðum, sem um getur í a-lið 1. mgr. sem fellur undir innstæðutryggingakerfi í samræmi við tilskipun 94/19/EB eða tilskipun 2014/49/ESB eða sambærilegt innstæðutryggingakerfi í þriðja landi, með 5%.

3. Innstæður frá lánastofnunum sem lagðar eru inn hjá miðlægu stofnuninni og teljast lausafjáreignir lánastofnunarinnar sem leggur þær inn í samræmi við 16. gr. skal margfalda með 100% ústremishlutfalli fyrir miðlægu lánastofnunina af fjárhæð þessara lausafjáreigna eftir frádrag. Þessar lausafjáreignir skulu ekki taldar með til að ná yfir annað ústreymi en það ústreymi sem um getur í fyrsta málslíð þessarar málsgreinar og líta skal fram hjá þeim að því er varðar útreikning á samsetningu varaforða lauss fjár sem eftir er skv. 17. gr. fyrir miðlægu stofnunina á einingargrundvelli.

4. Greiðslujöfnun, vörsluþjónusta, reiðufjárstýring eða önnur sambærileg þjónusta, sem um getur í a- og d-lið 1. mgr., tekur aðeins til slíkrar þjónustu að því marki sem hún er veitt í tengslum við fast rekstrarsamband sem er afar mikilvægt fyrir innstæðueigandann. Innstæður, sem um getur í a-, c- og d-lið 1. mgr., skulu háðar verulegum lagalegum eða rekstrarlegum takmörkunum sem gera verulegar úttektir innan 30 daga ólíklegar. Farið skal með fjármuni umfram þá sem krafist er fyrir veitingu rekstrarþjónustu sem innstæður sem ekki eru rekstrarinnstæður.
5. Ekki skal farið með innstæður sem leiða af millibankatengslum eða af veitingu aðalmiðlunarþjónustu sem rekstrarinnstæður og skulu fá 100% ústreyimishlutfall.
6. Til þess að tilgreina innstæðurnar sem um getur í c-lið 1. mgr. skal lánastofnun gera ráð fyrir að til staðar sé fast rekstrarsamband við viðskiptavin sem ekki er á fjármálamarkaði, að undanskildum bundnum innlánnum, innlánnum á spari-reikninga og innstæðum sem miðlarar hafa lagt inn, þegar öllum eftirfarandi viðmiðunum er fullnægt:
- þóknunin fyrir reikninginn er a.m.k. 5 grunnpunktum undir vöxtum sem eru ráðandi fyrir heildsöluinnlán með svipaða eiginleika, en þarf ekki að vera neikvæð,
 - innstæðan er geymd á sérstaklega tilgreindum reikningi og verðlögð án þess að búa til fjárhagslegan hvata fyrir innstæðueiganda til að geyma fjármuni inni á reikningum umfram það sem þarf fyrir rekstrarsamband,
 - veruleg viðskipti eru tekjufærð og gjaldfærð reglulega á viðkomandi reikning,
 - ein af eftirfarandi viðmiðunum er uppfyllt:
 - sambandið við innstæðueiganda hefur verið til staðar í a.m.k. 24 mánuði,
 - innstæðan er notuð að lágmarki fyrir tvennskona virka þjónustu. Þessi þjónusta getur falist í beinum eða óbeinum aðgangi að innlendri eða millilandagreiðsluþjónustu, verðbréfavíðskiptum eða vörsluþjónustu.

Aðeins skal farið með þann hluta af innstæðunni sem er nauðsynlegur til að nýta þjónustuna sem innstæðan er hliðarafurð af sem rekstrarinnlán. Farið skal með það sem er umfram sem innstæðu sem ekki er rekstrarleg.

28. gr.

Ústreymi vegna annarra skuldbindinga

1. Lánastofnanir skulu margfalda með 40% skuldbindingar sem stafa af innstæðum viðskiptavina sem ekki eru á fjármálamarkaði, ríkissjóða, seðlabanka, fjölþjóðlegra þróunarbanka, opinberra aðila, lánafélaga með starfsleyfi frá lögbærum yfirvöldum, einkafjárfestingarfélaga eða viðskiptavina sem eru innstæðumiðlarar, að því marki sem þessir aðilar falla ekki undir 27. gr.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein skal þegar skuldbindingar sem um getur í fyrstu undirgrein falla undir innstæðutryggingakerfi í samræmi við tilskipun 94/19/EB eða tilskipun 2014/49/ESB eða samsvarandi innstæðutryggingakerfi í þriðja landi margfalda þær með 20%.

2. Lánastofnanir skulu margfalda skuldbindingarnar sem stafa af rekstrarkostnaði stofnunarinnar sjálfrar með 0%.
3. Lánastofnanir skulu margfalda skuldbindingar sem stafa af tryggðum lánveitingum og viðskiptum á fjármagnsmarkaði sem falla í gjalddaga innan 30 almanaksdaga eins og skilgreint er í 2. og 3. mgr. 192. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013:
- með 0% ef þær eru tryggðar með eignum sem myndu teljast eignir á stigi 1 í samræmi við 10. gr., að undanskildum sértryggðum skuldabréfum af mjög miklum gæðum sem um getur í f-lið 1. mgr. 10. gr., eða ef lánveitandinn er seðlabanki,
 - með 7% ef þær eru tryggðar með eignum sem myndu teljast sértryggð skuldabréf af mjög miklum gæðum eins og um getur í f-lið 1. mgr. 10. gr.,
 - með 15% ef þær eru tryggðar með eignum sem myndu teljast eignir á stigi 2A í samræmi við 11. gr.,
 - með 25%:
 - ef þær eru tryggðar með eignum sem um getur í i., ii. eða iv. lið g-liðar 2. mgr. 13. gr.,
 - ef þær eru tryggðar með eignum sem myndu ekki teljast lausafjáreignir í samræmi við 10. og 11. gr. og lánveitandinn er ríkissjóður, opinber aðili aðildarríkis eða þriðja lands þar sem lánastofnunin hefur fengið starfsleyfi eða hefur komið á fót útibúi, eða fjölþjóðlegur þróunarbanki. Opinberir aðilar sem geta hlotið þessa meðferð takmarkast við þá sem hafa áhættuvog sem er 20% eða lægri í samræmi við 4. og 5. mgr. 116. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - með 35% ef þær eru tryggðar með undirflokkum eigna sem um getur í iii. eða v. lið g-liðar 2. mgr. 13. gr.,

f) með 50% ef þær eru tryggðar með:

- i. fyrirtækjaskuldabréfum sem myndu teljast eignir á stigi 2B í samræmi við b-lið 1. mgr. 12. gr.,
- ii. hlutabréfum sem myndu teljast eignir á stigi 2B í samræmi við c-lið 1. mgr. 12. gr.,

g) með 100% þegar þær eru tryggðar með eignum sem myndu ekki teljast lausafjáreignir í samræmi við II. bálk, að undanskildum viðskiptum sem falla undir ii. lið d-liðar þessarar málsgreinar eða ef lánveitandinn er seðlabanki.

4. Tryggðir skiptasamningar sem falla í gjalddaga innan næstu 30 daga skulu leiða til ústreymis fyrir umframlausafjárvirði eigna sem fengnar eru að láni í samanburði við lausafjárvirði eignanna sem lánaðar eru nema gagnaðilinn sé seðlabanki en þá skal 0% ústreymishlutfall gilda.

5. Farið skal með afgang skuldajöfnunar sem haldið er á aðskildum reikningum sem tengjast reglum um vernd viðskiptavina sem settar eru með innlendum reglugerðum, sem innstreymi í samræmi við 32. gr. og skal haldið utan forða lausafjáreigna.

6. Lánastofnanir skulu beita 100% ústreymishlutfalli á alla seðla, skuldabréf og önnur verðbréf sem lánastofnanir gefa út nema skuldabréfið sé eingöngu selt á smásölumarkaði og haft á smásölureikningi, en þá skal farið með þá gerninga í samræmi við viðeigandi smásöluinnlána flokk. Setja skal takmarkanir þannig að engir aðrir en smásöluviðskiptavinir geti keypt og átt þessa gerninga.

29. gr.

Ústreymi innan samstæðu eða stofnanaverndarkerfis

1. Þrátt fyrir ákvæði 31. gr. geta lögbær yfirvöld heimilað beitingu lægra ústreymishlutfalls í hverju tilviki fyrir sig fyrir óáðregnar lánsheimildir eða lausafjárfyrirgreiðslur þegar öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) ástæða er til að gera ráð fyrir minna ústreymi jafnvel þegar saman fara sérstakir erfiðleikar veitandans og álag sem nær til alls markaðarins,
- b) þegar mótaðilinn er móður- eða dótturfélag lánastofnunarinnar eða annað dótturfélag sama móðurfélags eða hann er tengdur lánastofnuninni í gegnum samband, í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE ⁽¹⁾, eða er aðili að sama stofnana-verndarkerfi, sem um getur í 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eða miðlæg stofnun eða hlutdeildarfélag í neti eða samvinnusamstæðu eins og um getur í 10. gr. þeirrar reglugerðar,
- c) hið lægra ústreymishlutfall fer ekki niður fyrir innstreymishlutfallið sem mótaðilinn beitir,
- d) lánastofnunin og mótaðilinn hafa staðfestu í sama aðildarríki.

2. Lögbær yfirvöld geta fallið frá skilyrðinu sem sett er fram í d-lið 1. mgr. þegar b-lið 1. mgr. 20. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 er beitt. Í því tilviki skal uppfylla eftirfarandi, frekari hlutlægar viðmiðanir:

- a) veitandi og móttakandi lausafjár skulu vera með lágt lausafjánhættusnið,
- b) til staðar eru lagalega bindandi samningar og skuldbindingar milli eininga samstæðu varðandi óáðregnar lánsheimildir og lausafjár línur,
- c) taka skal nægilegt tillit til lausafjánhættusniðs lausafjármóttakandans í lausafjánhættustýringu lausafjárveitandans,

Þegar leyfilegt er að beita slíku lægra ústreymishlutfalli skal lögbært yfirvald upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um niðurstöður meðferðarinnar sem um getur í b-lið, 1. mgr. 20. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Það hvort skilyrði fyrir slíku lægra ústreymishlutfalli séu uppfyllt skal sæta reglulegri endurskoðun af hálfu lögbærs yfirvalds.

30. gr.

Viðbótarústreymi

1. Aðrar tryggingar en reiðufé og eignir sem um getur í 10. gr. sem lánastofnunin leggur fram fyrir samninga sem skráðir eru í II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og lánaafleiður skulu fá 20% viðbótarústreymi.

Tryggingar sem felast í eignum sem um getur í f-lið 1. mgr. 10. gr. sem lánastofnunin leggur fram fyrir samninga sem skráðir eru í II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og lánaafleiður, skulu fá 10% viðbótarústreymi.

⁽¹⁾ Sjöunda tilskipun ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 um samstæðureikninga, byggð á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans (Stjtið. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1).

2. Lánastofnanir skulu reikna og tilkynna lögbærum yfirvöldum um viðbótarústreymi fyrir alla samninga sem hafa verið gerðir og hafa þá samningsskilmála sem leiða innan 30 almanaksdaga, og í kjölfar verulegrar rýrnunar á útlánagæðum lánastofnunarinnar, til viðbótarústreymis eða aukinnar tryggingarþarfar. Lánastofnanir skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum um þetta ústreymi eigi síðar en við skýrslugjöfina í samræmi við 415. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Þegar lögbær yfirvöld telja slíkt ústreymi verulegt í tengslum við hugsanlegt ústreymi lausafjár lánastofnunarinnar skulu þau krefja lánastofnunina um að bæta við viðbótarústreymi fyrir þá samninga sem samsvara aukinni tryggingaþörf eða ústreymi handbærs fjár sem stafar af verulegri rýrnun á útlánagæðum lánastofnunarinnar sem samsvarar lækkun á utanaðkomandi lánshæfismati þess um þrjá punkta. Lánastofnunin skal beita 100% ústreymishlutfalli á viðbótartryggingarnar eða ústreymi handbærs fjár. Lánastofnunin skal reglulega endurskoða umfang þessarar verulegu rýrnunar í ljósi þess hvað skiptir máli samkvæmt samningunum sem hún hefur gengist undir og tilkynna lögbærum yfirvöldum um niðurstöðu endurskoðunarinnar.
3. Lánastofnanir skulu bæta við viðbótarústreymi sem samsvarar tryggingarþörfinni sem myndi leiða af áhrifum neikvæðra markaðsaðstæðna á afleiðuviðskipti, fjármögnunarviðskipti og aðra samninga lánastofnunarinnar ef þau eru veruleg. Þessi útreikningur skal gerður í samræmi við framseldu gerðina sem framkvæmdastjórnin samþykkir skv. 3. mgr. 423. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.
4. Lánastofnanir skulu taka tillit til þess ústreymis og innstreymis sem vænst er næstu 30 almanaksdaga vegna þeirra samninga sem skráðir eru í II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 575/2013 á hreinum grunni í samræmi við 21. gr. Ef um hreint ústreymi er að ræða skal lánastofnunin margfalda niðurstöðuna með 100% ústreymishlutfalli. Lánastofnanir skulu undanskilja þær kröfur um lausafé sem myndu stafa af beitingu 1., 2. og 3. mgr. frá þeim útreikningi
5. Lánastofnanir skulu bæta við viðbótarústreymi sem samsvarar 100% af markaðsvirði verðbréfa eða annarra eigna sem eru skortseld og verða afhent innan 30 almanaksdaga nema lánastofnunin eigi verðbréf sem afhenda á eða hafi fengið þau lánuð á kjörum sem kveða á um að þeim verði skilað að 30 almanaksdögum liðnum og verðbréfin eru ekki hluti af lausafjáreignum lánastofnana. Ef skortstaðan er tryggð með veðtrygðum fjármögnunarviðskiptum með verðbréf skal lánastofnunin gera ráð fyrir því að skortstöðunni verði haldið alla 30 almanaksdagana og fái 0% ústreymi.
6. Lánastofnunin skal bæta við viðbótarústreymi sem samsvarar 100% af:
 - a) umframtryggingum lánastofnunarinnar sem mótaðilinn getur kallað eftir hvenær sem er samkvæmt samningi,
 - b) tryggingum sem afhenda skal mótaðila innan 30 almanaksdaga,
 - c) tryggingum sem samsvara eignum sem myndu teljast hæfar sem lausafjáreignir að því er varðar II. bálk og hægt er að skipta út fyrir eignir sem samsvara eignum sem myndu ekki teljast hæfar sem lausafjáreignir að því er varðar II. bálk án samþykkis lánastofnunarinnar.
7. Innstæður, mótteknar sem tryggingar, skulu ekki teljast skuldbindingar að því er varðar 27. eða 29. gr. en skulu falla undir ákvæði 1. til 6. mgr. þessarar greinar, eftir atvikum.
8. Lánastofnanir skulu gera ráð fyrir 100% ústreymi vegna taps á fjármögnun eignavarinna verðbréfa, sértryggðra verðbréfa og annarra samsettra fjármálagerninga sem falla í gjalddaga innan 30 almanaksdaga þegar þessir gerningar eru gefnir út af lánastofnuninni sjálfri eða miðlunarsjóðum eða félögum með sérstakan tilgang sem lánastofnunin styður.
9. Lánastofnanir skulu gera ráð fyrir 100% ústreymi vegna taps á fjármögnun eignatryggt skammtímabréfa, miðlunarsjóða, verðbréfafjárfestingarfélögum og annarri slíkri fyrirgreiðslu við fjármögnun. Þetta 100% ústreymishlutfall skal gilda um upphæðina á gjalddaga eða upphæð eigna sem hugsanlega gæti verið skilað eða lausafjár sem krafist er.
10. Fyrir þann hluta fjármögnunaráætlana skv. 8. og 9. gr. þurfa lánastofnanir sem eru veitendur tengdra lausafjárfyrirgreiðslna ekki að tvítelja fjármálagerninginn sem fellur í gjalddaga og lausafjárfyrirgreiðsluna fyrir sameiginlegar áætlanir.
11. Eignir sem fengnar eru að láni án trygginga og sem falla í gjalddaga innan 30 almanaksdaga skulu teljast niðurfærðar að fullu, sem leiðir til 100% ústreymis lausafjáreigna nema lánastofnunin eigi verðbréfin og þau séu ekki hluti af varaforða lauss fjár lánastofnunarinnar.
12. Í tengslum við aðalmiðlunarþjónustu, þar sem lánastofnun hefur fjármagnað eignir eins viðskiptavinar með innri skuldajöfnun á móti skortsölum annars viðskiptavinar, skulu slík viðskipti fá 50% ústreymi fyrir skilyrta skyldu, þar sem lánastofnunin kann að þurfa að finna viðbótarfjármögnunarleiðir til að dekkja þessar stöður ef til koma úttektir viðskiptavina.

31. gr.

Útstreymi vegna lána- og lausafjárfyrirgreiðslu

1. Að því er varðar þessa grein ber að skilja lausafjárfyrirgreiðslu sem samningsbundna, óáðregna lánalínu sem yrði notuð til að endurfjármagna fjárskuldbindingar viðskiptavinar í aðstæðum þar sem viðskiptavinur getur ekki endurfjármagnað þær á fjármálamörkuðum. Fjárhæð hennar skal reiknuð sem fjárhæð útgefnar skuldar viðskiptavinar sem er útistandandi og fellur í gjalddaga innan 30 almanaksdaga og sem fyrirgreiðslan stendur að baki. Hluti lausafjárfyrirgreiðslunnar sem er til tryggingar skuldar sem fellur ekki í gjalddaga innan 30 daga skal falla utan gildissviðs skilgreiningarinnar á fyrirgreiðslu. Farið skal með alla umframgetu fyrirgreiðslunnar sem samningsbundna lánaþyrirgreiðslu með meðfylgjandi lánanýtingarhlutfalli eins og það er tilgreint í þessari grein. Almenn veltufjárfyrirgreiðsla fyrir viðskiptafyrirtæki verður ekki flokkuð sem lausafjárfyrirgreiðsla heldur sem lánaþyrirgreiðsla.

2. Lánastofnanir skulu reikna útstreymi fyrir lána- og lausafjárfyrirgreiðslu með því að margfalda upphæð lána- og lausafjárfyrirgreiðslunnar með viðkomandi útstreymishlutfalli sem sett er fram í 3. til 5. mgr. Útstreymi frá samningsbundnum útlána- og lausafjárfyrirgreiðslum skal ákvarðast sem prósentu af hámarksfjárhæð sem hægt er að nýta innan 30 almanaksdaga að frádreginni lausafjárkröfu sem myndi gilda skv. 23. gr. vegna viðskiptafjármögnunar liða utan efnahagsreiknings og að frádregnu sérhverju veði sem lánastofnuninni er gert aðgengilegt og verðmetið í samræmi við 9. gr., að því tilskildu að veðið uppfylli eftirfarandi skilyrði:

- a) að lánastofnunin megi endurnýta eða veðsetja það,
- b) því sé haldið í formi lausafjáreigna, en sé ekki viðurkennt sem hluti af varaforða lauss fjár og
- c) það samanstandi ekki af eignum sem mótaðilar fyrirgreiðslunnar gefa út eða ein af tengdum einingum þeirra.

Ef nauðsynlegar upplýsingar eru tiltækar lánastofnuninni skal ákvarða hámarksfjárhæðina, sem hægt er að nýta fyrir lána- eða lausafjárfyrirgreiðslu, sem hámarksfjárhæð sem tiltekinn mótaðili gæti nýtt að teknu tilliti til eigin skuldbindinga hans eða að gefinni fyrirframskilgreindri samningsbundinni tímaáætlun um lánanýtingu á 30 almanaksdögum.

3. Hámarksfjárhæð sem hægt er að nýta af óáðregnum, samningsbundnum lánaþyrirgreiðslum og óáðregnum, samningsbundnum lausafjárfyrirgreiðslum innan næstu 30 almanaksdaga skal margfölduð með 5% ef þær geta talist til áhættuflokks smásöluinnlána.

4. Hámarksfjárhæð sem hægt er að nýta af óáðregnum, samningsbundnum lánaþyrirgreiðslum innan 30 almanaksdaga skal margfölduð með 10% ef þær uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) þær geta ekki talist til áhættuflokks smásöluinnlána,
- b) þær hafa verið veittar viðskiptavinum sem eru ekki viðskiptavinir á fjármálamarkaði, þ.m.t. fyrirtækjum sem ekki eru fjármálaþyriræki, ríkissjóðum, seðlabönkum, fjölþjóðlegum þróunarbönkum og opinberum aðilum,
- c) þær hafa ekki verið veittar í þeim tilgangi að koma í staðinn fyrir fjármögnun viðskiptavinar þegar viðskiptavinurinn getur ekki aflað sér nauðsynlegrar fjármögnunar á fjármálamörkuðum.

5. Hámarksfjárhæð sem hægt er að nýta af óáðregnum, samningsbundnum lausafjárfyrirgreiðslum innan næstu 30 almanaksdaga skal margfölduð með 30% þegar þær uppfylla skilyrðin sem um getur í a- og b-lið 4. mgr. og með 40% þegar þær eru veittar einkafjárfestingarfélagum.

6. Óáðregin, samningsbundin fjárhæð lausafjárfyrirgreiðslu, sem veitt hefur verið sérstökum verðbréfunaraðila til að gera slíkum sérstökum verðbréfunaraðila kleift að kaupa eignir aðrar en verðbréf frá viðskiptavinum sem ekki eru viðskiptavinir á fjármálamarkaði, skal margfölduð með 10% að því marki sem hún er umfram fjárhæð eigna sem þegar hafa verið keyptar af viðskiptavinum og ef sú hámarksfjárhæð sem nýta má er samkvæmt samningi takmörkuð við þá fjárhæð eigna sem þegar hafa verið keyptar.

7. Miðlæg stofnun kerfis eða nets sem um getur í 16. gr. skal margfalda með 75% útstreymishlutfalli lausafjárfjármögnunina sem hefur verið lofað lánastofnun sem á aðild þegar slík lánastofnun sem á aðild getur meðhöndlað lausafjárfjármögnunina eins og lausafjáreign í samræmi við 2. mgr. 16. gr. 75% útstreymishlutfallinu skal beitt á samningsbundinn höfuðstól lausafjárfjármögnunarinnar.

8. Lánastofnunin skal margfalda hámarksfjárhæðina sem hægt er að nýta af öðrum óáðregnum, samningsbundnum lánaþyrirgreiðslum og ónýttum, samningsbundnum lausafjárfyrirgreiðslum innan 30 almanaksdaga með viðkomandi útstreymishlutfalli sem hér segir:

- a) 40% fyrir lána- og lausafjárfyrirgreiðslur sem veittar eru lánastofnunum og fyrir lánaþyrirgreiðslur sem veittar eru öðrum eftirlitsskyldum fjármálastofnunum, þ.m.t. váttryggingafélagum og verðbréfaþyrirækjum, sjóðum um sameiginlega fjárfestingu eða lokuðum fjárfestingarsjóðum,

- b) 100% fyrir lausafjárfyrirgreiðslur sem lánastofnunin hefur veitt sérstökum verðbréfunaraðilum öðrum en þeim sem um getur í 6. mgr. og fyrir fyrirkomulag sem kveður á um að stofnuninni beri að kaupa eða skipta eignum frá sérstökum verðbréfunaraðila,
- c) 100% fyrir lána- og lausafjárfyrirgreiðslu til viðskiptavina á fjármálamarkaði sem ekki er vísað til í a- og b- lið og í 1. til 7. mgr.

9. Þrátt fyrir ákvæði 1. til 8. mgr. mega lánastofnanir sem eru settar á fót og styrktar af ríkisstjórn eða héraðsstjórn a.m.k. eins aðildarríkis beita meðferðum sem settar eru fram í 3. og 4. mgr. á lánsheimildir og lausafjárfyrirgreiðslur sem stuðningslánveitendum eru veittar í þeim tilgangi einum að fjármagna beint eða óbeint stuðningslán, að því tilskildu að þau lán uppfylli kröfurnar um útstreymishlutföll sem um getur í 3. og 4. mgr.

Þegar þessi stuðningslán eru veitt sem gegnumstreymislán fyrir milligöngu annarrar lánastofnunar sem milligönguaðila, mega lánastofnanir, þrátt fyrir ákvæði g-liðar 3. mgr. 32. gr., beita samhverfu innstreymi og útstreymi.

Stuðningsláanin sem um getur í þessari málsgrein skulu einungis standa til boða aðilum sem eru ekki viðskiptavinir á fjármálamarkaði án tillits til samkeppnis- eða hagnaðarsjónarmiða til að styðja opinbera stefnu Sambandsins eða ríkisstjórn eða héraðsstjórn þess aðildarríkis. Einungis skal vera mögulegt að nýta slíkar lausafjárfyrirgreiðslur í kjölfar væntrar eftirspurnar eftir stuðningsláni og ekki umfram fjárhæðina, sem sótt er um, að því tilskildu að í síðari skýrslugjöf sé gerð grein fyrir notkun veittra fjármuna.

10. Lánastofnanir skulu margfalda lausafjárútstreymi sem stafar af skuldbindingum sem falla í gjalddaga eftir 30 almanaksdaga með 100%, öðrum en þeim sem um getur í 23. til 31. gr.

3. KAFLI

Innstreymi lausafjár

32. gr.

Innstreymi

1. Innstreymi lausafjár skal metið á tímabili sem nemur 30 almanaksdögum. Það skal einungis samanstanda af samningsbundnu innstreymi frá áhættuskuldbindingum sem ekki eru fallnar í gjalddaga og sem lánastofnunin hefur ekki ástæðu til að ætla að verði vanefndar innan 30 almanaksdaga tímabils.
2. Innstreymi lausafjár skal fá 100% innstreymishlutfall, einkum eftirfarandi innstreymi:
 - a) væntanlegir fjármunir frá seðlabönkum og viðskiptavinum á fjármálamarkaði. Í tengslum við þá síðarnefndu, skal einkum líta svo á að innstreymi í kjölfar eftirfarandi viðskipta falli undir 100% innstreymishlutfall:
 - i. verðbréf sem falla í gjalddaga innan 30 almanaksdaga,
 - ii. viðskipti sem tengjast viðskiptafjármögnun sem um getur í b-lið annarrar undirgreinar 3. mgr. 162. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 með skemmri eftirstöðvatíma en 30 almanaksdaga
 - b) væntanlegir fjármunir frá stöðum í mikilvægum vísitölum eiginfjárgerninga, að því tilskildu að ekki sé um að ræða tvítalningu við lausafjáreignir. Þessir fjármunir skulu innihalda fjármuni sem greiða á samkvæmt samningi innan 30 almanaksdaga, s.s. arðgreiðslur í reiðufé frá slíkri mikilvægri vísitölu og reiðufé sem greiða skal inn frá slíkum eiginfjárgerningum sem hafa verið seldir en ekki enn uppgerðir, ef þeir eru ekki færðir sem lausafjáreignir í samræmi við II. bálk.
3. Þrátt fyrir 2. mgr. skal innstreymið sem sett er fram í þessari málsgrein vera með fyrirvara um eftirfarandi kröfur:
 - a) væntanlegir fjármunir frá viðskiptavinum sem ekki eru á fjármálamarkaði skulu lækkaðir að því er varðar afborganir af höfuðstól um 50% af verðmæti þeirra eða um samningsbundnar skuldbindingar gagnvart þessum viðskiptavinum um að veita fjármögnun, eftir því hvort er hærra. Að því er varðar þennan lið, skal viðskiptavinur sem ekki er á fjármálamarkaði taka til fyrirtækja, ríkissjóða, fjölþjóðlegra þróunarbanka og opinberra aðila. Lánastofnanir sem hafa móttengið skuldbindingu sem um getur í 9. mgr. 31. gr. til þess að greiða út stuðningslán til endanlegs viðtakanda, eða hafa móttengið svipaða skuldbindingu frá fjölþjóðlegum þróunarbanka eða opinberum aðila geta þó tekið innstreymi til greina upp að fjárhæð útstreymisins sem þær beita gagnvart tilsvarende skuldbindingu til að veita þessi stuðningslán,
 - b) ekki skal tekið tillit til væntanlegra fjármuna vegna tryggðra lánveitinga og viðskipta á fjármagnsmarkaði, eins og þau eru skilgreind í 2. og 3. lið 192. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sem eru veðtryggð með lausafjáreignum upp að verðmæti

lausafjáreignanna að frádregnu viðeigandi frádragi í samræmi við II. bálk. Tekið skal fullt tillit til væntanlegra fjármuna vegna þess verðmætis sem eftir stendur eða þegar þær eru veðtryggðar með eignum sem ekki teljast lausafjáreignir í samræmi við II. bálk. Ekkert innstreymi skal heimilað ef veðið er notað til að þekja skortstöður í samræmi við 5. mgr. 30. gr.,

- c) væntanlegir fjármunir frá samningsbundnum verðbréfavéðlönunum sem eru að falla í gjalddaga sem tekin eru á móti öðrum eignum en lausafjáreignum sem tryggingu geta fengið 50% innstreymishlutfall. Slíkt innstreymi getur aðeins verið tekið til greina ef lánastofnunin notar ekki veðið sem hún fékk upphaflega á móti láninu til að þekja skortstöður,
- d) væntanlegir fjármunir sem lánastofnunin sem skuldar þessar greiðslur meðhöndlar í samræmi við 27. gr., að undanskildum innstæðum í miðlægri stofnun sem um getur í 3. mgr. 27. gr., skulu margfaldaðir með tilsvareandi samhverfu innstreymishlutfalli. Þegar tilsvareandi hlutfall getur ekki verið fastsett skal beita 5% innstreymishlutfalli,
- e) tryggðir skiptasamningar sem falla í gjalddaga innan 30 almanaksdaga skulu leiða til innstreymis vegna umframlausafjárvirðis eigna sem lánaðar eru í samanburði við lausafjárvirði eigna sem teknar eru að láni,
- f) ef tryggingin sem fæst með öfugum endurhverfum viðskiptum, verðbréfalántöku eða tryggðum skiptasamningum og sem fellur í gjalddaga innan 30 daga tímabils, er endurveðsett og notuð til að þekja skortstöður sem hægt er að framlengja umfram 30 daga skal lánastofnun gera ráð fyrir því að slík öfug endurhverf viðskipti eða fyrirkomulag verðbréfalántöku verði framlengd og leiði því ekki til innstreymis reiðufjár sem endurspeglar þörf hennar til að halda áfram að þekja skortstöðuna eða til að endurkaupa viðkomandi verðbréf. Skortstöður taka bæði til þess þegar lánastofnunin, sem hefur tekið jafn mikið að láni og sem nemur því sem lánað er viðskiptavini, og kröfurnar falla í gjalddaga samtímis, skortselur verðbréf beint sem hluta af viðskipta- eða áhættuvarnaráætlun og þegar lánastofnun skortir verðbréf í samræmdum endurhverfum viðskiptum og hefur tekið verðbréf að láni í tiltekinn tíma og lánað verðbréfið til lengri tíma,
- g) ekki skal taka tillit til óáðreginna lánsheimilda eða lausafjárfyrirgreiðslna og annarra skuldbindinga sem fást frá öðrum aðilum en seðlabönkum og þeim sem um getur í 34. gr. Ekki skal tekið tillit til óáðreginna, samningsbundinna lausafjárfyrirgreiðslna frá seðlabankanum, sem eru viðurkenndar sem lausafjáreignir í samræmi við 14. gr., sem innstreymis,
- h) taka skal tillit til væntanlegra fjármuna vegna verðbréfa sem lánastofnunin sjálf gefur út eða tengdur aðili á hreinum grunni með innstreymishlutfalli sem beitt er á grundvelli innstreymis sem á við um eignina sem er undirliggjandi samkvæmt þessari grein,
- i) taka skal tillit til eigna með óskilgreinda lokadagsetningu samkvæmt samningi með 20% innstreymi, að því tilskildu að samningurinn heimili lánastofnuninni að taka út fé eða krefjast greiðslu innan 30 daga.

4. Ákvæði a-liðar 3. mgr. skulu ekki eiga við um væntanlega fjármuni frá tryggðum lánveitingum og viðskiptum á fjármagnsmarkaði, eins og skilgreind eru í 2 og 3. lið 192. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sem eru veðtryggð með lausafjáreignum í samræmi við II. bálk eins og um getur b-lið 3. mgr. Taka skal fullt tillit til innstreymis sem stafar af úttekt inneignar á reikningum sem eru aðskildir í samræmi við kröfur um vernd veltifjármuna viðskiptavina, að því tilskildu að þessar aðskildu inneignir teljist sem lausafjáreignir eins og skilgreint er í II. bálki.

5. Út- og innstreymi sem vænst er innan 30 almanaksdaga vegna samninga, sem eru skráðir í II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 575/2013, skal reiknað á hreinum grunni eins og um getur í 21. gr. og margfaldað með 100% ef um hreint innstreymi er að ræða.

6. Lánastofnanir skulu ekki taka tillit til innstreymis frá þeim lausafjáreignum sem um getur í II. bálki, að undanskildum gjaldföllum greiðslum í tengslum við eignirnar sem endurspeglast ekki í markaðsvirði eignarinnar.

7. Lánastofnanir skulu ekki taka tillit til innstreymis frá nýjum skuldbindingum sem stofnað er til.

8. Lánastofnanir skulu aðeins taka tillit til lausafjárinnstreymis, sem tekið verður á móti í þriðju löndum, ef um millifærslutakmarkanir er að ræða, eða sem eru tilgreindar í gjaldmiðli sem ekki er hægt að skipta, að því marki sem það samsvarar útstreymi í þriðja landinu eða viðkomandi gjaldmiðli, eftir því sem við á.

33. gr.

Hámark á innstreymi

- 1. Lánastofnanir skulu takmarka viðurkenningu á innstreymi lausafjár við 75% af heildarútstreymi eins og skilgreint er í
- 2. kafla nema sérstakt innstreymi sé undanþegið eins og um getur í 2., 3. eða 4. mgr.

2. Með fyrirvara um fyrirframsamþykki lögbærs yfirvalds getur lánastofnunin undanþegið að fullu eða að hluta til eftirfarandi innstreymi lausafjár frá hámarkinu sem um getur í 1. mgr.:

- a) innstreymi þar sem veitandi er móðurfélag eða dótturfélag lánastofnunarinnar eða annað dótturfélag sama móðurfélags eða tengist lánastofnuninni í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE,
- b) innstreymi frá innstæðum sem lagðar eru inn hjá öðrum lánastofnunum innan eignasamstæðu sem uppfylla skilyrði til að fá meðhöndlun í samræmi við 6. eða 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- c) innstreymi sem um getur í 26. gr., þ.m.t. innstreymi frá lánum sem tengjast fasteignaveðlánum eða stuðningslánum sem um getur í 9. mgr. 31. gr. eða frá fjölþjóðlegum þróunarbanka eða opinberum aðila sem lánastofnunin hefur miðlað.

3. Með fyrirvara um fyrirframsamþykki lögbæra yfirvaldsins geta sérhæfðar lánastofnanir verið undanþegnar frá hámarkinu á innstreymi þegar meginstarfsemi þeirra eru leiga og kröfukaup, að undanskilinni starfsemi sem lýst er í 4. mgr., og þau skilyrði sem mælt er fyrir um í 5. mgr. eru uppfyllt.

4. Með fyrirvara um fyrirframsamþykki lögbæra yfirvaldsins geta sérhæfðar lánastofnanir verið látnar sæta 90% hámarki á innstreymi þegar skilyrðin sem mælt er fyrir um í 5. mgr. eru uppfyllt og aðalstarfsemi þeirra er eftirfarandi:

- a) fjármögnun á kaupum á vélknúnum ökutækjum,
- b) neytendalán eins og þau eru skilgreind í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/48/EB.

5. Lánastofnanir sem um getur í 3. mgr. geta verið undanþegnar frá hámarkinu á innstreymi og lánastofnanir sem um getur í 4. mgr. geta beitt hærra 90% hámarki að því tilskildu að þær uppfylli eftirfarandi skilyrði:

- a) atvinnustarfsemi leiðir í ljós lágt lausafjárahættusnið að teknu tilliti til eftirfarandi þátta:
 - i. tímasetning innstreymis er sú sama og tímasetning útstreymis,
 - ii. á einingargrunni er lánastofnunin ekki fjármögnuð að verulegu leyti með smásöluinnlánum,
- b) á einingargrunni er hlutfall aðalstarfsemi þeirra, sem um getur í 3. eða 4. mgr. meira en 80% af heildar efnahagsreikningnum,
- c) undanþágurnar eru birtar í ársskýrslum.

Lögbær yfirvöld skulu upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um hvaða sérhæfðu lánastofnanir hafa fengið undanþágu eða verið látnar sæta hærra hámarki og láta rökstuðning fylgja með. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal birta og halda skrá yfir sérhæfðar lánastofnanir sem hafa fengið undanþágu eða sæta hærra hámarki. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin getur farið fram á frekari gögn.

6. Beita má þeim undanþágum sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. mgr., þegar lögbær yfirvöld samþykkja þær, bæði á einingar- og samstæðugrunni, með fyrirvara um e-lið 3. mgr. 2. gr.

7. Lánastofnanir skulu ákvarða fjárhæð nettó lausafjárútsreymis við beitingu innstreymishámarksins í samræmi við formúluna sem mælt er fyrir um í II. viðauka við þessa reglugerð.

34. gr.

Innstreymi innan samstæðu eða stofnanaverndarkerfis

1. Þrátt fyrir g-lið 3. mgr. 32. gr. mega lögbær yfirvöld veita leyfi til að nota meira innstreymi í hverju tilviki fyrir sig vegna óáðreginna lána- og lausafjárfyrirgreiðslna að uppfylltum öllum eftirfarandi skilyrðum:

- a) ástæða er til að ætla að innstreymi verði meira, jafnvel þegar saman fara sérstakir erfiðleikar veitandans og álag sem nær til alls markaðarins,
- b) þegar mótaðilinn er móður- eða dótturfélag lánastofnunarinnar eða annað dótturfélag sama móðurfélags eða tengdur lánastofnuninni í gegnum samband, í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE, eða er aðili að sama stofnana-verndarkerfi, sem um getur í 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eða miðlægu stofnuninni eða hlutdeildarfélagi í neti eða samvinnusamstæðu eins og um getur í 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- c) þegar innstreymishlutfallið er hærra en 40%, skal mótaðilinn beita samsvarandi samhverfu útstreymishlutfalli þrátt fyrir ákvæði 31. gr.,
- d) lánastofnunin og mótaðilinn hafa staðfestu í sama aðildarríki.

2. Þegar lánastofnunin og lánastofnunin sem er mótaðili hennar eru með staðfestu í mismunandi aðildarríkjum geta lögbær yfirvöld felld niður skilyrðið sem sett er fram í d-lið 1. mgr. þar sem eftirfarandi hlutlægar viðbótarviðmiðanir í a- til c-lið, auk þeirra viðmiðana sem um getur í 1. mgr., eru uppfylltar:

- a) veitandi og móttakandi eru með lágt lausafjánhættusnið,
- b) til staðar eru lagalega bindandi samningar og skuldbindingar milli samstæðueininga varðandi lána- eða lausafjárlínur,
- c) tekið hefur verið nægjanlegt tillit til lausafjánhættusniðs móttakandans við lausafjánhættustjórnun lausafjárveitandans.

Lögbær yfirvöld skulu vinna saman, í fullu samráði, í samræmi við b-lið 1. mgr. 20. gr. reglugerðar ESB nr. 575/2013 til þess að ákvarða hvort viðbótarviðmiðanirnar sem settar eru fram í þessari málsgrein séu uppfylltar.

3. Þegar viðbótarviðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. eru uppfylltar skal lögbært yfirvald móttakanda lausafjár vera heimilt að beita allt að 40% ívilnandi innstreymishlutfalli. Hins vegar skal samþykki beggja lögbæru yfirvaldanna liggja fyrir ef nota á ívilnandi hlutfall sem er herra en 40%, sem skal beitt með samhverfum hætti.

Ef heimild er veitt til að beita ívilnandi innstreymi sem er herra en 40% skulu lögbær yfirvöld upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um niðurstöðu ferlisins sem um getur í 2. mgr. Lögbæru yfirvöldin skulu endurskoða reglulega hvort skilyrðin fyrir slíku herra innstreymi séu áfram uppfyllt.

IV. BÁLKUR

LOKAÁKVÆÐI

35. gr.

Beiting eldri reglna á eignir í bönkum sem aðildarríki ábyrgjast

1. Eignir sem lánastofnanir gefa út sem eru tryggðar af ríkisstjórn aðildarríkis skulu einungis teljast eignir á stigi 1 þegar tryggingin:

- a) var veitt eða henni lofað að hámarksfjárhæð fyrir 30. júní 2014,
- b) er bein, skýr, óafturkallanleg og skilyrðislaus ábyrgð og nær til vanefnda á greiðslu höfuðstóls og vaxta þegar þeir falla í gjalddaga.

2. Þegar ábyrgðaraðili er héraðsstjórn eða staðaryfirvald í aðildarríki skal tryggða eignin aðeins teljast eign á stigi 1 þegar farið er með áhættuskuldbindingar gagnvart slíkum héraðsstjórnnum eða staðaryfirvöldum sem áhættuskuldbindingar ríkisstjórnarinnar í samræmi við 2. mgr. 115. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og tryggingin uppfyllir þær kröfur sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

3. Eignirnar sem um getur í 1. og 2. mgr. skulu halda áfram að teljast eignir á stigi 1 eins lengi og ábyrgðin er í gildi að því er varðar viðkomandi útgefanda eða eignir hans, eftir því sem við á, eins og henni hefur verið breytt eða hún leyst af hólmi öðru hverju. Þegar fjárhæð tryggingar fyrir útgefanda eða eignir hans er aukin eftir 30. júní 2014, skulu eignirnar einungis teljast lausafjáreignir upp að hámarksfjárhæð tryggingarinnar sem var veitt fyrir þann dag.

4. Eignirnar sem um getur í þessari grein skulu sæta sömu kröfum og gilda samkvæmt þessari reglugerð gagnvart eignum á stigi 1 sem mynda kröfur á eða eru tryggðar af ríkis- eða héraðsstjórnnum, staðaryfirvöldum eða opinberum aðilum sem um getur í c-lið 1. mgr. 10. gr.

5. Þegar lánastofnun eða eignir hennar njóta góðs af ábyrgðarkerfi skal líta á kerfið í heild sem tryggingu að því er varðar.

36. gr.

Umbreytingarákvæði fyrir stofnanir sem stýra virðisrýrðum eignum og njóta stuðnings aðildarríkis

1. Rétt hætti skuldabréf sem gefin eru út af eftirfarandi stofnunum sem stýra virðisrýrðum eignum og njóta stuðnings aðildarríkis skulu teljast eignir á stigi 1 til 31. desember 2023:

- a) á Írlandi, National Asset Management Agency (NAMA),
- b) á Spáni, Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A. (SAREB),

c) í Slóveníu, Bank Asset Management Company sem komið er á fót skv. ráðstöfunum Lýðveldisins Slóveníu í lögum um að auka stöðugleika banka.

2. Eignirnar sem um getur í 1. mgr. skulu sæta sömu kröfum og gilda samkvæmt þessari reglugerð gagnvart eignum á stigi 1 sem mynda kröfur á eða eru tryggðar af, ríkis- eða héraðsstjórnunum, staðaryfirvöldum eða opinberum aðilum sem um getur í c-lið 1. mgr. 10. gr.

37. gr.

Umbreytingarákvæði fyrir verðbréfanir sem eru tryggðar með húsnæðislánum

1. Þrátt fyrir ákvæði 13. gr. skulu verðbréfanir sem eru gefnar út fyrir 1. október 2015, þar sem undirliggjandi skuldbindingar eru húsnæðislán eins og um getur í i. lið g-liðar 2. mgr. 13. gr., teljast sem eignir á stigi 2B ef þær uppfylla allar kröfurnar sem settar eru fram í 13. gr. aðrar en kröfur um veðsetningarhlutfall eða kröfur er varða skuldahlutfall sem settar eru fram í i. lið g-liðar 2. mgr. 13. gr.

2. Þrátt fyrir ákvæði 13. gr. skulu verðbréfanir, sem gefnar eru út eftir 1. október 2015 þar sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar eru húsnæðislán, eins og um getur í i. lið g-liðar 2. mgr. 13. gr., sem uppfylla ekki meðal veðsetningarhlutfallskröfur eða kröfur um hlutfall lána og tekna sem settar eru fram í þeim lið, teljast eignir á stigi 2B til 1. október 2025, að því tilskildu að meðal undirliggjandi áhættuskuldbindinga séu húsnæðislán sem ekki féllu undir landslög um takmörk á hlutfalli lána og tekna á þeim tíma sem þau voru veitt og slík húsnæðislán hafi verið veitt fyrir 1. október 2015.

38. gr.

Umbreytingarákvæði til að koma á lausafjárþekjuhlutfalli

1. Í samræmi við 2. mgr. 460. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skal lausafjárþekjuhlutfalli sem mælt er fyrir um í 4. gr. komið á með eftirfarandi hætti:

- a) 60% af kröfunni um lausafjárþekju frá og með 1. október 2015,
- b) 70% frá og með 1. janúar 2016,
- c) 80% frá og með 1. janúar 2017,
- d) 100% frá og með 1. janúar 2018.

2. Í samræmi við 5. mgr. 412. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 geta aðildarríki eða lögbær yfirvöld krafið lánastofnanir sem hafa landsbundið starfsleyfi, eða hlutmengi þessara lánastofnana, um að viðhalda hærri kröfum um lausafjárþekju, allt að 100%, þar til bindandi lágmarkskrafa upp á 100% er tekin upp að fullu í samræmi við þessa reglugerð.

39. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. október 2015.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 10. október 2014.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

I. VIÐAUKI

Formúla til að ákvarða samsetningu varaforða lauss fjár

1. Lánastofnanir skulu nota formúluna sem mælt er fyrir um í þessum viðauka til að ákvarða samsetningu varaforða lauss fjár í samræmi við 17. gr.
2. Útreikningur varaforða lauss fjár: frá og með útreikningsdegi skal varaforði lauss fjár lánastofnunar samsvara:
 - a) fjárhæð eignar á stigi 1, plús
 - b) fjárhæð eignar á stigi 2A, plús
 - c) fjárhæð eignar á stigi 2B,að frádregnu því sem er lægra:
 - d) summu a-, b- og c-liða, eða
 - e) „umframfjárhæð lausafjáreigna“ eins og hún er reiknuð út í samræmi við 3. og 4. mgr. þessa viðauka.
3. „Umframfjárhæð lausafjáreigna“: þessi fjárhæð skal samanstanda af þeim þáttum sem hér eru skilgreindir:
 - a) leiðrétt fjárhæð eignar á stigi 1 sem er skuldabréf sem ekki er sértryggt sem skal vera jöfn verðmæti allra lausafjáreigna á stigi 1, að undanskildum sértryggðum skuldabréfum á stigi 1, sem myndu vera í eigu lánastofnunar við lok tryggðra fjármögnunarviðskipta, tryggðra lánveitinga, eignaskipta eða veðtryggðra afleiðuviðskipta sem falla í gjalddaga innan 30 almanaksdaga frá útreikningsdegi og þar sem lánastofnunin og mótaðilinn skiptast á lausafjáreignum í a.m.k. einum legg viðskiptanna,
 - b) leiðrétt fjárhæð sértryggðra skuldabréfa á stigi 1 sem skal vera jöfn verðmæti allra sértryggðra skuldabréfa á stigi 1 eftir frádrag, sem myndu vera í eigu lánastofnunar við lok tryggðra fjármögnunarviðskipta, tryggðra lánveitinga, eignaskipta eða veðtryggðra afleiðuviðskipta sem falla í gjalddaga innan 30 almanaksdaga frá útreikningsdegi og þar sem lánastofnunin og mótaðilinn skiptast á lausafjáreignum í a.m.k. einum legg viðskiptanna,
 - c) leiðrétt fjárhæð eigna á stigi 2A sem skal vera jöfn verðmæti allra eigna á stigi 2A eftir frádrag, sem myndu vera í eigu lánastofnunar við lok tryggðra fjármögnunarviðskipta, tryggðra lánveitinga, eignaskipta eða veðtryggðra afleiðuviðskipta sem falla í gjalddaga innan 30 almanaksdaga frá útreikningsdegi og þar sem lánastofnunin og mótaðilinn skiptast á lausafjáreignum í a.m.k. einum legg viðskiptanna og
 - d) leiðrétt fjárhæð eigna á stigi 2B sem skal vera jöfn verðmæti allra eigna á stigi 2B eftir frádrag, sem myndu vera í eigu lánastofnunar við lok tryggðra fjármögnunarviðskipta, tryggðra lánveitinga, eignaskipta eða veðtryggðra afleiðuviðskipta sem falla í gjalddaga innan 30 almanaksdaga frá útreikningsdegi og þar sem lánastofnunin og mótaðilinn skiptast á lausafjáreignum í a.m.k. einum legg viðskiptanna.
4. Útreikningur á „umframfjárhæð lausafjáreigna“: þessi fjárhæð skal jöfn og:
 - a) leiðrétt fjárhæð eigna á stigi 1 sem eru ekki sértryggð skuldabréf, plús
 - b) leiðrétt fjárhæð sértryggðs skuldabréfs á stigi 1, plús
 - c) leiðrétt fjárhæð eignar á stigi 2A, plús
 - d) leiðrétt fjárhæð eignar á stigi 2B,að frádregnu því sem er lægra:
 - e) summu a-, b-, c-, og d-liða,
 - f) $100/30$ sinnum a-liður,
 - g) $100/60$ sinnum summu a- og b-liða,
 - h) $100/85$ sinnum summu a-, b- og c-liða.

5. Samsetning varaforða lauss fjár eftir að tillit hefur verið tekið til loka tryggðra fjármögnunarviðskipta, tryggðra lánveitinga, eignaskipta eða veðtryggðra afleiðuviðskipta og beitingu þeirra hámarka sem getið er að ofan í samræmi við 17. gr. skal ákvörðuð með eftirfarandi hætti:

a“ (leiðrétt fjárhæð eignar á stigi 1 sem er ekki sértryggt skuldabréf eftir beitingu hámarks)

= a (leiðrétt fjárhæð eignar á stigi 1 sem er ekki sértryggt skuldabréf áður en hámarki er beitt)

b“ (leiðrétt fjárhæð eignar á stigi 1 sem er sértryggt skuldabréf eftir beitingu hámarks)

= MIN(b, a70/30)

þegar b = leiðrétt fjárhæð eignar á stigi 1 sem er sértryggt skuldabréf áður en hámarki er beitt

c“ (leiðrétt fjárhæð eignar á stigi 2A eftir beitingu hámarks)

= MIN(c, (a + b'')40/60, MAX(a70/30 – b'', 0))

þegar c = leiðrétt fjárhæð eignar á stigi 2A áður en hámarki er beitt

d“ (leiðrétt fjárhæð eignar á stigi 2B eftir beitingu hámarks)

= MIN(d, (a + b'' + c'')15/85, MAX((a + b'')40/60 – c'', 0), MAX(70/30a – b'' – c'', 0))

Þegar d = leiðrétt fjárhæð eignar á stigi 2B áður en hámarki er beitt)

II. VIÐAUKI

Formúla fyrir útreikning nettó lausafjárústreymis

NLO = Nettó lausafjárústreymi

TO = Heildarústreymi

TI = Heildarinnstreymi

FEI = Að fullu undanþegið innstreymi

IHC = Innstreymi sem sætir hærra 90% hámarki á ústreymi

IC = Innstreymi sem sætir 75% hámarki á ústreymi

Nettó lausafjárústreymi er jafnt heildarústreymi að fráðregnu innstreymi sem undanþegið er að fullu að fráðreginni lækkun vegna innstreymis sem sætir 90% hámarki að fráðreginni lækkun vegna innstreymis sem sætir 75% hámarki

$$NLO = TO - \text{MIN}(FEI, TO) - \text{MIN}(IHC, 0,9 * \text{MAX}(TO - FEI, 0)) - \text{MIN}(IC, 0,75 * \text{MAX}(TO - FEI - IHC/0,9, 0))$$

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2020/569****2022/EES/63/02****frá 16. apríl 2020**

um samræmt snið og inntak upplýsinga vegna framlagningar upplýsinga sem aðildarríki eiga að gefa skýrslu um samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/63/ESB um vernd dýra sem eru notuð í vísindaskyni og um niðurfellingu á framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2012/707/ESB

(tilkynnt með númeri C(2020) 2179) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/63/ESB frá 22. september 2010 um vernd dýra sem eru notuð í vísindaskyni ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 43. gr. og 4. mgr. 54. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í kjölfar breytinganna sem kveðið er á um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/1010 ⁽²⁾ er nú gerð sú krafa í tilskipun 2010/63/ESB að aðildarríki sendi framkvæmdastjórninni á rafrænan hátt samantektir um leyfð verkefni, sem ekki eru á tæknimáli, og allar uppfærslur á þeim. Til að gera framkvæmdastjórninni kleift að koma á fót og viðhalda miðlægum gagnagrunni fyrir þessar samantektir og uppfærslur og til að tryggja að mögulegt sé að framkvæma mikilvæga leit í þessum gögnum er þörf á samræmdri framsetningu þessara samantekta og uppfærslna. Því ætti að koma á sniðmátum til að senda samantektir um verkefni, sem ekki eru á tæknimáli, og allar uppfærslur á þeim og gera ætti kröfu um að aðildarríki hlaði upp slíkum samantektum og uppfærslum í gagnagrunninn sem framkvæmdastjórnin kom á fót.
- 2) Með tilskipun 2010/63/ESB er einnig gerð sú krafa að aðildarríki sendi framkvæmdastjórninni á rafrænan hátt upplýsingar um framkvæmd þeirrar tilskipunar sem og tölfraðilegar upplýsingar um notkun á dýrum í tilraunum.
- 3) Á grundvelli upplýsinganna sem aðildarríkin sendu um framkvæmd tilskipunar 2010/63/ESB eiga þjónustudeildir framkvæmdastjórnarinnar að birta yfirlit Sambandsins og uppfæra það reglulega. Með tilskipun 2010/63/ESB er einnig gerð sú krafa að þjónustudeildir framkvæmdastjórnarinnar skuli árlega gera tölfraðileg gögn sem aðildarríkin leggja fram og yfirlitsskýrslu þar að lútandi aðgengileg öllum. Til að gera framkvæmdastjórninni kleift að uppfylla báðar þessar kröfur ætti að fastsetja innihald þessara upplýsinga með því að mæla fyrir um upplýsingaflokk.
- 4) Að því er varðar upplýsingar um framkvæmd ættu upplýsingaflokkarnir sem greina skal frá að samsvara viðeigandi kröfum í tilskipun 2010/63/ESB. Að því er varðar tölfraðilegar upplýsingar er nauðsynlegt að tilgreina færsluflokka fyrir tölfraðileg gögn sem eru til reiðu í leitarbærum gagnagrunni með opnum aðgangi sem framkvæmdastjórnin kom á fót samkvæmt tilskipun 2010/63/ESB.
- 5) Til að auka gagnsæi og draga úr stjórnsýslubyrði ætti að gera kröfu um að aðildarríkin noti gagnagrunninn sem framkvæmdastjórnin kom á fót í þeim tilgangi að senda upplýsingarnar um framkvæmd tilskipunar 2010/63/ESB sem og tölfraðilegu upplýsingarnar um notkun á dýrum í tilraunum.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 129, 24.4.2020, bls. 16. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 135/2021 frá 23. apríl 2021 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 276, 20.10.2010, bls. 33.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/1010 frá 5. júní 2019 um samræmingu á kvöðum um skýrslugjöf á sviði löggjafar í tengslum við umhverfið og um breytingu á reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 166/2006 og (ESB) nr. 995/2010, tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 2002/49/EB, 2004/35/EB, 2007/2/EB, 2009/147/EB og 2010/63/ESB, reglugerðum ráðsins (EB) nr. 338/97 og (EB) nr. 2173/2005 og tilskipun ráðsins 86/278/EBE (Stjtið. ESB L 170, 25.6.2019, bls. 115).

- 6) Tilgreina ætti inntak og snið nákvæmu upplýsinganna sem aðildarríki eiga að senda um aðferðir sem taldar eru a.m.k. jafn mannúðlegar og þær sem er að finna í IV. viðauka við tilskipun 2010/63/ESB þannig að unnt sé að halda skránni yfir aðferðir til að aflífa dýr, sem er að finna í viðaukanum, uppfærðri. Því þykir rétt að mæla fyrir um sniðmát sem gerir það kleift að leggja fram upplýsingar um tegund aðferðar, viðkomandi tegundir og rökstuðning fyrir því að veita undanþágu og skylda aðildarríki til að nota þetta sniðmát.
- 7) Þær valdheimildir sem þessi ákvörðun byggist á eru nátengdar þar eð þær varða báðar skýrslugjöf aðildarríkjanna varðandi upplýsingar samkvæmt tilskipun 2010/63/ESB. Í ljósi þessara efnislegu tengsla og til að tryggja samkvæma og samræmda nálgun þykir rétt að samþykkja eina ákvörðun þar sem allar kröfur sem falla undir gildissvið þessara valdheimilda eru fastsettar. Því er nauðsynlegt að skipta framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2012/707/ESB ⁽³⁾, þar sem mælt er fyrir um sameiginlegt snið fyrir framlagningu upplýsinga sem um getur í 54. gr. tilskipunar 2010/63/ESB, út fyrir nýja framkvæmdarákvörðun sem byggist á bæði 4. mgr. 43. gr. og 4. mgr. 54. gr. tilskipunar 2010/63/ESB. Því ætti að fella framkvæmdarákvörðun 2012/707/ESB úr gildi.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um dýr í vísindum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Að því er varðar annan málslíð 3. mgr. 43. gr. tilskipunar 2010/63/ESB skulu aðildarríki senda upplýsingarnar sem eru tilgreindar í I. viðauka við þessa ákvörðun með því að nota gagnagrunninn sem framkvæmdastjórnin kom á fót í samræmi við þriðja málslíð 4. mgr. 43. gr. þeirrar tilskipunar. Samantektir um verkefni, sem ekki eru á tæknimáli, og uppfærslur á þeim skulu vera í samræmi við sniðmátin sem mælt er fyrir um í I. viðauka við þessa ákvörðun.

2. gr.

Að því er varðar 1. mgr. 54. gr. tilskipunar 2010/63/ESB skulu aðildarríki senda upplýsingarnar sem eru tilgreindar í II. viðauka við þessa ákvörðun með því að nota gagnagrunninn sem framkvæmdastjórnin kom á fót í samræmi við fyrsta málslíð þriðju undirgreinar 2. mgr. 54. gr. þeirrar tilskipunar.

3. gr.

Að því er varðar 2. mgr. 54. gr. tilskipunar 2010/63/ESB skulu aðildarríki senda upplýsingarnar sem eru tilgreindar í III. viðauka við þessa ákvörðun með því að nota gagnagrunninn sem framkvæmdastjórnin kom á fót í samræmi við fyrsta málslíð þriðju undirgreinar 2. mgr. 54. gr. þeirrar tilskipunar.

4. gr.

Að því er varðar 3. mgr. 54. gr. tilskipunar 2010/63/ESB skulu aðildarríki senda upplýsingarnar sem eru tilgreindar í IV. viðauka við þessa ákvörðun með því að nota sniðmátið sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

5. gr.

Framkvæmdarákvörðun 2012/707/ESB er felld úr gildi frá og með 17. apríl 2020. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu ákvörðunina sem tilvísanir í þessa ákvörðun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartölunni í V. viðauka.

⁽³⁾ Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2012/707/ESB frá 14. nóvember 2012 um sameiginlegt snið fyrir framlagningu upplýsinga samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/63/ESB um vernd dýra sem eru notuð í vísindaskyni (Stjtið. ESB L 320, 17.11.2012, bls. 33).

6. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. apríl 2020.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Virginijus SINKEVIČIUS

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

A-HLUTI

Sniðmát fyrir framlagningu samantekta um verkefni, sem ekki eru á tæknimáli, sem um getur í 1. mgr. 43. gr. tilskipunar 2010/63/ESB

Heiti verkefnisins	
Tímalengd verkefnisins (í mánuðum)	
Atriðisorð (hámark 5) ⁽¹⁾	
Tilgangur verkefnisins ⁽²⁾ (margir valkostir mögulegir)	— Grunnrannsóknir ⁽³⁾ — Yfirfærðar og hagnýtar rannsóknir ⁽³⁾ — Reglufest notkun og venjubundin framleiðsla: — Gæðaeftirlit (þ.m.t. öryggis- og styrkleikaprófun á lotum) — Önnur prófun á verkun og viktörkum — Eiturhrifaprófanir og aðrar öryggisprófanir, þ.m.t. líflyfjafræði — Venjubundin framleiðsla — Verndun náttúrulegs umhverfis til hagsmuna fyrir heilbrigði eða velferð manna eða dýra — Varðveisla tegunda — Æðri menntun — Þjálfun — Réttarlæknisfræðilegar rannsóknir — Viðhald sambúa erfðabreyttra dýra sem eru ekki notuð í aðrar tilraunir

Markmið og ávinningur sem reiknað er með að verkefnið skili

Lýsa skal markmiðum verkefnisins (t.d. að fjalla um tiltekna vísindalega óþekkta þætti eða vísindalegar eða klínískar þarfir).	
Hver er hugsanlegur ávinningur sem líklegt er að leiði af þessu verkefni? Útskýra skal hvaða vísindalegu framfarir gætu náðst eða hvernig verkefnið getur á endanum orðið til hagsbóta fyrir menn, dýr eða umhverfið. Eftir atvikum skal gera greinarmun á ávinningi í stuttan tíma (innan tímalengdar verkefnisins) og ávinnings til langs tíma (sem getur komið fram eftir að verkefninu lýkur).	

Skaði sem reiknað er með

Í hvernig tilraunum verða dýrin alla jafna notuð (t.d. inndælingar, skurðaðgerðir)? Tilgreina skal fjölda og tímalengd þessara tilrauna?	
--	--

Hver eru áhrifin/skaðlegu áhrifin á dýrin sem vænta má, t.d. sársauki, þyngdartap, hreyfingarleysi/hreyfihömlun, streita, óeðlilegt atferli, og tímalengd þessara áhrifa?						
Hvaða tegundir og hversu mörg dýr er búist við að nota? Hvert er alvarleikastigið sem vænta má og hversu mörg dýr í hverjum alvarleikaflokki (eftir tegund)?	Tegund ⁽⁴⁾	Áætlaður heildarfjöldi	Áætlaður fjöldi eftir alvarleika			
Banvænar			Vægar	Í meðallagi	Alvarlegar	
Hvað verður um dýr sem haldið er á lífi við lok tilraunar? ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	Áætlaður fjöldi sem skal nota aftur		Áætlaður fjöldi sem skal skilað aftur á búsvæði/inn í ræktunarkerfi		Áætlaður fjöldi sem finna skal ný heimili fyrir	
Tilgreina skal ástæðurnar fyrir fyrirhuguðum örlögum dýranna eftir tilraunina.						
Beiting meginreglnanna um staðgöngu, fækkun og mildun						
1. Staðganga Tilgreina skal hvaða staðgöngukostir án dýra eru til reiðu á þessu sviði og hvers vegna er ekki unnt að nota þá í verkefnið.						
2. Fækkun Útskýra skal hvernig fjöldi dýra fyrir þetta verkefni var ákvarðaður. Lýsa skal ráðstöfunum sem voru gerðar til að fækka dýrum sem á að nota og meginreglum sem eru notaðar til að útfæra rannsóknir. Eftir atvikum skal lýsa verklaginu sem verður notað í öllu verkefninu til að lágmarka fjölda dýra sem er notaður í samræmi við vísindaleg markmið. Þetta verklag getur tekið til t.d. forkannana, líkana í tölvu, samnýtingar á vefjum og endurnotkunar.						

3. Mildun Gefa skal dæmi um sértækar ráðstafanir (t.d. aukin vöktun, umhirða eftir aðgerð, verkjameðferð, þjálfun dýra) sem gera skal í tengslum við tilraunirnar til að lágmarka kostnað fyrir velferð (skaða) dýranna. Lýsa skal tilhöguninni við að taka upp nýja tækni við mildun á líftíma verkefnisins.				
Útskýra skal val á tegundum og tengd lífsstig.				
Verkefni valið fyrir afturvirk mat (?)	Frestur	Nær yfir alvarlegar tilraunir	Notkun prímata, sem ekki eru af ættkvísl manna	Önnur ástæða

- (1) Þar með talin vísindaleg hugtök sem geta samanstðið af fleiri en fimm einstökum orðum og að undanskildum tegundum og tilgangi sem er skráður annars staðar í skjalinu
- (2) Valinn með fellivalmynd
- (3) Skráin yfir tilgang í samræmi við flokka og undirflokka tölfraðiskýrslna í III. viðauka við þessa ákvörðun
- (4) Tegundir í samræmi við flokka tölfraðiskýrslna í III. viðauka við þessa ákvörðun með viðbótarvalkostinum „ótilgreint spendýr“ til að tryggja nafnleynd í undantekningartilvikum
- (5) Tegundir eru útfylltar út frá fyrra svari og valdar út frá viðeigandi flokki (hlutföll)
- (6) Margir valkostir mögulegir eftir tegund
- (7) Margir valkostir mögulegir, gildir um þau aðildarríki þar sem þessara upplýsinga er krafist samkvæmt löggjöf

B-HLUTI

**Sniðmát fyrir framlagningu uppfærslu á samantekt um verkefni, sem ekki er á tæknimáli, sem um getur í
2. mgr. 43. gr. tilskipunar 2010/63/ESB**

Titill (samkvæmt samantekt um verkefni, sem ekki er á tæknimáli)					
Ástæða fyrir afturvirkni mati ⁽¹⁾	Notkun prímata, sem ekki eru af ættkvísl manna	Nær yfir „alvarlegar“ tilraunir	Önnur ástæða		
Útskýra skal „Önnur ástæða“					
Markmiðum náð					
Útskýra skal stuttlega hvort og að hvaða marki markmiðin, sem sett eru fram í leyfða verkefninu, hafa náðst. Tilgreina skal ástæðurnar ef markmiðin hafa ekki náðst. Hafa aðrar mikilvægar niðurstöður komið fram? Hvaða ávinningur hefur orðið af starfinu fram að þessu og er frekari ávinnings að vænta? Hefur niðurstöðum þessa verkefnis verið miðlað, þ.m.t. ef tilgátur hafa ekki verið sannaðar? Ef svo er skal lýsa því hvernig. Ef svo er ekki skal tilgreina hvernig og hvenær búist er við að niðurstöður verði birtar.					
Skaði					
Tegund ⁽²⁾	Heildarfjöldi dýra sem eru notuð	Heildarfjöldi dýra eftir raunverulegum alvarleika			
		Banvænar	Vægar	Í meðallagi	Alvarlegar
Hvernig er fjöldi dýra sem eru notuð og raunverulegt alvarleikastig samanborið við það sem áætlað er? Ef raunverulegur fjöldi er meiri en áætlaður fjöldi skal gefa skýringu. Ef raunverulegur fjöldi er minni skal gefa skýringu, nema mismunurinn sé afleiðing af fækkun eða mildun?					
Hvernig eru örlög dýra sem haldið er á lífi við lok rannsóknarinnar samanborið við áætluð örlög? Gefa skal skýringu.					
Hvers kyns þættir sem geta stuðlað að frekari framkvæmd meginreglnanna um staðgöngu, fækkun og mildun:					
1. Staðganga					
Með þeirri þekkingu sem fengist hefur úr þessu verkefni, hafa einhverjar nýjar aðferðir sem gætu komið í stað einhvern eða allrar notkunar á dýrum í svipuðum verkefnum verið staðfestar/þróaðar (þ.m.t. þróun/gilding á nýrri tækni í <i>glasi</i> eða í <i>tölvulíkani</i>)?					

2. Fækkun

Með þeirri þekkingu sem fengist hefur úr þessu verkefni, væri unnt að bæta tilhögun tilraunarinnar til að gera það kleift að draga enn frekar úr notkun dýra og, ef svo er, þá hvernig? Gefa skal skýringu ef færri dýr voru notuð en upphaflega var áætlað.

3. Mildun

Gefa skal skýringu ef raunverulegt alvarleikastig var lægra en það sem upphaflega var áætlað.

Með þeirri nýju þekkingu sem fengist hefur úr þessu verkefni, henta dýralíkonin sem voru notuð ennþá best? Skal tilgreint fyrir hverja tegund/líkan, eftir því sem við á.

Tilgreina skal sérhverja nýja mildun sem var innleidd meðan verkefnið stóð yfir til að draga úr skaða fyrir dýrin eða til að bæta velferð þeirra.

Hver eru möguleg tækifæri til frekari mildunar í framtíðinni, t.d. nýtilkomin tækniþekking, tækni, bættar aðferðir við mat á velferð, fyrri endapunktur, ráðstafanir varðandi hýsingu/búskap?

4. Annað

Hvernig er niðurstöðum miðlað til frekari framkvæmdar á meginreglunum um staðgöngu, fækkun og mildun?

Viðbótarathugasemdir

(1) Margir valkostir mögulegir

(2) Tegundir í samræmi við flokka tölfræðiskýrslna í III. viðauka við þessa ákvörðun með viðbótarvalkostinum „ótilgreint spendýr“ til að tryggja nafnleynd í undantekningartilvikum

II. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR SEM UM GETUR Í 1. MGR. 54. GR. TILSKIPUNAR 2010/63/ESB

A. LANDSRÁÐSTAFANIR UM FRAMKVÆMD TILSKIPUNAR 2010/63/ESB

Veita skal upplýsingar um breytingar sem gerðar voru á landsráðstöfunum að því er varðar framkvæmd tilskipunar 2010/63/ESB frá síðustu skýrslu.

B. SKIPULAG OG RAMMI

1. Lögbær yfirvöld (59. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)

Útskýra skal rammann fyrir lögbær yfirvöld, þ.m.t. fjöldi og tegundir yfirvalda sem og viðkomandi verkefni þeirra, og útskýra ráðstafanir sem gerðar hafa verið til að tryggja að farið sé að kröfunum í 1. mgr. 59. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.

2. Landsbundin nefnd (49. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)

Útskýra skal skipulag og starfrækslu landsbundnu nefndarinnar og ráðstafanir sem gerðar hafa verið til að tryggja að farið sé að kröfunum í 49. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.

3. Menntun og þjálfun starfsfólks (23. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)

Veita skal upplýsingar um lágmarkskröfur sem um getur í 3. mgr. 23. gr. tilskipunar 2010/63/ESB; lýsa skal frekari menntunar- og þjálfunarkröfum sem eru gerðar til starfsfólks sem kemur frá öðru aðildarríki.

4. Mat á og leyfi fyrir verkefnum (38. og 40. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)

Útskýra skal ferlið við mat á og leyfi fyrir verkefnum og ráðstafanir sem gerðar hafa verið til að tryggja að farið sé að kröfunum í 38. og 40. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.

C. STARFSEMI

1. Verkefni

1.1. Veiting leyfis fyrir verkefni (40. og 41. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)

1.1.1. Að því er varðar hvert ár skal tilgreina fjöldann fyrir eftirfarandi:

- a) allar ákvarðanir um leyfisveitingar og leyfð verkefni,
- b) mörg almenn verkefni, eins og kveðið er á um í 4. mgr. 40. gr. tilskipunar 2010/63/ESB, sem eru flokkuð sem eitt af eftirfarandi tegund:
 - verkefni til að uppfylla kröfur samkvæmt reglum,
 - verkefni þar sem dýr eru notuð til framleiðslu,
 - verkefni þar sem dýr eru notuð í greiningarskyni,
- c) ákvarðanir um leyfisveitingar ef 40 daga fresturinn hefur verið framlengdur í samræmi við 2. mgr. 41. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.

1.1.2. Að því er varðar c-lið skal leggja fram samantekt upplýsinga, sem nær yfir fimm ára skýrslugjafarferli, um ástæðurnar fyrir því að 40 daga fresturinn var framlengdur.

1.2. Afturvirk mat, samantektir um verkefni, sem ekki eru á tæknimáli (f-liður 2. mgr. 38. gr., 39. og 43. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)

1.2.1. Útskýra skal ráðstafanir sem gerðar hafa verið til að tryggja að farið sé að kröfunum í 1. mgr. 43. gr. tilskipunar 2010/63/ESB og tilgreina hvort krafist sé samantekta um verkefni, sem ekki eru á tæknimáli, til að tilgreina að verkefni eigi að fara í afturvirk mat (2. mgr. 43. gr. tilskipunar 2010/63/ESB).

1.2.2. Að því er varðar hvert ár skal tilgreina fjölda leyfðra verkefna sem eiga að fara í afturvirk mat í samræmi við 2. mgr. 39. gr. tilskipunar 2010/63/ESB og fjölda leyfðra verkefna sem eiga að fara í afturvirk mat skv. f-lið 2. mgr. 38. gr. þeirrar tilskipunar. Flokka skal hvert þessara verkefna sem eitt af eftirfarandi tegund:

- a) verkefni þar sem notaðir eru primatar, sem ekki eru af ættkvísl manna,
- b) verkefni þar sem gerðar eru tilraunir sem flokkaðar eru sem „alvarlegar“,
- c) verkefni þar sem notaðir eru primatar, sem ekki eru af ættkvísl manna, og verkefni þar sem gerðar eru tilraunir sem flokkaðar eru sem „alvarlegar“,
- d) önnur verkefni sem eiga að fara í afturvirk mat.

1.2.3. Leggja skal fram samantekt upplýsinga, sem nær yfir fimm ára skýrslugjafarferli, um eðli verkefnanna sem eru valin fyrir afturvirk mat í samræmi við f-lið 2. mgr. 38. gr. tilskipunar 2010/63/ESB sem falla ekki sjálfkrafa undir afturvirk mat í samræmi við 2. mgr. 39. gr.

2. Dýr sem eru ræktuð til að nota í tilraunum (10., 28. og 30. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)

2.1. Tilgreina skal tegundir og fjölda dýra sem voru ræktuð og fæddust (þ.m.t. með keisaraskurði) til að nota þau í tilraunum og sem höfðu aldrei verið notuð í neinum tilraunum en voru aflífuð á almanaksárinu næst á undan árinu þegar fimm ára skýrslunni er skilað.

2.1.1. Taka skal með dýr sem voru aflífuð vegna líffæra eða vefja og dýr sem eru afrakstur þess að erfðabreyttar línur voru búnar til og viðhaldið, sem falla ekki undir árlegu tölfræðilegu upplýsingarnar skv. 2. mgr. 54. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.

2.1.2. Flokka skal þessi dýr sem eitt af eftirfarandi tegund:

- a) erfðafræðilega eðlileg dýr sem líffæri og/eða vefir eru ekki nýtt úr,
- b) erfðafræðilega eðlileg dýr sem líffæri og/eða vefi eru nýtt úr,
- c) erfðabreytt dýr sem gefa af sér líffæri og/eða vefi,
- d) erfðafræðilega eðlileg dýr (afkvæmi af villigerð) sem eru afrakstur þess að ný erfðabreytt lína var búin til,
- e) dýr sem eru afrakstur viðhalds á erfðabreyttri línu sem nær yfir allar erfðabreytingar og afkvæmi af villigerð, bæði með skaðvænlegu og óskaðvænlegu svipfari.

2.1.3. Flokkurinn sem um getur í a-lið nær ekki yfir dýr sem eru afrakstur þess að ný erfðabreytt lína er búin til og erfðabreyttri línu var viðhaldið, sem greina skal frá í flokkunum sem um getur í d- og e-lið, eftir því sem við á.

2.1.4. Flokkarnir sem um getur í b- og c-lið ná yfir dýr sem eru afrakstur þess að ný erfðabreytt lína var búin til og þess að erfðabreyttri línu var viðhaldið, þegar líffæri og/eða vefir úr þeim eru nýtt.

2.1.5. Flokkarnir sem um getur í d- og e-lið í lið 2.1.2 ná ekki yfir eftirfarandi dýr sem greina skal frá í árlegu tölfræðilegu upplýsingunum skv. 2. mgr. 54. gr. tilskipunar 2010/63/ESB:

- a) dýr sem voru arfgerðargreind með því að nota ífarandi aðferðir,
- b) dýr úr skaðvænlegri svipfarslínu sem urðu fyrir skaðlegum áhrifum.

2.2. Útskýra skal ráðstafanir sem gerðar hafa verið til að tryggja að farið sé að kröfunum í 10. og 28. gr. tilskipunar 2010/63/ESB þegar primatar, sem ekki eru af ættkvísl manna, eru notaðir.

3. Undanþágur

3.1. Leggja skal fram samantekt upplýsinga, sem nær yfir fimm ára skýrslugjafarferli, um það við hvaða aðstæður undanþágur voru veittar í samræmi við 3. mgr. 10. gr., aðra undirgrein 1. mgr. 12. gr. og 3. mgr. 33. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.

- 3.2. Veita skal upplýsingar fyrir sama tímabil um öll undantekningartilvik, eins og um getur í 2. mgr. 16. gr. þeirrar tilskipunar, þar sem leyft var að nota dýr aftur eftir tilraun þar sem metið var að þjáningar viðkomandi dýrs hafi verið alvarlegar.

4. **Dýravelferðarnefnd (26. og 27. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)**

Útskýra skal ráðstafanir sem gerðar hafa verið til að tryggja að farið sé að kröfunum varðandi skipulag og starfsemi dýravelferðarnefnda skv. 26. og 27. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.

D. MEGINREGLUR UM STAÐGÖNGU, FÆKKUN OG MILDUN

1. **Meginreglan um staðgöngu, fækkun og mildun (4. og 13. gr. tilskipunar 2010/63/ESB og VI. viðauki við hana)**

- 1.1. Veita skal upplýsingar um ráðstafanir sem gerðar hafa verið til að tryggja að meginreglunum um a) staðgöngu, b) fækkun og c) mildun sé fylgt með fullnægjandi hætti innan leyfðra verkefna í samræmi við 4. og 13. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.
- 1.2. Veita skal upplýsingar um ráðstafanir sem gerðar hafa verið til að tryggja að meginreglunum um a) fækkun og b) mildun sé fylgt með fullnægjandi hætti við hýsingu og umhirðu í ræktunar- og birgðastöðvum í samræmi við 4. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.

2. **Að forðast endurtekningar (46. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)**

Útskýra skal hvernig komist er hjá því að endurtaka tilraunir til að fara að 46. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.

3. **Vefjasýnataka úr erfðabreyttum dýrum (4., 30. og 38. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)**

- 3.1. Að því er varðar vefjasýnatöku í þeim tilgangi að lýsa erfðafræðilegum eiginleikum, sem er framkvæmd með og án verkefnaleyfis, skal tilgreina dæmigerðar upplýsingar og fjölda að því er varðar tegundir, aðferðir og tengdan raunverulegan alvarleika. Þessar upplýsingar skulu einungis veittar fyrir almanaksárið næst á undan árinu þegar fimm ára skýrslunni er skilað.
- 3.2. Tilgreina skal viðmiðanir sem eru notaðar til að tryggja að upplýsingarnar í lið 3.1 séu dæmigerðar.
- 3.3. Veita skal upplýsingar um viðleitni til að betrubæta aðferðir við vefjasýnatöku.

E. FRAMFYLGD

1. **Starfsleyfi fyrir ræktendur, birgja og notendur (20. og 21. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)**

- 1.1. Að því er varðar hvert ár skal tilgreina fjölda allra virkra ræktenda, birgja og notenda sem hafa starfsleyfi aðskilið.
- 1.2. Leggja skal fram samantekt upplýsinga, sem nær yfir fimm ára skýrslugjafarferli, um ástæðurnar fyrir tímabundnum niðurfellingum eða afturköllun starfsleyfa fyrir ræktendur, birgja og notendur.

2. **Skoðanir (34. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)**

- 2.1. Að því er varðar hvert ár skal tilgreina fjölda skoðana, sundurliðað eftir tilkynntum og fyrirvaralausum.
- 2.2. Leggja skal fram samantekt upplýsinga, sem nær yfir fimm ára skýrslugjafarferli, um helstu niðurstöður úr skoðunum.
- 2.3. Útskýra skal ráðstafanir sem gerðar hafa verið til að tryggja að farið sé að kröfunum í 2. mgr. 34. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.

3. **Afturköllun á leyfi fyrir verkefni (44. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)**

Leggja skal fram samantekt upplýsinga, sem nær yfir fimm ára skýrslugjafarferli, um ástæðurnar fyrir því að leyfi fyrir verkefnum voru afturkölluð.

4. **Viðurlög (60. gr. tilskipunar 2010/63/ESB)**

4.1. Leggja skal fram samantekt upplýsinga, sem nær yfir fimm ára skýrslugjafarferli, um eðli eftirfarandi:

- a) brot,
 - b) stjórnsýslulegar aðgerðir til að bregðast við brotum,
 - c) málssóknir til að bregðast við brotum.
- _____

III. VIÐAUKI

A-HLUTI

Flæðirit með færsluflokkum fyrir tölfraðileg gögn skv. 2. mgr. 54. gr. tilskipunar 2010/63/ESB

Dýrategund
Húsamús (<i>Mus musculus</i>)
Brúnröta (<i>Rattus norvegicus</i>)
Naggrís (<i>Cavia porcellus</i>)
Gullhamstur (<i>Mesocricetus auratus</i>)
Kínahamstur (<i>Cricetus griseus</i>)
Mongólsk stökkmús (<i>Meriones unguiculatus</i>)
Önnur nagdýr (önnur dýr af ættbálkinum Rodentia)
Evrópuhaníni (<i>Oryctolagus cuniculus</i>)
Húsköttur (<i>Felis catus</i>)
Hundur (taminn) (<i>Canis familiaris</i>)
Fretta (<i>Mustela putorius furo</i>)
Önnur rándýr (önnur dýr af ættbálkinum Carnivora)
Hestar, asnar og kynblendingar (<i>Equidae</i>)
Alisvín (<i>Sus scrofa domestica</i>)
Geit (<i>Capra aegagrus hircus</i>)
Sauðkind (<i>Ovis aries</i>)
Nautgripur (<i>Bos taurus</i>)
Hálfapur (<i>Prosimia</i>)
Silkiapur og skeggapur (t.d. silkiapi (<i>Callithrix jacchus</i>))
Krabbaloðapi (<i>Macaca fascicularis</i>)
Resusapi (<i>Macaca mulatta</i>)
Markettir (<i>Chlorocebus</i> spp. yfirleitt annaðhvort <i>C. pygerythrus</i> eða <i>C. sabaeus</i>)
Bavianar (<i>Papio</i> spp.)
Íkomapur (t.d. íkomapi, <i>Saimiri sciureus</i>)
Aðrar tegundir griprófuapa (aðrar tegundir <i>Cebioidea</i>)
Aðrar tegundir stökkapa (aðrar tegundir <i>Cercopithecoidea</i>)
Mannapur (<i>Hominioidea</i>)
Önnur spendýr (önnur dýr af flokknum Mammalia)
Alilhænsn (<i>Gallus gallus domesticus</i>)
Kalkúnn (<i>Meleagris gallopavo</i>)
Aðirluglar (önnur dýr af flokknum Aves)
Skriðdýr (<i>Reptilia</i>)
Rana spp. (<i>Rana temporaria</i> og <i>Rana pipiens</i>)
Xenopus spp. (<i>Xenopus laevis</i> og <i>Xenopus tropicalis</i>)
Önnur froskdýr (önnur dýr af flokknum Amphibia)
Sebradanni (<i>Danio rerio</i>)
Vartari (tegundir af ættum eins og t.d. <i>Serranidae</i> , <i>Moronidae</i>)
Lax, silungur, bleikja og harni (<i>Salmonidae</i>)
Gúbbi, sverðdragi, „molly“, „platy“ (<i>Poeciliidae</i>)
Aðrir fiskar (aðrir fiskar úr flokknum Pisces)
Smokkar (<i>Cephalopoda</i>)

↓

Endurnotkun
Endurnotkun (Nei/Já)

JÁ NEI

Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna?

NEI JÁ

↓

Aðrar tegundir en prímati, sem ekki er af ættkvísl manna - fæðingarstaður
Dýr fædd hjá ræktanda sem er með starfsleyfi í Sambandinu
Dýr fædd í Sambandinu en ekki hjá ræktanda sem er með starfsleyfi
Dýr fædd annars staðar í Evrópu
Dýr fædd annars staðar

↓

Erfðafræðileg staða
Ekki erfðabreytt
Erfðabreytt án skaðvænlegs svipfars
Erfðabreytt með skaðvænlegu svipfari

↓

Ný erfðabreytt lína búin til
Dýr notuð til að búa til nýja erfðabreytta línu/stofn (Nei/Já)

↓

Alvarleiki
Barvænar
Vægar (allt að og að meðtöldum)
Í meðallagi
Alvarlegar

↓

Tilgangur
Grunnrannsóknir
Yfirfærðar og hagnýtar rannsóknir
Reglufest notkun og venjubundin framleiðsla
Vernun náttúrulegs umhverfis til hagsmuna fyrir heilbrigði eða velferð manna eða dýra
Varðveisla tegunda
Æðri menntun
Þjálfun vegna öflunar, viðhalds eða umbóta á starfsfærni
Réttarlækisfræðilegar rannsóknir
Viðhald sambúa viðurkenndra erfðabreyttra dýra sem eru ekki notuð í aðrar tilraunir

↓

Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna - fæðingarstaður
Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur hjá ræktanda sem hefur starfsleyfi í Sambandinu
Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur í Sambandinu en ekki hjá ræktanda sem hefur starfsleyfi, og prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur annars staðar í Evrópu
Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur í Asíu
Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur í Ameríku
Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur í Afríku
Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur annars staðar

↓

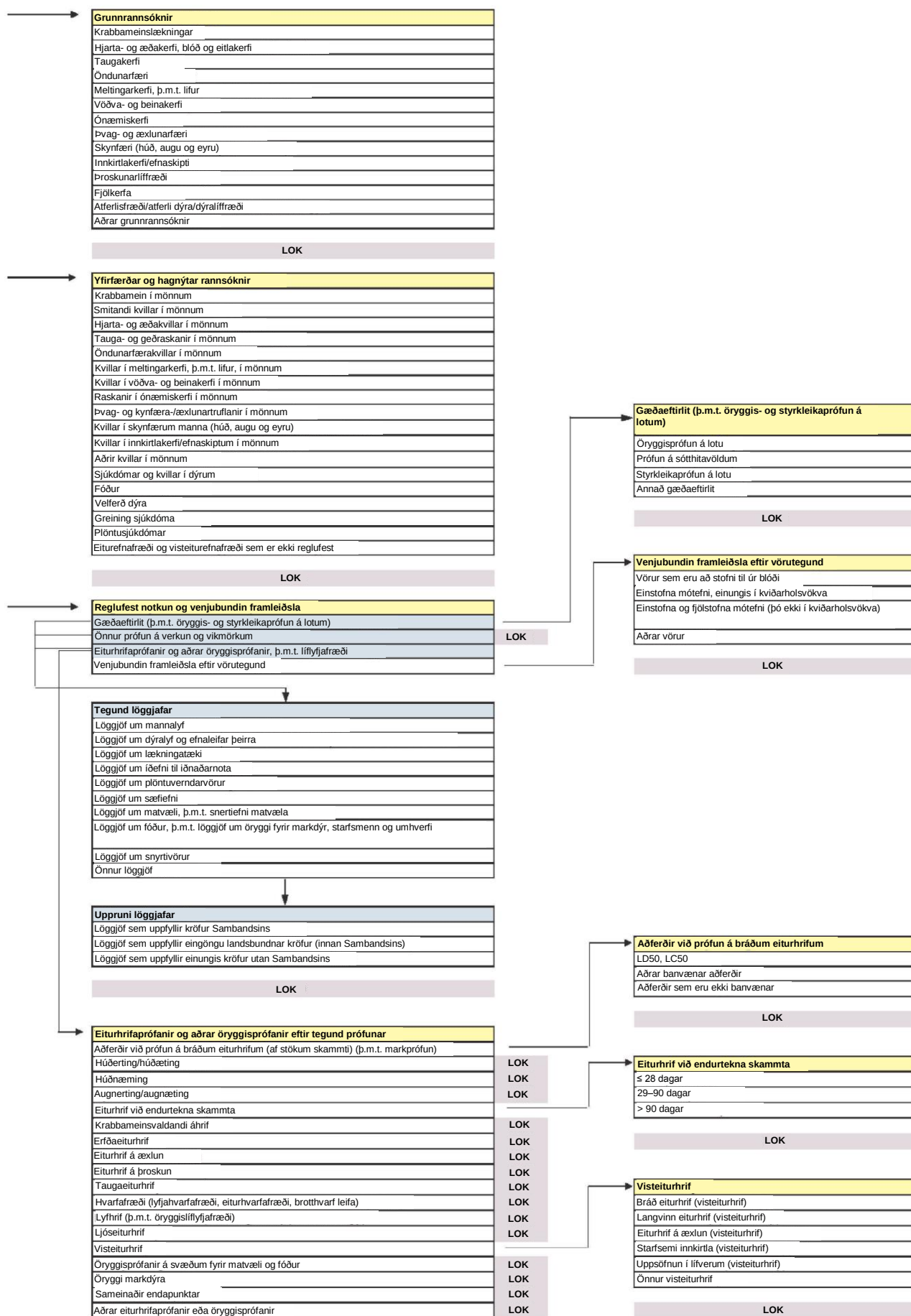
Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna - tegund sambús
Sjálfbært sambú (Nei/Já)

↓

Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna - kynslóð
F0
F1
F2 eða síðari

↓

LOK
LOK
LOK
LOK
LOK
LOK

B-HLUTI

Upplýsingar sem um getur í 2. mgr. 54. gr. tilskipunar 2010/63/ESB

- A. ALMENN ÁKVÆÐI
1. Greina skal frá gögnum um hverja notkun á dýri.
 2. Við skýrslugjöf um gögn um dýr skal einungis velja einn kost innan flokks.
 3. Dýr sem voru aflífuð vegna líffæra og vefja
 - 3.1. Dýr sem voru aflífuð vegna líffæra og vefja og vísbendidýr falla ekki undir framlagningu árlegra tölfraðilegra gagna nema eitthvert af eftirfarandi eigi við:
 - a) aflífunin er framkvæmd samkvæmt leyfi fyrir verkefni með aðferð sem er ekki skráð í IV. viðauka við tilskipun 2010/63/ESB,
 - b) inngrip átti sér stað hjá dýrinu, fyrir aflífun, sem var yfir viðmiðunarmörkunum fyrir lágmarkssársauka, þjáningu, hræðslu og varanlegan skaða,
 - c) dýrið er úr erfðabreyttri dýralínu með tilætluðu skaðvænlegu svipfari og skaðvænlega svipfarið kom fram áður en það var aflífað vegna líffæra og vefja.
 - 3.2. Greint er frá öðrum dýrum sem voru aflífuð vegna líffæra eða vefja (þeim sem ekki var greint frá í árlegu tölfraðilegu upplýsingunum) sem hluta af fimm ára framkvæmdaskýrslunni í samræmi við II. viðauka við þessa ákvörðun.
 4. Dýr sem eru ræktuð og aflífuð án þess að vera notuð í tilraun
 - 4.1. Ekki skal greina frá dýrum sem eru ræktuð og aflífuð án þess að vera notuð í tilraunir í árlegum tölfraðilegum gögnum að undanskildum eftirfarandi dýrum:
 - a) erfðabreyttum dýrum sem hafa skaðvænlegt svipfar sem er tilætlað og sýnilegt,
 - b) þeim dýrum sem hafa verið arfgerðargreind (lýsing á erfðafræðilegum eiginleikum/vefjasýnataka) með ífarandi aðferð sem var ekki framkvæmd í þeim tilgangi að auðkenna/merkja dýrið.
 - 4.2. Að því er varðar b-lið í lið 4.1 skal ífarandi aðferð vera aðferð sem getur valdið dýrinu sársauka, þjáningu, hræðslu eða varanlegum skaða sem jafngildir eða er meiri en skapast af nálarstungu í samræmi við góðar starfsvenjur í dýra-lækningum.
 - 4.3. Greina skal frá dýrum, sem eru ræktuð og aflífuð án þess að vera notuð í tilraun, í samræmi við II. viðauka við þessa ákvörðun sem hluta af fimm ára framkvæmdaskýrslunni.
 5. Erfðafræðilega eðlileg dýr sem fæðast þegar verið er að búa til nýja erfðafræðilega línu skulu ekki falla undir framlagningu árlegra tölfraðilegra gagna og þess í stað skal greina frá þeim sem hluta af fimm ára framkvæmdaskýrslunni, í samræmi við II. viðauka við þessa ákvörðun, nema slík dýr hafi verið arfgerðargreind með ífarandi aðferð.
 6. Lirfur dýra skulu taldar með þegar þær eru farnar að nærast sjálfar.
 7. Fóstur og fósturvísar af spendýrategundum skulu ekki falla undir framlagningu árlegra tölfraðilegra gagna. Einungis dýr sem eru fædd, þ.m.t. með keisaraskurði, og lifa skulu teljast með. Þegar rannsóknir taka bæði til móður og afkvæmis skal greina frá móðurinni þegar hún hefur gengist undir tilraunir sem voru yfir viðmiðunarmörkunum fyrir lágmarkssársauka, þjáningu, hræðslu og varanlegan skaða. Greina skal frá afkvæmum þegar þau eru óaðskiljanlegur hluti af tilrauninni.
 8. Þegar notkun á dýri í tilraun veldur því alvarlegum sársauka, þjáningu eða hræðslu sem er langvarandi og er ekki hægt að bæta, hvort sem fyrir því var leyfi eða ekki, skal greina frá dýrinu undir flokknum „alvarlegur“. Setja skal athugasemdir inn í lýsingar aðildarríkisins samkvæmt C-þætti þessa viðauka sem taka til tegundanna, fjöldans, hvort fyrri undanþága var leyfð, upplýsinganna um notkunina og ástæðnanna fyrir því af hverju farið var fram yfir flokkunina „alvarlegur“.
 9. Greina skal frá gögnum sem varða dýr sem eru notuð í tilraun fyrir það ár sem tilrauninni lýkur. Ef um er að ræða rannsóknir sem ná yfir tvö almanaksár er heimilt að gera grein fyrir öllum dýrunum á árinu sem síðustu tilrauninni lýkur ef lögbært yfirvald hefur veitt leyfi fyrir undanþágunni frá árlegri skýrslugjöf. Ef tilraunir vara lengur en í tvö almanaksár skal greina frá gögnum um dýr það ár sem þau eru aflífuð eða drepast.

10. Ef flokkarnir „annað“ eru notaðir skal skrá færslu í lýsingarnar til að sundurliða nánar inntakið í „annað“.
11. Erfðabreytt dýr
 - 11.1. Að því er varðar tölfraðiskýrslur á „erfðabreytt dýr“ við um annað af eftirfarandi:
 - a) erfðabreytt (s.s. genskeytt, gensvipt og með annars konar erfðafræðilegar breytingar) og dýr með framkallað stökkbrigði (án tillits til tegundar stökkbreytingar),
 - b) dýr með sjálfsprottunar skaðlegar stökkbreytingar sem er viðhaldið til að rannsaka þessa tilteknu arfgerð.
 - 11.2. Greina skal frá erfðabreyttum dýrum í öllum eftirfarandi tilvikum:
 - a) þegar þau eru notuð til að búa til nýja línu,
 - b) þegar þau eru notuð til að viðhalda viðurkenndri línu með tilætluðu og sýnilegu skaðvænlegu svipfari (sjá lið B.10.7),
 - c) þegar þau eru notuð í öðrum tilraunum en til að viðhalda línu.
 - 11.3. Greina skal frá öllum dýrum sem bera í sér erfðafræðilegu breytinguna þegar verið er að búa til nýja línu. Að auki skal greina frá þeim sem notuð eru til að losa aukinn fjölda eggja, til sáðrásarúnmáms eða hreiðrunar fósturvísis (hvort sem þau eru sjálf erfðabreytt eða ekki).
 - 11.4. Ekki skal greina frá erfðafræðilega eðlilegum dýrum (afkvæmi af villigerð), sem eru afrakstur þess að ný erfðabreytt lína var búin til, í árlegu tölfraðilegu upplýsingunum nema dýr hafi verið arfgerðargreint (lýsing á erfðafræðilegum eiginleikum/vefjasýnataka) með ífarandi aðferð sem var ekki framkvæmd í þeim tilgangi að auðkenna/merkja dýrið. Fjallað er um erfðafræðilega eðlileg dýr (afkvæmi af villigerð), sem ekki er greint frá í árlegu tölfraðilegu upplýsingunum, í fimm ára framkvæmdaskýrslunni eins og lýst er í II. viðauka.
 - 11.5. Í flokknum „tilgangur“, eins og sett er fram í A-hluta þessa viðauka, skal greina frá dýrunum sem eru notuð til að búa til nýja erfðabreytta línu í þeim tiltekna flokki sem línan er búin til fyrir (sem alla jafna er gert ráð fyrir að sé „grunnrannsóknir“ eða „yfirfærðar og hagnýtar rannsóknir“).
 - 11.6. Nýr stofn eða ný lína erfðabreyttra dýra telst „viðurkennd“ þegar yfirfærsla erfðafræðilegu breytinganna er orðin stöðug, sem er að lágmarki tvær kynslóðir, og þegar mati á velferð er lokið.
 - 11.7. Með matinu á velferð er ákvarðað hvort vænta má að ný lína, sem hefur verið búin til, hafi tilætlað skaðvænlegt svipfar og ef svo er skal greina frá dýrunum frá þeim tímapunkti undir flokknum „Viðhald sambúa viðurkenndra erfðabreyttra dýra sem eru ekki notuð í aðrar tilraunir“, eða undir öðrum tilraunum sem þau eru notuð í, ef við á. Slík dýr eru m.a. þau sem þurfa sérstakt smitvarið umhverfi (t.d. sérstakt fyrirkomulag við hýsingu til að vernda dýr sem eru sérstaklega viðkvæm fyrir sýkingu vegna genabreytingarinnar) eða viðbótarumhirðu umfram þá sem krafist er fyrir venjuleg dýr til að viðhalda heilbrigði þeirra og velsæld.
 - 11.8. Ef niðurstaðan í matinu á velferð er sú að ekki megi vænta þess að línan fái skaðvænlegt svipfar fellur ræktun hennar utan gildissviðs tilraunar og því ekki lengur þörf að greina frá því. Til slíkra dýra teljast m.a. dýr með virkjanlegar línur og cre-lox línur þar sem þörf er á virku inngripi til að skaðvænlega svipfarið komi fram.
 - 11.9. „Viðhald sambúa viðurkenndra erfðabreyttra dýra sem eru ekki notuð í aðrar tilraunir“.
 - 11.9.1. Þessi flokkur nær yfir dýr sem þarf til að viðhalda sambúum viðurkenndra erfðabreyttra dýra af línunum með tilætluðu skaðvænlegu svipfari og sem hafa sýnt merki um sársauka, þjáningu, hræðslu eða varanlegan skaða vegna skaðvænlegrar arfgerðarinnar. Ekki þarf að greina frá fyrirhuguðum tilgangi þess að viðhalda línunni.
 - 11.9.2. Þessi flokkur nær einnig yfir erfðabreytt dýr þegar verið er að viðhalda viðurkenndri línu, óháð því hvort línan er af tilætluðu óskaðvænlegu eða skaðvænlegu svipfari, sem gengust undir ífarandi arfgerðargreiningu (lýsing á erfðafræðilegum eiginleikum/vefjasýnataka). Sjá lið B.10.7.

- 11.10. Greina skal frá öllum erfðabreyttum dýrum sem eru notuð í aðrar tilraunir (ekki þegar erfðabreytt lína er búin til eða henni viðhaldið) samkvæmt viðkomandi tilgangi þeirra (á sama hátt og hjá dýrum sem eru ekki erfðabreytt). Þessi dýr geta sýnt skaðvænlegt svipfar eða ekki.
- 11.11. Greina skal frá erfðabreyttum dýrum, sem sýna skaðvænlegt svipfar og eru aflífuð vegna líffæra þeirra og vefja, samkvæmt viðkomandi megintilgangi með notkuninni á líffærunum/vefjunum.

B. FÆRSLUFLOKKAR FYRIR GÖGN

Hlutarnir hér á eftir fylgja röð flokkanna og tilheyrandi fyrirsögnum í flæðiritinu sem mælt er fyrir um í A-hluta.

1. **Dýrategund**

Húsamús (*Mus musculus*)

Brúnrotta (*Rattus norvegicus*)

Naggrís (*Cavia porcellus*)

Gullhamstur (*Mesocricetus auratus*)

Kínahamstur (*Cricetulus griseus*)

Mongólsk stökkmús (*Meriones unguiculatus*)

Önnur nagdýr (önnur dýr af ættbálkinum *Rodentia*)

Evrópukanína (*Oryctolagus cuniculus*)

Húsköttur (*Felis catus*)

Hundur (taminn) (*Canis familiaris*)

Fretta (*Mustela putorius furo*)

Önnur rándýr (önnur dýr af ættbálkinum *Carnivora*)

Hestar, asnar og kynblendingar (*Equidae*)

Alisvín (*Sus scrofa domesticus*)

Geit (*Capra aegagrus hircus*)

Sauðkind (*Ovis aries*)

Nautgripur (*Bos taurus*)

Hálfapar (*Prosimia*)

Silkiapar og skeggapar (t.d. silkiapi (*Callithrix jacchus*))

Krabbaloðapi (*Macaca fascicularis*)

Resusapi (*Macaca mulatta*)

Markettir (*Chlorocebus spp.*) (yfirleitt annaðhvort *C. pygerythrus* eða *C. sabaeus*)

Bavíanar (*Papio spp.*)

Íkornapar (t.d. íkornapi, *Saimiri sciureus*)

Aðrar tegundir griprófuapa (aðrar tegundir *Ceboidea*)

Aðrar tegundir stökkapa (aðrar tegundir *Cercopithecoidea*)

Mannapar (*Hominoidea*)

Önnur spendýr (önnur dýr af flokknum *Mammalia*)

Alihænsn (*Gallus gallus domesticus*)

Kalkúnn (*Meleagris gallopavo*)

Aðrirfuglar (önnur dýr af floknum Aves)

Skriðdýr (*Reptilia*)

Rana spp. (*Rana temporaria* og *Rana pipiens*)

Xenopus spp. (*Xenopus laevis* og *Xenopus tropicalis*)

Önnur froskdýr (önnur dýr af floknum Amphibia)

Sebradanni (*Danio rerio*)

Vartari (tegundir af ættum eins og t.d. *Serranidae*, *Moronidae*)

Lax, silungur, bleikja og harri (*Salmonidae*)

Gúbbi, sverðdragi, „molly“, „platy“ (*Poeciliidae*)

Aðrir fiskar (aðrir fiskar úr floknum Pisces)

Smokkar (*Cephalopoda*)

- 1.1. Greina skal frá fiski frá því stigi þegar hann er farinn að nærast sjálfur þegar þarmurinn er alveg opinn og fiskurinn byrjar alla jafna að éta fóður.
- 1.2. Tímunkturinn þegar fiskurinn getur næst sjálfur er mismunandi fyrir hverja tegund og í mörgum tilvikum háð hitastiginu sem þeim er haldið við. Hitastig ætti að vera stillt til að viðhalda ákjósanlegri velferð, eins og sá aðili sem ber ábyrgð á velferð og umhirðu dýranna ákvarðar og út frá tegundasértækum upplýsingum í samráði við tilnefndan dýralækni. Greina skal frá sebradannaseiði sem haldið er við u.þ.b. + 28 °C 5 dögum eftir frjóvgun.
- 1.3. Vegna smæðar sumra fisk- og smokkategunda er hægt að byggja talningu á grundvelli mats.
- 1.4. Greina skal frá öllum tegundum smokka undir fyrirsögninni „smokkar“ frá því stigi þegar dýrið er farið að nærast sjálft, þ.e. strax eftir klak.

2. Endurnotkun

Endurnotkun (Nei/Já)

2.1. Almennt

- 2.1.1. Greina skal frá hverri notkun á dýri í lok hverrar tilraunar.
- 2.1.2. Einungis skal greina frá upplýsingum um fæðingarstað og, að því er varðar primata, sem ekki eru af ættkvísl manna, einnig um kynslóð og upplýsingar um hvort dýrið kom frá sjálfbæru sambúi, þegar um er að ræða dýr sem hafa ekki verið notuð áður, þ.e.a.s. dýr sem eru notuð í fyrsta skipti. Að því er varðar dýr sem eru notuð aftur eru þessar upplýsingar því ekki skráðar.
- 2.1.3. Allir síðari flokkar skulu sýna hversu oft dýr eru notuð í tilraunum. Ekki er hægt að nota millivísun milli þessa fjölda og heildarfjölda dýranna sem hafa ekki verið notuð áður.
- 2.1.4. Greina skal frá raunþjáningum dýrsins meðan á tilrauninni stendur. Í sumum tilvikum getur fyrri notkun haft áhrif á þetta. Alvarleikinn eykst þó ekki alltaf við síðari notkun og minnkar jafnvel í sumum tilvikum (aðlögun). Þess vegna ætti alltaf að ákvarða raunverulegan alvarleika sem greina skal frá í hverju tilviki fyrir sig að teknu tilliti til hvers konar áhrifa af fyrri notkun.

2.2. Endurnotkun eða áframhaldandi notkun

Í þeim tilgangi að ákvarða hvort um „endurnotkun“ er að ræða skal eftirfarandi gilda:

- 2.2.1. Stök notkun er notkun á einu dýri í stöku vísinda-/tilrauna-/menntunar-/þjálfunarskyni. Stök notkun nær frá þeim tíma þegar fyrsta aðferðin er notuð á dýrið þar til gagnasöfnun er lokið, athuganir hafa verið gerðar eða menntunarlegum tilgangi er náð. Þetta er yfirleitt stök tilraun, stök prófun eða þjálfun í aðferð.
- 2.2.2. Stök tilraun getur náð yfir mörg þrep (aðferðir) sem eru öll nauðsynleg til að ná einni niðurstöðu og þar sem þörf er á að nota sama dýrið.
- 2.2.3. Undirbúningur í þeim tilgangi að halda notkun áfram getur t.d. verið:
- a) skurðlækningatækni (s.s. uppsetning holnálar, ígræðsla vegna fjarmælingar, eggjastokkanám, vönun, dingulnám),
 - b) tækni sem er ekki skurðlækningatækni (s.s. fóðrun með breyttri fæðu, örvun sykursýki, örvun tjáningar aðflutts gens),
 - c) ræktun erfðabreyttra dýra með skaðvænlegt svipfar,
 - d) lýsing á erfðafræðilegum eiginleikum með ífarandi aðferð (sem var ekki framkvæmd í þeim tilgangi að auðkenna/merkja dýrið) og þar sem þarf dýr af þessari arfgerð fyrir næsta þrep.
- 2.2.4. Þegar dýr sem er búið að undirbúa er notað í tilrauninni sem það var ætlað til er greint frá allri tilrauninni, þ.m.t. allur undirbúningur (óháð því hvar þetta átti sér stað), í lokin að teknu tilliti til alvarleikans í tengslum við undirbúninginn. Að því er varðar ræktun erfðabreyttra dýra og endanlega notkun þeirra skal t.d. greina frá alvarleika í tengslum við öll þrepin (t.d. áhrif svipfarsins, ef það kemur fram; lýsing á erfðafræðilegum eiginleikum, ef hún er gerð, og endanleg notkun).
- 2.2.5. Einungis er greint frá notkun á dýri einu sinni, við lok allrar tilraunarinnar, þ.m.t. þegar undirbúningsþrepin sem lýst er í lið 2.2.3 og endanleg notkun hafa verið framkvæmd í aðskildum tilraunum.
- 2.2.6. Ef dýr sem búið er að undirbúa er síðan ekki notað í vísindaskyni skal starfsstöðin þar sem dýrið er aflífað greina frá undirbúningnum sem sjálfstæðri notkun í tölfraðilegu upplýsingum, í samræmi við fyrirhugaðan tilgang, að því tilskildu að undirbúningur dýrsins hafi farið yfir viðmiðunarmörkin fyrir lágmarkssársauka, hræðslu og varanlegan skaða. Ef þessi undirbúningur varðar viðhald á erfðabreyttri línu dýra er þó kveðið á um við hvaða skilyrði á að greina frá dýrum í lið B.10.7.
- 2.2.7. Ef dýrið var arfgerðargreint (lýsing á erfðafræðilegum eiginleikum/vefjasýnataka) sem hluti af reglubundinni sannprófun í erfðabreyttu ræktunarsambúi viðurkenndrar línu til að staðfesta að arfgerðin hafi ekki vikið frá tilætluðum erfðafræðilegum bakgrunni og viðkomandi dýr er notað síðar í annarri tilraun þar sem ekki er þörf á þessari tilteknu arfgerð er lítið á þá notkun sem endurnotkun og greina skal frá allri slíkri notkun aðskilið í tölfraðilegu upplýsingunum, þ.e.a.s.:
- a) fyrsta notkun undir „viðhald viðurkenndar erfðabreyttrar línu“ með alvarleika sem tengist raunverulegum alvarleika sem dýrið verður fyrir vegna ífarandi arfgerðargreiningar og
 - b) sem endurnotkun undir þeim sérstaka tilgangi sem dýrið er notað til.

3. Aðrar tegundir en prímati, sem ekki er af ættkvísl manna – fæðingarstaður

Dýr fædd hjá ræktanda sem er með starfsleyfi í Sambandinu

Dýr fædd í Sambandinu en ekki hjá ræktanda sem er með starfsleyfi

Dýr fædd annars staðar í Evrópu

Dýr fædd annars staðar

- 3.1. Uppruni byggir á fæðingarstað, þ.e. „fædd í“, en ekki þar sem dýrin eru afhent.
- 3.2. „Dýr fædd hjá ræktanda sem er með starfsleyfi í Sambandinu“ á við um dýr sem eru fædd hjá ræktendum sem hafa starfsleyfi og eru skráðir skv. 20. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.
- 3.3. „Dýr fædd í Sambandinu“ en ekki hjá ræktanda sem hefur starfsleyfi nær m.a. yfir villt dýr, húsdýr (nema ræktandinn sé með starfsleyfi skv. 20. gr. tilskipunar 2010/63/ESB) sem og allar undanþágur sem eru veittar skv. 3. mgr. 10. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.
- 3.4. „Dýr fædd annars staðar í Evrópu“ nær m.a. yfir dýr fædd í Sviss, Tyrklandi, Rússlandi og Ísrael og nær yfir öll dýr, hvort sem þau eru ræktuð hjá skráðum ræktunarstöðvum eða öðrum starfsstöðvum, og nær yfir m.a. dýr sem hafa verið fönguð úti í náttúrunni.
- 3.5. „Dýr fædd annars staðar“ nær yfir öll dýr, hvort sem þau eru ræktuð hjá skráðum ræktunarstöðvum eða öðrum starfsstöðvum, og nær m.a. yfir dýr sem hafa verið fönguð úti í náttúrunni.

4. **Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna - fæðingarstaður**

Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur hjá ræktanda sem hefur starfsleyfi í Sambandinu

Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur í Sambandinu en ekki hjá ræktanda sem hefur starfsleyfi, og prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur annars staðar í Evrópu

Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur í Asíu

Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur í Ameríku

Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur í Afríku

Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur annars staðar

- 4.1. Uppruni byggir á fæðingarstað, þ.e. „fædd í“, en ekki á staðnum þar sem dýrin eru afhent.
- 4.2. „Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur hjá ræktanda sem hefur starfsleyfi í Sambandinu“ (og Noregi) á við um prímata, sem ekki er af ættkvísl manna, sem er fæddur hjá ræktendum sem hafa starfsleyfi og eru skráðir skv. 20. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.
- 4.3. „Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur í Sambandinu en ekki hjá ræktanda sem hefur starfsleyfi, og prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur annars staðar í Evrópu“ nær m.a. yfir dýr fædd í Sviss, Tyrklandi, Rússlandi og Ísrael.
- 4.4. „Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur í Asíu“ nær m.a. yfir dýr fædd í Kína.
- 4.5. „Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur í Ameríku“ á við um dýr fædd í Norður-, Mið- og Suður-Ameríku.
- 4.6. „Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur í Afríku“ nær einnig yfir dýr fædd á Míritíus.
- 4.7. „Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna, fæddur annars staðar“ nær einnig yfir dýr fædd í Ástralasíu. Greina skal frá uppruna prímata, sem ekki eru af ættkvísl manna, fæddir annars staðar.

5. **Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna - tegund sambús**

Sjálfbært sambú (Nei/Já)

„Sjálfbært sambú“ nær yfir prímata, sem ekki eru af ættkvísl manna, sem koma frá sambúum þar sem dýr eru einungis ræktuð innan sambúsins eða fengin frá öðrum sjálfbærum sambúum en ekki tekin í náttúrunni og þar sem dýr eru haldin þannig að tryggt sé að þau séu vön mönnum.

6. Prímati, sem ekki er af ættkvísl manna - kynslóð

F0

F1

F2 eða síðari

6.1. „F0“ á við um dýr sem eru fonguð úti í náttúrunni.

6.2. „F1“ á við um dýr sem eru fædd í haldi, afkvæmi annars eða beggja foreldra sem voru fonguð úti í náttúrunni.

6.3. „F2 eða síðari“ á við um dýr sem eru fædd í haldi, afkvæmi foreldra sem voru sjálf bæði fædd í haldi.

7. Erfðafræðileg staða

Ekki erfðabreytt

Erfðabreytt án skaðvænlegs svipfars

Erfðabreytt með skaðvænlegu svipfari

7.1. „Ekki erfðabreytt“ á við um öll dýr sem hefur ekki verið erfðabreytt, þ.m.t. einnig erfðafræðilega eðlileg undaneldisdýr sem notuð eru til að búa til nýja erfðabreytta dýralínu/-stofn.

7.2. „Erfðabreytt án skaðvænlegs svipfars“ á við um

a) dýr sem eru notuð til að búa til nýja línu, sem bera í sér erfðafræðilegu breytinguna en sýna ekki skaðvænlegt svipfar,

b) erfðabreytt dýr sem eru notuð í aðrar tilraunir (ekki búin til eða til viðhalds) en sýna ekki skaðvænlegt svipfar.

7.3. „Erfðabreytt með skaðvænlegu svipfari“ á við um

a) dýr sem eru notuð til að búa til nýja línu og sýna skaðvænlegt svipfar,

b) þau sem eru notuð til að viðhalda viðurkenndri línu með tilætluðu skaðvænlegu svipfari og sýna skaðvænlegt svipfar,

c) erfðabreytt dýr sem eru notuð í aðrar tilraunir (ekki búin til eða til viðhalds) og sýna skaðvænlegt svipfar.

8. Ný erfðabreytt lína búin til

Dýr notuð til að búa til nýja erfðabreytta línu/stofn (Nei/Já)

„Dýr notuð til að búa til nýja erfðabreytta línu/stofn“ nær yfir dýr sem eru notuð til að búa til nýja erfðabreytta línu/stofn sem aðskilur þau frá öðrum dýrum sem notuð eru í „grunnrannsóknir“ eða „yfirfærðar og hagnýtar rannsóknir“. Þetta nær yfir blöndun mismunandi lína til að búa til nýja erfðabreytta línu ef ekki er hægt að ákvarða svipfar nýju línunnar fyrir fram sem óskaðlegt.

9. Alvarleiki

Banvænar

Vægar (allt að og að meðtöldum)

Í meðallagi

Alvarlegar

- 9.1. Greina skal frá raunverulegum alvarleika fyrir hvert dýr fyrir sig með vísan til alvarlegustu áhrifanna sem viðkomandi dýr varð fyrir meðan á allri tilrauninni stóð. Þessi áhrif geta átt sér stað á hvaða þrepi sem er (ekki endilega því síðasta) í fjölþrepa tilraun. Raunverulegur alvarleiki getur verið meiri eða minni en flokkunin sem reiknað var með fyrir fram. Einnig skal taka til athugunar uppsafnaða þjáningu þegar raunverulegur alvarleiki er ákveðinn.

9.2. Alvarleikaflokkar

- 9.2.1. **Banvænar** – Greina skal frá dýrum í „banvænar“ ef þau hafa gengist undir tilraun sem er að öllu leyti gerð með svæfingu sem dýrið nær ekki meðvitund eftir. Þetta nær einnig yfir aðstæður þar sem dýr komast ekki til meðvitundar eftir svæfingu á fyrsta þrepi fyrirhugaðs vöknunarferlis.

- 9.2.2. **Vægar (allt að og að meðtöldum)** – Greina skal frá dýrum í „vægar“ ef þau hafa gengist undir tilraun sem olli þeim vægum sársauka, þjáningu eða hræðslu í stuttan tíma. Þetta nær yfir aðstæður þar sem ekki hefur orðið marktæk skerðing á vellíðan eða almennu ástandi dýranna.

Þessi flokkur skal einnig ná yfir dýr sem eru notuð í leyfðu verkefni en sem ekki hafa sýnt merki um sársauka, þjáningu, hræðslu eða varanlegan skaða sem jafngildir þeim er skapast af nálarstungu sem er í samræmi við góðar starfsvenjur í dýralækningum, að undanskildum dýrum sem þarf til að viðhalda sambúum erfðabreyttra dýra af viðurkenndum línum með tilætluðu skaðvænlegu svipfari og hafa ekki sýnt merki um sársauka, þjáningu, hræðslu eða varanlegan skaða vegna skaðvænlegrar arfgerðarinnar.

- 9.2.3. **Í meðallagi** – Greina skal frá dýrum í „í meðallagi“ ef þau hafa gengist undir tilraunir sem valda þeim sársauka, þjáningu eða hræðslu í meðallagi og í stuttan tíma, eða langvarandi vægum sársauka, þjáningu eða hræðslu, sem og tilraunir sem höfðu í för með sér skerðingu í meðallagi á vellíðan eða almennu ástandi dýranna.

- 9.2.4. **Alvarlegar** – Greina skal frá dýrum í „alvarlegar“ ef þau hafa gengist undir tilraunir sem valda þeim alvarlegum sársauka, þjáningu eða hræðslu, eða sársauka, þjáningu eða hræðslu sem er í meðallagi og langvarandi, sem og tilraunir sem hafa í för með sér mikla skerðingu á vellíðan eða almennu ástandi dýranna.

- 9.2.5. Ef farið er fram yfir flokkunina „alvarlegar“, hvort sem fyrir því var leyfi eða ekki, skal greina frá þessum dýrum og notkun þeirra sem „alvarlegar“. Í hlutanum fyrir lýsingu aðildarríkisins í C-þætti þessa viðauka skal bæta við athugasemdum. Í slíkum tilvikum skal greina frá eftirfarandi: tegundir, fjöldi, hvort fyrri undanþága var leyfð, upplýsingar um notkun og ástæðan fyrir því af hverju farið var fram yfir flokkunina „alvarlegar“.

9.3. Dýr sem finnast dauð

- 9.3.1. Að því er varðar dýr sem finnast dauð skal ákvarða alvarleikann með vísan til þess hvort dauðinn er afleiðing þátta sem tengjast tilrauninni sem dýrið gekkst undir. Ef tenging er ekki fyrir hendi (s.s. ef um er að ræða dauða vegna annmarka á búnaði eða umhverfisstýringum, óviðeigandi búskaparhátta, ótengds sjúkdóms og sýkinga) skal raunverulegur tilkynntur alvarleiki endurspeglar alvarlegustu áhrifin sem viðkomandi dýr varð fyrir meðan á tilrauninni stóð (að undanskilinni reynslunni rétt áður en það dó).

- 9.3.2. Ef dauðinn tengist tilrauninni skal raunverulegur tilkynntur alvarleiki vera „alvarlegar“ nema unnt sé að taka upplýsta ákvörðun um að hægt sé að setja alvarleikann í lægri flokk.

9.4. Föngun og flutningur dýra sem eru tekin í náttúrunni

Raunverulegur alvarleiki skal einungis tengjast áhrifum vísindalegrar tilraunar sem gerð var á viðkomandi dýri. Því skal ekki að taka tillit til föngunar og flutnings (nema um sé að ræða sértæka markmiðið með eða hluta af markmiðinu með vísindalegu tilrauninum) þegar greint er frá raunverulegum alvarleika, þ.m.t. ef dýrið deyr við föngun eða flutning.

10. Tilgangur

Grunnrannsóknir

Yfirfærðar og hagnýtar rannsóknir

Reglufest notkun og venjubundin framleiðsla

Verndun náttúrulegs umhverfis til hagsmuna fyrir heilbrigði eða velferð manna eða dýra

Varðveisla tegunda

Æðri menntun

Þjálfun vegna öflunar, viðhalds eða umbóta á starfsfærni

Réttarlæknisfræðilegar rannsóknir

Viðhald sambúa viðurkenndra erfðabreyttra dýra sem eru ekki notuð í aðrar tilraunir

10.1. Grunnrannsóknir

10.1.1. „Grunnrannsóknir“ á við um grundvallarrannsóknir, þ.m.t. í lífeðlisfræði; rannsóknir sem eru hannaðar til að afla þekkingar á eðlilegri og afbrigðilegri byggingu, virkni og atferli lífvera og umhverfis, þ.m.t. grundvallarrannsóknir í eiturefnafræði. Rannsóknir og greiningar þar sem lögð er áhersla á betri skilning á viðfangsefni, fyrirbæri eða grundvallarlögum náttúrunnar í stað tiltekinnar hagnýtrar notkunar á niðurstöðunum.

10.1.2. Greina skal frá dýrunum sem notuð eru til að búa til nýja erfðabreyttra dýralínu (þ.m.t. með blöndun tveggja lína), sem ætluð eru til notkunar í grunnrannsókn (t.d. þroskunarlíffræði, ónæmisfræði), samkvæmt þeim flokki tilgangs sem þau eru búin til fyrir. Að auki er greint frá þeim í „Ný erfðafraðileg lína búin til – Dýr notuð til að búa til nýja erfðabreytta línu/stofn“.

10.1.3. Greina skal frá öllum dýrum sem bera í sér erfðafraðilegu breytinguna þegar verið er að búa til nýja línu. Hér er einnig greint frá dýrum sem eru notuð til að búa hana til, s.s. til að losa aukinn fjölda eggja, til sáðrásarúrnáms og hreiðrunar fósturvísis. Skýrslugjöfin skal ekki ná yfir afkvæmi sem eru ekki erfðabreytt (af villigerð) nema viðkomandi dýr hafi verið arfgerðargreint (lýsing á erfðafraðilegum eiginleikum/vefjasýnataka) með ífarandi aðferð sem var ekki framkvæmd í þeim tilgangi að auðkenna/merkja dýrið.

10.1.4. Nýr stofn eða ný lína erfðabreyttra dýra telst „viðurkennd“ þegar yfirfærsla erfðafraðilegu breytinganna er orðin stöðug, sem er að lágmarki tvær kynslóðir, og þegar mati á velferð er lokið.

10.2. Yfirfærðar og hagnýtar rannsóknir

10.2.1. „Yfirfærðar og hagnýtar rannsóknir“ á við um dýr sem notuð eru í þeim tilgangi sem lýst er í b- og c-lið 5. gr. að undanskilinni allri reglufestri notkun á dýrum (sjá lið 10.3. hér á eftir).

10.2.2. Þetta nær einnig yfir rannsóknir í eiturefnafræðum og rannsóknir til undirbúnings reglufestri framlagningu og vegna aðferðaþróunar. Þetta nær ekki yfir rannsóknir sem krafist er í tengslum við reglufesta framlagningu.

10.2.3. Dýrin sem notuð eru til að búa til nýja erfðabreytta línu (þ.m.t. með blöndun tveggja lína), sem ætluð eru til notkunar í yfirfærðum og hagnýtum rannsóknum (t.d. krabbameinsrannsóknum, þróun bóludefna), skulu skráð samkvæmt þeim tilgangi sem þau búin til fyrir. Að auki skal greina frá þeim í „Ný erfðafraðileg lína búin til – Dýr notuð til að búa til nýja erfðabreytta línu/stofn“.

- 10.2.4. Greina skal frá öllum dýrum sem bera í sér erfðafræðilegu breytinguna þegar verið er að búa til nýja línu. Hér skal einnig greina frá dýrum sem eru notuð til að búa hana til, s.s. til að losa aukinn fjölda eggja, til sáðrásarúrnáms og hreiðrunar fósturvísis. Skýrslugjöfin skal ekki ná yfir afkvæmi sem eru ekki erfðabreytt (af villigerð).
- 10.2.5. Nýr stofn eða ný lína erfðabreyttra dýra telst “viðurkennd” þegar yfirfærsla erfðafræðilegu breytinganna er orðin stöðug, sem er að lágmarki tvær kynslóðir, og þegar mati á velferð er lokið.
- 10.3. Reglufest notkun og venjubundin framleiðsla
- 10.3.1. „Reglufest notkun“ nær yfir notkun á dýrum í tilraunum með það fyrir augum að uppfylla kröfur samkvæmt reglum, þ.e.a.s. varðandi framleiðslu vara/efna, setningu þeirra á markað og viðhald þeirra þar, þ.m.t. öryggis- og áhættumat fyrir matvæli og fóður.
- 10.3.2. Þetta nær yfir prófanir sem gerðar eru að því er varðar vörur/efni sem reglufest framlagning var fyrirséð fyrir en á endanum átti sér ekki stað, t.d. af því að þróunaraðilinn taldi á endanum að þau væru óhentug fyrir markaðinn og þau náðu því ekki til loka þróunarferlisins.
- 10.3.3. „Venjubundin framleiðsla“ nær einnig yfir dýr sem notuð eru í framleiðsluferli vara, s.s. mótefni og vörur sem eru að stofni til úr blóði, t.d. skulu dýr sem notuð eru við framleiðslu á lyfjum, sem eru að stofni til úr sermi, falla undir þennan flokk.
- 10.3.4. Prófunin á verkun meðan á þróun nýrra lyfja stendur fellur ekki hér undir og greina skal frá henni undir flokknum „yfirfærðar og hagnýtar rannsóknir“.
- 10.4. Verndun náttúrulegs umhverfis til hagsmuna fyrir heilbrigði eða velferð manna eða dýra
- 10.4.1. Þetta á við um rannsóknir sem miða að rannsókn og skilningi á fyrirbærum, s.s. umhverfismengun og tapi líffræðilegrar fjölbreytni, auk faraldsfræðilegra rannsókna á villtum dýrum.
- 10.4.2. Þetta nær ekki yfir reglufesta notkun á dýrum í visteiturefnafræðilegum tilgangi.
- 10.5. Æðri menntun
- Þetta á við um dýr sem eru notuð til að veita fræðilega þekkingu innan áætlunar er varðar æðri menntun.
- 10.6. Þjálfun vegna öflunar, viðhalds eða umbóta á starfsfærni
- Þetta á við um dýr sem eru notuð til þjálfunar til að afla og viðhalda hagnýtri starfsfærni, s.s. dýr sem eru notuð við þjálfun lækna.
- 10.7. Viðhald sambúa viðurkenndra erfðabreyttra dýra sem eru ekki notuð í aðrar tilraunir
- 10.7.1. Þessi nær yfir dýr sem þarf til að viðhalda sambúum viðurkenndra erfðabreyttra dýra af línunum með tilætluðu skaðvænlegu svipfari og sem hafa sýnt merki um sársauka, þjáningu, hræðslu eða varanlegan skaða vegna skaðvænlegu arfgerðarinnar. Ekki þarf að greina frá fyrirhuguðum tilgangi þess að rækta línuna.
- 10.7.2. Þessi flokkur nær einnig yfir erfðabreytt dýr þegar verið er að viðhalda viðurkenndri línu, óháð því hvort línan er af óskaðvænlegu eða skaðvænlegu svipfari, og annað af eftirfarandi á við:
- a) arfgerðin hefur verið *staðfest með ifarandi aðferð*, sem var ekki framkvæmd í þeim tilgangi að auðkenna/merkja dýrið, og dýrið er aflífað án frekari notkunar,
- b) dýrin eru af *óhentugri arfgerð sem var staðfest með ifarandi aðferð* sem var ekki framkvæmd í þeim tilgangi að auðkenna/merkja dýrið.
- 10.7.3. Þessi flokkur nær einnig yfir endurtekna afleiðslu (e. *re-derivation*), þegar hún er eingöngu gerð í vísindalegum tilgangi (þ.e.a.s. ekki til hagsbóta fyrir heilbrigði/velferð sambúsins) þegar verið er að viðhalda viðurkenndri línu, og dýr sem eru notuð til flutnings fósturvísa og sáðrásarúrnáms.
- 10.7.4. Þetta nær ekki yfir nein dýr sem þörf er á til að búa til nýja erfðabreytta línu og þau sem notuð eru í öðrum tilraunum (þ.e.a.s. önnur en til að búa til/viðhalda).

11. **Grunnrannsóknir**

 Krabbameinslækningar

 Hjarta- og æðakerfi, blóð og eitlakerfi

 Taugakerfi

 Öndunarfæri

 Meltingarkerfi, þ.m.t. lifur

 Vöðva- og beinakerfi

 Ónæmiskerfi

 Þvag- og æxlunarfæri

 Skynfæri (húð, augu og eyru)

 Innkirtlakerfi/efnaskipti

 Þroskunarlíffræði

 Fjölderfa

 Atferlisfræði/atferli dýra/dýralíffræði

 Aðrar grunnrannsóknir

11.1. Krabbameinslækningar

Hér skal greina frá öllum rannsóknum varðandi æxlafræði, óháð markkerfi.

11.2. Taugakerfi

Þessi flokkur nær m.a. yfir taugavísindi, rannsóknir á mið- eða úttaugakerfi, sálfræði.

11.3. Vöðva- og beinakerfi

Þessi flokkur nær m.a. yfir tannlækningar.

11.4. Skynfæri (húð, augu og eyru)

Greina skal frá rannsóknum á nefi undir „öndunarfæri“ og þeim sem gerðar eru á tungu undir „meltingarkerfi, þ.m.t. lifur“.

11.5. Þroskunarlíffræði nær yfir rannsóknir á breytingum sem tengjast lífveru frá fósturvísismyndun (þegar þær eru ekki framkvæmdar sem hluti af rannsókn á eiturhrifum á æxlun), til vaxtar, öldrunar og dauða og nær m.a. yfir frumusérhæfingu, vefjasérhæfingu og myndun líffæra.

11.6. Fjölderfa

Þetta skal einungis ná yfir rannsóknir þar sem áhuginn beinist aðallega að fleiri en einu kerfi, t.d. rannsókn á tilteknum smitsjúkdómum, og nær ekki yfir æxlafræði.

11.7. Flokkurinn „atferlisfræði/atferli dýra/dýralíffræði“ nær bæði yfir rannsóknir á dýrum úti í náttúrunni og haldin dýr með það að meginmarkmiði að fræðast meira um þá tilteknu tegund.

11.8. Aðrar grunnrannsóknir

11.8.1. Rannsóknir sem tengjast ekki líffæri/kerfi sem talið er upp hér að framan eða eru ekki líffæris-/kerfissértækar.

11.8.2. Áður en flokkurinn „annað“ er notaður þarf að gefa sérstakan gaum að því að tryggja að ekki sé hægt að nota neinn af fyrirframskilgreindu flokkunum.

11.9. Athugasemdir

11.9.1. Greina skal frá dýrum sem eru notuð til framleiðslu og viðhalds á sýklum, smitferjum (t.d. til fóðrunar liðdýra) og æxlum, dýrum sem eru notuð vegna annars líffræðilegs efnis og dýrum sem eru notuð vegna framleiðslu á mótefnum í rannsóknum, en þó ekki ræktun frumblendinga í kviðarholsvökva við framleiðslu á einstofna mótefni (sem fellur undir flokkinn „reglufest notkun og venjubundin framleiðsla eftir tegund“), í viðeigandi flokkum undir „grunn-rannsóknir“.

11.9.2. Ef nota skal dýr í fleiri en einum tilgangi skal einungis greina frá meginatilganginum.

12. **Yfirfærðar og hagnýtar rannsóknir**

 Krabbamein í mönnum

 Smitandi kvillar í mönnum

 Hjarta- og æðakvillar í mönnum

 Tauga- og geðraskanir í mönnum

 Öndunarfærakvillar í mönnum

 Kvillar í meltingarkerfi, þ.m.t. lifur, í mönnum

 Kvillar í vöðva- og beinakerfi í mönnum

 Raskanir í ónæmiskerfi í mönnum

 Þvag- og kynfæra-/æxlunartruflanir í mönnum

 Kvillar í skynfærum manna (húð, augu og eyru)

 Kvillar í innkirtlakerfi/efnaskiptum í mönnum

 Aðrir kvillar í mönnum

 Sjúkdómar og kvillar í dýrum

 Fóður

 Velferð dýra

 Greining sjúkdóma

 Plöntusjúkdómar

 Eiturefnafræði og visteiturefnafræði sem er ekki reglufest

12.1. Greina skal frá öllum hagnýtum rannsóknum um krabbamein í mönnum í flokknum „krabbamein í mönnum“ óháð markkerfi.

12.2. Greina skal frá hagnýtum rannsóknum á smitandi kvillum í mönnum í „smitandi kvillar í mönnum“ óháð markkerfi.

12.3. Reglufest notkun á dýrum, s.s. reglufestar rannsóknir á krabbameinsvaldandi áhrifum, skal ekki falla undir flokkinn „yfirfærðar og hagnýtar rannsóknir“ og greina skal frá henni undir flokknum „reglufest notkun og venjubundin framleiðsla“.

12.4. Greina skal frá rannsóknum á kvillum í nefi undir „öndunarfærakvillar í mönnum“ og á þeim sem tilheyra tungunni undir „kvillar í meltingarkerfi, þ.m.t. lifur, í mönnum“.

12.5. Áður en flokkurinn „aðrir kvillar í mönnum“ er notaður þarf að gefa sérstakan gaum að því að tryggja að ekki sé hægt að nota neinn af fyrirframskilgreindu flokkunum í staðinn.

12.6. „Greining sjúkdóma“ nær m.a. yfir dýr sem notuð eru í beinni greiningu sjúkdóma, s.s. hundaæði og bótúlíneitrin, en ekki þau sem falla undir reglufesta notkun.

12.7. „Eiturefnafræði og visteiturefnafræði sem er ekki reglufest“ á við um rannsóknir í eiturefnafræðum og rannsóknir til að undirbúa reglufesta framlagningu og aðferðaþróun. Þessi flokkur nær ekki yfir rannsóknir sem krafist er í tengslum við reglufesta framlagningu (forrannsóknir, þolanlegur hámarksskammtur (MTD)). Skammtastærðarannsóknir, þegar þær eru framkvæmdar með það fyrir augum að uppfylla lagalegar kröfur, eru einnig undanskildar og falla undir „reglufest notkun og venjubundin framleiðsla“ undir „önnur prófun á verkun og vikmörkum“.

12.8. „Velferð dýra“ á við um rannsóknir skv. iii.-lið b-liðar 5. gr. tilskipunar 2010/63/ESB.

12.9. Athugasemdir

12.9.1. Greina skal frá dýrum sem eru notuð til framleiðslu og viðhalds á sýklum, smitferjum (t.d. til fóðrunar liðdýra) og æxlum, dýrum sem eru notuð vegna annars líffræðilegs efnis og dýrum sem eru notuð vegna framleiðslu á mótefnum í yfirfærðum og hagnýtum rannsóknum, en þó ekki ræktun frumublendinga í kviðarholsvökva við framleiðslu á einstofna mótefni (sem fellur undir flokkinn „reglufest notkun og venjubundin framleiðsla eftir tegund“), í viðeigandi flokkum undir „yfirfærðar og hagnýtar rannsóknir“.

12.9.2. Ef nota skal dýr í fleiri en einum tilgangi skal einungis greina frá megentilganginum.

13. Reglufest notkun og venjubundin framleiðsla

Gæðaeftirlit (þ.m.t. öryggis- og styrkleikaprófun á lotum)

Önnur prófun á verkun og vikmörkum

Eiturhrifaprófanir og aðrar öryggisprófanir, þ.m.t. líflyfjafræði

Venjubundin framleiðsla eftir vörutegund

13.1. Prófunin á verkun meðan á þróun nýrra lyfja stendur fellur ekki hér undir og greina skal frá henni undir flokknum „yfirfærðar og hagnýtar rannsóknir“.

13.2. Gæðaeftirlit á við um dýr sem eru notuð til að prófa hreinleika, stöðugleika, verkun, styrk og aðra mælipætti vegna gæðaeftirlits fyrir lokaafurðina og innihaldsefni hennar, og annað eftirlit vegna skráningar sem fram fer meðan á framleiðsluferlinu stendur, til að uppfylla aðrar landsbundnar eða alþjóðlegar kröfur eða til samræmis við þá stefnu sem gildir hjá framleiðandanum. Þetta nær m.a. yfir prófun á sótthitavöldum.

13.3. Önnur prófun á verkun og vikmörkum

Prófun á verkun sæfiefna og varnarefna fellur undir þennan flokk ásamt prófun á vikmörkum aukefna í fóðri. Þetta nær einnig yfir skammtastærðarannsóknir þegar þær eru framkvæmdar með það fyrir augum að uppfylla lagalegar kröfur.

13.4. Eiturhrifaprófanir og aðrar öryggisprófanir (þ.m.t. öryggismat á vörum og búnaði til lækninga og tannlækninga fyrir menn og til dýralækninga)

13.4.1. Þetta nær yfir rannsóknir sem gerðar eru á vörum eða efnum til að ákvarða möguleikann á hættulegum eða óæskilegum áhrifum af þeim á menn eða dýr vegna notkunar, tilætlaðrar eða óeðlilegrar, framleiðslu eða sem möguleg eða raunveruleg aðskotaefni í umhverfinu.

13.4.2. Þegar rannsóknir taka bæði til móður og afkvæmis skal greina frá móðurinni ef hún hefur gengist undir tilraunir sem voru yfir viðmiðunarmörkunum fyrir lágmarkssársauka, þjáningu, hræðslu og varanlegan skaða. Greina skal frá afkvæmum ef þau eru óaðskiljanlegur hluti af tilrauninni, s.s. ef um er að ræða endapunkta fyrir æxlun.

13.5. Venjubundin framleiðsla eftir vörutegund

13.5.1. Þetta nær yfir framleiðslu á mótiefnum og blóðafurðum með viðurkenndum aðferðum. Þetta nær ekki yfir ónæmisaðgerðir á dýrum vegna síðari framleiðslu frumublendinga, sem var framkvæmd vegna grunnrannsókna eða hagnýtra og yfirfærðra rannsókna innan tiltekins verkefnis, sem skal skrá undir grunnrannsóknir eða hagnýtar rannsóknir undir viðeigandi flokki.

13.5.2. Greina skal frá notkun á dýrum til mótiefnaframleiðslu í viðskiptaskyni, þ.m.t. ónæmisaðgerðir vegna síðari framleiðslu frumublendinga, undir „venjubundin framleiðsla“/„einstofna og fjölstofna mótiefni (þó ekki í kviðarholsvökva)“. Greina skal frá allri notkun til ræktunar á einstofna mótiefni í kviðarholsvökva undir „venjubundin framleiðsla“/„einstofna mótiefni, einungis í kviðarholsvökva“.

14. Gæðaeftirlit (þ.m.t. öryggis- og styrkleikaprófun á lotum)

Öryggisprófun á lotu

Prófun á sótthitavöldum

Styrkleikaprófun á lotu

Annað gæðaeftirlit

Öryggisprófun á lotu nær ekki yfir prófun á sótthitavöldum sem greina skal frá aðskilið undir „prófun á sótthitavöldum“.

15. Eiturhrifaprófanir og aðrar öryggisprófanir eftir tegund prófunar

Aðferðir við prófun á bráðum eiturhrifum (af stökum skammti) (þ.m.t. markprófun)

Húðerting/húðæting

Húðnæming

Augnerting/augnæting

Eiturhrif við endurtekna skammta

Krabbameinsvaldandi áhrif

Erfðaeiturhrif

Eiturhrif á æxlun

Eiturhrif á þroskun

Taugaeiturhrif

Hvarfafræði (lyfjahvarfafræði, eiturhvarfafræði, brotthvarf leifa)

Lyfhrif (þ.m.t. öryggislíflyfjafræði)

Ljóseiturhrif

Visteiturhrif

Öryggisprófanir á svæðum fyrir matvæli og fóður

Öryggi markdýra

Sameinaðir endapunktur

Aðrar eiturhrifaprófanir eða öryggisprófanir

- 15.1. „Eiturhrif við endurtekna skammta“ nær einnig yfir rannsóknir á ónæmiseitrun.
- 15.2. „Eiturhrif á æxlun“ nær m.a. yfir framlengdar einnar kynslóðar rannsóknir á eiturhrifum á æxlun, einnig að meðtöldu þýði fyrir taugaeiturhrif á þroskun og ónæmiseiturhrif á þroskun.
- 15.3. „Eiturhrif á þroskun“ nær einnig yfir rannsóknir á taugaeiturhrifum á þroskun. Greina skal frá framlengdum einnar kynslóðar rannsóknum á eiturhrifum á æxlun, þ.m.t. þýði fyrir taugaeiturhrif á þroskun, undir „eiturhrif á æxlun“.
- 15.4. „Taugaeiturhrif“ nær m.a. yfir seinkuð bráðaáhrif (t.d. seinkuð taugaeiturhrif af völdum fosfórlífrænna efna eftir bráð váhrif) og rannsóknir með endurteknum skömmtum að því er varðar taugaeiturhrif en nær ekki yfir taugaeiturhrif á þroskun. Greina skal frá framlengdum einnar kynslóðar rannsóknum á eiturhrifum á æxlun, þ.m.t. þýði fyrir taugaeiturhrif á þroskun, undir „eiturhrif á æxlun“.
- 15.5. „Hvarfafræði“ á við um lyfjahvarfafræði, eiturhvarfafræði og brotthvarf leifa. Ef prófun m.t.t. eiturhvarfafræði er framkvæmd sem hluti af reglufestri rannsókn á eiturhrifum við endurtekna skammta skal greina frá þeim undir „eiturhrif við endurtekna skammta“.
- 15.6. „Öryggisprófanir á svæðum fyrir matvæli og fæði“ nær einnig yfir prófanir á drykkjarvatni (þ.m.t. öryggisprófun á markdýri).
- 15.7. Prófun á „öryggi markdýra“ tryggir að hægt sé að nota vöru fyrir tiltekið dýr með öruggum hætti á þær tegundir (að undanskilinni öryggisprófun á lotu sem fellur undir gæðaeftirlit).
- 15.8. „Sameinaðir endapunktur“ nær yfir m.a. samsetningu rannsókna á krabbameinsvaldandi áhrifum og langvinnum eiturhrifum og skimunarrannsóknir sem sameina eiturhrif á æxlun og eiturhrif við endurtekna skammta.

16. **Aðferðir við prófun á bráðum eiturhrifum**

LD50, LC50

Aðrar banvænar aðferðir

Aðferðir sem eru ekki banvænar

- 16.1. Greina skal frá undirflokknum á grundvelli tegundar aðferðar sem er notuð en ekki á grundvelli alvarleikastigsins sem dýrið verður fyrir vegna þessarar aðferðar.
- 16.2. „LD50, LC50“ á einungis við um prófunaraðferðir sem gefa punktmat fyrir LD50/LC50, s.s. OECD-viðmiðunarreglur 203, 403 og 425 um prófanir.
- 16.3. „Aðrar banvænar aðferðir“ á við um aðferðir þar sem efnið eru flokkuð í hóp, þ.e.a.s. aðferðir sem fela í sér að úthluta styrkbili sem LD50 fellur undir, s.s. aðferðir með föstum skammti og aðferðir til að ákvarða flokk bráðra eiturhrifa. Líklegt er að fjöldi dauðsfalla eigi sér stað, en ekki eins mörg og þau sem vænta má með aðferðum af tegundinni LD50.

17. **Eiturhrif við endurtekna skammta**

≤ 28 dagar

29–90 dagar

> 90 dagar

18. Visteiturhrif

Bráð eiturhrif (visteiturhrif)

Langvinn eiturhrif (visteiturhrif)

Eiturhrif á æxlun (visteiturhrif)

Starfsemi innkirtla (visteiturhrif)

Uppsöfnun í lífverum (visteiturhrif)

Önnur visteiturhrif

18.1. Visteiturhrif á við um eiturhrif sem tengjast lagarumhverfi og umhverfi á landi.

18.2. Greina skal frá rannsóknum á visteiturhrifum, sem taka til skammvinnra eiturhrifa til að ákvarða LC/LD50, undir „bráð eiturhrif (visteiturhrif)“.

18.3. Greina skal frá rannsóknum á visteiturhrifum sem taka til langvinnra eiturhrifa, t.d. prófanir á fyrri stigum lífs eða heildarlífsferlisprófanir, undir „langvinn eiturhrif (visteiturhrif)“.

18.4. Greina skal frá rannsóknum á visteiturhrifum, sem eru framkvæmdar til að meta fyrst og fremst eiginleika efna til að hafa áhrif á innkirtla og taka t.d. til myndbreytinga hjá froskdýrum, þroska og vaxtar, kynþroska fiska og æxlunar, undir „starfsemi innkirtla (visteiturhrif)“.

19. Tegund löggjafar

Löggjöf um mannalyf

Löggjöf um dýralyf og efnaleifar þeirra

Löggjöf um lækningatæki

Löggjöf um iðefni til iðnaðarnota

Löggjöf um plöntuverndarvörur

Löggjöf um sæfiefni

Löggjöf um matvæli, þ.m.t. snertiefni matvæla

Löggjöf um fóður, þ.m.t. löggjöf um öryggi fyrir markdýr, starfsmenn og umhverfi

Löggjöf um snyrtivörur

Önnur löggjöf

19.1. Ekki skal greina frá tegund löggjafar að því er varðar dýr sem notkun á fellur undir flokkinn „venjubundin framleiðsla“.

19.2. Greina skal frá tegund löggjafar með vísan til fyrirhugaðrar aðalnotkunar.

19.3. Greina skal frá „prófun á gæðum vatns“, öðru en skólpi undir „löggjöf um matvæli“. Greina skal frá „gæðaprófun á skólpi“ undir „önnur löggjöf“.

20. Uppruni löggjafar

Löggjöf sem uppfyllir kröfur Sambandsins

Löggjöf sem uppfyllir eingöngu landsbundnar kröfur (innan Sambandsins)

Löggjöf sem uppfyllir einungis kröfur utan Sambandsins

- 20.1. Ekki skal greina frá uppruna löggjafar að því er varðar dýr sem notkun á fellur undir flokkinn „venjubundin framleiðsla“.
- 20.2. Greina skal frá notkuninni með vísun til svæðisins sem prófunin er framkvæmd fyrir en ekki svæðisins þar sem hún er framkvæmd.
- 20.3. Þegar landslöggjöf leiðir af löggjöf Sambandsins skal greina frá notkuninni undir „löggjöf sem uppfyllir kröfur Sambandsins“.
- 20.4. „Löggjöf sem uppfyllir kröfur Sambandsins“ nær einnig yfir allar alþjóðlegar kröfur sem á sama tíma uppfylla kröfur Sambandsins (s.s. prófanir í samræmi við viðmiðunarreglur alþjóðaráðstefnunnar um samhæfingu tæknilegra krafna varðandi skráningu mannalyfja (ICH) ⁽¹⁾, alþjóðasamvinnunnar um samhæfingu tæknilegra krafna varðandi skráningu dýrallyfja (VICH) ⁽²⁾ og Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) ásamt gæðalýsingu efna í Evrópsku lyfja-skránni).
- 20.5. Ef prófunin er framkvæmd til að uppfylla löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja (ekki endilega aðildarríkisins þar sem prófunin fer fram) og krafan leiðir ekki af lögum Sambandsins skal greina frá notkuninni undir „löggjöf sem uppfyllir eingöngu landsbundnar kröfur (innan Sambandsins)“.
- 20.6. Löggjöf sem uppfyllir einungis kröfur utan Sambandsins skal einungis valin ef engar jafngildar kröfur er að finna um að framkvæma prófunina til að uppfylla löggjöf Sambandsins.

21. Venjubundin framleiðsla eftir vörutegund

Vörur sem eru að stofni til úr blóði

Einstofna mótefni, einungis í kviðarholsvökva

Einstofna og fjölstofna mótefni (þó ekki í kviðarholsvökva)

Aðrar vörur

- 21.1. Venjubundin framleiðsla eftir vörutegund nær yfir framleiðslu á mótefnum og blóðafurðum með notkun viðurkenndra aðferða. Þetta nær ekki yfir ónæmisaðgerðir á dýrum vegna síðari framleiðslu frumublendinga þegar þær eru framkvæmdar vegna grunnrannsókna eða hagnýtra rannsókna innan tiltekins verkefnis. Sú ónæmisaðgerð skal skráð undir grunnrannsóknir eða hagnýtar rannsóknir undir viðeigandi flokki.
- 21.2. Greina skal frá allri notkun til ræktunar á einstofna mótefni í kviðarholsvökva undir „einstofna mótefni, einungis í kviðarholsvökva“.
- 21.3. Greina skal frá notkun á dýrum til mótefnaframleiðslu í viðskiptaskyni, þ.m.t. ónæmisaðgerðir vegna síðari framleiðslu frumublendinga undir „einstofna og fjölstofna mótefni (þó ekki í kviðarholsvökva)“.

C. LÝSING AÐILDARRÍKIS

1. Aðildarríkin skulu láta í té lýsingu á tölfraðilegum gögnum. Þessi lýsing skal innihalda eftirfarandi:
- a) almennar upplýsingar um allar breytingar á leitni sem er merkjanleg frá fyrra skýrslutímabili,

⁽¹⁾ Alþjóðaráðstefna um samhæfingu tæknilegra krafna varðandi skráningu mannalyfja

⁽²⁾ Alþjóðleg samvinna um samhæfingu tæknilegra krafna varðandi skráningu dýrallyfja

- b) upplýsingar um umtalsverða aukningu eða minnkun í notkun á dýrum á einu af tilteknu sviðunum og greining á ástæðunum fyrir því,
 - c) upplýsingar um allar breytingar á leitni varðandi stig alvarleika í raun og greiningar á ástæðunum fyrir því,
 - d) upplýsingar um sérstaka viðleitni til að stuðla að meginreglunum um staðgöngu, fækkun og mildun og hugsanleg áhrif hennar á tölfraðilegar upplýsingar,
 - e) nánari sundurliðun varðandi notkun á flokkunum „annað“ ef greint er frá umtalsverðum hluta notkunar á dýrum undir þessum flokki,
 - f) upplýsingar um notkun á dýrum í flokkum þar sem aðferð eða prófunaráætlun til að ná fram þeim niðurstöðum sem sóst er eftir, sem felur ekki í sér notkun á lifandi dýrum, er viðurkennd samkvæmt löggjöf Sambandsins,
 - g) upplýsingar um tilvik þar sem farið er fram yfir flokkunina „alvarlegar“, hvort sem fyrir því var leyfi eða ekki.
2. Að því er varðar g-lið 1. liðar skal greina frá eftirfarandi:
- a) tegund,
 - b) fjöldi dýra,
 - c) hvort leyfi var fyrir því eða ekki að fara fram yfir flokkunina „alvarlegar“,
 - d) upplýsingar um notkunina,
 - e) ástæðurnar fyrir því af hverju farið var fram yfir flokkunina „alvarlegar“.
-

V. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Framkvæmdarákvörðun 2012/707/ESB	Þessi ákvörðun
1. gr.	2. gr.
2. gr.	3. gr.
3. gr.	4. gr.
4. gr.	6. gr.
I. VIÐAUKI	II. VIÐAUKI
II. VIÐAUKI	III. VIÐAUKI
III. VIÐAUKI	IV. VIÐAUKI

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2021/98****2022/EES/63/03****frá 28. janúar 2021****um að samþykkja ekki esbíótrín sem fyrirbyggjandi virkt efni til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 18 (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 frá 22. maí 2012 um að bjóða sæfivörur fram á markaði og um notkun þeirra ⁽¹⁾, einkum þriðju undirgrein 1. mgr. 89. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1062/2014 ⁽²⁾ er komið á fót skrá yfir fyrirbyggjandi virk efni sem meta skal með tilliti til hugsanlegs samþykkis fyrir þeim til notkunar í sæfivörur. Sú skrá nær yfir esbíótrín (EB-nr. ekki úthlutað, CAS-númer: 260359-57-7).
- 2) Esbíótrín hefur verið metið fyrir notkun í sæfivörur í vöruflokki 18, skordýraeitur, mítlasæfar og vörur til að verjast öðrum liðdýrum, eins og lýst er í V. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 528/2012.
- 3) Þýskaland var tilnefnt sem skýrslugjafaraðildarríki og lögbært matsyfirvald Þýskalands lagði matsskýrslu ásamt niðurstöðum fyrir Efnastofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Efnastofnunin) 11. janúar 2017.
- 4) Í samræmi við 2. mgr. 7. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) nr. 1062/2014 samþykkti sæfivörunefndin álit Efnastofnunarinnar 16. júní 2020 ⁽³⁾, með hliðsjón af niðurstöðum lögbæra matsyfirlidsins.
- 5) Samkvæmt því álit má gera ráð fyrir að sæfivörur í vöruflokki 18 sem innihalda esbíótrín uppfylli ekki viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í b-lið 1. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 þar eð við mat á áhættu fyrir heilbrigði manna greindist óviðunandi áhætta.
- 6) Að teknu tilliti til álits Efnastofnunarinnar telur framkvæmdastjórnin ekki viðeigandi að samþykkja esbíótrín til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 18.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um sæfivörur.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Esbíótrín (EB-nr. ekki úthlutað, CAS-nr.: 260359-57-7) er ekki samþykkt sem virkt efni til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 18.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 31, 29.1.2021, bls. 214. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 206/2021 frá 9. Júlí 2021 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 167, 27.6.2012, bls. 1.

(2) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1062/2014 frá 4. ágúst 2014 um vinnuáætlunina um kerfisbundna athugun á öllum fyrirbyggjandi virkum efnum sem sæfivörur innihalda og um getur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 (Stjtið. ESB L 294, 10.10.2014, bls. 1).

(3) Sæfivörunefndin, Álit á umsókn um samþykki fyrir virka efni esbíótríni, vöruflokkur 18 (Opinion on the application for approval of the active substance Esbiothrin, Product type: 18), ECHA/BPC/260/2020, samþykkt 16. júní 2020.

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 28. janúar 2021.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2021/103****2022/EES/63/04****frá 29. janúar 2021****um að samþykkja ekki koltvísýring sem fyrirbyggjandi virkt efni til notkunar í sæfivörur í
vöruflokki 19 (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 frá 22. maí 2012 um að bjóða sæfivörur fram á markaði og um notkun þeirra ⁽¹⁾, einkum þriðju undirgrein 1. mgr. 89. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Með framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1062/2014 ⁽²⁾ er komið á fót skrá yfir fyrirbyggjandi virk efni sem meta skal með tilliti til hugsanlegs samþykkis fyrir þeim til notkunar í sæfivörur. Sú skrá nær yfir koltvísýring (EB-nr. 204-696-9, CAS-nr. 124-38-9). Sú skrá nær einnig yfir koltvísýring sem er búinn til úr própani, bútani eða blöndu úr hvoru tveggja með bruna. Seinna efnið fellur ekki undir þessa framkvæmdarákvörðun.
- 2) Allir þátttakendurnir hafa dregið til baka stuðning sinn við koltvísýring til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 19, fæliefni og löðunarefni. Efnastofnun Evrópu birti opið boð til að taka yfir hlutverk þátttakanda í samræmi við a-lið 1. mgr. 14. gr. framseldrar reglugerðar nr. 1062/2014. Engin tilkynning hefur verið send skv. 17. gr. þeirrar reglugerðar. Í samræmi við b-lið fyrstu málsgreinar 20. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) nr. 1062/2014 ætti að samþykkja ákvörðun um að samþykkja ekki virk efni sem eru ekki lengur studd í endurskoðunaráætluninni fyrir viðkomandi vöruflokk.
- 3) Því ætti ekki að samþykkja koltvísýring (EB-nr. 204-696-9, CAS-nr. 124-38-9) sem virkt efni til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 19.
- 4) Fyrirbyggjandi sæfivörur í vöruflokki 19 sem innihalda koltvísýring má áfram bjóða fram á markaði og nota fyrir dagsetningarnar sem settar eru fram í annarri undirgrein 2. mgr. 89. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012.
- 5) Hvað sem öðru líður er koltvísýringur skráður í 6. flokk í I. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 528/2012. Sæfivörur í vöruflokki 19 sem innihalda koltvísýring má því bjóða fram á markaði og nota að því tilskildu að þær séu leyfðar í samræmi við þá reglugerð og uppfylli skilyrðin og nákvæmar skilgreiningar sem settar eru fram fyrir koltvísýring í I. viðauka.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um sæfivörur.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Koltvísýringur (EB-nr. 204-696-9, CAS-nr. 124-38-9) er ekki samþykktur sem virkt efni til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 19.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 34, 1.2.2021, bls. 31. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 206/2021 frá 9. Júlí 2021 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 167, 27.6.2012, bls. 1.

⁽²⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1062/2014 frá 4. ágúst 2014 um vinnuáætlunina um kerfisbundna athugun á öllum fyrirbyggjandi virkum efnum sem sæfivörur innihalda og um getur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 (Stjtið. ESB L 294, 10.10.2014, bls. 1).

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 29. janúar 2021.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2021/327****2022/EES/63/05****frá 23. febrúar 2021****um frestun að því er varðar lokadag samþykkis fyrir metóflútríni til notkunar í sæfivörur í
vöruflokk 18 (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 frá 22. maí 2012 um að bjóða sæfivörur fram á markaði og um notkun þeirra ⁽¹⁾, einkum 5. mgr. 14. gr.,

að höfðu samráði við fastanefndina um sæfivörur,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Virka efninu metóflútríni var bætt við í I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB ⁽²⁾ til notkunar í sæfivörur í vöruflokk 18 og telst því samþykkt skv. 86. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 með fyrirvara um forskriftir og skilyrði sem sett eru fram í I. viðauka við þá tilskipun.
- 2) Samþykki fyrir metóflútríni til notkunar í sæfivörur í vöruflokk 18 rennur út 30. apríl 2021. Umsókn um endurnýjun á samþykki fyrir metóflútríni var lögð fram 25. október 2019 í samræmi við 1. mgr. 13. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012.
- 3) Hinn 15. október 2020 upplýsti lögbært matsyfirvald Írlands framkvæmdastjórnina um ákvörðun sína, skv. 1. mgr. 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012, um að framkvæma þurfi heildarmat á umsókninni. Samkvæmt 1. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 skal lögbæra matsyfirvaldið framkvæma heildarmat á umsókninni innan 365 daga frá fullgildingu hennar.
- 4) Lögbæru matsyfirvaldi er heimilt, eins og við á, að óska eftir því að umsækjandi leggi fram fullnægjandi gögn fyrir framkvæmd matsins í samræmi við 2. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012. Í slíku tilviki er 365-daga fresturinn rofinn en rofið skal ekki vara lengur en 180 daga alls nema lengri frestur sé réttlætanlegur vegna eðlis gagnanna sem krafist er eða vegna sérstakra aðstæðna.
- 5) Innan 270 daga frá viðtöku tilmæla frá lögbæra matsyfirvaldinu skal Efnastofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Efnastofnunin) semja og leggja fyrir framkvæmdastjórnina álit um endurnýjun á samþykkinu fyrir virka efninu í samræmi við 3. mgr. 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012.
- 6) Af þessum sökum, af ástæðum sem umsækjandinn fær ekki ráðið við, er líklegt að samþykkið fyrir metóflútríni til notkunar í sæfivörur í vöruflokk 18 renni út áður en ákvörðun um endurnýjun þess hefur verið tekin. Því er viðeigandi að fresta lokadegi samþykkis fyrir metóflútríni til notkunar í sæfivörur í vöruflokk 18 í nægilega langan tíma til að unnt sé að taka umsóknina til meðferðar. Að teknu tilliti til þeirra tímamarka sem gefin eru fyrir mat af hálfu lögbæra matsyfirvaldsins og fyrir undirbúning og framlagningu álits af hálfu Efnastofnunarinnar þykir rétt að fresta lokadagsetningu samþykkisins til 31. október 2023.
- 7) Samþykki fyrir metóflútríni til notkunar í sæfivörur í vöruflokk 18 ætti að gilda áfram, með fyrirvara um forskriftirnar og skilyrðin sem sett eru fram í I. viðauka við tilskipun 98/8/EB, burtséð frá lokadegi samþykkis.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 64, 24.2.2021, bls. 10. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 289/2021 frá 29. október 2021 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(¹) Stjtið. ESB L 167, 27.6.2012, bls. 1.

(²) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna (Stjtið EB L 123, 24.4.1998, bls. 1).

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Lokadegi samþykkis fyrir metóflútríni til notkunar í sæfivörur í vöruflokk 18 er frestað til 31. október 2023.

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 23. febrúar 2021.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2021/333****2022/EES/63/06****frá 24. febrúar 2021****um frestun að því er varðar lokadag samþykkis fyrir alfaklórólósi til notkunar í sæfivörur í
vöruflokki 14 (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 frá 22. maí 2012 um að bjóða sæfivörur fram á markaði og um notkun þeirra ⁽¹⁾, einkum 5. mgr. 14. gr.,

að höfðu samráði við fastanefndina um sæfivörur,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Virka efninu alfaklórólósi var bætt við í I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB ⁽²⁾ til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 14 og telst því samþykkt skv. 86. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 með fyrirvara um forskriftir og skilyrði sem sett eru fram í I. viðauka við þá tilskipun.
- 2) Samþykki fyrir alfaklórólósi til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 14 rennur út 30. júní 2021. Umsókn um endurnýjun á samþykki fyrir alfaklórólósi var lögð fram 24. desember 2019 í samræmi við 1. mgr. 13. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012.
- 3) Hinn 15. október 2020 upplýsti lögbært matsyfirvald Póllands framkvæmdastjórnina um ákvörðun sína, skv. 1. mgr. 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012, um að framkvæma þurfi heildarmat á umsókninni. Samkvæmt 1. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 skal lögbæra matsyfirvaldið framkvæma heildarmat á umsókninni innan 365 daga frá fullgildingu hennar.
- 4) Lögbæru matsyfirvaldi er heimilt, eins og við á, að óska eftir því að umsækjandi leggi fram fullnægjandi gögn fyrir framkvæmd matsins í samræmi við 2. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012. Í slíku tilviki er 365-daga fresturinn rofinn en rofið skal ekki vara lengur en 180 daga alls nema lengri frestur sé réttlætanlegur vegna eðlis gagnanna sem krafist er eða vegna sérstakra aðstæðna.
- 5) Innan 270 daga frá viðtöku tilmæla frá lögbæra matsyfirvaldinu skal Efnastofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Efnastofnunin) semja og leggja fyrir framkvæmdastjórnina álit um endurnýjun á samþykkinu fyrir virka efninu í samræmi við 3. mgr. 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012.
- 6) Af þessum sökum, af ástæðum sem umsækjandinn fær ekki ráðið við, er líklegt að samþykkið fyrir alfaklórólósi til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 14 renni út áður en ákvörðun um endurnýjun þess hefur verið tekin. Því er viðeigandi að fresta lokadegi samþykkis fyrir alfaklórólósi til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 14 í nægilega langan tíma til að unnt sé að taka umsóknina til meðferðar. Að teknu tilliti til þeirra tímamarka sem gefin eru fyrir mat af hálfu lögbæra matsyfirvaldsins og fyrir undirbúning og framlagningu álits af hálfu Efnastofnunarinnar þykir rétt að fresta lokadagsetningu samþykkisins til 31. desember 2023.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 65, 25.2.2021, bls. 58. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 289/2021 frá 29. október 2021 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(¹) Stjtið. ESB L 167, 27.6.2012, bls. 1.

(²) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna (Stjtið EB L 123, 24.4.1998, bls. 1).

- 7) Samþykki fyrir alfaklórólósi til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 14 ætti að gilda áfram, með fyrirvara um forskriftirnar og skilyrðin sem sett eru fram í I. viðauka við tilskipun 98/8/EB, burtséð frá lokadegi samþykkis.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Lokadegi samþykkis fyrir alfaklórólósi til notkunar í sæfivörur í vöruflokki 14 er frestað til 31. desember 2023.

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 24. febrúar 2021.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2021/1080**2022/EES/63/07**

frá 28. júní 2021

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlega reikningsskilastaðla, IAS-staðla 16, 37 og 41, og alþjóðlega reikningsskilastaðla, IFRS-staðla 1, 3 og 9 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 ⁽²⁾ voru innleiddir tilteknir alþjóðlegir staðlar og túlkánir sem voru fyrir hendi 15. október 2008.
- 2) Hinn 14. maí 2020 birti Alþjóðareikningsskilaráðið nokkrar minni háttar breytingar á alþjóðlega reikningsskilastaðlinum IAS-staðall 16, varanlegir rekstrarfjármunir; alþjóðlega reikningsskilastaðlinum IAS-staðall 37, reiknaðar skuldbindingar, óvissar skuldir og óvissar eignir; og alþjóðlega reikningsskilastaðlinum IFRS-staðall 3, sameining fyrirtækja. Þessar breytingar veita nánari skýringar varðandi samræmdari beitingu staðlanna eða uppfæra tilvísanir.
- 3) Alþjóðareikningsskilaráðið birti einnig 14. maí 2020 *Árlegar endurbætur á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum fyrir tímabilið 2018-2020* innan rammans um reglulegt endurbótaferli sitt. Þessar árlegu endurbætur miða að því að einfalda og skýra gildandi staðla. Markmið árlegu endurbótanna er að taka á nauðsynlegum málefnum, sem eru þó ekki áriðandi, sem Alþjóðareikningsskilaráðið ræddi á verkefnatímabilinu, um svið þar sem ósamræmi er fyrir hendi í alþjóðlegum reikningsskilastöðlum eða þar sem þörf er á nánari skýringum á orðalagi. Árlegu endurbæturnar innihalda breytingar á IAS-staðli 41, landbúnaður; IFRS-staðli 1, innleiðing alþjóðlegra reikningsskilastaðla; og IFRS-staðli 9, fjármálagæringar.
- 4) Eftir samráð við evrópsku ráðgjafarnefndina um reikningsskil ályktar framkvæmdastjórnin að breytingarnar á IAS-staðli 16, varanlegir rekstrarfjármunir; IAS-staðli 37, reiknaðar skuldbindingar, óvissar skuldir og óvissar eignir; IAS-staðli 41, landbúnaður; IFRS-staðli 1, innleiðing alþjóðlegra reikningsskilastaðla, IFRS-staðli 3, sameining fyrirtækja; og IFRS-staðli 9, fjármálagæringar uppfylli skilyrðin fyrir innleiðingu sem eru sett fram í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002.
- 5) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 1126/2008 til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stýrjnefndarinnar um reikningsskil.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 234, 2.7.2021, bls. 90. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 359/2021 frá 10. desember 2021 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

(2) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 frá 3. nóvember 2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 (Stjtið. ESB L 320, 29.11.2008, bls. 1).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1126/2008 er breytt sem hér segir:

- a) alþjóðlega reikningsskilastaðlinum IAS-staðli 16, varanlegir rekstrarfjármunir, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.
- b) IAS-staðli 37, reiknaðar skuldbindingar, óvissar skuldir og óvissar eignir, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,
- c) IAS-staðli 41, landbúnaður, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.
- d) alþjóðlegum reikningsskilastaðli IFRS-staðall 1, innleiðing alþjóðlegra reikningsskilastaðla, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,
- e) IFRS-staðli 3, sameining fyrirtækja, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,
- f) IFRS-staðli 9, fjármálagerningar, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Sérhvert félag skal beita breytingunum, sem um getur í 1. gr., eigi síðar en frá og með upphafsdegi fyrsta fjárhagsárs þeirra sem hefst 1. janúar 2022 eða síðar.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. júní 2021.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

VIÐAUKI

Breyting á IAS-staðli 16, varanlegir rekstrarfjármunir**Breytingar á IAS-staðli 37, reiknaðar skuldbindingar, óvissar skuldir og óvissar eignir****Breytingar á IFRS-staðli 3, sameining fyrirtækja****Árlegar endurbætur á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS-stöðlum) fyrir tímabilið 2018-2020****Breyting á IAS-staðli 16, varanlegir rekstrarfjármunir**

Liðum 17 og 74 er breytt og liðum 20A, 74A, 80D og 81N er bætt við. Kröfunum sem áður voru í d-lið 74. liðar hefur ekki verið breytt en þær hafa verið fluttar í a-lið 74. liðar A.

MAT VIÐ FÆRSLU

...

Kostnaðarverðisþættir

...

17. Dæmi um beinan, rekjanlegan kostnað eru:

...

- e) kostnaður við prófun á því hvort eignin starfar rétt (þ.e. mat á því hvort tæknileg og efnisleg afköst eignarinnar séu þannig að hægt sé að nota hana við framleiðslu eða afhendingu á vöru eða þjónustu, til leigu til annarra, eða í þágu stjórnsýslu), og

...

...

20A Liðir kunna að vera framleiddir á meðan varanlegur rekstrarfjármunaliður er fluttur á þann stað og í það ástand sem nauðsynlegt er til að hann sé starfhæfur með þeim hætti sem stjórnendur ætlast til (eins og sýnishorn sem framleidd eru við prófanir á því hvort eignin starfi rétt). Eining færir söluverð af sölu slíkra liða, og kostnað við slíka liði, á rekstrarreikning í samræmi við viðeigandi staðla. Einingin metur kostnaðinn við þessa liði með kröfum um mat í IAS-staðli 2.

...

UPPLÝSINGAR

...

74. Í reikningsskilum skal einnig veita upplýsingar um:

...

- b) fjárhæð útgjalda sem eru færð meðal bókfærðs verðs varanlegs rekstrarfjármunaliðar á meðan hann er í smíðum, og
- c) fjárhæð samningsbundinna skuldbindinga vegna kaupa á varanlegum rekstrarfjármunum

74A Ef ekki er greint sérstaklega frá því í yfirliti um heildarafkomu skulu reikningsskil einnig veita upplýsingar um:

- a) fjárhæð bóta frá þriðju aðilum vegna varanlegra rekstrarfjármunaliða sem hafa rýrnað í verði, tapast eða verið látnir af hendi og sem færðir eru í rekstrarreikningi, og
- b) fjárhæðir söluverðs og kostnaðar sem eru innifaldar í rekstrarreikningi í samræmi við lið 20A sem tengjast framleiddum liðum sem eru ekki frálág reglulegrar starfsemi einingarinnar og þar sem sérلínur í yfirliti um heildarafkomu innihalda slíkt söluverð og kostnað.

UMBREYTINGARÁKVÆÐI

...

- 80D Með *Varanlegir rekstrarfjármunir — Söluverð fyrir fyrirhugaða notkun*, sem gefið var út í maí 2020, var liður 17 og 74 breytt og liður 20A og 74A bætt við. Eining skal beita þessum breytingum afturvirkir en aðeins á varanlega rekstrarfjármunaliði sem eru fluttir á þann stað og í það ástand sem nauðsynlegt er til að þeir séu starfshæfir með þeim hætti sem stjórnendur ætlast til á eða eftir upphaf fyrsta tímabilsins sem sett er fram í reikningsskilum fyrir reikningsskilatímabilið þegar einingin beitir breytingunum í fyrsta sinn. Einingin skal færa samlegðaráhrif af upphaflegri beitingu breytingarinnar sem leiðréttingu á upphafsstöðu óráðstafaðs eigin fjár (eða annars eiginfjárbáttar, eftir því sem við á) í upphafi fyrsta tímabilsins sem sett er fram.

GILDISTÖKUDAGUR

...

- 81 N Með *Varanlegir rekstrarfjármunir — Ávinningur áður en fyrirhuguð notkun hefst*, sem gefið var út í maí 2020, var liður 17 og 74 breytt og liður 20A, 74A og 80D bætt við. Eining skal beita þessum breytingum að því er varðar árleg reikningsskilatímabil sem hefjast 1. janúar 2022 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Beiti eining þessum breytingum að því er varðar fyrri tímabil skal hún greina frá því.

Breytingar á IAS-staðli 37, reiknaðar skuldbindingar, óvissar skuldir og óvissar eignir

Liður 68A, 94A og 105 er bætt við og 69. lið er breytt. Ekki eru gerðar breytingar á 68. lið en hann er talinn með hér til að auðvelda lestur.

BEITING Á REGLUM UM FÆRSLU OG MAT

...

Íþyngjandi samningar

...

68. Í þessum staðli er íþyngjandi samningur skilgreindur sem samningur sem felur í sér að óhjákvæmilegur kostnaður við að uppfylla skuldbindingarnar, sem fylgja samningnum, er meiri en efnahagslegur ávinningur sem vænta má að fylgi honum. Óhjákvæmilegur kostnaður, sem felst í samningi, endurspeglar minnsta, hreina kostnaðinn við að slíta samningnum sem er annaðhvort kostnaðurinn við að uppfylla hann eða hvers kyns bætur eða viðurlög sem fylgja því að uppfylla hann ekki, hvor fjárhæðin sem er lægri.
- 68A Kostnaður við að uppfylla samning er kostnaður sem tengist samningnum með beinum hætti. Kostnaður sem tengist samningi með beinum hætti er bæði:
- a) viðbótarkostnaður við að uppfylla samninginn — beinn launa- og efniskostnaður og
 - b) skipting annars kostnaðar sem tengist uppfyllingu samningsins beint — t.d. skipting afskrifta á varanlegum rekstrarfjármunalið sem notaður er til að efna þennan samning meðal annars.
69. Áður en sérstök reiknuð skuldbinding vegna íþyngjandi samnings er ákvörðuð skal eining færa allt virðisrýrnunartap sem hefur orðið á eignum sem notaðar eru til að uppfylla samninginn (sjá IAS-staðal 36).

...

UMBREYTINGARÁKVÆÐI

...

- 94A Með *Íþyngjandi samningar — Kostnaður við að uppfylla samning*, sem gefið var út í maí 2020, var lið 68A bætt við og lið 69 breytt. Einingar skulu beita þessum breytingum á samninga þar sem skuldbindingar hafa ekki allar verið uppfylltar í upphafi reikningsskilatímabilsins þegar hún beitir breytingunum fyrst (upphafsdagur beitingar). Einingin skal ekki endurgera samanburðarupplýsingar. Þess í stað skal einingin færa samlegðaráhrif af upphaflegri beitingu breytinganna sem leiðréttingu á upphafsstöðu óráðstafaðs eigin fjár eða annars eiginfjárbáttar, eftir því sem við á, á upphafsdegi beitingar.

GILDISTÖKUDAGUR

...

105. Með Íþyngjandi samningar — Kostnaður við að uppfylla samning, sem gefið var út í maí 2020, var liðum 68A og 94A bætt við og lið 69 breytt. Eining skal beita þessum breytingum að því er varðar árleg reikningsskilatímabil sem hefjast 1. janúar 2022 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Beiti eining þessum breytingum að því er varðar fyrra tímabil skal hún greina frá því.

Breytingar á IFRS-staðli 3, sameining fyrirtækja

Lið 11 er breytt og neðanmálsgrein við orðin „Rammi um gerð og framsetningu reikningsskila“ í 11. lið er felld niður. Liðum 14, 21, 22 og 23 er breytt og liðum 21A, 21B, 21C, 23A og 64Q er bætt við. Fyrirsögn er bætt við fyrir framan við lið 21A og fyrirsögnunum á milli 21. og 22. liðar er breytt. Ekki eru gerðar breytingar á 10. lið en hann er talinn með hér til að auðvelda tilvísanir.

YFIRTÖKUADFERÐIN

...

Færsla og mat á þeim aðgreinanlegu eignum sem yfirteknar eru, yfirteknum skuldum og öllum hlutum sem ekki eru ráðandi í yfirtekna aðilanum

Færsluregla

10. **Frá og með yfirtökudegi skal yfirtökuaðili færa aðgreinanlegar yfirteknar eignir, yfirteknar skuldir og alla hluti sem ekki eru ráðandi í yfirtekna aðilanum, aðskilið frá viðskiptavild. Færsla aðgreinanlegra eigna sem yfirteknar eru og yfirtekinna skulda skal vera í samræmi við þau skilyrði sem tilgreind eru í 11. og 12. lið.**

Færsluskilyrði

11. Til að uppfylla skilyrði um færslu samkvæmt yfirtökuaðferð þurfa yfirteknar, aðgreinanlegar eignir og yfirteknar skuldir á yfirtökudegi að falla að skilgreiningu á eignum og skuldum í *Hugtakaramma fyrir reikningsskil*. Kostnaður, sem yfirtökuaðili gerir ráð fyrir, en er ekki skylt að stofna til í framtíðinni vegna áætlunar sinnar um að hætta tiltekinni starfsemi yfirtekna aðilans eða segja upp starfsmönnum yfirtekna aðilans eða færa þá til í starfi, myndar t.d. ekki skuldbindingu á yfirtökudaginn. Þess vegna færir yfirtökuaðili ekki þann kostnað sem hluta af beitingu yfirtökuaðferðarinnar. Í staðinn færir yfirtökuaðili þann kostnað í reikningsskil sín eftir sameiningu í samræmi við aðra alþjóðlega reikningsskilastaðla.

...

14. Í liðum B31–B40 eru leiðbeiningar um færslu óefnislegra eigna. Í liðum 21A–28B eru tilgreindar þær tegundir aðgreinanlegra eigna og skulda sem fela í sér liði þar sem þessi alþjóðlegi reikningsskilastaðall heimilar takmarkaðar undantekningar frá færslureglunni og skilyrðum hennar.

...

Undantekningar frá færslu- og matsreglunum

21. Í þessum IFRS-staðli er kveðið á um takmarkaðar undantekningar frá færslu- og matsreglunum. Í liðum 21A–31A er bæði tilgreint við hvaða liði undantekningarnar eiga og eðli þeirra undantekninga. Yfirtökuaðili skal færa þá liði með því að beita kröfunum í liðum 21A–31A sem gerir það að verkum að sumir liðir eru:

- a) annaðhvort færðir með beitingu færsluskilyrða, auk skilyrðanna í 11. og 12. lið, eða í samræmi við kröfur annarra alþjóðlegra reikningsskilastaðla (IFRS) þannig að niðurstöður verða aðrar en ef færslureglunni og skilyrðum hennar er beitt.
- b) metnir við fjárhæð sem er önnur en gangvirði þeirra á yfirtökudegi.

*Undantekningar frá færslureglunni***Skuldir og óvissar skuldir sem falla innan gildissviðs IAS-staðals 37 eða IFRIC-túlkunar 21**

- 21A Liður 21B gildir um skuldir og óvissar skuldir sem myndu falla innan gildissviðs IAS-staðall 37, reiknaðar skuldbindingar, óvissar skuldir og óvissar eignir, eða IFRIC-túlkunar 21, álögur, ef til þeirra væri stofnað sérstaklega frekar en að yfirtaka þær við sameiningu fyrirtækja.
- 21B Í *Hugtakaramma fyrir reikningsskil* er skuld skilgreind sem „núverandi skuldbinding einingar um að millifæra fjármagn vegna liðinna atburða“. Að því er varðar reiknaðar skuldbindingar eða óvissar skuldir, sem myndu falla undir gildissvið IAS-staðals 37, skal yfirtökuaðili beita 15.-22. lið IAS-staðals 37 til að ákvarða hvort núverandi skuldbinding sé til staðar vegna liðinna atburða á yfirtökudegi. Að því er varðar álögur, sem myndu falla undir gildissvið IFRIC-túlkunar 21, skal yfirtökuaðili beita IFRIC-túlkun 21 til að ákvarða hvort skuldbindandi atburður sem veldur skuldbindingu til að greiða álöguna hafi átt sér stað fyrir yfirtökudag.
- 21C Núverandi skuldbinding sem tilgreind er í samræmi við lið 21B gæti uppfyllt skilgreininguna á óvissri skuld sem sett er fram í b-lið 22. liðar. Ef svo er gildir 23. liður um þá óvissu skuld.

Óvissar skuldir og óvissar eignir

22. Í IAS-staðli 37 er óviss skuld skilgreind sem:
- a) möguleg skuldbinding sem stafar af liðnum atburðum og verður aðeins staðfest þegar einn eða fleiri óvissir atburðir, sem einingin hefur ekki fulla stjórn á, gerast eða gerast ekki í framtíðinni, eða
 - b) núverandi skuldbinding sem stafar af liðnum atburðum en er ekki færð vegna þess að:
 - i. ekki sé líklegt að krafist verði ústreymis verðmæta sem fela í sér efnahagslegan ávinning til að gera upp skuldbindinguna eða
 - ii. fjárhæð skuldbindingarinnar verður ekki mæld með nægjanlegri vissu.
23. Yfirtökuaðili skal frá og með yfirtökudegi færa óvissar skuldbindingar, sem eru yfirteknar vegna sameiningar fyrirtækja, ef þær eru núverandi skuldbindingar, sem stafa af fyrri atburðum og hægt er að meta gangvirði þeirra með áreiðanlegum hætti. Yfirtökuaðili færir þess vegna, gagnstætt því sem krafa er gerð um í b-lið 14. mgr., 23., 27., 29. og 30. mgr. IAS-staðals 37, óvissar skuldbindingar, sem eru yfirteknar við sameiningu fyrirtækja, á yfirtökudegi þótt ekki sé líklegt að ústreymi verðmæta, sem fela í sér efnahagslegan ávinning, þurfi til að gera upp skuldbindingarnar. Ákvæði 56. liðar þessa IFRS-staðals veita leiðbeiningar um síðari reikningshaldslega meðferð óvissra skuldbindinga.
- 23A IAS-staðall 37 skilgreinir óvissa eign sem „möguleg eign sem stafar af liðnum atburðum og verður aðeins staðfest þegar einn eða fleiri óvissir atburðir, sem einingin hefur ekki fulla stjórn á, gerast eða gerast ekki í framtíðinni“. Yfirtökuaðili skal ekki færa óvissa eign á yfirtökudegi.

...

GILDISTÖKUDAGUR OG UMBREYTINGARÁKVÆÐI**Gildistökdagur**

...

- 64Q Með *Tilvísun í hugtakaramma*, sem gefið var út í maí 2020, var liðum 11, 14, 21, 22 og 23 breytt og liðum 21A, 21B, 21C og 23A bætt við. Eining skal beita þessum breytingum á sameiningu fyrirtækja ef yfirtökudagur er við eða eftir upphaf fyrsta árlega reikningsskilatímabils sem byrjar 1. janúar 2022 eða síðar. Fyrri beiting er heimil ef eining beitir einnig á sama tíma eða fyrr öllum breytingum sem gerðar voru með *Breytingum á tilvísunum til hugtakarammans í IFRS-stöðlum*, sem gefið var út í mars 2018.

Breyting á IFRS-staðli 1, innleiðing alþjóðlegra reikningsskilastaðla

Lið 39AG og, í viðbæti D, lið D13A er bætt við. Í lið D1 er f-lið breytt.

GILDISTÖKUDAGUR

...

39AG Með *Árlegum endurbótum á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS) 2018-2020*, sem gefið var út í maí 2020, var f-lið liðar D1 breytt og lið D13A bætt við. Eining skal beita þeirri breytingu að því er varðar árleg reikningsskilatímabil sem hefjast 1. janúar 2022 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Eining skal greina frá því ef hún beitir breytingunni að því er varðar fyrra tímabil.

Viðbætur D

Undanþágur frá öðrum IFRS-stöðlum

Þessi viðbætur er óaðskiljanlegur hluti IFRS-staðalsins.

D1 Eining getur kosið að nota eina eða fleiri af eftirfarandi undanþágum:

...

f) uppsafnaður gengismunur (liðir D12 til D13A),

...

Uppsafnaður gengismunur

...

D13A Í stað þess að beita lið D12 eða lið D13 getur dótturfélag sem notar undanþáguna í a-lið liðar D16 valið að meta uppsafnaðan gengismun í reikningsskilum fyrir allan erlendan rekstur á bókfærðu verði, sem talið væri með í samstæðureikningsskilum móðurfélagsins, miðað við þann dag sem móðurfélagið skipti yfir í IFRS-staðla ef engar leiðréttingar voru gerðar varðandi aðferðir við samstæðureikningsskil og varðandi áhrif sameiningar fyrirtækja, þegar móðurfélagið yfirtók dótturfélagið. Svipað val er í boði fyrir hlutdeildarfélag eða fyrirtæki um samrekstur sem notar undanþáguna í a-lið liðar D16.

...

Breyting á IFRS-staðli 9, fjármálagerningar

Lið 7.1.9, lið 7.2.35 og fyrirsögn hans og lið B3.3.6 A er bætt við. Lið B3.3.6 er breytt. Kröfunum sem áður voru í lið B3.3.6 A hefur ekki verið breytt en þær hafa verið fluttar úr lið B3.3.6.

7. kafli Gildistökgudagur og umbreytingarákvæði

7.1 GILDISTÖKGUDAGUR

...

7.1.9. Með *Árlegum endurbótum á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS) 2018-2020*, sem gefið var út í maí 2020, var liðum 7.2.35 og B3.3.6 A bætt við og lið B3.3.6 breytt. Eining skal beita þeirri breytingu að því er varðar árleg reikningsskilatímabil sem hefjast 1. janúar 2022 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Eining skal greina frá því ef hún beitir breytingunni að því er varðar fyrra tímabil.

7.2 UMBREYTING

...

Umbreyting vegna árlegra endurbóta á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS)

7.2.35. Eining skal beita *Árlegum endurbótum á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS) 2018-2020* að því er varðar fjárskuldir sem er breytt eða skipt við eða eftir upphaf þess árlega reikningsskilatímabils þegar einingin beitir þessum breytingum í fyrsta sinn.

Viðbætur B

Leiðbeiningar um beitingu

Þessi viðbætur er óaðskiljanlegur hluti staðalsins.

...

FÆRSLA OG AFSKRÁNING (3. KAFLI)

...

Afskráning fjárskulda (þáttur 3.3)

...

- B3.3.6 Að því er varðar lið 3.3.2 eru skilmálarnir að verulegu leyti aðrir ef mismunur á afvöxtuðu núvirði sjóðstreymisins samkvæmt nýju skilmálunum, þ.m.t. þóknun sem greidd er umfram fengna þóknun og afvöxtuð á upphaflegu, virku vöxtunum, og afvöxtuðu núvirði eftirstæðs sjóðstreymis upphaflegu fjárskuldarinnar er a.m.k. 10%. Við ákvörðun á þóknun, sem greidd er umfram fengna þóknun, notar lántaki aðeins greidda eða fengna þóknun á milli lántaka og lánveitanda, þ.m.t. greidda eða fengna þóknun lántaka eða lánveitanda fyrir hönd hvors annars.
- B3.3.6 A Ef skipti á skuldagerningum eða breyting á skilmálum er færð sem uppgerður gerningur er kostnaður, sem stofnað er til, eða þóknun færð sem hluti af hagnaði eða tapi á því að gera upp gerninginn. Ef skiptin eða breytingin er ekki færð sem uppgerður gerningur leiðréttir kostnaður eða þóknun, sem stofnað er til, bókfært verð skuldbindingarinnar og eru afskrifuð á eftirstæðum gildistíma breyttu skuldbindingarinnar.

...

Breyting á IAS-staðli 41, landbúnaður

Ákvæðum 22. liðar er breytt og 65. lið er bætt við.

FÆRSLA OG MAT

...

22. Eining telur ekki með sjóðstreymi fyrir fjármögnun eigna eða endurnýjun lífrænna eigna eftir uppskeru (t.d. kostnað við að planta aftur trjáa í ræktuðum skógi eftir skógarnyt).

...

GILDISTÖKUDAGUR OG UMBREYTINGARÁKVÆÐI

...

65. Með Árlegum endurbótum á alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS) 2018-2020, sem gefið var út í maí 2020, var lið 22 breytt. Eining skal beita þeirri breytingu á gangvirðismat við eða eftir upphaf fyrsta árlega reikningsskilatímabils sem byrjar 1. janúar 2022 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Eining skal greina frá því ef hún beitir breytingunni að því er varðar fyrra tímabil.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2021/1283****2022/EES/63/08****frá 2. ágúst 2021****um að samþykkja ekki tiltekin virk efni í sæfivörur samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins
(ESB) nr. 528/2012 (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 frá 22. maí 2012 um að bjóða sæfivörur fram á markaði og um notkun þeirra ⁽¹⁾, einkum þriðju undirgrein 1. mgr. 89. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með II. viðauka við framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1062/2014 ⁽²⁾ er komið á fót skrá yfir samsetningar virks efnis/vörflokks sem eru með í endurskoðunaráætluninni á fyrirbyggjandi virkum efnum í sæfivörum 30. mars 2019.
- 2) Að því er varðar nokkrar samsetningar virks efnis/vörflokks sem eru tilgreindar í þeirri skrá hafa allir þátttakendur dregið eða eru taldir hafa dregið stuðning sinn tímanlega til baka.
- 3) Í samræmi við 1. mgr. 14. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) nr. 1062/2014 birti Efnastofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Efnastofnunin) opið boð til að taka yfir hlutverk þátttakanda fyrir þessar samsetningar virks efnis/vörflokks þar sem hlutverk þátttakenda hafði ekki nýverið verið tekið yfir. Að því er varðar sumar þessara samsetninga hefur engin tilkynning verið lögð fram eða þá að tilkynningunni hefur verið hafnað skv. 4. eða 5. mgr. 17. gr. þeirrar reglugerðar. Í samræmi við b-lið fyrstu málsgreinar 20 gr. framseldrar reglugerðar (ESB) nr. 1062/2014 ættu eftirfarandi samsetningar virks efnis/vörflokka ekki að vera samþykktar til notkunar í sæfivörur: metamnatriúm (vörflokkur 9 og 11), þíram (vörflokkur 9), brónópól (vörflokkur 9), peroxyóktansýra (vörflokkur 2, 3, 4), Malt, kjarni – Útdráttarefni og eðlisbreyttar afleiður þeirra s.s. tinktúrur, storknaðar, hreinar, ilm kjarnaolíur, óleóresín, terpen, terpenlausir þættir, eimi, leifar o.s.frv., sem fást úr *Hordeum*, grasætt (vörflokkur 19), 2,2-díbrómó-2-sýnóasetamíð (vörflokkur 13).
- 4) Í samræmi við 3. mgr. 12. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) nr. 1062/2014 upplýsti Efnastofnunin framkvæmdastjórnina um þessar samsetningar virks efnis/vörflokks þar sem allir þátttakendur hafa dregið eða eru taldir hafa dregið stuðning sinn tímanlega til baka og þar sem hlutverk þátttakenda hafði nýverið verið tekið yfir. Í samræmi við a-lið fyrstu málsgreinar 20. gr. þeirrar reglugerðar ætti ekki að samþykkja eftirfarandi samsetningar virks efnis/vörflokka fyrir notkun í sæfivörur: silfur, sem nanóefni (vörflokkur 2, 4, 9), olía úr sítrónugúmviði (*Eucalyptus citriodora*) og sítrónellali, vötnuð, hringuð (vörflokkur 19), 2-hýdroxý- $\alpha,\alpha,4$ -trímetylsýklóhexanmetanol (vörflokkur 19), klórdíoxíð sem er búið til úr natríumklóríti og natríumpersúlfati (vörflokkur 2, 3, 4, 5, 11) amín, C10-16-alkýldímetyl, N-oxíð (vörflokkur 4), óleóresín úr *Capsicum* (vörflokkur 19), *Capsicum annuum*, kjarni (vörflokkur 19), hvarfmassi (6E)-N-(4-hýdroxý-3-metoxý-2-metýlfenýl)-8-metýlnón-6-enamíðs og N-(4-hýdroxý-3-metoxý-2-metýlfenýl)-8-metýlnónanamíðs (vörflokkur 19).

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 279, 3.8.2021, bls. 32. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 65/2022 frá 18. mars 2022 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 45, 7.7.2022, bls. 31.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 167, 27.6.2012, bls. 1.

⁽²⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1062/2014 frá 4. ágúst 2014 um vinnuáætlunina um kerfisbundna athugun á öllum fyrirbyggjandi virkum efnum sem sæfivörur innihalda og um getur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 (Stjtið. ESB L 294, 10.10.2014, bls. 1).

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um sæfivörur.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Virku efnin, sem skráð eru í viðaukanum, eru ekki samþykkt í vöruflokkana sem þar eru tilgreindir.

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 2. ágúst 2021.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

VIÐAUKI

Samsetningar virks efnis/vöruflokks sem eru ekki samþykktar:

Færslunúmer í II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1062/2014	Efnaheiti	Skýrslugjafaraðildarríki	EB-númer	CAS-númer	Vöruflokkur eða vöruflokkar
9	Brónópól	ES	200-143-0	52-51-7	9
206	Þíram	BE	205-286-2	137-26-8	9
210	Metamnatríum	BE	205-293-0	137-42-8	9, 11
1023	Silfur, sem nanóefni	SE	231-131-3	7440-22-4	2, 4, 9
494	2,2-díbrómó-2-sýanóasetamíð (DBNPA)	DK	233-539-7	10222-01-2	13
1047	Olía úr sítrónugúmviði og sítrónellali, vötnuð, hringuð	CZ	Á ekki við	Á ekki við	19
609	2-hýdroxý- α , α ,4-trímetylsýklóhexanmetanól	CZ	255-953-7	42822-86-6	19
813	Peroxýoktansýra	FR	Á ekki við	33734-57-5	2, 3, 4
1044	Klórídíoxíð sem er búið til úr natríumklóríti og natríumpersúlfati	DE	Á ekki við	Á ekki við	2, 3, 4, 5, 11
1064	Malt, kjarni Útdráttarefni og eðlisbreyttar afleiður þeirra s.s. tinktúrur, storknaðar, hreinar, ilmkjarnaolíur, óleóresín, terpen, terpenlausir þættir, eimi, leifar o.s.frv., sem fást úr <i>Hordeum</i> , grasætt	AT	232-310-9	8002-48-0	19
692	Amín, C10-16-alkýldímetyl, N-oxíð	PT	274-687-2	70592-80-2	4
1059	Óleóresín úr <i>Capsicum</i> Útdráttarefni og eðlisbreyttar afleiður þeirra. Þetta er afurð sem getur innihaldið resínsýrur og estera þeirra, terpen og efni sem myndast við oxun eða fjölliðun þessara terpena. (<i>Capsicum frutescens</i>), náttskuggaætt)	BE	Ekki fyrir hendi	8023-77-6	19
1060	<i>Capsicum annuum</i> , kjarni Útdráttarefni og eðlisbreyttar afleiður þeirra s.s. tinktúrur, storknaðar, hreinar, ilmkjarnaolíur, óleóresín, terpen, terpenlausir þættir, eimi, leifar o.s.frv., sem fást úr papriku (<i>Capsicum annuum</i>), náttskuggaætt.	BE	283-403-6	84625-29-6	19
1061	Hvarfmassi (6E)-N-(4-hýdroxý-3-metoxý-2-metýlfenýl)-8-metýlnón-6-enamíðs og N-(4-hýdroxý-3-metoxý-2-metýlfenýl)-8-metýlnónanamíðs	BE	Ekki fyrir hendi	Ekki fyrir hendi	19

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2021/1421

2022/EES/63/09

frá 30. ágúst 2021

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlegan reikningsskilastaðal, IFRS-staðal 16 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 ⁽²⁾ voru samþykktir alþjóðlegir staðlar og túlkanir sem voru fyrir hendi 15. október 2008.
- 2) COVID-19-heimsfaraldurinn olli fordæmalaus útanáðkomandi áfalli í Sambandinu og hagkerfi þess sem veldur því að þörf er á ráðstöfunum sem miða að því að draga úr neikvæðum áhrifum á borgara og fyrirtæki þar sem unnt er.
- 3) Aðildarríkin og Sambandið hafa gripið til ráðstafana til að veita fyrirtækjum fjárhagsaðstoð, þ.m.t. greiðsluhlé á grundvelli einkaréttarlegra eða opinberra greiðslustöðvana, til að koma í veg fyrir ónauðsynleg gjaldþrot og atvinnumissi og renna stoðum undir skjóta endurreisn.
- 4) Hinn 28. mars 2020 gaf Alþjóðareikningsskilaráðið (IASB) út Leiguívilnanir í tengslum við COVID-19 (breyting á IFRS-staðli 16) sem var samþykkt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2020/1434 ⁽³⁾.
- 5) Hinn 31. mars 2021 gaf Alþjóðareikningsskilaráðið (IASB) út Leiguívilnanir í tengslum við COVID-19 eftir 30. júní 2021 (breytingar á IFRS-staðli 16).
- 6) Með breytingunni á IFRS-staðli 16, leigusamningar, er valkvæður, tímabundinn rekstrarstuðningur í tengslum við COVID-19 fyrir leigutaka vegna leigusamninga með greiðsluaðstoð og greiðslum sem upphaflega voru á gjalddaga á eða fyrir 30. júní 2021 látinn taka til leigusamninga með greiðsluaðstoð og greiðslum sem upphaflega eru á gjalddaga á eða fyrir 30. júní 2022.
- 7) Í kjölfar samráðs við evrópsku ráðgjafarnefndina um reikningsskil komst framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu að breytingin á IFRS-staðli 16, leigusamningar, uppfylli skilyrðin fyrir innleiðingu sem eru sett fram í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002.
- 8) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 1126/2008 til samræmis við það.
- 9) Alþjóðareikningsskilaráðið ákvað að gildistökudagur breytinga á IFRS-staðli 16 væri 1. apríl 2021. Því ættu ákvæði þessarar reglugerðar að gilda afturvirktilt til að tryggja réttarvissu fyrir viðkomandi útgefendur og samræmi við aðra reikningsskilastaðla sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 1126/2008.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 305, 31.8.2021, bls. 17. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 162/2022 frá 29. Apríl 2022 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 frá 3. nóvember 2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 (Stjtið. ESB L 320, 29.11.2008, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2020/1434 frá 9. október 2020 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlegan reikningsskilastaðal, IFRS-staðal 16 (Stjtið. ESB L 331, 12.10.2020, bls. 20).

- 10) Með hliðsjón af því hve aðkallandi þessi rekstrarstuðningur í tengslum við COVID-19 er ætti þessi reglugerð að öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stýrinefndarinnar um reikningsskil.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1126/2008 er alþjóðlegum reikningsskilastaðli, IFRS-staðli 16, leigusamningar, breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Félög skulu beita breytingunum, sem um getur í 1. gr., frá og með 1. apríl 2021 fyrir fjárhagsár sem hefjast 1. janúar 2021 eða síðar.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 30. ágúst 2021.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

VIÐAUKI

Leiguúvilnanir í tengslum við COVID-19 eftir 30. júní 2021**Breyting á IFRS-staðli 16****Breyting á IFRS-staðli 16, leigusamningar**

Lið 46B er breytt. Liðum C1C og C20BA-C20BC er bætt við.

LEIGUTAKI

Mat***Síðara mat****Breytingar á leigusamningi*

46B Hentuga úrræðið í lið 46A gildir aðeins um leiguúvilnanir sem eiga sér stað sem bein afleiðing af COVID-19-heimsfaraldrinum og aðeins ef öll eftirtalin skilyrði eru uppfyllt:

- a) breyting á leigugreiðslum leiðir til endurskoðaðs endurgjalds vegna leigusamningsins sem er nokkurn veginn það sama eða lægra en endurgjaldið vegna leigusamningsins næst á undan breytingunni,
- b) lækkanir á leigugreiðslum hafa aðeins áhrif á greiðslur sem upphaflega voru á gjalddaga 30. júní 2022 eða fyrr (t.d. myndi leiguúvilnun uppfylla þetta skilyrði ef hún leiddi til lækkunar á leigugreiðslum 30. júní 2022 eða fyrr og hækkunar á leigugreiðslum eftir 30. júní 2022) og
- c) það er engin efnisleg breyting á öðrum skilmálum og skilyrðum leigusamningsins.

Viðbætur C**Gildistökdagur og umbreytingarákvæði****GILDISTÖKUDAGUR**

C1C Með leiguívilnunum í tengslum við COVID-19 eftir 30. júní 2021, sem gefnar voru út í mars 2021, var lið 46B breytt og liðum C20BA–C20BC bætt við. Leigutaki skal beita þessari breytingu að því er varðar árleg reikningsskilatímabil sem hefjast 1. apríl 2021 eða síðar. Fyrri beiting er heimil, þ.m.t. í reikningsskilum sem ekki hafa verið samþykkt til útgáfu 31. mars 2021.

UMBREYTING**Leiguívilnanir í tengslum við COVID-19 fyrir leigutaka**

C20BA Leigutaki skal beita Leiguívilnunum í tengslum við COVID-19 eftir 30. júní 2021 (sjá lið C1C) afturvirkrt og færa samlegðaráhrif af því að beita þeirri breytingu í upphafi sem leiðréttingu á upphafsstöðu óráðstafaðs eigin fjár (eða annars eiginfjárbáttar, eftir því sem við á) við upphaf þess árlega reikningsskilatímabils þegar leigutakinn beitir breytingunni í fyrsta sinn.

C20BB Leigutaka er ekki skylt að birta upplýsingarnar sem gerð er krafa um í f-lið 28. liðar IAS-staðals 8 á reikningsskilatímabilinu þegar leigutaki beitir Leiguívilnunum í tengslum við COVID-19 eftir 30. júní 2021 í fyrsta sinn.

C20BC Við beitingu 2. liðar þessa staðals skal leigutaki beita hentuga úrræðinu í lið 46A með samræmdum hætti gagnvart samningum með svipuð einkenni sem uppfylla skilyrði og við svipaðar aðstæður, án tillits til þess hvort samningurinn hafi uppfyllt skilyrði að því er varðar hentuga úrræðið í kjölfar þess að leigutaki beitti Leiguívilnunum í tengslum við COVID-19 (sjá lið C1A) eða Leiguívilnunum í tengslum við COVID-19 eftir 30. júní 2021 (sjá lið C1C).

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2020/740

2022/EES/63/10

frá 25. maí 2020

um merkingu hjólbarða að því er varðar eldsneytisnýtni og aðra mæliþætti, um breytingu á reglugerð (ESB) 2017/1369 og niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 1222/2009 (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr. og 2. mgr. 194. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Sambandið hefur einsett sér að byggja upp orkusamband með framsýna loftslagsstefnu. Eldsneytisnýtni er mikilvægur hluti af ramma Sambandsins fyrir loftslags- og orkustefnu fyrir 2030 og er lykilatriði í því að takmarka eftirspurn eftir orku.
- 2) Framkvæmdastjórnin hefur endurskoðað reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1222/2009 ⁽³⁾ og hefur greint þörf fyrir að uppfæra ákvæði hennar til að bæta skilvirkni hennar.
- 3) Rétt þykir að skipta út reglugerð (EB) nr. 1222/2009 til að skýra og uppfæra sum af ákvæðum hennar með tilliti til tækniframfara að því er varðar hjólbarða.
- 4) Rekja má þriðjung af orkunotkun Sambandsins til flutningageirans. Um 22% af heildarlosun gróðurhúsalofttegunda árið 2015 kom til vegna flutninga á vegum. Um 20% til 30% af eldsneytisnotkun ökutækja má rekja til hjólbarða, einkum vegna veltivíðnáms [áður: snúningsmótstaða] þeirra. Lækkun veltivíðnáms hjólbarða myndi því stuðla umtalsvert að bættri eldsneytisnýtni í flutningum á vegum og þannig draga úr losun gróðurhúsalofttegunda og stuðla að afkolun í flutningageiranum.
- 5) Til að mæta áskorunum sem skerðing koltvísýringslosunar vegna flutninga á vegum hefur í för með sér þykir rétt að aðildarríkin, í samvinnu við framkvæmdastjórnina, skapi hvata til nýsköpunar að því er varðar eldsneytisnýtni og öryggi hjólbarða í flokki C1, hjólbarða í flokki C2 og hjólbarða í flokki C3.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 177, 5.6.2020, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 178/2022 frá 10. Júní 2022 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) og IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 62, 15.2.2019, bls. 280.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 26. mars 2019 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og afstaða ráðsins eftir fyrstu umræðu frá 25. febrúar 2020 (Stjtið. ESB C 105, 31.3.2020, bls. 1). Afstaða Evrópuþingsins frá 13. maí 2020 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1222/2009 frá 25. nóvember 2009 um merkingu hjólbarða að því er varðar eldsneytisnýtingu og aðrar nauðsynlegar kennistærðir (Stjtið. ESB L 342, 22.12.2009, bls. 46).

- 6) Hjólbarðar einkennast af nokkrum mæliþáttum [áður: kennistærð] sem tengjast innbyrðis. Ef einn mæliþáttur eins og veltiviðnám er bættur, kann það að hafa slæm áhrif á aðra mæliþætti eins og veggrip á blautum vegi, á meðan aukið veggrip á blautum vegi getur haft neikvæð áhrif á ytri snúningshávaða. Hvetja skal hjólbarðaframleiðendur til að bæta alla mæliþætti umfram núverandi staðla.
- 7) Eldsneytisnýtnir hjólbarðar geta verið kostnaðarhagkvæmir þar sem eldsneytissparnaðurinn sem af þeim hlýst gerir meira en að bæta upp fyrir hækkað kaupverð sem stafar af auknum framleiðslukostnaði af slíkum hjólbörðum.
- 8) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um lágmarkskröfur vegna veltiviðnáms hjólbarða. Tækniþróun gerir kleift að draga umtalsvert úr orkutapi vegna veltiviðnáms hjólbarða umfram þessar lágmarkskröfur. Til að draga úr umhverfisáhrifum flutninga á vegum er því rétt að uppfæra ákvæðin um merkingu hjólbarða til að hvetja endanlega notendur til að kaupa eldsneytisnýtnari hjólbarða með því að veita þeim samræmdar upplýsingar um veltiviðnámsmæliþáttinn.
- 9) Betri merking hjólbarða gerir neytendum kleift að fá upplýsingar sem eiga betur við og eru samanburðarhæfari um eldsneytisnýtni, öryggi og hávaða og taka kostnaðarhagkvæmar og umhverfisvænar ákvarðanir við kaup á hjólbörðum.
- 10) Umferðarhávaði veldur umtalsverðum óþægindum og hefur skaðleg áhrif á heilbrigði. Í reglugerð (EB) nr. 661/2009 er mælt fyrir um lágmarkskröfur vegna ytri snúningshávaða frá hjólbörðum. Tækniþróun gerir kleift að draga umtalsvert úr ytri snúningshávaða umfram þessar lágmarkskröfur. Til að draga úr umferðarhávaða er því rétt að uppfæra ákvæðin um merkingu hjólbarða til að hvetja endanlega notendur til að kaupa hjólbarða með minni ytri snúningshávaða með því að veita þeim samræmdar upplýsingar um mæliþátt ytri snúningshávaða.
- 11) Með því að veita samræmdar upplýsingar um ytri snúningshávaða er einnig auðveldara að framkvæma ráðstafanir til að takmarka umferðarhávaða og stuðla að aukinni vitund um áhrif hjólbarða á umferðarhávaða innan ramma tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/49/EB ⁽⁵⁾.
- 12) Í reglugerð (EB) nr. 661/2009 er einnig mælt fyrir um lágmarkskröfur um veggrip hjólbarða á blautum vegi. Tækniþróun gerir það kleift að auka veggrip á blautum vegi umtalsvert umfram þessar lágmarkskröfur og stytta þannig hemlunarvegalengd í bleytu. Til að auka umferðaröryggi er því rétt að uppfæra ákvæðin um merkingu hjólbarða til að hvetja endanlega notendur til að kaupa hjólbarða með meira veggripi á blautum vegi með því að veita þeim samræmdar upplýsingar um mæliþátt veggrips á blautum vegi.
- 13) Í reglugerð (EB) nr. 661/2009 er vísað til reglugerðar efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117 ⁽⁶⁾, þar sem settar eru fram viðeigandi mæliaðferðir fyrir veltiviðnám, ytri snúningshávaða og veggrip á blautum vegi og í snjó, til að tryggja samræmi við alþjóðlega rammann.
- 14) Upplýsingar um frammistöðu hjólbarða sem eru sérstaklega hannaðir fyrir notkun í miklum snjó og á ís ættu að koma fram á hjólbarðamerkimiðanum. Upplýsingar um veggrip í snjó ættu að byggjast á reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117, í nýjustu uppfærðu útgáfunni sem kemur til framkvæmda í Sambandinu (UNECE-reglugerð nr. 117) og skýringarmyndin „tákn með fjalli með þremur tindum og snjókorni“ ætti að vera á merkimiðanum fyrir hjólbarða sem uppfyllir lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul í snjó sem sett eru fram í þeirri reglugerð. Upplýsingar um veggrip á ís ættu að vera byggðar á ISO-staðlinum ISO 19447, þegar staðallinn hefur verið formlega tekinn í gildi, og skýringarmyndin fyrir veggrip á ís ætti að vera á hjólbarðamerkimiðanum á hjólbarða sem uppfyllir lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul á ís sem sett eru fram í þeim ISO-staðli. Þar til ISO-staðallinn ISO 19447 hefur verið samþykktur ætti að meta veggrip á ís með áreiðanlegum, nákvæmum og samanburðarnákvæmum aðferðum sem taka tillit til almennt viðurkenndra aðferða sem byggjast á nýjustu tækni. Hjólbarðamerkimiðinn fyrir hjólbarða sem uppfyllir lágmarksstaðlana fyrir veggrip á ís ætti að sýna skýringarmyndina fyrir veggrip á ís sem sett er fram í I. viðauka.

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 frá 13. júlí 2009 um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra og kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem ætlaðar eru í slík ökutæki, með tilliti til almenns öryggis (Stjútíð. ESB L 200, 31.7.2009, bls. 1).

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/49/EB frá 25. júní 2002 um mat og stjórn á hávaða í umhverfinu (Stjútíð. EB L 189, 18.7.2002, bls. 12).

⁽⁶⁾ Reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117 — Samræmd ákvæði varðandi viðurkenningu á hjólbörðum með tilliti til hávaðamengunar þeirra í snúningi og/eða veggrips á blautu yfirborði og/eða veltiviðnáms [2016/1350] (Stjútíð. ESB L 218, 12.8.2016, bls. 1).

- 15) Slit hjólbarða við notkun er umtalsverð uppspretta örplasts sem er skaðlegt umhverfinu og heilbrigði manna. Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar, „evrópsk stefnuáætlun um plast í hringrásarhagkerfi“, er því getið um nauðsyn þess að ráða bót á óviljandi losun örplasts frá hjólbörðum, m.a. með ráðstöfunum á sviði upplýsinga eins og merkingum og með lágmarkskröfum fyrir hjólbarða. Tengt sliti hjólbarða er hugtakið ending, þ.e. fjöldi kílómetra sem hjólbarði endist áður en skipta þarf um hann vegna slits á hjólbarðasóla. Auk slits á hjólbarða og hjólbarðasóla fer endingartími hjólbarða eftir ýmsum þáttum, t.d. slitþoli hjólbarðans, þ.m.t. samsetningu, sólarmynstri og uppbyggingu, ástandi vega, viðhaldi, þrýstingi í hjólbörðum og aksturslagi.
- 16) Hins vegar er sem stendur ekki til viðeigandi prófunaraðferð til að mæla slit á hjólbörðum og endingu. Þar af leiðandi ætti framkvæmdastjórnin að veita umboð til þróunar slíkrar prófunaraðferðar, þar sem fullt tillit er tekið til nýjustu tækni og staðla eða reglugerða sem þróaðar hafa verið eða lagðar til á alþjóðavettvangi auk starfsins sem unnið er í iðnaðinum.
- 17) Sólaðir hjólbarðar eru umtalsverður hluti af markaðinum fyrir hjólbarða fyrir þung ökutæki. Sólun hjólbarða lengir endingartíma þeirra og stuðlar að því að ná markmiðum hringrásarhagkerfisins, eins og að draga úr úrgangi. Það myndi leiða til töluverðs orkusparnaðar að beita kröfum um merkingar á slíka hjólbarða. Í þessari reglugerð ætti að kveða á um að fella inn síðar viðeigandi prófunaraðferð til að mæla frammistöðu sólaðra hjólbarða sem er ekki til sem stendur.
- 18) Orkumerkimiðarnir sem kveðið er á um samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/1369 ⁽⁷⁾, sem flokka orkunotkun vara á kvarða frá A til G, eru þekktir af yfir 85% neytenda Sambandsins sem skýrt og gagnsætt upplýsingatæki og hafa sannað að þeir eru áhrifaríkir við að koma orkunýtnari vörum á framfæri. Hjólbarðamerkimiðinn ætti að hafa sömu hönnun að því marki sem unnt er og á sama tíma taka tillit til sértækra mælipátta hjólbarða.
- 19) Miðlun sambærilegra upplýsinga um mælipætti hjólbarða með stöðluðum hjólbarðamerkimiða er líkleg til að hafa áhrif á ákvarðanir endanlegra notenda um kaup á eldsneytisnýtnari, endingarbetri, öruggeri og hljóðlátari hjólbörðum. Það er síðan líklegt til að hvetja hjólbarðaframleiðendur til að bæta mælipætti hjólbarða sem leggur grunn að enn sjálfbærri notkun og framleiðslu hjólbarða.
- 20) Þörfin fyrir meiri upplýsingar um eldsneytisnýtni og aðra mælipætti varðar alla endanlega notendur, þ.m.t. kaupendur hjólbarða til endurnýjunar, kaupendur hjólbarða sem settir eru á ný ökutæki og stjórnendur ökutækjafloata og flutninga-fyrirtæki sem geta ekki auðveldlega borið saman mælipætti hjólbarða með mismunandi vöruheitum án merkinga og samræmds prófunarfyrirkomulags. Því er viðeigandi að krefjast þess að allir hjólbarðar, sem eru boðnir með eða settir á ökutæki, hafi hjólbarðamerkimiða.
- 21) Sem stendur er þess krafist að hjólbarðar fyrir fólksbifreiðar (hjólbarðar í flokki C1) og sendibifreiðar (hjólbarðar í flokki C2) hafi hjólbarðamerkimiða en ekki fyrir þung ökutæki (hjólbarðar í flokki C3). Hjólbarðar í flokki C3 nota meira eldsneyti og eru keyrðir fleiri kílómetra á ári en hjólbarðar í flokki C1 eða hjólbarðar í flokki C2 og þar af leiðandi er umtalsverður möguleiki á því að draga úr eldsneytisnotkun og losun gróðurhúsalofttegunda frá þungum ökutækjum. Þess vegna ættu hjólbarðar í flokki C3 að falla undir gildissvið þessarar reglugerðar. Að fella hjólbarða í flokki C3 að fullu undir gildissvið þessarar reglugerðar er einnig í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/956 ⁽⁸⁾, sem kveður á um vöktun og skýrslugjöf vegna koltvísýringslosunar og eldsneytisnotkunar nýrra þunga ökutækja, og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/1242 ⁽⁹⁾, sem setur staðla um frammistöðu vegna losunar koltvísýrings fyrir ný, þung ökutæki.
- 22) Margir endanlegir notendur taka ákvarðanir um kaup á hjólbarða án þess að sjá hjólbarðann sjálfan og sjá því ekki hjólbarðamerkimiðann sem er festur á hann. Við slíkar aðstæður ætti að sýna endanlegum notendum hjólbarðamerkimiðann áður en þeir taka ákvarðanir um kaup. Með því að hafa hjólbarðamerkimiða á hjólbörðum á sölustað, og einnig í tæknilegu kynningarefni, á að vera tryggt að dreifingaraðilar, ásamt hugsanlegum endanlegum notendum, fái samræmdar upplýsingar um viðeigandi mælipætti hjólbarða á þeim tíma og stað þegar ákvörðun um kaup er tekin.

⁽⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/1369 frá 4. júlí 2017 um setningu ramma fyrir orkumerkingar og um niðurfellingu tilskipunar 2010/30/ESB (Stjtið. ESB L 198, 28.7.2001, bls. 1).

⁽⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/956 frá 28. júní 2018 um vöktun og skýrslugjöf vegna koltvísýringslosunar og eldsneytisnotkunar nýrra þunga ökutækja (Stjtið. ESB L 173, 9.7.2018, bls. 1).

⁽⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/1242 frá 20. júní 2019 um að setja staðla um frammistöðu vegna losunar koltvísýrings fyrir ný, þung ökutæki og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 595/2009 og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/956 og tilskipun ráðsins 96/53/EB (Stjtið. ESB L 198, 25.7.2019, bls. 202).

- 23) Sumir endanlegir notendur taka ákvarðanir um kaup á hjólbarða áður en þeir koma á sölustað eða kaupa hjólbarða í póstverslun eða á netinu. Til að tryggja að þeir endanlegu notendur geti einnig tekið upplýsta ákvörðun á grundvelli samræmdra upplýsinga um m.a. eldsneytisnýtni hjólbarða, veggrip á blautum vegi og ytri snúningshávaða, skal hafa hjólbarðamerkimiða í öllu tæknilegu kynningarefni og sjónrænum auglýsingum fyrir tiltekna gerðir hjólbarða, einnig þegar slíkt efni er gert aðgengilegt á netinu. Þegar sjónrænar auglýsingar varða hjólbarðahóp og ekki bara tiltekna gerð hjólbarða þarf ekki að sýna hjólbarðamerkimiðann.
- 24) Veita skal hugsanlegum endanlegum notendum upplýsingar til skýringar á hverjum efnisþætti hjólbarðamerkimiðans og þýðingu hans. Þessar upplýsingar skal veita í öllu tæknilegu kynningarefni, til dæmis á vefsetri birgja, en ætti ekki að vera krafist í sjónrænum auglýsingum. Ekki ætti að skilja sem svo að tæknilegt kynningarefni feli í sér auglýsingar á skiltum, dagblöðum, tímaritum eða í útvarps- eða sjónvarpsútsendingum.
- 25) Með fyrirvara um skyldur aðildarríkja í tengslum við markaðseftirlit eða skyldur birgja til að ganga úr skugga um samræmi vöru, ættu birgjar að gera nauðsynlegar samræmisupplýsingar vöru tiltækar á rafrænu formi í vörugagnagrunninum. Þær upplýsingar sem skipta máli fyrir neytendur og dreifingaraðila ættu að vera aðgengilegar öllum í opnum hluta vörugagnagrunnsins. Þessar upplýsingar ætti að gera aðgengilegar sem opin gögn til að gera hönnuðum farsímahugbúnaðar og samræmingarverkfæra kleift að nota upplýsingarnar. Greiða ætti fyrir auðveldum beinum aðgangi að opna hluta vörugagnagrunnsins með notendamiðuðum hjálpargögnum sem eru prentuð á hjólbarðamerkimiðann, s.s. QR-kóða.
- 26) Sá hluti vörugagnagrunnsins er varðar reglufylgni ætti að falla undir strangar reglur um gagnavernd. Tilteknir skyldubundnir hlutar tæknigagna í hluta vörugagnagrunnsins er varðar reglufylgni skulu gerðir aðgengilegir bæði markaðseftirlitsyfirvöldum og framkvæmdastjórninni. Þegar tæknilegar upplýsingar eru of viðkvæmar til að bæta þeim í flokk tæknigagna ættu markaðseftirlitsyfirvöld að hafa aðgang að þessum upplýsingum þegar nauðsyn krefur í samræmi við samstarfsskyldu birgja eða ef birgjar hala upp viðbótarhlutum tæknigagna í vörugagnagrunninn að eigin frumkvæði.
- 27) Sala á hjólbörðum í gegnum söluvettvanga á netinu, frekar en beint frá birgjum, fer vaxandi. Því ættu hýsingaraðilar að sjá til þess að hjólbarðamerkimiðinn og vöruupplýsingablaðið frá birginum séu sýnileg nálægt verðupplýsingunum. Þeir ættu að upplýsa dreifingaraðilann um skylduna um að sýna hjólbarðamerkimiðann og vöruupplýsingablaðið en ættu ekki að bera ábyrgð á nákvæmni eða innihaldi hjólbarðamerkimiðans eða vöruupplýsingablaðsins. Skyldurnar sem lagðar eru á hýsingaraðila samkvæmt þessari reglugerð ættu að takmarkast við það sem er sanngjarnt og ættu ekki að jafngilda almennti skyldu að vakta upplýsingar sem þeir geyma eða að leita uppi með virkum hætti staðreyndir eða aðstæður sem benda til starfsemi sem uppfyllir ekki kröfur þessarar reglugerðar. Í 1. mgr. 14. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/31/EB⁽¹⁰⁾ er þess krafist að hýsingaraðilar sem óska eftir undanþágum frá ábyrgð, sem er að finna í þessu ákvæði, grípi tafarlaust til aðgerða til þess að eyða upplýsingum eða tryggja að aðgengi að þeim sé hindrað, sem þeir geyma að beiðni þjónustuþega, þar sem slíkar upplýsingar uppfylla ekki kröfur þessarar reglugerðar, eins og þegar hjólbarðamerkimiða eða vöruupplýsingablað vantar, það er ófullnægjandi eða rangt. Þeir ættu að gera það um leið og þeir hafa beina vitneskju um slíkar upplýsingar eða, að því er varðar skaðabótakröfu, um leið og slíkar upplýsingar eru þeim ljósar, t.d. í gegnum sérstakar upplýsingar sem markaðseftirlitsyfirvald veitir. Birgjar, sem selja beint til endanlegra notenda í gegnum sín eigin vefsetur, heyra undir sömu skyldur um fjarsölu eins og dreifingaraðilar.
- 28) Veltiviðnám, veggrip á blautum vegi, ytri snúningshávaði og aðrir mæliþættir ættu að vera mældir í samræmi við áreiðanlegar, nákvæmar og samanburðarnákvæmar aðferðir sem taka tillit til almennt viðurkenndra aðferða sem byggjast á nýjustu mælingar- og reikniaðferðum. Eftir því sem unnt er ættu slíkar aðferðir að endurspegla hegðun meðalneytanda og vera traustar í því skyni að koma í veg fyrir vísvitandi eða óvísvitandi sniðgöngu. Hjólbarðamerkimiðar ættu að endurspegla samanburðarframmistöðu hjólbarða við raunverulega notkun, innan þeirra takmarka sem stafa af þörf fyrir áreiðanlega og samanburðarnákvæma prófun á rannsóknarstofu, í því skyni að gera endanlegum notendum kleift að bera saman mismunandi hjólbarða og takmarka kostnað framleiðenda við prófanir.

⁽¹⁰⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/31/EB frá 8. júní 2000 um tiltekna lagalega þætti þjónustu, einkum rafrænna viðskipta, í tengslum við upplýsingasamfélagið á innri markaðnum (tilskipun um rafræn viðskipti) (Stj. 178, 17.7.2000, bls. 1).

- 29) Ef þau hafa nægilegar ástæður til að ætla að birgir hafi ekki tryggt að hjólbarðamerkimiðinn sé nákvæmur og til að auka tiltrú hjá neytendum ættu landsyfirvöld, eins og þau eru skilgreind í 37. lið 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/858 ⁽¹¹⁾, að athuga hvort flokkarnir fyrir veltiviðnám, veggrip á blautum vegi og ytri snúningshávaða, sem sýndir eru á hjólbarðamerkimiðanum, auk skýringarmyndanna fyrir aðra mæliþætti, séu í samræmi við gögnin sem birgirinn lætur í té byggt á prófunarniðurstöðum og útreikningum. Slíkar athuganir geta átt sér stað í gerðarviðurkenningarferlinu og krefjast ekki endilega efnislegrar prófunar á hjólbarðanum.
- 30) Það er nauðsynlegt að birgjar, heildsalar, seljendur og aðrir dreifingaraðilar fari að ákvæðum um merkingar hjólbarða til að tryggja jöfn samkeppnis skilyrði í Sambandinu. Aðildarríki skulu því fylgjast með því að farið sé að ákvæðunum með reglulegu eftirliti eftir á og markaðseftirliti í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/1020 ⁽¹²⁾.
- 31) Í því skyni að auðvelda samræmis eftirlit, koma á gagnlegri leið fyrir endanlega notendur og gera dreifingaraðilum kleift að fara aðrar leiðir við móttöku vöruupplýsingablaða, ættu hjólbarðar að fara í vörugagnagrunninn sem komið var á fót samkvæmt reglugerð (ESB) 2017/1369. Því ætti að breyta þeirri reglugerð til samræmis við það.
- 32) Í því skyni að endanlegir notendur hafi tiltrú á hjólbarðamerkimiðanum, ætti ekki að leyfa notkun annarra merkimiða sem líkja eftir hjólbarðamerkimiðanum. Af sömu ástæðu ætti ekki að leyfa aðra merkimiða, merkingar, tákn eða áletranir sem eru líklegar til að vera villandi eða misvísandi fyrir endanlega notendur að því er varðar mæliþætti sem gefnir eru upp á hjólbarðamerkimiðanum.
- 33) Viðurlögin, sem gilda um brot gegn þessari reglugerð og framseldum gerðum sem samþykktar eru samkvæmt henni, ættu að vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif.
- 34) Til þess að stuðla að orkunýtni, mildun loftslagsbreytinga, umferðaröryggi og umhverfisvernd, ættu aðildarríki að geta hvatt til notkunar á orkunýtnum og öruggum hjólbörðum. Aðildarríkjum er frjálst að ákveða hvernig slíkir hvatningu er háttað. Slík hvatning skal vera í samræmi við reglur Evrópusambandsins um ríkisaðstoð og ætti ekki að fela í sér ósanngjarnar markaðshindranir. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á niðurstöðu meðferðar ríkisaðstoðarmála sem framkvæmd er í samræmi við 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins að því er varðar slíka hvata.
- 35) Til að breyta innihaldi og sniði hjólbarðamerkimiðans, til að innleiða kröfur að því er varðar sólaða hjólbarða, slit á hjólbörðum og endingu, og til að laga viðaukana að tækniframförum, ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningi milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016 ⁽¹³⁾. Einkum, í því skyni að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða, fá Evrópuþingið og ráðið öll skjöl á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkjanna og hafa sérfræðingar þeirra kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem vinna að undirbúningi framseldra gerða.
- 36) Þegar áreiðanlegar, nákvæmar og samanburðarnákvæmar aðferðir til að prófa og mæla slit á hjólbörðum og endingu eru tiltækar ætti framkvæmdastjórnin að meta hagkvæmni þess að bæta upplýsingum um hjólbarðaslit og endingartíma á hjólbarðamerkimiðann. Þegar framkvæmdastjórnin leggur fram framselda gerð, til að bæta hjólbarðasliti og endingu á hjólbarðamerkimiðann, ætti hún að taka tillit til þessa mats og ætti að vera í nánú samstarfi við iðnaðinn, viðeigandi staðlastofnanir, eins og t.d. Staðlasamtök Evrópu, efnahagsnefnd Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu eða Alþjóðlegu staðlasamtökin og fulltrúa annarra hagsmunaaðila sem hafa áhuga á þróun viðeigandi prófunaraðferða. Upplýsingar um slit á hjólbörðum og endingu ættu að vera ótvíræðar og ættu ekki að hafa neikvæð áhrif á skiljanleika og skilvirkni hjólbarðamerkimiðans í heild sinni með tilliti til endanlegra notenda. Slíkar upplýsingar myndu einnig gera endanlegum notendum kleift að taka upplýstar ákvarðanir að því er varðar hjólbarða, endingartíma þeirra og óviljandi losun örplasts. Þetta myndi aðstoða við að vernda umhverfið og á sama tíma veita endanlegum notendum möguleika á því að meta rekstrarkostnað hjólbarða yfir lengra tímabil.

⁽¹¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/858 frá 30. maí 2018 um viðurkenningu á og markaðseftirlit með vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tækniþingum sem ætlaðar eru í slík ökutæki, um breytingu á reglugerðum (EB) nr. 715/2007 og (EB) nr. 595/2009 og niðurfellingu tilskipunar 2007/46/EB (Stjtið. ESB L 151, 14.6.2018, bls. 1).

⁽¹²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/1020 frá 20. júní 2019 um markaðseftirlit og samræmi vara við kröfur og um breytingu á tilskipun 2004/42/EB og reglugerðum (EB) nr. 765/2008 og (ESB) nr. 305/2011 (Stjtið. ESB L 169, 25.6.2019, bls. 1).

⁽¹³⁾ Stjtið. ESB L 123, 12.5.2016, bls. 1.

- 37) Hjólbarðar sem þegar höfðu verið settir á markað fyrir þann dag sem þessi reglugerð kemur til framkvæmda ættu ekki að þurfa að fá nýjan hjólbarðamerkimiða.
- 38) Stærð hjólbarðamerkimiðans ætti áfram að vera sú sama og sett er fram í reglugerð (EB) nr. 1222/2009. Upplýsingar varðandi veggrip í snjó og á ís, ásamt QR-kóðanum, ættu að vera tilgreindar á hjólbarðamerkimiðanum.
- 39) Framkvæmdastjórnin ætti að leggja mat á þessa reglugerð. Í samræmi við 22. mgr. samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016 ætti þetta mat að byggjast á skilvirkni, árangri, mikilvægi, samræmi og virðisauka og að skapa grunn fyrir mat á áhrifum á valkostum varðandi frekari aðgerðir.
- 40) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar reglugerðar, þ.e. að auka öryggi, vernda heilbrigði og efnahagslega og umhverfislega skilvirkni flutninga á vegum með því að veita endanlegum notendum upplýsingar til að gera þeim kleift að velja eldsneytisnýtnari, endingarbetri, öruggari og hljóðlátari hjólbarða, því það krefst samræmdra upplýsinga fyrir endanlega notendur, og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins þar sem þörf er á samræmdum regluramma og jöfnum samkeppnisskilyrðum, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna, eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Reglugerð er áfram viðeigandi lagagæringur það eð hún leggur á skýrar og nákvæmar reglur sem fyrirbyggja sundurleitni í lögleiðingu aðildarríkjanna og tryggir þannig meiri samræmingu í Sambandinu öllu. Samræmdur regluramma á vettvangi Sambandsins frekar en aðildarríkjanna dregur úr kostnaði fyrir birgja, tryggir jöfn samkeppnisskilyrði og tryggir frjálsa vöruflutninga á innri markaðnum. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessu markmiði.
- 41) Reglugerð (EB) nr. 1222/2009 ætti því að falla úr gildi frá og með þeim degi sem þessi reglugerð kemur að til framkvæmda.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni

Með þessari reglugerð er settur rammi um veitingu samræmdra upplýsinga um mæliþætti hjólbarða á merkimiðum til að gera endanlegum notendum kleift að taka upplýsta ákvörðun um kaup á hjólbörðum, í þeim tilgangi að auka öryggi, vernda heilbrigði og efnahagslega og umhverfislega skilvirkni flutninga á vegum með því að stuðla að eldsneytisnýtnum, endingargóðum og öruggum hjólbörðum með lágt hávaðastig.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um hjólbarða í flokki C1, hjólbarða í flokki C2 og hjólbarða í flokki C3 sem eru settir á markað.

Kröfur fyrir sólaða hjólbarða gilda þegar viðeigandi prófunaraðferð til að mæla frammistöðu sólaðra hjólbarða er tiltæk í samræmi við 13. gr.

2. Þessi reglugerð gildir ekki um:

- a) torfæruhjólbarða fyrir fagmenn,
- b) hjólbarða sem einungis eru hannaðir til ásetningar á ökutæki sem voru fyrst skráð fyrir 1. október 1990,
- c) varahjólbarða af T-gerð til tímabundinnar notkunar,
- d) hjólbarða sem einungis eru ætlaðir til notkunar á hraða sem er undir 80 km/klst.,
- e) hjólbarða þar sem nafnþvermál brúna er 254 mm eða minna eða 635 mm eða meira,
- f) hjólbarða sem búnir eru viðbótarbúnaði til að bæta gripeiginleika, svo sem neglda hjólbarða,
- g) hjólbarða sem aðeins eru hannaðir til ásetningar á ökutæki sem eingöngu eru ætluð til keppni,
- h) notaða hjólbarða, nema slíkir hjólbarðar séu fluttir inn frá þriðja landi.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „hjólbarðar í flokki C1, hjólbarðar í flokki C2 og hjólbarðar í flokki C3“: hjólbarðar sem tilheyra hver sínum flokki sem settir eru fram í 1. mgr. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 661/2009,
- 2) „sólaður hjólbarði“: notaður hjólbarði sem er endurnýjaður með því að skipta út eyddum sóla með nýju efni,
- 3) „varahjólbarði af T-gerð til tímabundinnar notkunar“: varahjólbarði sem hannaður er til tímabundinnar notkunar með hærri loftþrýstingi en ákvarðaður hefur verið fyrir staðlaða og styrkta hjólbarða,
- 4) „torfæruhjólbarði fyrir fagmenn“: hjólbarði til sérstakra nota, aðallega við erfið skilyrði utan vega,
- 5) „hjólbarðamerkimiði“: myndræn skýringarmynd, annaðhvort á prenti eða rafrænu formi, þ.m.t. í formi límmiða sem inniheldur tákni til að upplýsa endanlega notendur um frammistöðu hjólbarða eða framleiðslulotu hjólbarða í tengslum við mælipættina sem settir eru fram í I. viðauka,
- 6) „sölustaður“: staður þar sem hjólbarðar eru til sýnis eða geymdir og boðnir til sölu, þ.m.t. bifreiðasýningarsalir þar sem hjólbarðar, sem hafa ekki verið settir á ökutæki, eru boðnir endanlegum notendum til sölu,
- 7) „tæknilegt kynningarefni“: gögn, á prenti eða rafrænu formi, sem eru framleidd af birgi til að bæta við auglýsingaefni og sem innihalda upplýsingarnar sem eru settar fram í IV. viðauka,
- 8) „vöruupplýsingablað“: staðlað skjal sem inniheldur upplýsingarnar sem settar eru fram í III. viðauka, á prenti eða rafrænu formi,
- 9) „tæknigögn“: fullnægjandi gögn til að gera markaðseftirlitsyfirlögdum kleift að meta nákvæmni hjólbarðamerkimiða og vöruupplýsingablaðs, þ.m.t. upplýsingarnar sem settar eru fram í 2. lið í VII. viðauka,
- 10) „vörugagnagrunnur“: vörugagnagrunnurinn sem er komið á fót skv. 12. gr. reglugerðar (ESB) 2017/1369,
- 11) „fjarsala“: sala, leiga eða kaupleiga í gegnum póstpöntun, verðlista, netið, með símasölu eða með öðrum hætti sem leiðir af sér að ekki sé hægt að gera ráð fyrir að hugsanlegur endanlegur notandi hafi séð hjólbarðann í útstillingu,
- 12) „framleiðandi“: framleiðandi eins og hann er skilgreindur í 8. lið. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2019/1020,
- 13) „innflytjandi“: innflytjandi eins og hann er skilgreindur í 9. lið. 3. gr. reglugerðar (ESB) 2019/1020,
- 14) „viðurkenndur fulltrúi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í Sambandinu sem hefur skriflegt umboð frá framleiðanda til að koma fram fyrir hönd framleiðandans í tengslum við tilgreind verkefni með tilliti til skuldbindinga framleiðandans samkvæmt kröfum þessarar reglugerðar,
- 15) „birgir“: framleiðandi sem er með staðfestu í Sambandinu, viðurkenndur fulltrúi framleiðanda sem er ekki með staðfestu í Sambandinu, eða innflytjandi, sem setur vöru á markað Sambandsins,
- 16) „dreifingaraðili“: einstaklingur eða lögaðili í aðfangakeðjunni, annar en birgir, sem býður vöru fram á markaði,
- 17) „að bjóða fram á markaði“: að bjóða fram á markaði eins og það er skilgreint í 1. lið. 3. gr. reglugerðar (ESB) 2019/1020,
- 18) „setning á markað“: setning á markað, eins og það er skilgreint í 2. lið. 3. gr. reglugerðar (ESB) 2019/1020,
- 19) „endanlegur notandi“: neytandi og stjórnandi ökutækjaflota eða vegaflutningafyrirtæki sem kaupir eða mun væntanlega kaupa hjólbarða,
- 20) „mælipáttur“: eiginleiki hjólbarða sem hefur veruleg áhrif á umhverfið, umferðaröryggi eða heilbrigði við notkun hjólbarðans, t.d. slit á hjólbörðum, ending, veltivíðnám, veggrip á blautum vegi, ytri snúningshávaði, veggrip í snjó eða veggrip á ís,
- 21) „gerð hjólbarða“: útgáfa af hjólbarða þar sem tæknilegu eiginleikarnir á hjólbarðamerkimiðanum, vöruupplýsingablaðinu og auðkenni gerðar hjólbarða eru þeir sömu fyrir allar einingar af þessari útgáfu,
- 22) „vikmörk við sannprófun“: leyfileg hámarksfrávik milli niðurstaðna mælingar og útreikninga við sannprófun sem framkvæmd er af, eða fyrir hönd markaðseftirlitsyfirlvalda, og uppgfna eða birta mælipætti, og sem endurspeglar frávik sem eru til komin vegna mismunar milli rannsóknarstofa,

- 23) „auðkenni gerðar hjólbarða“: kóði, venjulega alstafa, sem greinir tiltekna gerð hjólbarða frá öðrum gerðum hjólbarða sem hafa sama viðskiptaheiti eða sama vörumerki og birgirinn,
- 24) „sambærileg gerð hjólbarða“: gerð hjólbarða sem er sett á markað af sama birgi sem önnur gerð hjólbarða með annað auðkenni gerðar hjólbarða og hefur sömu tæknilegu eiginleika sem máli skipta hvað varðar hjólbarðamerkimiðann og vöruupplýsingablaðið.

4. gr.

Skyldur hjólbarðabirgja

1. Birgjar skulu sjá til þess að hjólbörðum í flokki C1, hjólbörðum í flokki C2 og hjólbörðum í flokki C3, sem eru settir á markað, fylgi án endurgjalds:
- a) fyrir hvern einstakan hjólbarða, hjólbarðamerkimiði, í formi límmiða, sem er í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í II. viðauka, sem sýnir upplýsingarnar og flokkinn fyrir alla mælipættina sem settir eru fram í I. viðauka, og vöruupplýsingablað eða
- b) fyrir hverja framleiðslulotu eins eða fleiri samskonar hjólbarða, prentaður hjólbarðamerkimiði, sem er í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í II. viðauka, sem sýnir upplýsingarnar og flokkinn fyrir alla mælipættina sem settir eru fram í I. viðauka, og vöruupplýsingablað.
2. Að því er varðar hjólbarða sem eru seldir eða boðnir til sölu með fjarsölu skulu birgjar tryggja að hjólbarðamerkimiðinn sé sýndur nálægt upplýsingunum um verðið og að vöruupplýsingablaðið sé aðgengilegt, þ.m.t. á prenti, að fenginni beiðni frá endanlegum notanda. Stærð hjólbarðamerkimiðans skal vera þannig að hann sé auðsýnilegur og læsilegur og í réttu hlutfalli við stærðina sem tilgreind er í lið 2.1 í II. viðauka.
- Að því er varðar hjólbarða sem eru seldir eða boðnir til sölu á netinu geta birgjar gert hjólbarðamerkimiðann fyrir tiltekna tegund hjólbarða aðgengilegan með faldaðri birtingu.
3. Birgjar skulu tryggja að hjólbarðamerkimiðinn sjáist í öllum sjónrænum auglýsingum fyrir tiltekna gerð hjólbarða. Ef verðið á þessari gerð hjólbarða er tilgreint í sjónrænu auglýsingunni skal sýna hjólbarðamerkimiðann nálægt upplýsingunum um verðið.
- Að því er varðar sjónrænar auglýsingar á netinu geta birgjar gert hjólbarðamerkimiðann aðgengilegan með faldaðri birtingu.
4. Birgjar skulu tryggja að allt tæknilegt kynningarefni sem varðar tiltekna gerð hjólbarða, sýni hjólbarðamerkimiða þessarar gerðar hjólbarða og innihaldi upplýsingarnar sem settar eru fram í IV. viðauka.
5. Birgjar skulu láta viðkomandi landsyfirvaldi, eins og það er skilgreint í 37. lið 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/858, í té gildin sem notuð eru til að ákvarða skylda flokka og allar viðbótarupplýsingar um frammistöðu, sem birgirinn gefur upp á hjólbarðamerkimiðanum fyrir gerðir hjólbarða í samræmi við I. viðauka við þessa reglugerð, auk hjólbarðamerkimiðans sem uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í II. viðauka við þessa reglugerð. Leggja skal þessar upplýsingar fyrir viðkomandi landsyfirvald á grundvelli 1. og 2. mgr. 5. gr. þessarar reglugerðar áður en gerðir hjólbarða sem um er að ræða eru settar á markað þannig að yfirvaldið geti sannreynt nákvæmni hjólbarðamerkimiðans.
6. Birgjar skulu tryggja nákvæmni hjólbarðamerkimiðanna og vöruupplýsingablaðanna sem þeir láta í té.
7. Birgjar geta gert tæknigögn aðgengileg fyrir yfirvöld aðildarríkjanna, annarra en yfirvaldanna sem tilgreind eru í 5. gr., eða fyrir viðkomandi landsbundna faggilta aðila að fenginni beiðni.
8. Birgjar skulu starfa með markaðseftirlityfirvöldum og grípa þegar í stað til aðgerða til að ráða bót á tilvikum, sem þeir eru ábyrgir fyrir, þar sem ekki hefur verið farið að þessari reglugerð, að eigin frumkvæði eða þegar markaðseftirlityfirvöld krefjast þess.
9. Birgjar skulu ekki láta í té eða sýna aðra merkimiða, merkingar, tákn eða áletranir sem eru ekki í samræmi við þessa reglugerð og sem eru líklegar til að vera villandi eða misvísandi fyrir endanlega notendur að því er varðar mælipætti sem settir eru fram í I. viðauka.
10. Birgjar skulu ekki láta í té eða sýna merkimiða sem líkja eftir hjólbarðamerkimiðanum sem kveðið er á um í þessari reglugerð.

5. gr.

Skyldur hjólbarðabirgja í tengslum við vörugagnagrunninn

1. Frá 1. maí 2021 skulu birgjar færa upplýsingarnar, sem um getur í VII. viðauka, inn í vörugagnagrunninn áður en hjólbarði, sem er framleiddur eftir þessa dagsetningu, er settur á markað.
2. Að því er varðar hjólbarða sem eru framleiddir milli 25. júní 2020 og 30. apríl 2021 skal birgirinn færa upplýsingarnar, sem um getur í VII. viðauka, inn í vörugagnagrunninn eigi síðar en 30. nóvember 2021.
3. Að því er varðar hjólbarða sem eru settir á markað fyrir 25. júní 2020 getur birgirinn fært upplýsingarnar, sem um getur í VII. viðauka, inn í vörugagnagrunninn.
4. Þar til upplýsingarnar, sem um getur í 1. og 2. gr., hafa verið færðar inn í vörugagnagrunninn skal birgir veita aðgang að rafrænni útgáfu tæknigagnanna til skoðunar innan tíu virkra daga frá því að beiðni berst frá markaðseftirlitsyfirvöldum.
5. Ef gerðarviðurkenningaryfirvöld eða markaðseftirlitsyfirvöld vantar aðrar upplýsingar en þær sem settar eru fram í VII. viðauka, svo þau geti sinnt verkefnum sínum samkvæmt þessari reglugerð, skal birgirinn veita þær upplýsingar að fenginni beiðni.
6. Ef breytingar eru gerðar á hjólbarða sem skipta máli fyrir hjólbarðamerkimiða eða vöruupplýsingablað skal hann teljast ný gerð hjólbarða. Birgir skal tilgreina það í vörugagnagrunninum þegar hann hættir að setja einingar af tiltekinni gerð hjólbarða á markað.
7. Eftir að síðasta eining gerðar hjólbarða er sett á markað skal birgirinn varðveita upplýsingar varðandi þessa gerð hjólbarða í þeim hluta vörugagnagrunnsins er varðar reglufylgni í a.m.k. fimm ár.

6. gr.

Skyldur dreifingaraðila hjólbarða

1. Dreifingaraðilar skulu sjá til þess:
 - a) að hjólbarðar beri hjólbarðamerkimiða á sölustað í formi límmiða sem er í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í II. viðauka og birgirinn leggur fram í samræmi við a-lið 1. mgr. 4. gr. á áberandi stað þar sem hann er læsilegur í heild sinni og að vöruupplýsingablaðið sé aðgengilegt, þ.m.t. á prenti að fenginni beiðni eða
 - b) að áður en hjólbarði er seldur, sem er hluti af framleiðslulotu eins eða fleiri samskonar hjólbarða, sé prentaður hjólbarðamerkimiði, sem er í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í II. viðauka, sýndur endanlegum notanda og að hann sé sýndur með greinilegum hætti nálægt hjólbarðanum á sölustað og að vöruupplýsingablaðið sé aðgengilegt.
2. Dreifingaraðilar skulu tryggja að hjólbarðamerkimiðinn sjáist í öllum sjónrænum auglýsingum fyrir tiltekna gerð hjólbarða. Ef verðið á þessari gerð hjólbarða er tilgreint í sjónrænu auglýsingunni skal sýna hjólbarðamerkimiðann nálægt upplýsingunum um verðið.

Að því er varðar sjónrænar auglýsingar á netinu fyrir tiltekna gerð hjólbarða geta dreifingaraðilar gert hjólbarðamerkimiðann aðgengilegan með faldaðri birtingu.
3. Dreifingaraðilar skulu tryggja að allt tæknilegt kynningarefni, sem varðar tiltekna gerð hjólbarða, sýni hjólbarðamerkimiðann og innihaldi upplýsingarnar sem settar eru fram í IV. viðauka.
4. Dreifingaraðilar skulu tryggja að ef hjólbarðar sem boðnir eru til sölu eru ekki sýnilegir endanlegum notanda láti þeir endanlegum notanda í té afrit af hjólbarðamerkimiðanum áður en salan fer fram.
5. Dreifingaraðilar skulu tryggja að allt prentað efni fyrir fjarsölu sýni hjólbarðamerkimiðann og að endanlegir notendur hafi aðgang að vöruupplýsingablaðinu í gegnum opið vefsetur og geti farið fram á prentað afrit af vöruupplýsingablaðinu.
6. Dreifingaraðilar sem nota fjarsölu í gegnum síma skulu upplýsa endanlega notendur um flokkana fyrir hvern mælipátt á hjólbarðamerkimiðanum og upplýsa endanlega notendur um að þeir geti nálgast hjólbarðamerkimiðann og vöruupplýsingablaðið í gegnum opið vefsetur og farið fram á prentað afrit.
7. Að því er varðar hjólbarða sem eru seldir eða boðnir til sölu á netinu skulu dreifingaraðilar tryggja að hjólbarðamerkimiðinn sé sýndur nálægt upplýsingunum um verðið og að vöruupplýsingablaðið sé aðgengilegt. Stærð hjólbarðamerkimiðans skal vera þannig að hann sé auðsýnilegur og læsilegur og í réttu hlutfalli við stærðina sem tilgreind er í lið 2.1 í II. viðauka.

Dreifingaraðilar geta gert hjólbarðamerkimiða fyrir tiltekna gerð hjólbarða aðgengilegan með faldaðri birtingu.

7. gr.

Skyldur birgja ökutækja og dreifingaraðila ökutækja

Ef endanlegur notandi hyggst kaupa nýtt ökutæki skulu birgjar og dreifingaraðilar ökutækja láta endanlega notandanum hjólbarðamerkimiðann fyrir hjólbarðana sem eru boðnir með eða settir á ökutækið og allt viðeigandi tæknilegt kynningarefni í té áður en salan fer fram og skulu tryggja að vöruupplýsingablaðið sé aðgengilegt.

8. gr.

Skyldur hýsingaraðila

Ef þjónustuveitandi, eins og um getur í 14. gr. tilskipunar 2000/31/EB, leyfir sölu á hjólbörðum í gegnum vefsetur sitt skal sá þjónustuveitandi sjá til þess að hjólbarðamerkimiðinn og vöruupplýsingablaðið, sem birgirinn lætur í té, séu sýnd nálægt upplýsingunum um verðið og skal upplýsa dreifingaraðilann um skyldurnar um að sýna hjólbarðamerkimiðann og vöruupplýsingablaðið.

9. gr.

Prófunar- og mæliaðferðir

Upplýsingarnar sem veita skal skv. 4., 6. og 7. gr. um mælipættina sem eru tilgreindir á hjólbarðamerkimiðanum skulu fengnar með því að beita prófunaraðferðunum sem um getur í I. viðauka og málsmæðferð fyrir samræmingu rannsóknarstofa sem um getur í V. viðauka.

10. gr.

Sannprófunaraðferð

Aðildarríkin skulu beita sannprófunaraðferðinni, sem sett er fram í VI. viðauka, við mat á samræmi yfirlýstra flokka í þessari reglugerð fyrir alla mælipættina, sem settir eru fram í I. viðauka.

11. gr.

Skyldur aðildarríkjanna

1. Aðildarríkjunum er óheimilt að hindra að hjólbarðar, sem eru í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar, verði settir á markað eða teknir í notkun á yfirráðasvæði þeirra.

2. Þar sem aðildarríkin veita hvata að því er varðar hjólbarða skulu slíkir hvatar eingöngu miðast við hjólbarða í flokki A eða B að því er tekur til veltiviðnáms eða veggrips á blautum vegi í skilningi A- og B-hluta I. viðauka eftir því sem við á. Skattlagning og ráðstafanir er varða skattamál teljast ekki hvatar að því er varðar þessa reglugerð.

3. Þegar viðkomandi landsyfirvald, eins og það er skilgreint í 37. lið 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/858, hefur nægilegar ástæður til að ætla að birgir hafi ekki tryggt að hjólbarðamerkimiðinn sé nákvæmur í samræmi við 6. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar, skal það sannreyna að flokkarnir og allar viðbótarupplýsingar um frammistöðu sem eru gefnar upp á hjólbarðamerkimiðanum séu í samræmi við gildin og gögnin sem birgirinn leggur fram í samræmi við 5. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar, án þess að það hafi áhrif á reglugerð (ESB) 2019/1020.

4. Í samræmi við reglugerð (ESB) 2019/1020 skulu aðildarríki sjá til þess að landsbundin markaðseftirlitsyfirvöld setji á fót kerfi fyrir kerfisbundnar og sérstakar skoðanir á sölustöðum í þeim tilgangi að sjá til þess að farið sé að þessari reglugerð.

5. Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög og fullnustuleiðir sem gilda um brot gegn þessari reglugerð og framseldum gerðum sem samþykktar eru samkvæmt henni, og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif. Eigi síðar en 1. maí 2021 skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um þessar reglur og ráðstafanir sem hafa ekki verið tilkynntar framkvæmdastjórninni áður og skulu tilkynna tafarlaust um hvers kyns síðari breytingar sem hafa áhrif á þær.

12. gr.

Markaðseftirlit Evrópusambandsins og eftirlit með vörum sem koma inn á markað Sambandsins

1. Reglugerð (ESB) 2019/1020 gildir um hjólbarðana sem falla undir þessa reglugerð og viðeigandi framseldar gerðir sem samþykktar eru samkvæmt henni.
2. Framkvæmdastjórnin skal hvetja til og styðja við samstarf og upplýsingaskipti um markaðseftirlit varðandi merkingu hjólbarða milli yfirvalda þeirra aðildarríkja sem bera ábyrgð á markaðseftirliti eða þeirra sem annast eftirlit með hjólbörðum sem koma inn á markað Sambandsins, og milli þessara yfirvalda og framkvæmdastjórnarinnar, einkum með meiri þátttöku samstarfshóps á sviði stjórnsýslu í tengslum við merkingar hjólbarða.
3. Landsbundnar stefnuáætlanir um markaðseftirlit aðildarríkjanna, sem komið er á skv. 13. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2019/1020, skulu innihalda aðgerðir til að tryggja skilvirka framkvæmd þessarar reglugerðar.
4. Ef birgir fer ekki að ákvæðum þessarar reglugerðar eða viðeigandi framseldum gerðum sem samþykktar eru samkvæmt henni geta markaðseftirlitsyfirvöld endurheimt kostnað frá birgi vegna skjalaskoðunar og framkvæmd raunverulegra prófana á vörum.

13. gr.

Framseldar gerðir

1. Framkvæmdastjórnin hefur vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 14. gr. í því skyni að breyta:
 - a) ákvæðum II. viðauka að því er varðar innihald og snið hjólbarðamerkimiðans,
 - b) ákvæðum D- og E-hluta I. viðauka og II., III., IV., V., VI. og VII. viðauka með því að aðlaga gildin, reikniaðferðirnar og kröfurnar, sem settar eru þar fram, að tækniframförum.
2. Eigi síðar en 26. júní 2022 skal framkvæmdastjórnin samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 14. gr., til að bæta við þessa reglugerð með því að innleiða nýjar kröfur um upplýsingar fyrir sólaða hjólbarða í viðaukunum, að því tilskildu að viðeigandi prófunaraðferð sé tiltæk.
3. Framkvæmdastjórninni er einnig falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 14. gr., til að ná yfir mæliþætti eða kröfur um upplýsingar fyrir slit á hjólbörðum og endingu, um leið og áreiðanlegar, nákvæmar og samanburðarnákvæmar aðferðir til að prófa og mæla slit á hjólbörðum og endingartíma eru tiltækar til notkunar hjá evrópskum eða alþjóðlegum staðlastofnunum og að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
 - a) framkvæmdastjórnin hefur gert ítarlegt mat á áhrifum og
 - b) framkvæmdastjórnin hefur haft viðeigandi samráð við viðkomandi hagsmunaaðila.
4. Eftir því sem við á skal framkvæmdastjórnin við undirbúning framseldra gerða prófa innihald og snið hjólbarðamerkimiða á hópá dæmigerðra viðskiptavina í Sambandinu til að tryggja að hjólbarðamerkimiðarnir séu auðskiljanlegir og birta niðurstöðurnar.

14. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í 13. gr., til fimm ára frá 25. júní 2020. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um valdaframsalið eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Valdaframsalið skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla valdaframsalið sem um getur í 13. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal binda enda á valdaframsalið sem um getur í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða síðar, eftir því sem tilgreint er í henni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi neinna framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Áður en framseld gerð er samþykkt skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við sérfræðinga sem hvert aðildarríki hefur tilnefnt í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016.

5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

6. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 13. gr. skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

15. gr.

Mat og skýrslugjöf

Eigi síðar en 1. júní 2025 skal framkvæmdastjórnin framkvæma mat á þessari reglugerð og leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefnd Evrópusambandsins.

Í þessari skýrslu skal vera mat á því að hve miklu leyti þessi reglugerð og framseldar gerðir, sem samþykktar eru samkvæmt henni, hafa leitt til þess að endanlegir notendur velji hjólbarða með betri frammistöðu, að teknu tilliti til áhrifa þessarar reglugerðar og framseldra gerða, sem samþykktar eru samkvæmt henni, á fyrirtæki, eldsneytisnotkun, öryggi, losun gróðurhúsalofttegunda, vitund neytenda og markaðseftirlit. Í þessari skýrslu skal einnig vera mat á kostnaði og ávinningi af skyldubundinni sannprófun óháðs þriðja aðila á upplýsingunum á hjólbarðamerkimiðanum, að teknu tilliti til fenginnar reynslu af víðari rammanum sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 661/2009.

16. gr.

Breyting á reglugerð (ESB) 2017/1369

Í stað a-liðar 2. mgr. 12. gr. reglugerðar (ESB) 2017/1369 kemur eftirfarandi:

„a) styðja markaðseftirlitsyfirvöld við framkvæmd verkefna sinna samkvæmt þessari reglugerð og viðeigandi framseldum gerðum, þ.m.t. framfylgd þeirra, og samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2020/740 (*).

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2020/740 frá 25. maí 2020 um merkingu hjólbarða að því er varðar eldsneytisnýtni og aðra mælipætti, um breytingu á reglugerð (ESB) 2017/1369 og niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 1222/2009 (Stjtið. ESB L 177, 5.6.2020, bls. 1).“

17. gr.

Niðurfelling reglugerðar (EB) nr. 1222/2009

Reglugerð (EB) nr. 1222/2009 er felld úr gildi frá og með 1. maí 2021.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu reglugerðina sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunar-töflunni í VIII. viðauka við þessa reglugerð.

18. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. maí 2021.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. maí 2020.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

D. M. SASSOLI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. METELKO-ZGOMBIĆ

forseti.

I. VIÐAUKI

PRÓFUN, FLOKKUN OG MÆLING Á MÆLIÞÁTTUM HJÓLBARÐA

A-hluti: Flokkar eldsneytisnýtni og veltiviðnámsstuðull

Ákvarða skal og sýna flokk eldsneytisnýtni á hjólbardamerkiðanum á grundvelli veltiviðnámsstuðuls (RRC í N/kN) samkvæmt kvarðanum „A“ til „E“ sem tilgreindur er í töflunni hér á eftir og mældur í samræmi við 6. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117 og samræmdur í samræmi við málsmeðferð fyrir samræmingu rannsóknarstofa sem sett er fram í V. viðauka.

Ef gerð hjólbarda tilheyrir fleiri en einum flokki hjólbarda (t.d. C1 og C2) skal nota þann flokkunarkvarða við ákvörðun flokks eldsneytisnýtni þessarar gerðar hjólbarda sem á við hæsta flokk hjólbarda (t.d. C2 ekki C1).

	Hjólbardar í flokki C1	Hjólbardar í flokki C2	Hjólbardar í flokki C3
Eldsneytisnýtniflokkur	RRC í N/kN	RRC í N/kN	RRC í N/kN
A	$RRC \leq 6,5$	$RRC \leq 5,5$	$RRC \leq 4,0$
B	$6,6 \leq RRC \leq 7,7$	$5,6 \leq RRC \leq 6,7$	$4,1 \leq RRC \leq 5,0$
C	$7,8 \leq RRC \leq 9,0$	$6,8 \leq RRC \leq 8,0$	$5,1 \leq RRC \leq 6,0$
D	$9,1 \leq RRC \leq 10,5$	$8,1 \leq RRC \leq 9,0$	$6,1 \leq RRC \leq 7,0$
E	$RRC \geq 10,6$	$RRC \geq 9,1$	$RRC \geq 7,1$

B-hluti: Flokkar veggrips á blautum vegi

1. Ákvarða skal og sýna flokk veggrips hjólbarda á hjólbardamerkiðanum á grundvelli veggripsstuðuls á blautum vegi (G) samkvæmt kvarðanum „A“ til „E“ sem tilgreindur er í töflunni hér á eftir, reiknaður skv. 2. lið og mældur í samræmi við 5. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117.

2. Útreikningur veggripsstuðuls á blautum vegi (G)

$$G = G(T) - 0,03$$

þar sem:

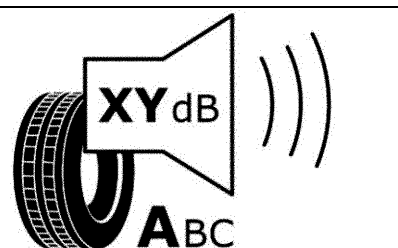
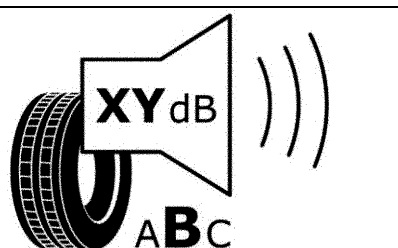
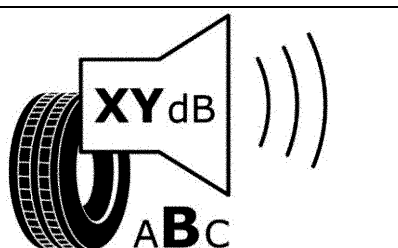
$G(T)$ = veggripsstuðull umsagnarhjólbardans á blautum vegi, mældur í einni prófunarlötu

	Hjólbardar í flokki C1	Hjólbardar í flokki C2	Hjólbardar í flokki C3
Flokkur veggrips á blautum vegi	G	G	G
A	$1,55 \leq G$	$1,40 \leq G$	$1,25 \leq G$
B	$1,40 \leq G \leq 1,54$	$1,25 \leq G \leq 1,39$	$1,10 \leq G \leq 1,24$
C	$1,25 \leq G \leq 1,39$	$1,10 \leq G \leq 1,24$	$0,95 \leq G \leq 1,09$
D	$1,10 \leq G \leq 1,24$	$0,95 \leq G \leq 1,09$	$0,80 \leq G \leq 0,94$
E	$G \leq 1,09$	$G \leq 0,94$	$G \leq 0,79$

C-hluti: Flokkar og mæligildi ytri snúningshávaða

Mæligildi ytri snúningshávaða (N í dB(A)) skal gefið upp í desibelum og reiknað í samræmi við 3. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117.

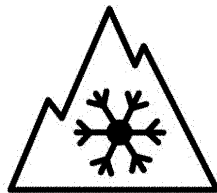
Flokkar ytri snúningshávaða skulu ákvarðaðir og sýndir á hjólbarðamerkimiðanum á grundvelli viðmiðunarmarkanna (LV) sem sett eru fram í C-hluta II. viðauka reglugerðar (EB) nr. 661/2009 sem hér segir:

$N \leq LV - 3$	$LV - 3 < N \leq LV$	$N > LV$
		

D-hluti: Veggrip í snjó

Prófa skal veggrip í snjó í samræmi við 7. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117.

Hjólbarði sem uppfyllir lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul í snjó sem sett eru fram í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117 skal flokkaður sem hjólbarði til notkunar í miklum snjó og eftirfarandi skýringarmynd skal vera á hjólbarðamerkimiðanum.

E-hluti: Veggrip á ís

Prófa skal veggrip á ís í samræmi við áreiðanlegar, nákvæmar og samanburðarnákvæmar aðferðir, þ.m.t., eftir því sem við á, alþjóðlega staðla sem taka tillit til almennt viðurkenndra aðferða sem byggjast á nýjustu tækni.

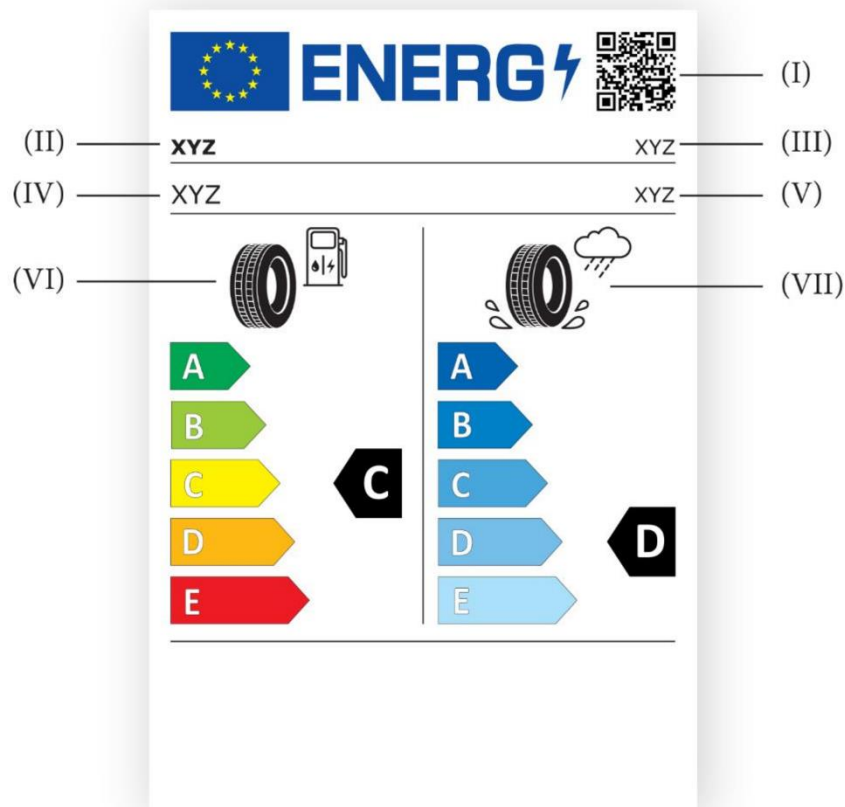
Hjólbarðamerkimiði hjólbarða sem uppfyllir viðeigandi lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul á ís skal hafa eftirfarandi skýringarmynd.

II. VIÐAUKI

INNIHALD OG SNIÐ HJÓLBARÐAMERKIMIÐANS

1. Innihald hjólbardamerkimiðans
- 1.1. Upplýsingar sem eiga að koma fram á efri hluta hjólbardamerkimiðans:

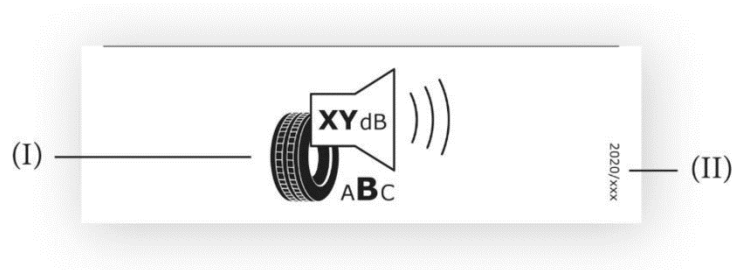
- I. QR-kóði,
- II. viðskiptaheiti eða vörumerki birgis,
- III. auðkenni gerðar hjólbarda,
- IV. stærðarmerking hjólbarda, burðarstuðull og tákn fyrir hraðaflokk eins og tilgreint er í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 30 ⁽¹⁾, í nýjustu uppfærðu útgáfunni sem kemur til framkvæmda í Sambandinu, (UNECE-reglugerð nr. 30) og reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 54 ⁽²⁾, í nýjustu uppfærðu útgáfunni sem kemur til framkvæmda í Sambandinu, (UNECE-reglugerð nr. 54) fyrir hjólbarda í flokki C1, hjólbarda í flokki C2 og hjólbarda í flokki C3, eftir því sem við á,
- V. Flokkur hjólbarda: þ.e.a.s. C1, C2 eða C3,
- VI. skýringarmynd fyrir eldsneytisnýtni, kvarði og frammistöðuflokkur,

⁽¹⁾ Reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 30 – Samræmd ákvæði varðandi viðurkenningu á loftfylltum hjólbörðum fyrir vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra (Stjtið. ESB L 201, 30.7.2008, bls. 70).

⁽²⁾ Reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 54 – Samræmd ákvæði varðandi viðurkenningu á loftfylltum hjólbörðum fyrir atvinnuökutæki og eftirvagna þeirra (Stjtið. ESB L 183, 11.7.2008, bls. 41).

VII. skýringarmynd fyrir veggrip á blautum vegi, kvarði og frammistöðuflokkur.

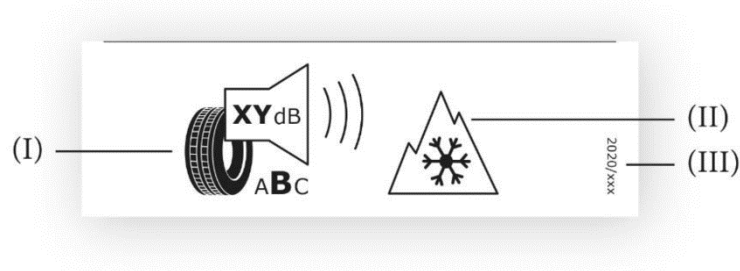
- 1.2. Upplýsingar sem eiga að koma fram á neðri hluta hjólbarðamerkimiðans fyrir alla hjólbarða aðra en þá sem uppfylla lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul í snjó sem sett eru fram í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117 eða viðeigandi lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul á ís eða bæði:

- I. skýringarmynd fyrir ytri snúningshávaða, gildi (gefið upp í dB(A) og námunðað að næstu heilu tölu) og frammistöðuflokkur,

- II. raðnúmer þessarar reglugerðar: „2020/740“.

- 1.3. Upplýsingar sem eiga að koma fram á neðri hluta hjólbarðamerkimiðans fyrir hjólbarða sem uppfylla lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul í snjó, sem sett eru fram í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117:

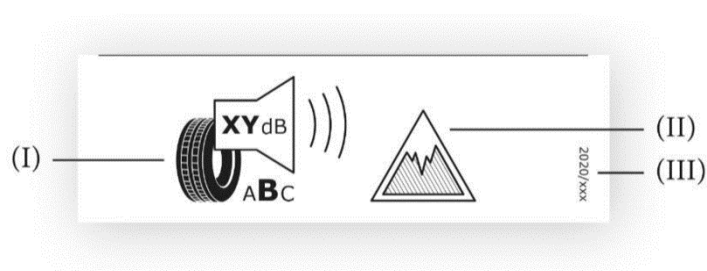

- I. skýringarmynd fyrir ytri snúningshávaða, gildi (gefið upp í dB(A) og námunðað að næstu heilu tölu) og frammistöðuflokkur,

- II. skýringarmynd fyrir veggrip í snjó,

- III. raðnúmer þessarar reglugerðar: „2020/740“.

- 1.4. Upplýsingar sem eiga að koma fram á neðri hluta hjólbarðamerkimiðans fyrir hjólbarða sem uppfylla viðeigandi lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul á ís:

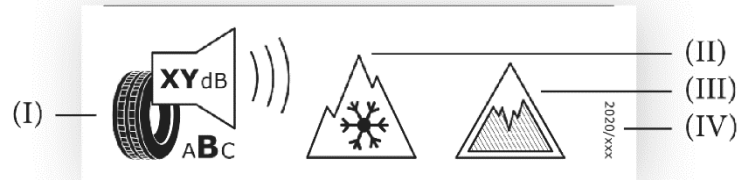

- I. skýringarmynd fyrir ytri snúningshávaða, gildi (gefið upp í dB(A) og námunðað að næstu heilu tölu) og frammistöðuflokkur,

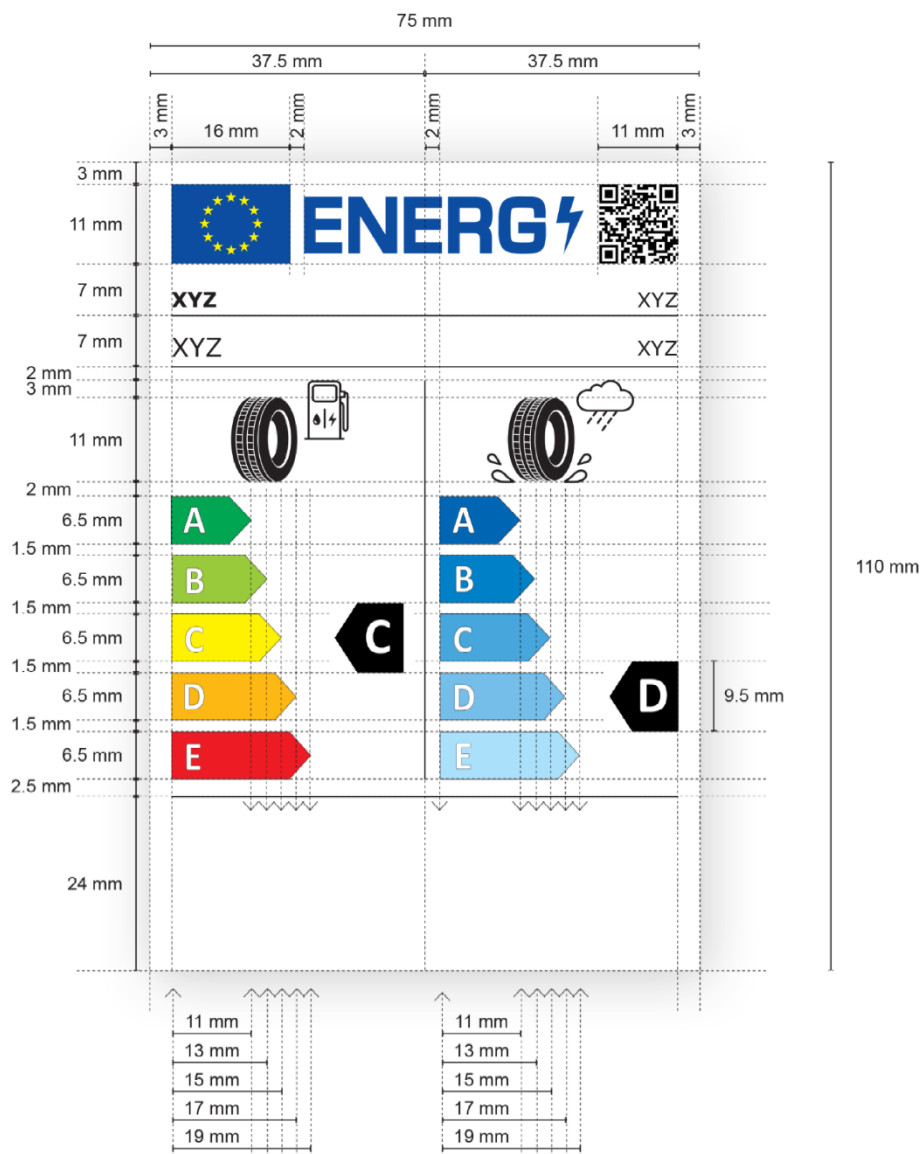
- II. skýringarmynd fyrir veggrip á ís,

- III. raðnúmer þessarar reglugerðar: „2020/740“.

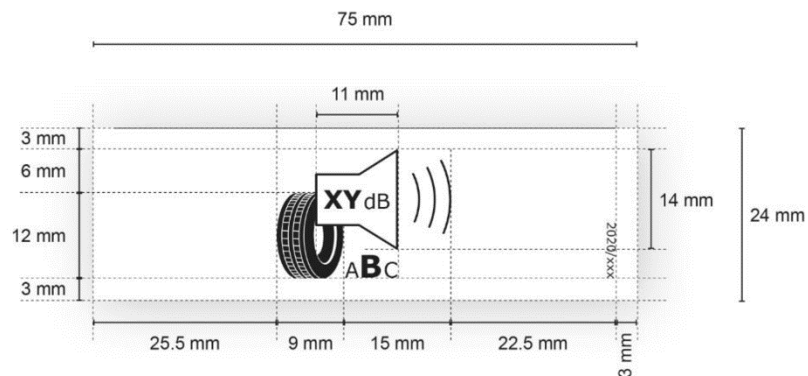
- 1.5. Upplýsingar sem eiga að koma fram á neðri hluta hjólbarðamerkimiðans fyrir hjólbarða sem uppfylla bæði lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul í snjó, sem sett eru fram í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117, og lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul á ís:

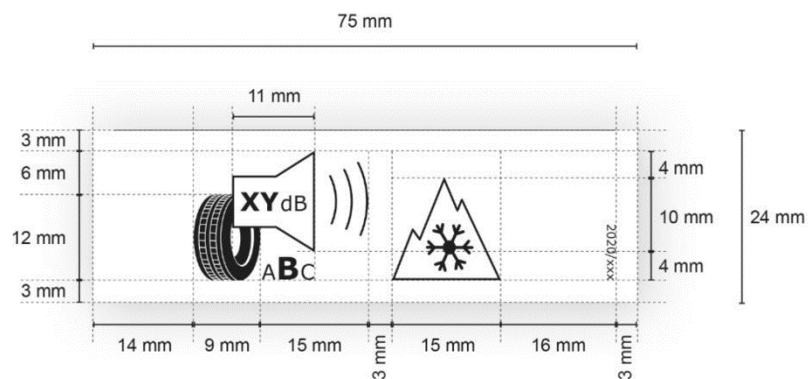
- I. skýringarmynd fyrir ytri snúningshávaða, gildi (gefið upp í dB(A) og námundað að næstu heilu tölu) og frammistöðuflokkur,
 - II. skýringarmynd fyrir veggrip í snjó
 - III. skýringarmynd fyrir veggrip á ís,
 - IV. raðnúmer þessarar reglugerðar: „2020/740“.
2. Snið hjólbarðamerkimiðans
- 2.1. Snið efri hluta hjólbarðamerkimiðans:

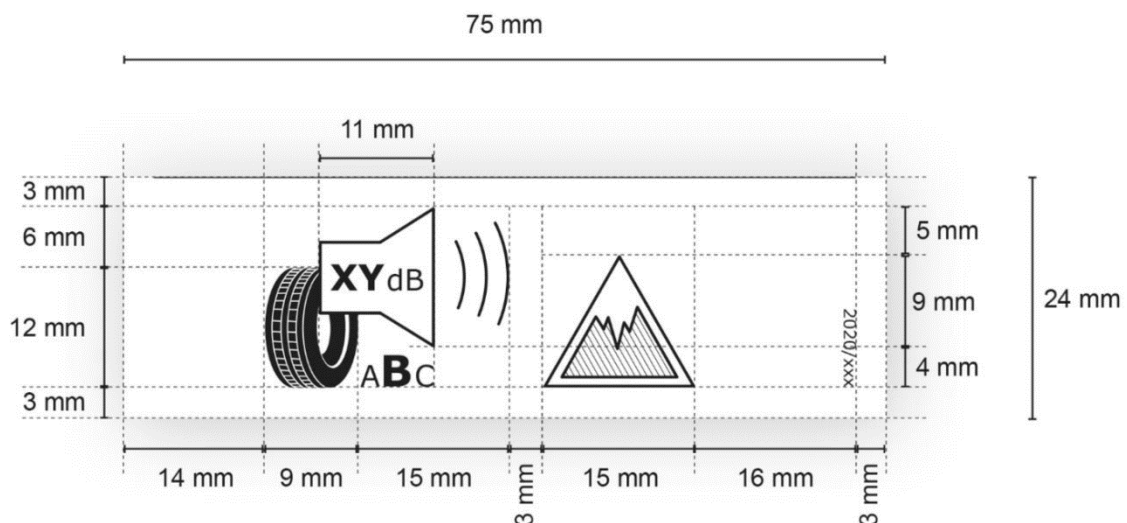
- 2.1.1. Snið neðri hluta hjólbarðamerkimiðans fyrir alla hjólbarða aðra en þá sem uppfylla lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul í snjó sem sett eru fram í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117 eða viðeigandi lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul á ís eða bæði:

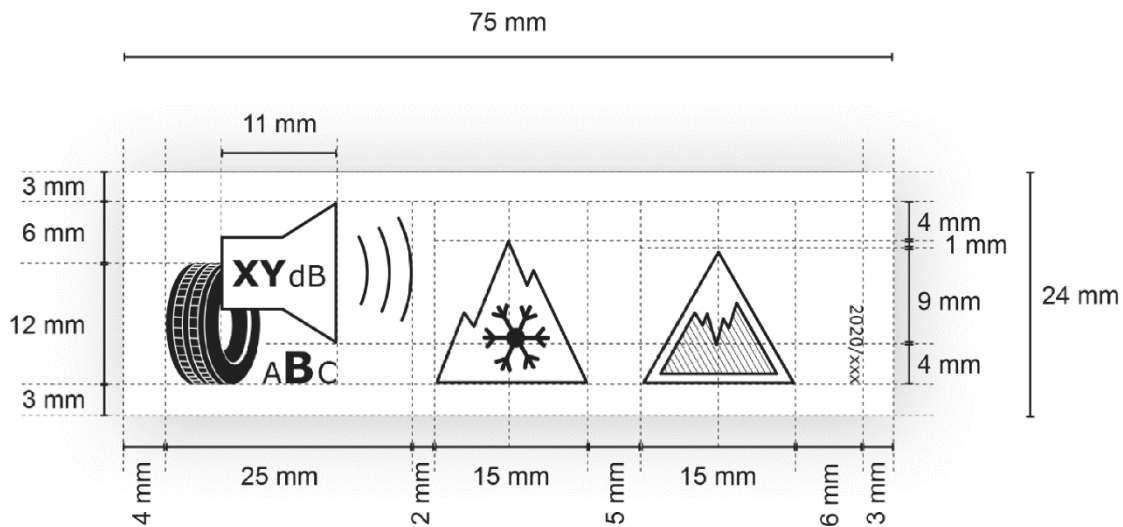
- 2.1.2. Snið neðri hluta hjólbarðamerkimiðans fyrir hjólbarða sem uppfylla lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul í snjó sem sett eru fram í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117:

- 2.1.3. Snið neðri hluta hjólbarðamerkimiðans fyrir hjólbarða sem uppfylla lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul á ís:

- 2.1.4. Snið neðri hluta hjólbarðamerkimiðans fyrir hjólbarða sem uppfylla bæði lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul í snjó sem sett eru fram í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117 og lágmarksgildi fyrir veggripsstuðul á ís:

- 2.2. Að því er varðar lið 2.1:

- lágmarksstærð hjólbarðamerkimiða: 75 mm á breidd og 110 mm á hæð. Ef hjólbarðamerkimiðinn er prentaður á stærra sniði skal efni hans eftir sem áður vera í réttu hlutfalli við forskriftina hér á undan,
- bakgrunnur hjólbarðamerkimiðans: 100% hvítur,
- leturgerðir: Verdana og Calibri,
- mál og forskriftir þáttanna, sem saman mynda merkimiðann: eins og tilgreint hér á undan,
- litakóðar samkvæmt CMYK-litaskipan (blár, blárauður, gulur og svartur) skulu uppfylla allar eftirfarandi kröfur:
 - litir kennimerkis ESB skulu vera eftirfarandi:
 - bakgrunnur: 100,80,0,0,
 - stjörnur: 0,0,100,0,
 - litur orkukennimerkisins: 100,80,0,0,
 - QR-kóði: 100% svartur,
 - viðskiptaheiti eða vörumerki birgis: 100% svartur og með Verdana Bold 7 pt,
 - auðkenni gerðar hjólbarða: 100% svartur og með Verdana Regular 7 pt,
 - stærðarmerking hjólbarða, burðarstuðull og tákn fyrir hraðaflokk: 100% svartur og með Verdana Regular 10 pt,
 - flokkur hjólbarða: 100% svartur og með Verdana Regular 7 pt, hægrijafnaður,
 - bókstafir kvarðans fyrir eldsneytisnýtni og kvarðans fyrir veggrip á blautum veggi: 100% hvítur og með Calibri Bold 19 pt, bókstafirnir skulu vera miðjujafnaðir við ás, 4,5 mm frá vinstri hlið örvanna,
 - CMYK-litakóðar fyrir örvar í A til E kvarða fyrir eldsneytisnýtni skulu vera eftirfarandi:
 - flokkur A: 100,0,100,0,
 - flokkur B: 45,0,100,0,
 - flokkur C: 0,0,100,0,
 - flokkur D: 0,30,100,0,
 - flokkur E: 0,100,100,0,

- CMYK-litakóðar fyrir örvar í A til E kvarða fyrir veggrip á blautum vegi skulu vera eftirfarandi:
 - A: 100,60,0,0,
 - B: 90,40,0,0,
 - C: 65,20,0,0,
 - D: 50,10,0,0,
 - E: 30,0,0,0,
- innri skiptilínur: 0,5 pt á þykkt og liturinn skal vera 100% svartur,
- bókstafur eldsneytisnýtniflokks: 100% hvítur og með Calibri Bold 33 pt. Örvarnar fyrir kvarðann fyrir eldsneytisnýtni og kvarðann fyrir veggrip á blautum vegi og samsvarandi örvar í kvarðanum frá A til E skulu vera staðsettar þannig að oddarnir á þeim myndi beina línu. Bókstafurinn í örinni með kvarðanum fyrir eldsneytisnýtni og kvarðanum fyrir veggrip á blautum vegi skal vera staðsettur í miðju rétthyrnda hluta örvarinnar sem skal vera 100% svartur,
- skýringarmynd fyrir eldsneytisnýtni: breidd 16 mm, hæð 14 mm, þykkt 1 pt, litur: 100% svartur,
- skýringarmynd fyrir veggrip á blautum vegi: breidd 20 mm, hæð 14 mm, þykkt 1 pt, litur: 100% svartur,
- skýringarmynd fyrir ytri snúningshávaða: breidd 24 mm, hæð 18 mm, þykkt 1 pt, litur: 100% svartur. Fjöldi desibela innan í táknmyndinni af hátalara með Verdana Bold 12 pt, einingin „dB“ með Regular 9 pt; svið flokka ytri snúningshávaða (A til C) miðjusetur undir táknmyndinni, bókstafur viðeigandi flokks ytri snúningshávaða með Verdana Bold 16 pt og hinir bókstafirnir fyrir flokka ytri snúningshávaða með Verdana Regular 10 pt,
- skýringarmynd fyrir veggrip í snjó: breidd 15 mm, hæð 13 mm, þykkt 1 pt, litur: 100% svartur,
- skýringarmynd fyrir veggrip á ís: breidd 15 mm, hæð 13 mm, þykkt 1 pt, þykkt skálína 0,5 pt, litur: 100% svartur,
- númer reglugerðarinnar skal vera 100% svart og með Verdana Regular 6 pt.

*III. VIÐAUKI***VÖRUUPPLÝSINGABLAÐ**

Upplýsingarnar á vöruupplýsingablaði hjólbarðanna skulu koma fram í kynningarriti fyrir vöruna eða öðru lesefni sem fylgir hjólbarðanum og skulu innihalda eftirfarandi:

- a) viðskiptaheiti eða vörunúmeri birgis eða framleiðanda, ef framleiðandinn er ekki sá sami og birgirinn,
- b) auðkenni gerðar hjólbarða,
- c) stærðarmerkingu hjólbarða, burðarstuðul og tákn fyrir hraðaflokk eins og tilgreint er í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 30 eða reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 54 fyrir hjólbarða í flokki C1, hjólbarða í flokki C2 og hjólbarða í flokki C3, eftir því sem við á,
- d) eldsneytisníflokk hjólbarða, í samræmi við I. viðauka,
- e) flokk hjólbarða að því er varðar veggrip á blautum vegi, í samræmi við I. viðauka,
- f) flokk ytri snúningshávaða og gildi í desibelum í samræmi við I. viðauka,
- g) upplýsingar um hvort hjólbarðinn sé hjólbarði til notkunar í miklum snjó,
- h) upplýsingar um hvort hjólbarðinn sé hjólbarði með veggrip á ís,
- i) dagsetninguna þegar framleiðsla hófst á gerð hjólbarða (tveir tölustafir fyrir vikuna og tveir tölustafir fyrir árið),
- j) dagsetninguna þegar framleiðslu lauk á gerð hjólbarða, þegar hún er þekkt (tveir tölustafir fyrir vikuna og tveir tölustafir fyrir árið).

IV. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR SEM VEITA SKAL Í TÆKNILEGU KYNNINGAREFNI

1. Upplýsingar um hjólbarða, sem koma fram í tæknilegu kynningarefni, skulu gefnar í eftirfarandi röð:
 - a) flokkur eldsneytisnýtni (bókstafir „A“ til „E“),
 - b) flokkur veggrips á blautum vegi (bókstafir „A“ til „E“),
 - c) flokkur ytri snúningshávaða og mæligildi í dB,
 - d) upplýsingar um hvort hjólbarðinn sé hjólbarði til notkunar í miklum snjó,
 - e) upplýsingar um hvort hjólbarðinn sé hjólbarði með veggrip á ís.
2. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr. skulu uppfylla eftirtaldir kröfur:
 - a) þær skulu vera auðlæsilegar,
 - b) þær skulu vera auðskiljanlegar,
 - c) ef gerðir hjólbarða eru flokkaðar á mismunandi hátt innan hjólbarðahóps með hliðsjón af stærð eða öðrum eiginleikum skal tilgreina sviðið allt frá verstu til bestu frammistöðu hjólbarðagerða.
3. Birgjar skulu einnig gera eftirfarandi tiltækt á vefsetrum sínum:
 - a) tengil á viðkomandi vefsíðu framkvæmdastjórnarinnar fyrir þessa reglugerð,
 - b) útskýringar á skýringarmyndunum sem prentaðar eru á hjólbarðamerkimiðann,
 - c) yfirlýsingu þar sem lögð er áhersla á að raunverulegur eldsneytissparnaður og umferðaröryggi eru mjög háð hegðun ökumanna og einkum eftirfarandi:
 - vistakstur getur dregið umtalsvert úr eldsneytisnotkun,
 - kanna verður þrýsting í hjólbörðum reglulega til að hámarka eldsneytisnýti og veggrip á blautum vegi,
 - ætíð verður að taka tillit til stöðvunarvegalengdar.
4. Birgjar og dreifingaraðilar skulu einnig, ef við á, gera yfirlýsingu tiltæka á vefsetrum sínum þar sem lögð er áhersla á að hjólbarðar með veggrip á ís séu sérstaklega hannaðir fyrir vegayfirborð sem eru þakin ís og samþjöppuðum snjó og ættu einungis að vera notaðir við afar erfið loftslagsskilyrði (t.d. lágt hitastig) og að notkun hjólbarða með veggrip á ís við loftslagsskilyrði sem eru ekki eins erfið (t.d. blaut veðurskilyrði eða hærri hitastig) gæti leitt til lakari frammistöðu, einkum að því er varðar veggrip á blautum vegi, aksturseiginleika og slit.

V. VIÐAUKI

MÁLSMEDFERÐ FYRIR SAMRÆMINGU Á MÆLINGUM RANNSÓKNARSTOFA Á VELTIVÍÐNÁMI

1. Skilgreiningar

Að því er varðar málsmeðferð fyrir samræmingu á mælingum rannsóknarstofa á veltivíðnámi er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „tilvísunarrannsóknarstofa“: rannsóknarstofa sem tilheyrir neti rannsóknarstofa, sem hafa fengið nöfn sín birt í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins vegna málsmeðferðarinnar fyrir samræmingu rannsóknarstofa, og sem getur náð þeirri nákvæmni í prófunarniðurstöðum sem tilgreind er í 3. lið með tilvísunarvél sinni,
- 2) „Umsagnarrannsóknarstofa“: rannsóknarstofa sem tekur þátt í málsmeðferðinni fyrir samræmingu rannsóknarstofa sem er ekki tilvísunarrannsóknarstofa,
- 3) „samræmingarhjólbarði“: hjólbarði sem er prófaður í þeim tilgangi að framkvæma málsmeðferðina fyrir samræmingu rannsóknarstofa,
- 4) „umgangur samræmingarhjólbarða“: umgangur með fimm eða fleiri samræmingarhjólborðum fyrir samræmingu einnar vélar,
- 5) „úthlutað gildi“: fræðilegt gildi veltivíðnámsstuðuls (RRC) samræmingarhjólbarða eins og það væri mælt í fræðilegri rannsóknarstofu sem er dæmigerð fyrir net tilvísunarrannsóknarstofa, sem eru notaðar fyrir málsmeðferðina fyrir samræmingu rannsóknarstofa,
- 6) „vél“: allir spindlar fyrir hjólbarðaprófun í einni tiltekinni mæliaðferð, t.d. skulu tveir spindlar sem verka á sömu tromlu ekki teljast sem ein vél.

2. Almenn ákvæði

2.1. Meginregla

Gildi mælds (m) veltivíðnámsstuðuls sem fengið er á tilvísunarrannsóknarstofu (l), ($RRC_{m,l}$), skal samræmt úthlutaðu gildunum frá neti tilvísunarrannsóknarstofa.

Gildi mælds (m) veltivíðnámsstuðuls sem fengið er með vél á umsagnarrannsóknarstofu (c), ($RRC_{m,c}$), skal samræmt af tilvísunarrannsóknarstofu í netinu sem það velur.

2.2. Kröfur varðandi val á hjólborðum

Velja skal umgang samræmingarhjólbarða fyrir málsmeðferðina fyrir samræmingu rannsóknarstofa í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir. Velja skal einn umgang samræmingarhjólbarða fyrir hjólbarða í flokki C1 og hjólbarða í flokki C2 saman og einn umgang fyrir hjólbarða í flokki C3:

- a) velja skal umgang samræmingarhjólbarða þannig að þeir nái yfir allt svið mismunandi RRC-gilda fyrir hjólbarða í flokki C1 og hjólbarða í flokki C2 saman eða fyrir hjólbarða í flokki C3; í öllum tilvikum skal mismunur hæsta gildis RRC_m fyrir umgang samræmingarhjólbarða og lægsta gildis RRC_m fyrir umgang samræmingarhjólbarða vera, fyrir og eftir samræmingu, a.m.k. jafnt og:
 - i. 3 N/kN fyrir hjólbarða í flokki C1 og hjólbarða í flokki C2 og
 - ii. 2 N/kN fyrir hjólbarða í flokki C3,
- b) gildi RRC_m hjá þátttöku- eða tilvísunarrannsóknarstofu ($RRC_{m,c}$ eða $RRC_{m,l}$) sem byggjast á yfirlýstum RRC-gildum fyrir hvern samræmingarhjólbarða í umgangi samræmingarhjólbarða skulu vera jafndreifð,
- c) hleðslutölugildi skulu með fullnægjandi hætti ná yfir svið þeirra hjólbarða sem á að prófa, til að tryggja að gildi veltivíðnáms nái einnig yfir allt svið þeirra hjólbarða sem á að prófa.

Skoða skal hvern samræmingarhjólbarða fyrir notkun og skipta um ef:

- a) ástand samræmingarhjólbarðans er þannig að hann er ónothæfur fyrir frekari prófanir eða
- b) það eru frávik frá $RRC_{m,c}$ eða $RRC_{m,l}$ sem eru yfir 1,5% miðað við fyrri mælingar eftir leiðréttingu fyrir hugsanlegt frávik vélar.

2.3. Mæliaðferð

Tilvísunarrannsóknarstofan skal mæla hvern samræmingarhjólbarða fjórum sinnum og geyma síðustu þrjár mælingarnar fyrir frekari greiningu í samræmi við 4. lið 6. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117 og að uppfylltum þeim skilyrðum sem sett eru fram í 3. lið 6. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117.

Umsagnarrannsóknarstofan skal mæla hvern samræmingarhjólbarða ($n + 1$) sinnum, en n er ákvarðað í 5. lið þessa viðauka, og geyma síðustu n mælingarnar fyrir frekari greiningu í samræmi við 4. lið 6. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117 og beita þeim skilyrðum sem sett eru fram í 3. lið 6. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117.

Í hvert sinn sem samræmingarhjólbarði er mældur skal taka samsetningu hjóls og hjólbarða af vélinni og skal allt prófunarferlið, sem um getur í 4. lið 6. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117, endurtekið frá byrjun.

Þátttöku- eða tilvísunarrannsóknarstofan skal reikna:

- mæligildi hvers samræmingarhjólbarða fyrir hverja mælingu, eins og tilgreint er í liðum 6.2 og 6.3 lið í 6. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117 (þ.e. leiðrétt fyrir hitastigið 25 °C og þvermál tromlu sem er 2 m),
- meðalgildi þriggja síðustu mæligilda fyrir hvern samræmingarhjólbarða (ef um er að ræða tilvísunarrannsóknarstofu) eða meðalgildi n síðustu mæligilda fyrir hvern samræmingarhjólbarða (ef um er að ræða umsagnarrannsóknarstofu) og
- staðalfrávik (σ_m) sem hér segir:

$$\sigma_m = \sqrt{\frac{1}{p} \cdot \sum_{i=1}^p \sigma_{m,i}^2}$$

$$\sigma_{m,i} = \sqrt{\frac{1}{n-1} \cdot \sum_{j=2}^{n+1} \left(Cr_{i,j} - \frac{1}{n} \cdot \sum_{j=2}^{n+1} Cr_{i,j} \right)^2}$$

þar sem:

- i er teljari fyrir samræmingarhjólbarða, frá 1 og upp í p
- j er teljari fyrir n síðustu endurtekningar á hverri mælingu fyrir tiltekinn samræmingarhjólbarða, frá 2 og upp í $n + 1$,
- $n + 1$ er fjöldi endurtekninga á mælingu hjólbarða ($n + 1 = 4$ fyrir tilvísunarrannsóknarstofur og $n + 1 \geq 4$ fyrir umsagnarrannsóknarstofur),
- p er fjöldi samræmdra hjólbarða ($p \geq 5$).

2.4. Gagnasnið sem skal nota fyrir útreikninga og niðurstöður

Mæld RRC-gildi sem leiðrétt eru miðað við þvermál tromlu og hitastig skulu námunduð með tveimur aukastöfum.

Eftir það skulu allir útreikningar vera með öllum tölustöfum: ekki skal námunda frekar nema í endanlegu samræmingarjöfnunum.

Öll gildi staðalfráviks skulu sýnd með þremur aukastöfum.

Öll gildi RRC skulu sýnd með tveimur aukastöfum.

Allir samræmingarstuðlar (A1_t, B1_t, A2_c og B2_c) skulu námundaðir og sýndir með fjórum aukastöfum.

3. Kröfur sem gilda um tilvísunarrannsóknarstofur og ákvörðun úthlutaðra gilda

Úthlutað gildi hvers samræmingarhjólbarða skulu ákvörðuð af neti tilvísunarrannsóknarstofa. Annað hvert ár skal netið meta stöðugleika og gildi úthlutaðu gildanna.

Hver tilvísunarrannsóknarstofa sem tekur þátt í netinu skal uppfylla forskriftirnar í 6. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117 og vera með staðalfrávik (σ_m) sem hér segir:

- ekki meira en 0,05 N/kN fyrir hjólbarða í flokki C1 og hjólbarða í flokki C2 og
- ekki meira en 0,05 N/kN fyrir hjólbarða í flokki C3.

Hver tilvísunarrannsóknarstofa í netinu skal mæla umganga samræmingarhjólbarða, sem hafa verið valdir í samræmi við lið 2.2, í samræmi við lið 2.3.

Úthlutað gildi hvers samræmingarhjólbarða er meðaltal mæligildanna sem tilvísunarrannsóknarstofurnar í netinu hafa tilgreint fyrir þann samræmingarhjólbarða.

4. Málsmeðferð fyrir samræmingu tilvísunarrannsóknarstofu við úthlutaða gildið

Hver tilvísunarrannsóknarstofa (I) skal samræma við hvert nýtt sett úthlutaðra gilda og alltaf eftir umtalsverðar breytingar á vélum eða frávik í vöktunargögnum samanburðarhjólbarda vélarinnar.

Fyrir málsmeðferðina skal nota línulega aðhvarfsgreiningu á öll einstök gögn. Reikna skal aðhvarfsstuðlana $A1$ og $B1$ sem hér segir:

$$RRC = A1_I \times RRC_{m,I} + B1_I$$

þar sem:

RRC_I er úthlutað gildi veltiviðnámsstuðuls,

$RRC_{m,I}$ er gildi veltiviðnámsstuðuls mælt sérstaklega af tilvísunarrannsóknarstofu „I“ (þ.m.t. leiðréttingar fyrir hitastig og þvermál tromlu).

5. Kröfur sem gilda um umsagnarrannsóknarstofur

Umsagnarrannsóknarstofur skulu endurtaka samræmingarmálsmeðferðina a.m.k. annað hvert ár fyrir allar vélar og alltaf eftir umtalsverðar breytingar á vélum eða frávik í vöktunargögnum samanburðarhjólbarda vélarinnar.

Fyrst skal ein umsagnarrannsóknarstofa og svo ein tilvísunarrannsóknarstofa mæla sameiginlegan umgang með fimm hjólbörðum, sem hafa verið valdir í samræmi við lið 2.2, í samræmi við lið 2.3. Gera má prófun á fleiri en fimm samræmingarhjólbörðum ef umsagnarrannsóknarstofan fer fram á það.

Umsagnarrannsóknarstofan lætur valinni tilvísunarrannsóknarstofu í té umganginn með samræmingarhjólbörðunum.

Umsagnarrannsóknarstofan (c) skal uppfylla forskriftirnar í 6. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117 og helst vera með staðalfrávik (σ_m) sem hér segir:

a) ekki meira en 0,075 N/kN fyrir hjólbarda í flokki C1 og hjólbarda í flokki C2 og

b) ekki meira en 0,06 N/kN fyrir hjólbarda í flokki C3.

Ef staðalfrávik (σ_m) umsagnarrannsóknarstofunnar er hærra en þessi gildi eftir fjórar mælingar, þar sem síðustu þrjár eru notaðar til útreikninga, skal auka fjölda $n + 1$ endurtekninga á mælingum sem hér segir fyrir alla framleiðslulotuna:

$$n + 1 = 1 + (\sigma_m/\gamma)^2, \text{ námundað að næstu heilu tölu fyrir ofan}$$

þar sem:

$$\gamma = 0,043 \text{ N/kN fyrir hjólbarda í flokki C1 og hjólbarda í flokki C2,}$$

$$\gamma = 0,035 \text{ N/kN fyrir hjólbarda í flokki C3.}$$

6. Málsmeðferð fyrir samræmingu umsagnarrannsóknarstofu

Ein af tilvísunarrannsóknarstofunum (I) í netinu skal reikna línulegt aðhvarfsfall allra einstakra gagna umsagnarrannsóknarstofunnar (c). Reikna skal aðhvarfsstuðlana, $A2_c$ og $B2_c$, sem hér segir:

$$RRC_{m,I} = A2_c \times RRC_{m,c} + B2_c$$

þar sem:

$RRC_{m,I}$ er gildi veltiviðnámsstuðuls mælt sérstaklega af tilvísunarrannsóknarstofu (I) (þ.m.t. leiðréttingar fyrir hitastig og þvermál tromlu),

$RRC_{m,c}$ er gildi veltiviðnámsstuðuls mælt sérstaklega af umsagnarrannsóknarstofu (c) (þ.m.t. leiðréttingar fyrir hitastig og þvermál tromlu)

Ef ákvörðunarstuðullinn R^2 er lægri en 0,97 skal ekki samræma umsagnarrannsóknarstofuna.

Reikna skal samræmt RRC-gildi hjólbarda sem prófaðir eru af umsagnarrannsóknarstofu sem hér segir:

$$RRC = (A1_I \times A2_c) \times RRC_{m,c} + (A1_I \times B2_c + B1_I)$$

VI. VIÐAUKI

SANNPRÓFUNARADFERÐ

Meta skal samræmi við þessa reglugerð að því er varðar yfirlýsta flokka eldsneytisnýtni, veggrips á blautum vegi og ytri snúningshávaða ásamt yfirlýstum gildum, og allar viðbótarupplýsingar um frammistöðu á hjólbarðamerkimiðanum, fyrir hverja gerð hjólbarða eða hvern flokk hjólbarða eins og hann er ákvarðaður af birgi, samkvæmt einni af eftirfarandi aðferðum:

1. Fyrst er stakur hjólbarði eða hjólbarðaugangur prófaður. Ef mæligildið fullnægir yfirlýstum flokki eða yfirlýstu gildi ytri snúningshávaða innan vikmarkanna við sannprófun sem um getur í töflunni hér að neðan, skal hjólbarðamerkimiðinn teljast vera í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

Ef mæligildið fullnægir ekki yfirlýstum flokki eða yfirlýstu gildi ytri snúningshávaða innan vikmarkanna við sannprófun sem um getur í töflunni hér að neðan, eru þrír hjólbarðar eða umgangar hjólbarða til viðbótar prófaðir; meðalgildi mælinganna eftir prófanir á þremur hjólbörðum eða umgöngum hjólbarða til viðbótar er notað til að sannprófa þær upplýsingar sem gefnar hafa verið upp, þar sem tekið er tillit til vikmarka við sannprófun sem um getur í töflunni hér að neðan.

2. Ef flokkar eða gildi á hjólbarðamerkimiðanum leiða af niðurstöðum úr gerðarviðurkenningarprófunum sem fengnar eru í samræmi við reglugerð (EB) nr. 661/2009 eða reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 117 geta aðildarríki notað mæligögn úr prófunum á samræmi framleiðslu á hjólbörðum sem voru framkvæmdar samkvæmt gerðarviðurkenningaraðferðinni sem komið var á fót með reglugerð (ESB) 2018/858.

Mat á mæligögnum sem fengin eru úr prófunum á samræmi framleiðslu skal taka tillit til vikmarka við sannprófun sem um getur í töflunni hér að neðan.

Mældur þáttur	Vikmörk við sannprófun
RRC (eldsneytisnýtni)	Samræmda mæligildið skal ekki vera hærra en efri mörk (hæsta RRC) yfirlýsta flokksins en sem nemur 0,3 N/kN.
Ytri snúningshávaði	Mæligildið skal ekki vera hærra en yfirlýst gildi N en sem nemur 1 dB(A).
Veggrip á blautum vegi	Mæligildið G(T) skal ekki vera lægra en lægri mörk yfirlýsta flokksins (lægsta gildi G).
Veggrip í snjó	Mæligildið skal ekki vera lægra en lágmarksstuðullinn fyrir veggrip í snjó.
Veggrip á ís	Mæligildið skal ekki vera lægra en lágmarksstuðullinn fyrir veggrip á ís.

VII. VIÐAUKI

UPPLÝSINGARNAR SEM BIRGIRINN SKAL FÆRA INN Í VÖRUGAGNAGRUNNINN

1. Upplýsingar sem á að færa inn í opna hluta gagnagrunnsins:
 - a) viðskiptaheiti eða vörumerki birgis, heimilisfang, samskiptaupplýsingar og annað lögmætt auðkenni,
 - b) auðkenni gerðar hjólbarða,
 - c) hjólbarðamerkimiðinn á rafrænu formi,
 - d) flokkur/-flokkar og aðrir mælipættir á hjólbarðamerkimiðanum og
 - e) mælipættir vöruupplýsingablaðsins á rafrænu formi.
 2. Upplýsingar sem á að færa inn í þann hluta gagnagrunnsins er varðar reglufylgni:
 - a) auðkenni gerðar hjólbarða allra sambærilegra gerða hjólbarða sem hafa þegar verið settar á markað,
 - b) almenna lýsingu á gerð hjólbarða, þ.m.t. stærð, hleðslutölu og hraðamerkingu, þannig að hana megi sanngreina auðveldlega og án nokkurs vafa,
 - c) aðferðarlýsingu fyrir prófun, flokkun og mælingu mælipátta hjólbarða sem sett er fram í I. viðauka,
 - d) sérstakar varúðarráðstafanir, ef einhverjar eru, sem gera skal þegar gerð hjólbarða er sett saman, sett upp, henni haldið við eða hún prófuð,
 - e) mælda tæknilega mælipætti gerðar hjólbarða, ef við á, og
 - f) útreikningana, sem gerðir eru út frá mældum tæknilegum mælipáttum.
-

VIII. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Reglugerð (EB) nr. 1222/2009	Þessi reglugerð
1. mgr. 1. gr.	—
2. mgr. 1. gr.	1. gr.
1. mgr. 2. gr.	1. mgr. 2. gr.
2. mgr. 2. gr.	2. mgr. 2. gr.
1. liður 3. gr.	1. liður 3. gr.
—	2. liður 3. gr.
2. liður 3. gr.	3. liður 3. gr.
—	4. liður 3. gr.
—	5. liður 3. gr.
3. liður 3. gr.	6. liður 3. gr.
4. liður 3. gr.	7. liður 3. gr.
—	8. liður 3. gr.
5. liður 3. gr.	9. liður 3. gr.
—	10. liður 3. gr.
—	11. liður 3. gr.
6. liður 3. gr.	12. liður 3. gr.
7. liður 3. gr.	13. liður 3. gr.
8. liður 3. gr.	14. liður 3. gr.
9. liður 3. gr.	15. liður 3. gr.
10. liður 3. gr.	16. liður 3. gr.
11. liður 3. gr.	17. liður 3. gr.
—	18. liður 3. gr.
12. liður 3. gr.	19. liður 3. gr.
13. liður 3. gr.	20. liður 3. gr.
—	21. liður 3. gr.
—	22. liður 3. gr.
—	23. liður 3. gr.
—	24. liður 3. gr.
4. gr.	4. gr.
1. mgr. 4. gr.	1. mgr. 4. gr.
a-liður 1. mgr. 4. gr.	a-liður 1. mgr. 4. gr.
b-liður 1. mgr. 4. gr.	b-liður 1. mgr. 4. gr.
2. mgr. 4. gr.	—

Reglugerð (EB) nr. 1222/2009	Þessi reglugerð
—	2. mgr. 4. gr.
—	3. mgr. 4. gr.
3. mgr. 4. gr.	4. mgr. 4. gr.
4. mgr. 4. gr.	5. mgr. 4. gr.
—	6. mgr. 4. gr.
—	7. mgr. 4. gr.
—	8. mgr. 4. gr.
—	9. mgr. 4. gr.
—	10. mgr. 4. gr.
—	5. gr.
1. mgr. 5. gr.	1. mgr. 6. gr.
a-liður 1. mgr. 5. gr.	a-liður 1. mgr. 6. gr.
b-liður 1. mgr. 5. gr.	b-liður 1. mgr. 6. gr.
—	2. mgr. 6. gr.
—	3. mgr. 6. gr.
2. mgr. 5. gr.	4. mgr. 6. gr.
3. mgr. 5. gr.	—
—	5. mgr. 6. gr.
—	6. mgr. 6. gr.
—	7. mgr. 6. gr.
6. gr.	7. gr.
—	8. gr.
7. gr.	9. gr.
8. gr.	10. gr.
1. mgr. 9. gr.	1. mgr. 11. gr.
2. mgr. 9. gr.	1. mgr. 11. gr.
2. málslíður 2. mgr. 9. gr.	5. mgr. 4. gr.
10. gr.	2. mgr. 11. gr.
—	3. mgr. 11. gr.
a-liður 11. gr.	—
b-liður 11. gr.	—
c-liður 11. gr.	b-liður 1. mgr. 13. gr.
12. gr.	4. mgr. 11. gr.
—	5. mgr. 11. gr.
—	12. gr.

Reglugerð (EB) nr. 1222/2009	Þessi reglugerð
—	13. gr.
—	1. mgr. 13. gr.
—	2. mgr. 13. gr.
—	3. mgr. 13. gr.
—	4. mgr. 13. gr.
—	14. gr.
13. gr.	—
14. gr.	—
—	15. gr.
15. gr.	—
—	16. gr.
—	17. gr.
16. gr.	18. gr.
I. viðauki	I. viðauki
II. viðauki	II. viðauki
—	III. viðauki
III. viðauki	IV. viðauki
IV. viðauki	VI. viðauki
IV. viðauki a	V. viðauki
V. viðauki	—
—	VII. viðauki
—	VIII. viðauki

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2022/533****2022/EES/63/11****frá 1. apríl 2022**

um að koma á jafngildi COVID-19-vottorða sem gefin eru út í Lýðveldinu Kólumbíu og vottorða sem gefin eru út í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953, til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953 frá 14. júní 2021 um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) til að auðvelda frjálsa för á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (ESB) 2021/953 er mælt fyrir um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (hér á eftir nefnt „stafrænt ESB-vottorð vegna COVID“) í því skyni að auðvelda handhöfum þeirra að nýta sér rétt sinn til frjálsrar farar á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir. Hún á einnig að stuðla að því að auðvelda afléttingu í áföngum á takmörkunum á frjálsri för, sem aðildarríkin hafa sett í samræmi við lög Sambandsins til að hefta útbreiðslu SARS-CoV-2, með samræmdum hætti.
- 2) Reglugerð (ESB) 2021/953 heimilar viðurkenningu COVID-19-vottorða sem þriðju lönd gefa út til handa borgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu að umrædd COVID-19-vottorð séu gefin út í samræmi við staðla sem líta ber á sem jafngilda þeim sem komið er á fót samkvæmt þeirri reglugerð. Enn fremur eiga aðildarríkin, í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/954 ⁽²⁾, að beita þeim reglum sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) 2021/953 gagnvart ríkisborgurum þriðju landa sem falla ekki undir gildissvið þeirrar reglugerðar en dvelja eða eru búsettir löglega á yfirráðasvæði þeirra og hafa rétt til að ferðast til annarra aðildarríkja í samræmi við lög Sambandsins. Af þeim sökum ættu sérhverjar niðurstöður um jafngildi sem mælt er fyrir um í þessari ákvörðun að eiga við um COVID-19-vottorð um bólusetningu sem gefin eru út í Lýðveldinu Kólumbíu til handa ríkisborgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra. Á sama hátt ættu slíkar niðurstöður um jafngildi einnig, á grundvelli reglugerðar (ESB) 2021/954, að eiga við um COVID-19-vottorð um bólusetningu sem gefin eru út í Lýðveldinu Kólumbíu til handa ríkisborgurum þriðju landa, sem dvelja eða búa löglega á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeirri reglugerð.
- 3) Hinn 21. september 2021 lét Lýðveldið Kólumbía framkvæmdastjórninni í té ítarlegar upplýsingar um útgáfu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu innan kerfis sem ber heitið „MINSALUD DIGITAL“. Lýðveldið Kólumbía upplýsti framkvæmdastjórnina um að það líti svo á að COVID-19-vottorð þess séu gefin út í samræmi við staðal og tæknikerfi sem eru samvirkandi við traustarmann sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953 og gera kleift að sannprófa ósvikni, gildi og heilleika vottorðanna. Lýðveldið Kólumbía hefur í þessu tilliti upplýst framkvæmdastjórnina um að COVID-19-vottorð um bólusetningu sem Lýðveldið Kólumbía hefur gefið út í samræmi við „MINSALUD DIGITAL“-kerfið innihaldi þau gögn sem fram koma í viðaukanum við reglugerð (ESB) 2021/953.
- 4) Lýðveldið Kólumbía upplýsti framkvæmdastjórnina einnig um að það viðurkenni eingöngu vottorð um bólusetningu sem aðildarríkin og EES-löndin gefa út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 105, 4.4.2022, bls. 60. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 179/2022 frá 10. Júní 2022 um breytingu á V. viðauka (Frelsi launþega til flutninga) og VIII. viðauki (Staðfesturéttur) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 211, 15.6.2021, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/954 frá 14. júní 2021 um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) vegna ríkisborgara þriðju landa sem dvelja eða búa löglega á yfirráðasvæðum aðildarríkjanna á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir (Stjtið. ESB L 211, 15.6.2021, bls. 24).

- 5) Hinn 18. mars 2022 lét framkvæmdastjórnin, í kjölfar beiðni frá Lýðveldinu Kólumbíu, gera tæknipróf sem sýndu fram á að COVID-19-vottorðin um bólusetningu sem Lýðveldið Kólumbía hefur gefið út eru í samræmi við kerfið „MINSALUD DIGITAL“ sem er samvirkandi við traustamann sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953 og gerir kleift að sannprófa ósvikni, gildi og heilleika vottorðanna. Framkvæmdastjórnin staðfesti einnig að COVID-19-vottorðin um bólusetningu sem Lýðveldið Kólumbía hefur gefið út í samræmi við kerfið „MINSALUD DIGITAL“ innihaldi nauðsynleg gögn.
- 6) Auk þessa upplýsti Lýðveldið Kólumbía framkvæmdastjórnina um að það gefi út samvirkandi bólusetningarvottorð fyrir COVID-19-bóluefni. Þessi bóluefni eru nú Comirnaty, Vaxzevria, CoronaVac, Spikevax og COVID-19-bóluefnið Janssen.
- 7) Lýðveldið Kólumbía upplýsti framkvæmdastjórnina einnig um það að það gefi ekki út samvirkandi prófvottorð.
- 8) Enn fremur upplýsti Lýðveldið Kólumbía framkvæmdastjórnina um að það gefi ekki út samvirkandi vottorð um bata.
- 9) Enn fremur upplýsti Lýðveldið Kólumbía framkvæmdastjórnina um að þegar sannprófendur í Lýðveldinu Kólumbíu sannprófa vottorð verði persónuupplýsingar sem fram koma í þeim aðeins unnar til að sannprófa og staðfesta bólusetningu og verði ekki geymdar eftir það.
- 10) Þannig eru til staðar nauðsynlegir þættir til að ákveða að líta skuli á COVID-19-vottorð um bólusetningu sem eru gefin út í Lýðveldinu Kólumbíu í samræmi við kerfið „MINSALUD DIGITAL“ sem jafngild þeim sem gefin eru út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953.
- 11) Því ætti að viðurkenna COVID-19-vottorð um bólusetningu sem gefin eru út af Lýðveldinu Kólumbíu í samræmi við kerfið „MINSALUD DIGITAL“ með þeim skilyrðum sem um getur í 5. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953.
- 12) Til að þessi ákvörðun öðlist gildi ætti að tengja Lýðveldið Kólumbíu við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953.
- 13) Til að vernda hagsmuni Sambandsins, einkum á sviði lýðheilsu, er framkvæmdastjórninni heimilt að beita heimildum sínum til að fresta beitingu þessarar ákvörðunar eða fella hana úr gildi ef skilyrði 2. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953 eru ekki lengur uppfyllt.
- 14) Til að tengja Lýðveldið Kólumbíu við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID, sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953, eins fljótt og unnt er ætti þessi ákvörðun að öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
- 15) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið er á fót með 14. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Líta skal á COVID-19-vottorð um bólusetningu sem Lýðveldið Kólumbía gefur út í samræmi við kerfið „MINSALUD DIGITAL“ sem jafngild þeim sem gefin eru út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953, til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins.

2. gr.

Tengja skal Lýðveldið Kólumbíu við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 1. apríl 2022.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2022/534****2022/EES/63/12****frá 1. apríl 2022**

um að koma á jafngildi COVID-19-vottorða sem gefin eru út í Malasíu og vottorða sem gefin eru út í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953, til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953 frá 14. júní 2021 um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) til að auðvelda frjálsa för á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (ESB) 2021/953 er mælt fyrir um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (hér á eftir nefnt „stafrænt ESB-vottorð vegna COVID“) í því skyni að auðvelda handhöfum þeirra að nýta sér rétt sinn til frjálsrar farar á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir. Hún á einnig að stuðla að því að auðvelda afléttingu í áföngum á takmörkunum á frjálsri för, sem aðildarríkin hafa sett í samræmi við lög Sambandsins til að hefta útbreiðslu SARS-CoV-2, með samræmdum hætti.
- 2) Reglugerð (ESB) 2021/953 heimilar viðurkenningu COVID-19-vottorða sem þriðju lönd gefa út til handa borgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu að umrædd COVID-19-vottorð séu gefin út í samræmi við staðla sem líta ber á sem jafngilda þeim sem komið er á fót samkvæmt þeirri reglugerð. Enn fremur eiga aðildarríkin, í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/954 ⁽²⁾, að beita þeim reglum sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) 2021/953 gagnvart ríkisborgurum þriðju landa sem falla ekki undir gildissvið þeirrar reglugerðar en dvelja eða eru búsettir löglega á yfirráðasvæði þeirra og hafa rétt til að ferðast til annarra aðildarríkja í samræmi við lög Sambandsins. Af þeim sökum ættu sérhverjar niðurstöður um jafngildi sem mælt er fyrir um í þessari ákvörðun að eiga við um COVID-19-vottorð um bólusetningu og próf sem gefin eru út í Malasíu til handa ríkisborgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra. Á sama hátt ættu slíkar niðurstöður um jafngildi einnig, á grundvelli reglugerðar (ESB) 2021/954, að eiga við um COVID-19-vottorð um bólusetningu og próf sem gefin eru út í Malasíu til handa ríkisborgurum þriðju landa sem dvelja eða búa löglega á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeirri reglugerð.
- 3) Hinn 18. nóvember 2021 lét Malasía framkvæmdastjórninni í té ítarlegar upplýsingar um útgáfu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu og próf innan kerfis sem ber heitið „Vaccine Management System“. Malasía upplýsti framkvæmdastjórnina um að það líti svo á að COVID-19-vottorð þess séu gefin út í samræmi við staðal og tæknikerfi sem eru samvirkandi við traustarmann sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953 og gera kleift að sannprófa ósvikni, gildi og heilleika vottorðanna. Malasía hefur í þessu tilliti upplýst framkvæmdastjórnina um að COVID-19-vottorð um bólusetningu og próf sem Malasía hefur gefið út í samræmi við kerfið „Vaccine Management System“ innihaldi þau gögn sem fram koma í viðaukanum við reglugerð (ESB) 2021/953.
- 4) Malasía upplýsti framkvæmdastjórnina einnig um að það viðurkenni vottorð um bólusetningu, prófvottorð eingöngu fyrir kjarnsýrumögnunarpróf og vottorð um bata sem aðildarríkin og EES-löndin gefa út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 105, 4.4.2022, bls. 63. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 179/2022 frá 10. Júní 2022 um breytingu á V. viðauka (Frelsi launþega til flutninga) og VIII. viðauki (Staðfesturéttur) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 211, 15.6.2021, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/954 frá 14. júní 2021 um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) vegna ríkisborgara þriðju landa sem dvelja eða búa löglega á yfirráðasvæðum aðildarríkjanna á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir (Stjtið. ESB L 211, 15.6.2021, bls. 24).

- 5) Hinn 10. mars 2022 lét framkvæmdastjórnin, í kjölfar beiðni frá Malasíu, gera tæknipróf sem sýndu fram á að COVID-19-vottorðin um bólusetningu og próf sem Malasía hefur gefið út eru í samræmi við kerfið „Vaccine Management System“, sem er samvirkandi við traustrammann sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953 og gerir kleift að sannprófa ósvikni, gildi og heilleika vottorðanna. Framkvæmdastjórnin staðfesti einnig að COVID-19-vottorðin um bólusetningu og próf sem Malasía hefur gefið út í samræmi við kerfið „Vaccine Management System“ innihaldi nauðsynleg gögn.
- 6) Auk þessa upplýsti Malasía framkvæmdastjórnina um að það gefi út samvirkandi bólusetningavottorð fyrir COVID-19-bóluefni. Þessi bóluefni eru nú Comirnaty, Vaxzevria, CoronaVac, Convidecia og WIBP-CorV.
- 7) Malasía upplýsti framkvæmdastjórnina einnig um að það gefi út samvirkandi prófvottorð fyrir kjarnsýrumögnunarpróf en ekki fyrir mótefnavakahraðpróf.
- 8) Enn fremur upplýsti Malasía framkvæmdastjórnina um að það gefi ekki út samvirkandi vottorð um bata.
- 9) Enn fremur upplýsti Malasía framkvæmdastjórnina um að þegar sannprófendur í Malasíu sannprófa vottorð verði persónuupplýsingar sem fram koma í þeim aðeins unnar til að sannprófa og staðfesta bólusetningu, próf eða bata handhafa og verði ekki geymdar eftir það.
- 10) Þannig eru til staðar nauðsynlegir þættir til að ákveða að líta skuli á COVID-19-vottorð um bólusetningu og prófvottorð sem eru gefin út í Malasíu í samræmi við kerfið „Vaccine Management System“ sem jafngild þeim sem gefin eru út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953.
- 11) Því ætti að viðurkenna COVID-19-vottorð um bólusetningu og próf sem gefin eru út af Malasíu í samræmi við „Vaccine Management System“ með þeim skilyrðum sem um getur í 5. mgr. 5. gr. og 5. mgr. 6. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953.
- 12) Til að þessi ákvörðun öðlist gildi ætti að tengja Malasíu við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953.
- 13) Til að vernda hagsmuni Sambandsins, einkum á sviði lýðheilsu, er framkvæmdastjórninni heimilt að beita heimildum sínum til að fresta beitingu þessarar ákvörðunar eða fella hana úr gildi ef skilyrði 2. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953 eru ekki lengur uppfyllt.
- 14) Til að tengja Malasíu við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID, sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953, eins fljótt og unnt er ætti þessi ákvörðun að öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
- 15) Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið er á fót með 14. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Líta skal á COVID-19-vottorð um bólusetningu og próf sem Malasía gefur út í samræmi við kerfið „Vaccine Management System“ sem jafngild þeim sem gefin eru út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953 til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins.

2. gr.

Tengja skal Malasíu við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 1. apríl 2022.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2022/724****2022/EES/63/13****frá 10. maí 2022**

um að koma á jafngildi COVID-19-vottorða sem gefin eru út í Lýðveldinu Seychelles-eyjum og vottorða sem gefin eru út í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953, til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDBSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953 frá 14. júní 2021 um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) til að auðvelda frjálsa för á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (ESB) 2021/953 er mælt fyrir um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (hér á eftir nefnt „stafrænt ESB-vottorð vegna COVID“) í því skyni að auðvelda handhöfum þeirra að nýta sér rétt sinn til frjálsrar farar á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir. Hún á einnig að stuðla að því að auðvelda afléttingu í áföngum á takmörkunum á frjálsri för, sem aðildarríkin hafa sett í samræmi við lög Sambandsins til að hefta útbreiðslu SARS-CoV-2, með samræmdum hætti.
- 2) Reglugerð (ESB) 2021/953 heimilar viðurkenningu COVID-19-vottorða sem þriðju lönd gefa út til handa borgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu að umrædd COVID-19-vottorð séu gefin út í samræmi við staðla sem líta ber á sem jafngilda þeim sem komið er á fót samkvæmt þeirri reglugerð. Enn fremur eiga aðildarríkin, í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/954 ⁽²⁾, að beita þeim reglum sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) 2021/953 gagnvart ríkisborgurum þriðju landa sem falla ekki undir gildissvið þeirrar reglugerðar en dvelja eða eru búsettir löglega á yfirráðasvæði þeirra og hafa rétt til að ferðast til annarra aðildarríkja í samræmi við lög Sambandsins. Af þeim sökum ættu sérhverjar niðurstöður um jafngildi sem mælt er fyrir um í þessari ákvörðun að eiga við um COVID-19-vottorð um bólusetningu, próf og bata sem gefin eru út í Lýðveldinu Seychelles-eyjum til handa ríkisborgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra. Á sama hátt ættu slíkar niðurstöður um jafngildi einnig, á grundvelli reglugerðar (ESB) 2021/954, að eiga við um COVID-19-vottorð um bólusetningu, próf og bata sem gefin eru út í Lýðveldinu Seychelles-eyjum til handa ríkisborgurum þriðju landa sem dvelja eða búa löglega á yfirráðasvæði aðildarríkjanna með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeirri reglugerð.
- 3) Hinn 8. febrúar 2022 lét Lýðveldið Seychelles-eyjar framkvæmdastjórninni í té ítarlegar upplýsingar um útgáfu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata innan kerfis sem ber heitið „Travizory Health Credential“. Lýðveldið Seychelles-eyjar upplýsti framkvæmdastjórnina um að það líti svo á að COVID-19-vottorð þess séu gefin út í samræmi við staðal og tæknikerfi sem eru samvirkandi við traustamann sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953 og gera kleift að sannprófa ósvikni, gildi og heilleika vottorðanna. Lýðveldið Seychelles-eyjar hefur í þessu tilliti upplýst framkvæmdastjórnina um að COVID-19-vottorð um bólusetningu, próf og bata sem Lýðveldið Seychelles-eyjar hefur gefið út í samræmi við kerfið „Travizory Health Credential“ innihaldi þau gögn sem fram koma í viðaukanum við reglugerð (ESB) 2021/953.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 134, 11.5.2022, bls. 28. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 209/2022 frá 8. Júlí 2022 um breytingu á V. viðauka (Frelsi launþega til flutninga) og VIII. viðauki (Staðfesturéttur) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 211, 15.6.2021, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/954 frá 14. júní 2021 um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) vegna ríkisborgara þriðju landa sem dvelja eða búa löglega á yfirráðasvæðum aðildarríkjanna á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir (Stjtið. ESB L 211, 15.6.2021, bls. 24).

- 4) Lýðveldið Seychelles-eyjar upplýsti framkvæmdastjórnina einnig um að það viðurkenni vottorð um bólusetningu, próf og bata sem aðildarríkin og EES-löndin gefa út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953.
- 5) Hinn 5. apríl 2022 lét framkvæmdastjórnin, í kjölfar beiðni frá Lýðveldinu Seychelles-eyjum, gera tæknipróf sem sýndu fram á að COVID-19-vottorðin um bólusetningu, próf og bata sem Lýðveldið Seychelles-eyjar hefur gefið út eru í samræmi við kerfið „Travizory Health Credential“ sem er samvirkandi við traustarmann sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953 og gerir kleift að sannprófa ósvikni, gildi og heilleika vottorðanna. Framkvæmdastjórnin staðfesti einnig að COVID-19-vottorðin um bólusetningu, próf og bata sem Lýðveldið Seychelles-eyjar hefur gefið út í samræmi við kerfið „Travizory Health Credential“ innihaldi nauðsynleg gögn.
- 6) Auk þessa upplýsti Lýðveldið Seychelles-eyjar framkvæmdastjórnina um að það gefi út samvirkandi bólusetningar-vottorð fyrir COVID-19-bóluefni. Þessi bóluefni eru nú Comirnaty, Spikevax, Covishield, COVID-19 bóluefnið Janssen, Sputnik V og BBIBP-CorV.
- 7) Lýðveldið Seychelles-eyjar upplýsti framkvæmdastjórnina einnig um að það gefi út samvirkandi prófvottorð fyrir kjarnsýrumögnunarpróf og fyrir mótefnavakahraðpróf sem skráð eru í sameiginlegu og uppfærðu skránni yfir COVID-19-mótefnavakahraðpróf sem samþykkt var af heilbrigðisöryggisnefndinni, sem komið er á fót með 17. gr. ákvörðunar Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1082/2013/ESB ⁽³⁾, á grundvelli tilmæla ráðsins frá 21. janúar 2021 ⁽⁴⁾.
- 8) Enn fremur upplýsti Lýðveldið Seychelles-eyjar framkvæmdastjórnina um að það gefi út samvirkandi vottorð um bata. Þessi vottorð gilda í allt að 180 daga frá fyrstu jákvæðu prófniðurstöðu.
- 9) Enn fremur upplýsti Lýðveldið Seychelles-eyjar framkvæmdastjórnina um að þegar sannprófendur í Lýðveldinu Seychelles-eyjum sannprófa vottorð verði persónuupplýsingar sem fram koma í þeim aðeins unnar til að sannprófa og staðfesta bólusetningu, prófniðurstöðu eða bata handhafa og verði ekki geymdar eftir það.
- 10) Þannig eru til staðar nauðsynlegir þættir til að ákveða að líta skuli á COVID-19-vottorð um bólusetningu, próf og bata sem gefin eru út í Lýðveldinu Seychelles-eyjum í samræmi við kerfið „Travizory Health Credential“ sem jafngild þeim sem gefin eru út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953.
- 11) Því ætti að viðurkenna COVID-19-vottorð um bólusetningu, próf og bata sem gefin eru út í Lýðveldinu Seychelles-eyjum í samræmi við kerfið „Travizory Health Credential“ með þeim skilyrðum sem um getur í 5. gr. (5. mgr.), 6. gr. (5. mgr.) og 7. gr. (8. mgr.) reglugerðar (ESB) 2021/953.
- 12) Til að þessi ákvörðun öðlist gildi ætti að tengja Lýðveldið Seychelles-eyjar við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953.
- 13) Til að vernda hagsmuni Sambandsins, einkum á sviði lýðheilsu, er framkvæmdastjórninni heimilt að beita heimildum sínum til að fresta beitingu þessarar ákvörðunar eða fella hana úr gildi ef skilyrði 2. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953 eru ekki lengur uppfyllt.
- 14) Til að tengja Lýðveldið Seychelles-eyjar við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID, sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953, eins fljótt og unnt er ætti þessi ákvörðun að öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
- 15) Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið er á fót með 14. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953.

⁽³⁾ Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1082/2013/ESB frá 22. október 2013 um alvarlegar heilsufarsógnir sem ná yfir landamæri og niðurfellingu ákvörðunar nr. 2119/98/EB (Stjtið. ESB L 293, 5.11.2013, bls. 1).

⁽⁴⁾ Tilmæli ráðsins frá 21. janúar 2021 um sameiginlegan ramma um notkun og gildingu mótefnavakahraðprófa og gagnkvæma viðurkenningu á niðurstöðum úr COVID-19-prófum innan ESB (Stjtið. ESB C 24, 22.1.2021, bls. 1).

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Líta skal á COVID-19-vottorð um bólusetningu, próf og bata sem Lýðveldið Seychelles-eyjar gefur út í samræmi við kerfið „Travizory Health Credential“ sem jafngild þeim sem gefin eru út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953 til þess að greiða fyrir réttinum til frjálstrar farar innan Sambandsins.

2. gr.

Tengja skal Lýðveldið Seychelles-eyjar við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 10. maí 2022.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2022/725****2022/EES/63/14****frá 10. maí 2022**

um að koma á jafngildi COVID-19-vottorða sem gefin eru út í Alþýðulýðveldinu Víetnam og vottorða sem gefin eru út í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953, til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953 frá 14. júní 2021 um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) til að auðvelda frjálsa för á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (ESB) 2021/953 er mælt fyrir um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (hér á eftir nefnt „stafrænt ESB-vottorð vegna COVID“) í því skyni að auðvelda handhöfum þeirra að nýta sér rétt sinn til frjálsrar farar á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir. Hún á einnig að stuðla að því að auðvelda afléttingu í áföngum á takmörkunum á frjálsri för, sem aðildarríkin hafa sett í samræmi við lög Sambandsins til að hefta útbreiðslu SARS-CoV-2, með samræmdum hætti.
- 2) Reglugerð (ESB) 2021/953 heimilar viðurkenningu COVID-19-vottorða sem þriðju lönd gefa út til handa borgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu að umrædd COVID-19-vottorð séu gefin út í samræmi við staðla sem líta ber á sem jafngilda þeim sem komið er á fót samkvæmt þeirri reglugerð. Enn fremur eiga aðildarríkin, í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/954 ⁽²⁾, að beita þeim reglum sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) 2021/953 gagnvart ríkisborgurum þriðju landa sem falla ekki undir gildissvið þeirrar reglugerðar en dvelja eða eru búsettir löglega á yfirráðasvæði þeirra og hafa rétt til að ferðast til annarra aðildarríkja í samræmi við lög Sambandsins. Af þeim sökum ættu sérhverjar niðurstöður um jafngildi sem mælt er fyrir um í þessari ákvörðun að eiga við um COVID-19-vottorð um bólusetningu, próf og bata sem gefin eru út í Alþýðulýðveldinu Víetnam til handa ríkisborgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra. Á sama hátt ættu slíkar niðurstöður um jafngildi einnig, á grundvelli reglugerðar (ESB) 2021/954, að eiga við um COVID-19-vottorð um bólusetningu, próf og bata sem gefin eru út í Alþýðulýðveldinu Víetnam til handa ríkisborgurum þriðju landa sem dvelja eða búa löglega á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeirri reglugerð.
- 3) Hinn 22. október 2021 lét Alþýðulýðveldið Víetnam framkvæmdastjórninni í té ítarlegar upplýsingar um útgáfu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata innan kerfis sem ber heitið „CHÚNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM“. Alþýðulýðveldið Víetnam upplýsti framkvæmdastjórnina um að það líti svo á að COVID-19-vottorð þess séu gefin út í samræmi við staðal og tæknikerfi sem eru samvirkandi við traustarmann sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953 og gera kleift að sannprófa ósvikni, gildi og heilleika vottorðanna. Alþýðulýðveldið Víetnam hefur í þessu tilliti upplýst framkvæmdastjórnina um að COVID-19-vottorð um bólusetningu, próf og bata sem Alþýðulýðveldið Víetnam hefur gefið út í samræmi við kerfið „CHÚNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM“ innihaldi þau gögn sem fram koma í viðaukanum við reglugerð (ESB) 2021/953.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 134, 11.5.2022, bls. 31. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 209/2022 frá 8. Júlí 2022 um breytingu á V. viðauka (Frelsi launþega til flutninga) og VIII. viðauki (Staðfesturéttur) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 211, 15.6.2021, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/954 frá 14. júní 2021 um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) vegna ríkisborgara þriðju landa sem dvelja eða búa löglega á yfirráðasvæðum aðildarríkjanna á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir (Stjtið. ESB L 211, 15.6.2021, bls. 24).

- 4) Alþýðulýðveldið Víetnam upplýsti framkvæmdastjórnina einnig um að það viðurkenni vottorð um bólusetningu, kjarnsýrumögnunarpróf og bata sem aðildarríkin og EES-löndin gefa út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953.
- 5) Hinn 14. apríl 2022 lét framkvæmdastjórnin, í kjölfar beiðni frá Alþýðulýðveldinu Víetnam, gera tæknipróf sem sýndu fram á að COVID-19-vottorðin um bólusetningu, próf og bata sem Alþýðulýðveldið Víetnam hefur gefið út eru í samræmi við kerfið „CHÚNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM“ sem er samvirkandi við traustamann sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953 og gerir kleift að sannprófa ósvikni, gildi og heilleika vottorðanna. Framkvæmdastjórnin staðfesti einnig að COVID-19-vottorðin um bólusetningu, próf og bata sem Alþýðulýðveldið Víetnam hefur gefið út í samræmi við kerfið „CHÚNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM“ innihaldi nauðsynleg gögn.
- 6) Auk þessa upplýsti Alþýðulýðveldið Víetnam framkvæmdastjórnina um að það gefi út samvirkandi bólusetningarvottorð fyrir COVID-19-bóluefni. Þessi bóluefni eru nú Comirnaty, Spikevax, BBIBR COV-V, Vaccine Abdala, Hayat-Vax, COVID-19 Vaccine Janssen, Sputnik V og Vaxzevria.
- 7) Alþýðulýðveldið Víetnam upplýsti framkvæmdastjórnina einnig um að það gefi út samvirkandi prófvottorð fyrir kjarnsýrumögnunarpróf en ekki fyrir mótefnavakapróf.
- 8) Enn fremur upplýsti Alþýðulýðveldið Víetnam framkvæmdastjórnina um að það gefi út samvirkandi vottorð um bata. Þessi vottorð gilda í allt að 180 daga frá fyrstu jákvæðu prófniðurstöðu.
- 9) Enn fremur upplýsti Alþýðulýðveldið Víetnam framkvæmdastjórnina um að þegar sannprófundur í Víetnam sannprófa vottorð verði persónuupplýsingar sem fram koma í þeim aðeins unnar til að sannprófa og staðfesta bólusetningu, prófniðurstöðu eða bata handhafa og verði ekki geymdar eftir það.
- 10) Þannig eru til staðar nauðsynlegir þættir til að ákveða að líta skuli á COVID-19-vottorð um bólusetningu, próf og bata sem eru gefin út í Alþýðulýðveldinu Víetnam í samræmi við kerfið „CHÚNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM“ sem jafngild þeim sem gefin eru út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953.
- 11) Því ætti að viðurkenna COVID-19-vottorð um bólusetningu, próf og bata sem gefin eru út í Alþýðulýðveldinu Víetnam í samræmi við kerfið „CHÚNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM“ með þeim skilyrðum sem um getur í 5. gr. (5. mgr.), 6. gr. (5. mgr.) og 7. gr. (8. mgr.) reglugerðar (ESB) 2021/953.
- 12) Til að þessi ákvörðun öðlist gildi ætti að tengja Alþýðulýðveldið Víetnam við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953.
- 13) Til að vernda hagsmuni Sambandsins, einkum á sviði lýðheilsu, er framkvæmdastjórninni heimilt að beita heimildum sínum til að fresta beitingu þessarar ákvörðunar eða fella hana úr gildi ef skilyrði 2. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953 eru ekki lengur uppfyllt.
- 14) Til að tengja Alþýðulýðveldið Víetnam við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID, sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953, eins fljótt og unnt er ætti þessi ákvörðun að öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
- 15) Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið er á fót með 14. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Líta skal á COVID-19-vottorð um bólusetningu, próf og bata sem Alþýðulýðveldið Víetnam gefur út í samræmi við kerfið „CHÚNG NHẬN ĐIỆN TỬ ĐÃ TIÊM VACCINE COVID-19 CỦA VIỆT NAM“ sem jafngild þeim sem gefin eru út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953 til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins.

2. gr.

Tengja skal Alþýðulýðveldið Víetnam við traustramma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 10. maí 2022.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2022/726****2022/EES/63/15****frá 10. maí 2022**

um að koma á jafngildi COVID-19-vottorða sem gefin eru út í Lýðveldinu Indónesíu og vottorða sem gefin eru út í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953, til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953 frá 14. júní 2021 um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) til að auðvelda frjálsa för á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (ESB) 2021/953 er mælt fyrir um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (hér á eftir nefnt „stafrænt ESB-vottorð vegna COVID“) í því skyni að auðvelda handhöfum þeirra að nýta sér rétt sinn til frjálsrar farar á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir. Hún á einnig að stuðla að því að auðvelda afléttingu í áföngum á takmörkunum á frjálsri för, sem aðildarríkin hafa sett í samræmi við lög Sambandsins til að hefta útbreiðslu SARS-CoV-2, með samræmdum hætti.
- 2) Reglugerð (ESB) 2021/953 heimilar viðurkenningu COVID-19-vottorða sem þriðju lönd gefa út til handa borgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu að umrædd COVID-19-vottorð séu gefin út í samræmi við staðla sem líta ber á sem jafngilda þeim sem komið er á fót samkvæmt þeirri reglugerð. Enn fremur eiga aðildarríkin, í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/954 ⁽²⁾, að beita þeim reglum sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) 2021/953 gagnvart ríkisborgurum þriðju landa sem falla ekki undir gildissvið þeirrar reglugerðar en dvelja eða eru búsettir löglega á yfirráðasvæði þeirra og hafa rétt til að ferðast til annarra aðildarríkja í samræmi við lög Sambandsins. Af þeim sökum ættu sérhverjar niðurstöður um jafngildi sem mælt er fyrir um í þessari ákvörðun að eiga við um COVID-19-vottorð um bólusetningu sem gefin eru út í Lýðveldinu Indónesíu til handa ríkisborgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra. Á sama hátt ættu slíkar niðurstöður um jafngildi einnig, á grundvelli reglugerðar (ESB) 2021/954, að eiga við um COVID-19-vottorð um bólusetningu sem gefin eru út í Lýðveldinu Indónesíu til handa ríkisborgurum þriðju landa sem dvelja eða búa löglega á yfirráðasvæði aðildarríkjanna með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeirri reglugerð.
- 3) Hinn 24. nóvember 2021 lét Lýðveldið Indónesía framkvæmdastjórninni í té ítarlegar upplýsingar um útgáfu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu innan kerfis sem ber heitið „DIVOC“. Lýðveldið Indónesía upplýsti framkvæmdastjórnina um að það líti svo á að COVID-19-vottorð þess séu gefin út í samræmi við staðal og tæknikerfi sem eru samvirkandi við traustrammann sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953 og gera kleift að sannprófa ósvikni, gildi og heilleika vottorðanna. Lýðveldið Indónesía hefur í þessu tilliti upplýst framkvæmdastjórnina um að COVID-19-vottorð um bólusetningu sem Lýðveldið Indónesía hefur gefið út í samræmi við kerfið „DIVOC“ innihaldi þau gögn sem fram koma í viðaukanum við reglugerð (ESB) 2021/953.
- 4) Lýðveldið Indónesía upplýsti framkvæmdastjórnina einnig um að það viðurkenni vottorð um bólusetningu, próf og bata sem aðildarríkin og EES-löndin gefa út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 134, 11.5.2022, bls. 34. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 209/2022 frá 8. Júlí 2022 um breytingu á V. viðauka (Frelsi launþega til flutninga) og VIII. viðauki (Staðfesturéttur) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 211, 15.6. 2021, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/954 frá 14. júní 2021 um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) vegna ríkisborgara þriðju landa sem dvelja eða búa löglega á yfirráðasvæðum aðildarríkjanna á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir (Stjtið. ESB L 211, 15.6.2021, bls. 24).

- 5) Hinn 12. apríl 2022 lét framkvæmdastjórnin, í kjölfar beiðni frá Lýðveldinu Indónesíu, gera tæknipróf sem sýndu fram á að COVID-19-vottorðin um bólusetningu sem Lýðveldið Indónesía hefur gefið út eru í samræmi við kerfið „DIVOC“ sem er samvirkandi við traustmann sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953 og gerir kleift að sannprófa ósvikni, gildi og heilleika vottorðanna. Framkvæmdastjórnin staðfesti einnig að COVID-19-vottorðin um bólusetningu sem Lýðveldið Indónesía hefur gefið út í samræmi við kerfið „DIVOC“ innihaldi nauðsynleg gögn.
- 6) Auk þessa upplýsti Lýðveldið Indónesía framkvæmdastjórnina um að það gefi út samvirkandi bólusetningavottorð fyrir COVID-19-bóluefni. Þessi bóluefni eru nú Comirnaty, Spikevax, CoronaVac, Vaxzevria og BBIBP-CorV.
- 7) Lýðveldið Indónesía upplýsti framkvæmdastjórnina einnig um að það gefi ekki út samvirkandi prófvottorð fyrir kjarnsýrumögnunarpróf eða mótefnavakahraðpróf.
- 8) Enn fremur upplýsti Lýðveldið Indónesía framkvæmdastjórnina um að það gefi ekki út samvirkandi vottorð um bata.
- 9) Enn fremur upplýsti Lýðveldið Indónesía framkvæmdastjórnina um að þegar sannprófendur í Lýðveldinu Indónesíu sannprófa vottorð verði persónuupplýsingar sem fram koma í þeim aðeins unnar til að sannprófa og staðfesta bólusetningu, prófniðurstöðu eða bata handhafa og verði ekki geymdar eftir það.
- 10) Þannig eru til staðar nauðsynlegir þættir til að ákveða að líta skuli á COVID-19-vottorð um bólusetningu sem gefin eru út í Lýðveldinu Indónesíu í samræmi við kerfið „DIVOC“ sem jafngild þeim sem gefin eru út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953.
- 11) Því ætti að viðurkenna COVID-19-vottorð um bólusetningu sem gefin eru út af Lýðveldinu Indónesíu í samræmi við kerfið „DIVOC“ með þeim skilyrðum sem um getur í 5. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953.
- 12) Til að þessi ákvörðun öðlist gildi ætti að tengja Lýðveldið Indónesíu við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953.
- 13) Til að vernda hagsmuni Sambandsins, einkum á sviði lýðheilsu, er framkvæmdastjórninni heimilt að beita heimildum sínum til að fresta beitingu þessarar ákvörðunar eða fella hana úr gildi ef skilyrði 2. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953 eru ekki lengur uppfyllt.
- 14) Til að tengja Lýðveldið Indónesíu við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID, sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953, eins fljótt og unnt er ætti þessi ákvörðun að öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
- 15) Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið er á fót með 14. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Líta skal á COVID-19-vottorð um bólusetningu sem Lýðveldið Indónesía gefur út í samræmi við kerfið „DIVOC“ sem jafngild þeim sem gefin eru út í samræmi við reglugerð (ESB) 2021/953 til þess að greiða fyrir réttinum til frjálsrar farar innan Sambandsins.

2. gr.

Tengja skal Lýðveldið Indónesíu við traustamma stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID sem komið er á fót með reglugerð (ESB) 2021/953.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 10. maí 2022.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2019/2212****2022/EES/63/16****frá 20. desember 2019**

um tilraunaverkefni til að koma til framkvæmda tilteknur ákvæðum um samvinnu á sviði stjórnsýslu, sem sett eru fram í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2394 um samvinnu milli yfirvalda sem bera ábyrgð á að framfylgja lögum um neytendavernd, með því að nota upplýsingakerfið fyrir innri markaðinn (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1024/2012 frá 25. október 2012 um samvinnu á sviði stjórnsýslu fyrir tilstilli upplýsingakerfisins fyrir innri markaðinn og niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2008/49/EB („reglugerðin um IM-upplýsingakerfið“) ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Upplýsingakerfið fyrir innri markaðinn (hér á eftir nefnt „IM-upplýsingakerfið“) sem komið var á fót með reglugerð (ESB) nr. 1024/2012 er hugbúnaður sem er aðgengilegur á netinu og sem framkvæmdastjórnin þróaði í samstarfi við aðildarríkin til þess að hjálpa aðildarríkjunum við að uppfylla kröfur um upplýsingaskipti í gerðum Sambandsins, með því að koma á miðlægri boðskiptaleið til að auðvelda upplýsingaskipti og gagnkvæma aðstoð yfir landamæri.
- 2) Með 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1024/2012 er framkvæmdastjórninni gert kleift að framkvæma tilraunaverkefni til að meta skilvirkni IM-upplýsingakerfisins við framkvæmd ákvæða um samvinnu á sviði stjórnsýslu í lagagerðum Sambandsins, sem eru ekki skráð í viðaukanum við þá reglugerð.
- 3) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2394 ⁽²⁾ er mælt fyrir um þau skilyrði sem lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á framfylgd laga um neytendavernd í Sambandinu skulu fara eftir við samstarf og samræmingu aðgerða sín á milli og með framkvæmdastjórninni. Í 35. gr. þeirrar reglugerðar er þess krafist að framkvæmdastjórnin komi á fót og haldi úti rafrænum gagnagrunni fyrir öll samskipti milli lögbærra yfirvalda, miðlægra tengiskrifstofa og framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt þeirri reglugerð. Þar er þess einnig krafist að allar upplýsingar frá aðilum sem gefa út utanaðkomandi viðvaranir skv. 27. gr. þeirrar reglugerðar skulu geymdar og unnar í þeim rafræna gagnagrunni. Að auki er kveðið á um það í 3. mgr. 23. gr. þeirrar reglugerðar að Evrópska bankaeftirlitsstofnunin geti gerst áheyrnarfulltrúi í tilteknum tilvikum og að Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti því að geta farið inn í rafræna gagnagrunninn í þeim tilvikum til að geta fylgst með viðeigandi samskiptum.
- 4) Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/2213 ⁽³⁾ sem mælir fyrir um hagnýtt og rekstrarlegt fyrirkomulag að því er varðar starfsemi rafræna gagnagrunnsins sem komið er á fót samkvæmt reglugerð (ESB) 2017/2394, með tilliti til samskipta samkvæmt tilteknum ákvæðum þeirrar reglugerðar. IM-upplýsingakerfið gæti verið skilvirkt tæki við framkvæmd ákvæðanna um samvinnu á sviði stjórnsýslu sem falla undir gildissvið framkvæmdarákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/2213. Þessi ákvæði ættu því að vera viðfang tilraunaverkefnis skv. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1024/2012.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 332, 23.12.2019, bls. 159. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2021 frá 19. mars 2021 um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 1.

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2394 frá 12. desember 2017 um samvinnu milli landsyfirvalda sem bera ábyrgð á að framfylgja lögum um neytendavernd og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 2006/2004 (Stjtið. ESB L 345, 27.12.2017, bls. 1).

(3) Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/2213 frá 20. desember 2019 um hagnýtt og rekstrarlegt fyrirkomulag að því er varðar starfsemi rafræna gagnagrunnsins sem komið er á fót samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2394 með tilliti til tiltekinna samskipta samkvæmt þeirri reglugerð (Stjtið. ESB L 332, 23.12.2019, bls. 163).

- 5) Í reglugerð (ESB) 2017/2394 eru skilgreiningar á mismunandi aðilum sem bera ábyrgð á beitingu ákvæðanna um samvinnu á sviði stjórnsýslu sem mælt er fyrir um í þeirri reglugerð. Til að tryggja skilvirka beitingu þeirra ákvæða ætti að líta á þessa aðila sem aðila að IM-upplýsingakerfinu að því er varðar tilraunaverkefnið.
- 6) IM-upplýsingakerfið ætti að gefa kost á tæknilegum aðgerðum sem gera lögbærum yfirvöldum, miðlægum tengiskrifstofum, framkvæmdastjórninni og öðrum aðilum kleift að uppfylla skyldur sínar samkvæmt reglugerð (ESB) 2017/2394 sem falla undir gildissvið framkvæmdarákvörðunar 2019/2213. IM-upplýsingakerfið ætti að tryggja að aðgangur þessara aðila að IM-upplýsingakerfinu sé takmarkaður við þær aðgerðir sem þeir þurfa aðgang að til að uppfylla skyldur sínar samkvæmt þeirri reglugerð.
- 7) IM-upplýsingakerfið gerir aðilum að kerfinu kleift að hafa samband og eiga samskipti sín á milli með skipulögðum hætti. Það þýðir að nota þarf skipulögð eyðublöð fyrir skipti á og vinnslu allra upplýsinga í gegnum IM-upplýsingakerfið. Notkun þessara eyðublaða uppfyllir því allar kröfur í reglugerð (ESB) 2017/2394 um að nota stöðluð eyðublöð fyrir samskipti sem falla undir gildissvið tilraunaverkefnisins (t.d. kröfuna í 3. mgr. 13. gr. þeirrar reglugerðar).
- 8) Í 3. mgr. 35. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2394 er kveðið á um að gögn sem varða brot skuli eigi vistuð lengur í rafræna gagnasafninu en nauðsynlegt er í því skyni sem þeirra var aflað og þau unnin og í öllum tilvikum ekki lengur en í 5 ár frá lokum viðkomandi samstarfs. Því ætti IM-upplýsingakerfið að tryggja að eins og fljótt og ekki er lengur þörf á gögnum sem varða brot sé hægt að eyða gögnunum úr IM-upplýsingakerfinu og að slíkum gögnum sé í öllum tilvikum eytt eigi síðar en 5 árum eftir þann dag sem er tilgreindur í a-, b- eða c-lið annarrar undirgreinar 3. mgr. 35. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2394. Færsla um upplýsingaskiptin ætti að vera það eina sem áfram er tiltækt í IM-upplýsingakerfinu. Þetta ákvæði ætti að gilda án þess að hafa áhrif á 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1024/2012 að svo miklu leyti sem beiting greinarinnar myndi leiða til þess að persónuupplýsingum sem vistaðar eru sem hluti af tilraunaverkefninu verði fyrir lokað eða eytt.
- 9) Samkvæmt 2. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1024/2012 skal framkvæmdastjórnin leggja úttekt á niðurstöðum tilraunaverkefnisins fyrir Evrópuþingið og ráðið. Rétt þykir að tilgreina fyrir hvaða dag skuli leggja úttektina fram. Til að tryggja samræmi ætti dagurinn sem er tilgreindur að vera sá sami og fyrir framlagningu skýrslunnar sem krafist er í 40. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2394.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið er á fót með 24. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1024/2012.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Tilraunaverkefnið

Ákvæði 11.–23. gr. og 26. gr., 27. gr. og 28. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2394 skulu vera viðfang tilraunaverkefnis til að koma til framkvæmda þeim ákvæðum um samvinnu á sviði stjórnsýslu sem sett eru fram í þessum greinum með því að nota IM-upplýsingakerfið.

2. gr.

Lögbær yfirvöld og aðrir aðilar að IM-upplýsingakerfinu

1. Að því er varðar tilraunaverkefnið skal líta á lögbær yfirvöld og miðlægar tengiskrifstofur sem tilnefndar eru skv. 5. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2394 og aðilana sem veitt er heimild til að gefa út utanaðkomandi viðvaranir skv. 1. mgr. 27. gr. þeirrar reglugerðar sem lögbær yfirvöld í skilningi f-liðar annarrar málsgreinar 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1024/2012.

2. Að því er varðar tilraunaverkefnið skal líta á aðilana sem veitt er heimild til að gefa út utanaðkomandi viðvaranir skv. 2. mgr. 27. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2394 og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina í hlutverki sínu sem áheyrnarfulltrúi skv. 3. mgr. 23. gr. þeirrar reglugerðar sem aðila að IM-upplýsingakerfinu í skilningi g-liðar annarrar málsgreinar 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1024/2012.

3. gr.

Samvinna á sviði stjórnsýslu

1. Að því er varðar 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2017/2394 skal IM-upplýsingakerfið einkum gefa kost á tæknilegum aðgerðum fyrir eftirfarandi:
 - a) framlagningu á beiðni um upplýsingar samkvæmt þeirri grein, þ.m.t. allar meðfylgjandi upplýsingar og sönnunargögn,
 - b) framsendingu beiðninnar til viðkomandi lögbærs yfirvalds,
 - c) svar við beiðni um upplýsingar,
 - d) tilkynningar til yfirvaldsins sem leggur fram beiðnina og framkvæmdastjórnarinnar um neitun um að verða við beiðni um upplýsingar ásamt ástæðum neitunarinnar,
 - e) orðsendingar ef deilur rísa um beiðni um upplýsingar.
2. Að því er varðar 12. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2017/2394 skal IM-upplýsingakerfið einkum gefa kost á tæknilegum aðgerðum fyrir eftirfarandi:
 - a) framlagningu á beiðni um framfylgdarráðstafanir samkvæmt þeirri grein, þ.m.t. allar meðfylgjandi upplýsingar og sönnunargögn,
 - b) framsendingu beiðninnar til viðkomandi lögbærs yfirvalds,
 - c) tilkynningar til yfirvaldsins sem leggur fram beiðnina um skref og ráðstafanir sem gripið hefur verið til eða fyrirhugað er að grípa til sem svar við beiðninni, þ.m.t. samskipti varðandi tímafrest til að verða við beiðninni,
 - d) tilkynningar til yfirvaldsins sem leggur fram beiðnina, lögbærri yfirvalda annarra aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar um ráðstafanir sem gripið hefur verið til og áhrif þeirra ráðstafana,
 - e) tilkynningar til yfirvaldsins sem leggur fram beiðnina og framkvæmdastjórnarinnar um neitun um að verða við beiðni um framfylgdarráðstafanir,
 - f) orðsendingar ef deilur rísa um beiðni um framfylgdarráðstafanir.
3. Að því er varðar 15.–23. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2017/2394 skal IM-upplýsingakerfið einkum gefa kost á tæknilegum aðgerðum fyrir eftirfarandi:
 - a) tilkynningar um að fyrirhugað sé að hefja samræmda aðgerð,
 - b) auðkenningu og tilnefningu samræmingaraðila fyrir samræmdu aðgerðina,
 - c) tilkynningar um að samræmd aðgerð sé hafin,
 - d) orðsendingar um fyrirhugaða þátttöku í samræmdri aðgerð,
 - e) tilkynningar um niðurstöður rannsókna skv. 3. mgr. 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2017/2394,
 - f) orðsendingar um ákvörðun um að neita að taka þátt í samræmdri aðgerð, þ.m.t. ástæður fyrir ákvörðuninni og öll fylgiskjöl,
 - g) orðsendingar um sameiginlega afstöðu til niðurstöðu rannsóknarinnar og mats á víðtæku broti,
 - h) orðsendingar að því er varðar skuldbindingar innan ramma samræmdra aðgerða,
 - i) orðsendingar að því er varðar framvindu samræmdu aðgerðarinnar,
 - j) orðsendingar að því er varðar beiðnir um gagnkvæma aðstoð sem kunna að skipta máli fyrir samræmdu aðgerðina,
 - k) orðsendingar að því er varðar samræmingu framfylgdarráðstafana,
 - l) orðsendingar að því er varðar lokun samræmdu aðgerðarinnar.
4. Að því er varðar 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2017/2394 skal IM-upplýsingakerfið einkum gefa kost á tæknilegum aðgerðum fyrir eftirfarandi:
 - a) útgáfu viðvörunar, þ.m.t. allar viðkomandi meðfylgjandi upplýsingar og hugsanleg ábending um að fyrirhugað sé að hefja samræmda aðgerð,
 - b) leiðréttingar á upplýsingum í viðvörun,
 - c) afturköllun viðvörunar,
 - d) beiðni um sannpröfun á því hvort sambærileg brot eigi sér stað eða hvort gripið hafi verið til framfylgdarráðstafana,
 - e) svör við slíkum beiðnum,
 - f) úthlutun aðsendra orðsendinga til viðeigandi lögbærra yfirvalda.

5. Að því er varðar 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2017/2394 skal IM-upplýsingakerfið einkum gefa kost á tæknilegum aðgerðum fyrir eftirfarandi:

- a) útgáfu utanaðkomandi viðvörunar, þ.m.t. allar viðeigandi meðfylgjandi upplýsingar,
- b) leiðréttingar á upplýsingum í utanaðkomandi viðvörun,
- c) afturköllun utanaðkomandi viðvörunar,
- d) úthlutun aðsendra orðsendinga til viðeigandi lögbærra yfirvalda.

6. Að því er varðar 28. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2017/2394 skal IM-upplýsingakerfið einkum gefa kost á tæknilegum aðgerðum fyrir tilkynningar um ráðstafanir sem gerðar eru til að taka á broti.

4. gr.

Aðgangur að aðgerðum IM-upplýsingakerfisins

IM-upplýsingakerfið skal tryggja að allir sem skv. 2. gr. teljast lögbært yfirvald eða aðrir aðilar að IM-upplýsingakerfinu að því er varðar tilraunaverkefnið skuli aðeins hafa aðgang að þeim aðgerðum í IM-upplýsingakerfinu sem þeir þurfa til að uppfylla skyldur sínar samkvæmt reglugerð (ESB) 2017/2394.

5. gr.

Varðveisla gagna

1. IM-upplýsingakerfið skal gefa kost á tæknilegum aðgerðum til að unnt sé að eyða öllum gögnum sem vistuð eru í IM-upplýsingakerfinu sem hluti af tilraunaverkefninu og sem varða brot um leið og viðkomandi aðilar að IM-upplýsingakerfinu gefa til kynna að ekki sé lengur þörf á þessum gögnum í því skyni sem þeirra var aflað og þau unnin. IM-upplýsingakerfið skal einnig tryggja að öllum slíkum gögnum sé í öllum tilvikum eytt eigi síðar en 5 árum eftir þann dag sem er tilgreindur í a-, b- eða c-lið annarrar undirgreinar 3. mgr. 35. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2394 fyrir viðkomandi tegund málsmeðferðar fyrir samvinnu á sviði stjórnsýslu.

2. Færsla um viðkomandi upplýsingaskipti skal vera það eina sem áfram er tiltækt í IM-upplýsingakerfinu eftir að þessum gögnum hefur verið eytt, að undanskildum öllum gögnum sem hægt er að auðkenna brotið eftir.

3. Ákvæði 1. mgr. hafa ekki áhrif á skuldbindingarnar skv. 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1024/2012 um að loka á og eyða persónuupplýsingum sem vistaðar eru í IM-upplýsingakerfinu sem hluti af tilraunaverkefninu, að svo miklu leyti sem sú grein myndi leiða til þess að slíkum gögnum verði fyrir lokað eða eytt.

6. gr.

Mat

Leggja skal úttektina á niðurstöðum tilraunaverkefnisins sem krafist er í 2. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1024/2012 fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 17. janúar 2023.

7. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 17. janúar 2020.

Gjört í Brussel 20. desember 2019.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2021/25

2022/EES/63/17

frá 13. janúar 2021

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlegan reikningsskilastaðal, IAS-staðal 39, og alþjóðlega reikningsskilastaðla, IFRS-staðla 4, 7, 9 og 16 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 ⁽²⁾ voru innleiddir tilteknir alþjóðlegir staðlar og túlkanir sem voru fyrir hendi 15. október 2008.
- 2) Hinn 22. júlí 2014 birti ráðgjafarnefndin um fjármálastöðugleika skýrsluna „Endurbætur á helstu vaxtaviðmiðunum“ (e. Reforming Major Interest Rate Benchmarks) þar sem sett voru fram tilmæli um að efla núverandi viðmiðanir og aðra hugsanlega viðmiðunarvexti sem byggðir eru á millibankamörkuðum og þróa aðra nánast áhættulausa viðmiðunarvexti.
- 3) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1011 ⁽³⁾ var innleiddur sameiginlegur rammi til að tryggja nákvæmni og heilleika vísitalna sem notaðar eru sem viðmiðanir í fjármálagerningum og fjárhagslegum samningum eða til að meta árangur fjárfestingarsjóða í Sambandinu.
- 4) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2020/34 ⁽⁴⁾ eru veittar tímabundnar og takmarkaðar undanþágur frá kröfum um áhættuvarnarreikningsskil í alþjóðlegum reikningsskilastaðli, IAS-staðli 39, fjármálagerningar: færsla og mat, og alþjóðlegum reikningsskilastaðli, IFRS-staðli 9, fjármálagerningar, til að taka á afleiðingum endurbóta á vaxtaviðmiðunum fyrir reikningsskil á tímabilinu fram að því að núverandi vaxtaviðmiðunum er skipt út.
- 5) Hinn 27. ágúst 2020 birti Alþjóðareikningsskilaráðið Endurbætur á vaxtaviðmiðunum – 2. áfangi – breytingar á IFRS-staðli 9, IAS-staðli 39, IFRS-staðli 7, IFRS-staðli 4 og IFRS-staðli 16 í því skyni að taka á afleiðingum raunverulegra skipta á núverandi vaxtaviðmiðunum fyrir aðra viðmiðunarvexti að því er varðar reikningsskil.
- 6) Í þessum breytingum er kveðið á um tiltekna reikningshaldslega meðferð til að dreifa virðisbreytingum fjármálagerninga eða leigusamninga vegna þess að vaxtaviðmiðunum er skipt út yfir lengri tíma, sem kemur í veg fyrir skyndileg áhrif á rekstrarreikninginn og að áhættuvarnartengsl séu aflögð að öþörfu vegna útskiptingar á vaxtaviðmiðunum.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 11, 14.1.2021, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 358/2021 frá 10. desember 2021 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1126/2008 frá 3. nóvember 2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 (Stjtið. ESB L 320, 29.11.2008, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1011 frá 8. júní 2016 um vísitölur sem notaðar eru sem viðmiðanir í fjármálagerningum og fjárhagslegum samningum eða til að mæla árangur fjárfestingarsjóða og um breytingu á tilskipunum 2008/48/EB og 2014/17/ESB og reglugerð (ESB) nr. 596/2014 (Stjtið. ESB L 171, 29.6.2016, bls.1).

⁽⁴⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2020/34 frá 15. janúar 2020 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1126/2008 um innleiðingu tiltekinna alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar alþjóðlegan reikningsskilastaðal, IAS-staðal 39, og alþjóðlega reikningsskilastaðla, IFRS-staðla 7 og 9 (Stjtið. ESB L 12, 16.1.2020, bls. 5).

- 7) Eftir samráð við evrópsku ráðgjafarnefndina um reikningsskil ályktar framkvæmdastjórnin að breytingarnar á IAS-staðli 39, fjármálagerningar: færsla og mat, IFRS-staðli 4, váttryggingasamningar, IFRS-staðli 7, fjármálagerningar: upplýsingagjöf, IFRS-staðli 9, fjármálagerningar og IFRS-staðli 16, leigusamningar, uppfylli skilyrði fyrir innleiðingu sem eru sett fram í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1606/2002.
- 8) Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 1126/2008 til samræmis við það.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stýrinefndarinnar um reikningsskil.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1126/2008 er breytt sem hér segir:

- a) alþjóðlegum reikningsskilastaðli, IAS-staðli 39, fjármálagerningar: færsla og mat, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,
- b) alþjóðlegum reikningsskilastaðli, IFRS-staðli 4, váttryggingasamningar, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,
- c) IFRS-staðli 7, fjármálagerningar: upplýsingagjöf, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,
- d) IFRS-staðli 9, fjármálagerningar, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð,
- e) IFRS-staðli 16, leigusamningar, er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Félög skulu beita breytingunum, sem um getur í 1. gr., eigi síðar en frá og með upphafsdegi fyrsta fjárhagsárs þeirra sem hefst 1. janúar 2021 eða síðar.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 13. janúar 2021.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

VIÐAUKI

Endurbætur á vaxtaviðmiðunum – 2. áfangi

Breytingar á IFRS-staðli 9, IAS-staðli 39, IFRS-staðli 7, IFRS-staðli 4 og IFRS-staðli 16

Breytingar á IFRS-staðli 9, fjármálagerningar

Liðum 5.4.5–5.4.9, liðum 6.8.13, 6.9.1–6.9.13, liðum 7.1.9 og 7.2.43–7.2.46 er bætt við. Fyrirsögn er bætt við á undan lið 6.9.1 og undirliðum er bætt við á undan liðum 5.4.5, 6.9.7, 6.9.9, 6.9.11 og 7.2.43.

5.4 AFSKRIFAÐ KOSTNAÐARVERÐ

...

Breytingar á grundvelli ákvörðunar um samningsbundið sjóðstreymi í kjölfar endurbóta á vaxtaviðmiðunum

5.4.5 Eining skal beita liðum 5.4.6–5.4.9 að því er varðar fjáreign eða fjárskuld þá og því aðeins að grundvöllur ákvörðunar um samningsbundið sjóðstreymi þeirrar fjáreignar eða fjárskuldar breytist í kjölfar endurbóta á vaxtaviðmiðunum. Í þessu skyni vísar hugtakið „endurbætur á vaxtaviðmiðunum“ til endurbóta á vaxtaviðmiðunum á markaði eins og lýst er í lið 6.8.2.

5.4.6 Hægt er að breyta ákvörðun um samningsbundið sjóðstreymi vegna fjáreignar eða fjárskuldar:

- a) með því að breyta samningsskilmálunum sem tilgreindir voru við upphafsfærslu fjármálagerningsins (t.d. er samningsskilmálunum breytt þannig að viðmiðunarvaxtaviðmiðinu er skipt út fyrir aðra viðmiðunarvexti),
- b) með þeim hætti sem ekki var tekið tillit til, eða fjallað um, í samningsskilmálunum við upphafsfærslu fjármálagerningsins, án þess að breyta samningsskilmálunum (t.d. er aðferðinni, sem notuð er til að reikna út vaxtaviðmiðið, breytt án þess að samningsskilmálunum sé breytt) og/eða
- c) vegna virkjunar fyrirbyggjandi samningsbundins skilmála (t.d. ef tiltækt varaákvæði er virkjað).

5.4.7 Í þágu hentugleika skal eining beita lið B5.4.5 til að færa breytingar á grundvelli ákvörðunar um samningsbundið sjóðstreymi fjáreignar eða fjárskuldar sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum. Þetta hentuga úrræði gildir aðeins um slíkar breytingar og aðeins að því marki sem þörf er á breytingunni vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum (sjá einnig lið 5.4.9). Í þessu skyni er breytinga á grundvelli ákvörðunar um samningsbundið sjóðstreymi krafist vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum þá og því aðeins að bæði þessi skilyrði séu uppfyllt:

- a) breytingin er nauðsynleg vegna beinna afleiðinga af endurbótum á vaxtaviðmiðunum og
- b) nýi grundvöllurinn fyrir ákvörðun um samningsbundið sjóðstreymi er fjárhagslega jafngildur fyrri grundvelli (þ.e. grundvöllurinn næst á undan breytingunni).

5.4.8 Dæmi um breytingar sem gefa tilefni til nýs grundvallar ákvörðunar um samningsbundið sjóðstreymi sem er fjárhagslega jafngildur fyrri grundvelli (þ.e. grundvöllurinn næst á undan breytingunni) eru:

- a) að núverandi vaxtaviðmiðun sem notuð er til að ákvarða samningsbundið sjóðstreymi fjáreignar eða fjárskuldar sé skipt út fyrir aðra viðmiðunarvexti – eða framkvæmd slíkra endurbóta á vaxtaviðmiðunum með breytingum á aðferðinni sem notuð er til að reikna út vaxtaviðmiðið – með því að bæta við föstu álagi sem nauðsynlegt er til að bæta upp grundvallarmun milli núverandi vaxtaviðmiðunar og annarra viðmiðunarvaxta,
- b) breytingar á endurstillingartímabilinu, endurstillingardögum eða fjölda daga milli útgreiðsludaga ákvæðisvaxta til að koma endurbótum á vaxtaviðmiðunum í framkvæmd og

- c) viðbót varaákvæðis við samningsskilmála fjáreignarinnar eða fjárskuldarinnar svo hægt sé að framkvæma þær breytingar sem lýst er í a- og b-lið hér að framan.

5.4.9 Ef breytingar eru gerðar á fjáreign eða fjárskuld til viðbótar við breytingar á grundvelli ákvörðunar um samningsbundið sjóðstreymi sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum skal einingin fyrst beita hentuga úrræðinu í lið 5.4.7 varðandi breytingar sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum. Einingin skal þá beita gildandi kröfum í þessum staðli að því er varðar allar viðbótarbreytingar sem hentuga úrræðið gildir ekki um. Ef viðbótarbreytingin leiðir ekki til afskráningar fjáreignar eða fjárskuldar skal einingin beita lið 5.4.3 eða lið B5.4.6, eftir því sem við á, til að gera grein fyrir þeirri viðbótarbreytingu. Ef viðbótarbreytingin leiðir til afskráningar fjáreignar eða fjárskuldar skal einingin uppfylla kröfur vegna afskráningar.

...

6.8 TÍMABUNDNAR UNÐANÞÁÐUR FRÁ BEITINGU SÉRTÆKRA KRAFNA UM ÁHÆTTUVERNARREIKNINGSSKIL

Lok beitingar

...

6.8.13 Eining skal framvirkt hætta að beita liðum 6.8.7 og 6.8.8 þegar hið fyrra af eftirfarandi á sér stað:

- a) þegar breytingar sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum eru gerðar á tilgreindum ósamningsbundnum áhættuþætti með beitingu liðar 6.9.1 eða
- b) þegar áhættuvernartengslum, þar sem ósamningsbundni áhættuþátturinn er tilgreindur, lýkur.

6.9 TÍMABUNDNAR VIÐBÓTARUNÐANÞÁÐUR SEM VERÐA VEGNA ENDURBÓTA Á VAXTAVIÐMIÐUNUM

6.9.1 Þegar og ef kröfurnar í liðum 6.8.4–6.8.8 hætta að gilda um áhættuvernartengsl (sjá liði 6.8.9–6.8.13) skal eining breyta formlegri tilgreiningu þeirra áhættuvernartengsla eins og þau voru áður skjalfest til að endurspegla breytingarnar sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum, þ.e. breytingarnar eru í samræmi við kröfurnar í liðum 5.4.6–5.4.8. Í þessu samhengi skal aðeins breyta áhættuvarnatilgreiningu til að gera eina eða fleiri af eftirfarandi breytingum:

- a) tilgreina aðra viðmiðunarvexti (tilgreindir innan eða utan samninga) sem áhættu sem varið er gegn,
- b) breyta lýsingunni á áhættuvarða liðnum, þ.m.t. lýsingunni á tilgreindum hluta sjóðstreymisins eða gangvirðisins sem er áhættuvarið eða
- c) breyta lýsingunni á áhættuvernargerningnum.

6.9.2 Eining skal einnig beita kröfunni í c-lið liðar 6.9.1 að uppfylltum eftirfarandi þremur skilyrðum:

- a) einingin gerir breytingar sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum með því að nota aðra nálgun en að breyta grundvelli ákvörðunar um samningsbundið sjóðstreymi áhættuvernargerningsins (eins og lýst er í lið 5.4.6),
- b) upprunalegi áhættuvernargerningurinn er ekki afskráður og
- c) valin nálgun er fjárhagslega jafngild því að breyta grundvelli ákvörðunar um samningsbundið sjóðstreymi upprunalega áhættuvernargerningsins (eins og lýst er í liðum 5.4.7 og 5.4.8).

6.9.3 Kröfurnar í liðum 6.8.4–6.8.8 geta fallið úr gildi á mismunandi tímum. Við beitingu liðar 6.9.1 getur eining því verið krafin um að breyta formlegri tilgreiningu áhættuvernartengsla sinna á mismunandi tímum eða krafin um að breyta formlegri tilgreiningu áhættuvernartengsla oftast en einu sinni. Þá og því aðeins að slík breyting hafi verið gerð á tilgreiningu áhættuvernartengsla skal eining beita liðum 6.9.7–6.9.12, eftir því sem við á. Eining skal einnig beita lið 6.5.8 (fyrir gangvirðisvörn) eða lið 6.5.11 (fyrir sjóðstreymisvörn) til að færa allar breytingar á gangvirði áhættuvörð liðanna eða áhættuvernargerningsins.

- 6.9.4 Eining skal breyta áhættuvarnartengslum eins og krafist er í lið 6.9.1 við lok reikningsskilatímabilsins á meðan breyting sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum er gerð á áhættunni sem varið er gegn, áhættuvarða liðnum eða áhættuvarnargerningnum. Til að taka af allan vafa telst slík breyting á formlegri tilgreiningu á áhættuvarnartengslum hvorki aflagning áhættuvarnartengsla né tilgreining nýrra áhættuvarnartengsla.
- 6.9.5 Ef breytingar eru gerðar á fjáreigninni eða fjárskuldinni, sem tilgreindar eru í áhættuvarnartengslunum, til viðbótar við þær breytingar sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum (eins og lýst er í liðum 5.4.6–5.4.8) eða á tilgreiningu á áhættuvarnartengslunum (eins og krafist er í lið 6.9.1), skal eining fyrst beita viðeigandi kröfum í þessum staðli til að ákveða hvort þessar viðbótarbreytingar leiði af sér aflagningu áhættuvarnarreikningsskila. Ef viðbótarbreytingarnar leiða ekki til aflagningar áhættuvarnarreikningsskila skal eining breyta formlegri tilgreiningu áhættuvarnartengslanna eins og tilgreint er í lið 6.9.1.
- 6.9.6 Í liðum 6.9.7–6.9.13 eru aðeins veittar undanþágur frá kröfunum sem tilgreindar eru í þeim liðum. Eining skal beita öllum öðrum kröfum þessa staðals um áhættuvarnarreikningsskil, þ.m.t. skilyrðunum sem á að uppfylla í lið 6.4.1, að því er varðar áhættuvarnartengsl sem endurbætur á vaxtaviðmiðunum hafa bein áhrif á.

Reikningsskil sem uppfylla skilyrði áhættuvarnartengsla

Sjóðstreymisvarnir

- 6.9.7 Að því er varðar beitingu liðar 6.5.11, þegar eining breytir lýsingu á áhættuvörðum lið eins og krafist er í b-lið liðar 6.9.1, telst fjárhæð sem safnast hefur í varasjóð sjóðstreymisvarnar byggð á öðrum viðmiðunarvöxtum sem notaðir eru til að ákvarða áhættuvarða framtíðarsjóðstreymið.
- 6.9.8 Að því er aflögð áhættuvarnartengsl varðar, þegar vaxtaviðmiði, sem áhættuvarða framtíðarsjóðstreymið er byggt á, er breytt eins og krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum að því er varðar beitingu liðar 6.5.12 til að ákvarða hvort áhættuvarið framtíðarsjóðstreymi sé líklegt, skal sú fjárhæð, sem safnast hefur í varasjóð sjóðstreymisvarna að því er varðar þau áhættuvarnartengsl teljast byggð á þeim viðmiðunarvöxtum öðrum sem áhættuvarða framtíðarsjóðstreymið er byggt á.

Flokkar liða

- 6.9.9 Þegar eining beitir lið 6.9.1 á flokk liða, sem tilgreindir eru sem áhættuvarðir liðir á gangvirði eða sjóðstreymisvörn, skal einingin ráðstafa áhættuvörðu liðunum til undirflokka á grundvelli þess að viðmiðunarvextir séu varðir og tilgreina viðmiðunarvextina sem áhættu sem varið er gegn fyrir hvern undirflokk. Sem dæmi er í áhættuvarnartengslum, þar sem flokkur liða er áhættuvarinn vegna breytinga á vaxtaviðmiðunum sem falla undir endurbætur á vaxtaviðmiðunum, hægt að breyta áhættuvörðu sjóðstreymi eða gangvirði tiltekinn liða í flokknum þannig að þeir vísi í aðra viðmiðunarvexti áður en öðrum liðum í flokknum er breytt. Í þessu dæmi myndi einingin tilgreina, að því er varðar beitingu liðar 6.9.1, aðra viðmiðunarvexti sem áhættuna sem varið er gegn fyrir þann viðkomandi undirflokk áhættuvarins liðar. Einingin myndi áfram tilgreina núverandi vaxtaviðmið sem áhættu sem varið er gegn fyrir aðra undirflokka áhættuvarins liðar þar til áhættuvarið sjóðstreymi eða gangvirði þeirra liða er breytt svo þeir vísi til annarra viðmiðunarvaxta eða að liðirnir renni út og þeim sé skipt út fyrir áhættuvarða liði sem vísa til annarra viðmiðunarvaxta.
- 6.9.10 Eining skal meta sérstaklega hvort hver undirflokkur uppfylli kröfurnar í lið 6.6.1 til að geta talist áhættuvarinn liður. Ef undirflokkur uppfyllir ekki kröfurnar í lið 6.6.1 skal einingin hætta áhættuvarnarreikningsskilum framvirkt fyrir áhættuvarnartengslin í heild sinni. Eining skal einnig beita kröfunum í liðum 6.5.8 og 6.5.11 til að gera grein fyrir óskilvirkni sem tengist áhættuvarnartengslunum í heild sinni.

Tilgreining áhættuþátta

- 6.9.11 Aðrir viðmiðunarvextir sem tilgreindir eru sem ósamningsbundnir áhættuþættir sem ekki er hægt að greina sérstaklega (sjá a-lið 6.3.7 liðar og lið B6.3.8) daginn sem þeir eru tilgreindir skulu aðeins teljast hafa uppfyllt þær kröfur frá og með þeim degi þá og því aðeins að einingin hafi ástæðu til að ætla að hægt verði að auðkenna viðmiðunarvextina sérstaklega innan 24 mánaða. Þetta 24 mánaða tímabil gildir aðskilið um sérhverja aðra viðmiðunarvexti og hefst þann dag sem einingin tilgreinir aðra viðmiðunarvexti sem ósamningsbundna áhættuþætti í fyrsta sinn (þ.e. 24 mánaða tímabilið gildir sérstaklega fyrir hverja viðmiðunarvexti).
- 6.9.12 Ef eining hefur síðar ástæðu til að ætla að hægt verði að tilgreina aðra viðmiðunarvexti innan 24 mánaða frá þeim degi að einingin tilgreindi þá í fyrsta sinn sem ósamningsbundna áhættuþætti skal einingin hætta að beita kröfunum í lið 6.9.11 varðandi þessa aðra viðmiðunarvexti og hætta áhættuvarnarreikningsskilum framvirkt frá þeim degi sem endurmatið var gert fyrir öll áhættuvarnartengsl þar sem aðrir viðmiðunarvextir voru tilgreindir sem ósamningsbundnir áhættuþættir.
- 6.9.13 Til viðbótar við þessi áhættuvarnartengsl, sem tilgreind eru í lið 6.9.1, skal eining beita kröfunum í liðum 6.9.11 og 6.9.12 varðandi ný áhættuvarnartengsl þar sem aðrir viðmiðunarvextir eru tilgreindir sem ósamningsbundnir áhættuþættir (sjá a-lið 6.3.7 liðar og B6.3.8) þegar ekki er hægt, vegna endurbóta á viðmiðunarvöxtum, að greina þann áhættuþátt aðskilið daginn sem hann er tilgreindur.

7.1 GILDISTÖKUDAGUR

...

- 7.1.9 *Með Endurbótum á vaxtaviðmiðunum – 2. áfanga*, sem breytti IFRS-staðli 9, IAS-staðli 39, IFRS-staðli 7, IFRS-staðli 4 og IFRS-staðli 16, sem gefnar voru út í ágúst 2020, var liðum 5.4.5–5.4.9, 6.8.13, þætti 6.9 og liðum 7.2.43–7.2.46 bætt við. Eining skal beita þessum breytingum að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2021 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Eining skal greina frá því ef hún beitir þessum breytingum að því er varðar fyrra tímabil.

7.2 UMBREYTING

...

Umbreyting vegna Endurbóta á vaxtaviðmiðunum – 2. áfangi

- 7.2.43 Eining skal beita *Endurbótum á vaxtaviðmiðunum – 2. áfanga* afturvirkir í samræmi við IAS-staðal 8 nema að því leyti sem tilgreint er í liðum 7.2.44–7.2.46.
- 7.2.44 Eining skal einungis tilgreina ný áhættuvarnartengsl (t.d. eins og lýst er í lið 6.9.13) framvirkt (þ.e. einingu er ekki heimilt að tilgreina ný áhættuvarnartengsl á fyrri tímabilum). Eining skal hins vegar koma aflögðum áhættuvarnartengslum aftur á þá og því aðeins að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
- a) að einingin hafi lagt þau áhættuvarnartengsl af einungis vegna breytinga sem krafist var vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum og að einingin hefði ekki þurft að leggja þau áhættuvarnartengsl af ef þeim breytingum hefði verið beitt á þeim tíma og
- b) að aflögðu áhættuvarnartengslin uppfylli skilyrðin fyrir áhættuvarnarreikningsskil (eftir að hafa tekið tillit til þessara breytinga) í upphafi reikningsskilotímabilsins þegar eining beitir þessum breytingum í fyrsta sinn (upphafsdagur beitingar þessara breytinga).
- 7.2.45 Ef eining kemur, við beitingu liðar 7.2.44, aflögðum áhættuvarnartengslum aftur á skal hún lesa tilvísanir í liðum 6.9.11 og 6.9.12 í þá dagsetningu þegar aðrir viðmiðunarvextir eru tilgreindir sem ósamningsbundnir áhættuþættir í fyrsta sinn sem vísun til upphafsdags beitingar þessara breytinga (þ.e. 24 mánaða tímabilið fyrir þá viðmiðunarvexti aðra sem tilgreindir eru sem ósamningsbundnir áhættuþættir hefst á upphafsdegi beitingar þessara breytinga).

- 7.2.46 Einingu er ekki skylt að endurgera fyrri tímabil til að endurspegla beitingu þessara breytinga. Einingin getur endurgert fyrri tímabil þá og því aðeins að slíkt sé hægt án eftiráskýringa. Ef eining endurgerir ekki fyrri tímabil skal hún færa hvers kyns mismun milli fyrri bókfærðs verðs og bókfærðs verðs við upphaf árlegs reikningsskilatímabils, sem tekur til upphafs dags beitingar þessara breytinga, í upphaflegt óráðstafað eigið fé (eða annan eiginfjárbátt, eftir því sem við á) á árlega reikningsskilatímabilinu sem felur í sér upphafsdag beitingar þessara breytinga.

Breytingar á IAS-staðli 39, fjármálagerningar: færsla og mat

Lið 102M er breytt.

Liðum 102O–102Z3 og 108H–108K er bætt við. Fyrirsögn er bætt við á undan lið 102P og undirfyrirsögnum er bætt við á undan liðum 102P, 102V, 102Y og 102Z1.

Tímabundnar undanþágur frá beitingu sértækra krafna um áhættuvarnarreikningsskil

...

Lok beitingar

- 102M Eining skal hætta að beita lið 102G framvirkt á áhættuvarnartengsl þegar hið fyrra af eftirfarandi á sér stað:

- þegar óvissa sem hlýst af endurbótum á vaxtaviðmiðunum er ekki lengur til staðar að því er varðar áhættu sem varið er gegn og tímasetningu og fjárhæð sjóðstreymis áhættuvarins liðar og áhættuvarnargernings sem byggð er á vaxtaviðmiðunum og
- þegar áhættuvarnartengslin sem undanþágunni er beitt á eru lögð af.

...

- 102O Eining skal hætta að beita liðum 102H og 102I framvikt þegar hið fyrra af eftirfarandi á sér stað:

- þegar breytingar sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum eru gerðar á tilgreindum ósamningsbundnum áhættuhlut með beitingu liðar 102P eða
- þegar áhættuvarnartengslum, þar sem ósamningsbundni áhættuhlutinn er tilgreindur, lýkur.

Tímabundnar viðbótarundanþágur sem verða vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum

Áhættuvarnarreikningsskil

- 102P Þegar og ef kröfurnar í liðum 102D–102I hætta að gilda um áhættuvarnartengsl (sjá liði 102J–102O) skal eining breyta formlegri tilgreiningu þeirra áhættuvarnartengsla, eins og áður var skjalfest til að endurspegla breytingarnar sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum, þ.e. breytingarnar eru í samræmi við kröfurnar í liðum 5.4.6–5.4.8 í IFRS-staðli 9. Í þessu samhengi skal aðeins breyta áhættuvarnartilgreiningu til að gera eina eða fleiri af eftirfarandi breytingum:

- tilgreina aðra viðmiðunarvexti (tilgreindir innan eða utan samninga) sem áhættu sem varið er gegn,
- breyta lýsingunni á áhættuvarða liðnum, þ.m.t. lýsingunni á tilteknum hluta sjóðstreymisins eða gangvirðisins sem er áhættuvarið,
- breyta lýsingunni á áhættuvarnargerningnum eða
- breyta lýsingunni á því hvernig einingin muni meta skilvirkni áhættuvarnar.

102Q Eining skal einnig beita kröfunni í c-lið liðar 102P að uppfylltum eftirfarandi þremur skilyrðum:

- a) einingin gerir breytingar sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum með annarri nálgun en að breyta grundvelli ákvörðunar um samningsbundið sjóðstreymi áhættuvarnargerningsins (eins og lýst er í lið 5.4.6 í IFRS-staðli 9),
- b) upprunalegi áhættuvarnargerningurinn er ekki afskráður og
- c) valin nálgun er fjárhagslega jafngild því að breyta grundvelli ákvörðunar um samningsbundið sjóðstreymi upprunalega áhættuvarnargerningsins (eins og lýst er í liðum 5.4.7 og 5.4.8 í IFRS-staðli 9).

102R Kröfurnar í liðum 102D–102I geta fallið úr gildi á mismunandi tímum. Við beitingu liðar 102P getur eining því verið krafin um að breyta formlegri tilgreiningu áhættuvarnartengsla sinna á mismunandi tímum eða verið krafin um að breyta formlegri tilgreiningu áhættuvarnartengsla oftast en einu sinni. Þá og því aðeins að slík breyting hafi verið gerð á tilgreiningu áhættuvarnarinnar skal eining beita liðum 102V–102Z2, eftir því sem við á. Eining skal einnig beita lið 89 (fyrir gangvirðisvörn) eða lið 96 (fyrir sjóðstreymisvörn) til að færa allar breytingar á gagnvirði áhættuvörðu liðanna eða áhættuvarnargerningsins.

102S Eining skal breyta áhættuvarnartengslum eins og krafist er í lið 102P við lok reikningsskilatímabilsins þegar breyting sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum er gerð á áhættunni sem varið er gegn, áhættuvarða liðnum eða áhættuvarnargerningnum. Til að taka af allan vafa telst slík breyting á formlegri tilgreiningu á áhættuvarnartengslum hvorki aflagning áhættuvarnartengsla né tilgreining nýrra áhættuvarnartengsla.

102T Ef breytingar eru gerðar á fjáreigninni eða fjárskuldinni sem tilgreindar eru í áhættuvarnartengslunum til viðbótar við þær breytingar sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum (eins og lýst er í liðum 5.4.6–5.4.8 í IFRS-staðli 9) eða á tilgreiningu á áhættuvarnartengslunum (eins og krafist er í lið 102P) skal eining fyrst beita viðeigandi kröfum í þessum staðli til að ákveða hvort þessar viðbótarbreytingar leiði af sér aflagningu áhættuvarnarreikningsskila. Ef viðbótarbreytingarnar leiða ekki til aflagningar áhættuvarnarreikningsskila skal eining breyta formlegri tilgreiningu áhættuvarnartengslanna eins og tilgreint er í lið 102P.

102U Í liðum 102V–102Z3 eru aðeins veittar undanþágur frá kröfunum sem tilgreindar eru í þeim liðum. Eining skal beita öllum öðrum kröfum þessa staðals varðandi áhættuvarnarreikningsskil, þ.m.t. skilyrðunum sem á að uppfylla í lið 88, á áhættuvarnartengsl sem endurbætur á vaxtaviðmiðunum hafa bein áhrif á.

Reikningsskil sem uppfylla skilyrði áhættuvarnartengsla

Afturvirk mat á skilvirkni

102V Í þeim tilgangi að leggja mat á afturvirka skilvirkni áhættuvarnartengsla á grundvelli uppsöfnunar með beitingu e-liðar liðar 88 og þá aðeins í þeim tilgangi getur eining kosið að nýllstilla uppsafnaðar breytingar á gangvirði áhættuvarða liðarins og áhættuvarnargerningsins þegar hún hættir að beita lið 102G, eins og krafist er í lið 102M. Slíkt mat er unnið aðskilið fyrir hver áhættuvarnartengsl (þ.e. á einingargrunni fyrir hver áhættuvarnartengsl).

Sjóðstreymisvarnir

102W Að því er varðar beitingu 97. liðar, þegar eining breytir lýsingunni á áhættuvörðum lið eins og krafist er í b-lið liðar 102P, telst uppsafnaður hagnaður eða tap í annarri heildarafkomu byggður á öðrum viðmiðunarvöxtum sem notaðir eru til að ákvarða áhættuvarða framtíðarsjóðstreymið.

102X Að því er varðar áhættuvarnartengsl sem eru lögð af, þegar vaxtaviðmiðinu, sem áhættuvarða framtíðarsjóðstreymið hafði verið byggt á, er breytt eins og krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum, að því er varðar beitingu c-liðar 101. liðar til að ákvarða hvort áhættuvarið framtíðarsjóðstreymi sé líklegt, skal sú fjárhæð sem safnast hefur sem önnur uppsöfnuð heildarafkoma fyrir þau áhættuvarnartengsl teljast byggð á öðrum viðmiðunarvöxtum sem áhættuvarða framtíðarsjóðstreymið verður byggt á.

Flokkar liða

- 102Y Þegar eining beitir lið 102P á flokka liða sem tilgreindir eru sem áhættuvarðir liðir á gangvirði eða sjóðstreymisvörn skal einingin ráðstafa áhættuvörðu liðunum til undirflokka á grundvelli þess að viðmiðunarvextir séu varðir og tilgreina viðmiðunarvextina sem áhættu sem varið er gegn fyrir hvern undirflokk. Sem dæmi er í áhættuvarnartengslum, þar sem flokkur liða er áhættuvarinn vegna breytinga á vaxtaviðmiðunum sem falla undir endurbætur á vaxtaviðmiðunum, hægt að breyta áhættuvörðu sjóðstreymi eða gangvirði tiltekinna liða í flokknum þannig að þeir vísi í aðra viðmiðunarvexti áður en öðrum liðum í flokknum er breytt. Í þessu dæmi, að því er varðar beitingu liðar 102P myndi einingin tilgreina aðra viðmiðunarvexti sem áhættuna sem varið er gegn fyrir þann viðkomandi undirflokk áhættuvarins liðar. Einingin myndi áfram tilgreina núverandi vaxtaviðmið sem áhættu sem varið er gegn fyrir aðra undirflokka áhættuvarins liðar þar til áhættuvarið sjóðstreymi eða gangvirði þeirra liða er breytt svo þeir vísi til annarra viðmiðunarvaxta eða að liðirnir renni út og þeim sé skipt út fyrir áhættuvarða liði sem vísa til annarra viðmiðunarvaxta.
- 102Z Eining skal meta sérstaklega hvort hver undirflokkur uppfylli kröfurnar í liðum 78 og 83 til að geta talist áhættuvarinn liður. Ef undirflokkur uppfyllir ekki kröfurnar í liðum 78 og 83 skal einingin hætta áhættuvarnarreikningsskilum framvirkt fyrir áhættuvarnartengslin í heild sinni. Eining skal einnig beita kröfunum í liðum 89 eða 96 til að gera grein fyrir óskilvirkni sem tengist áhættuvarnartengslunum í heild sinni.

Fjárhagsliðir tilgreindir sem áhættuvarðir liðir

- 102Z1 Aðrir viðmiðunarvextir sem tilgreindir eru sem ósamningsbundnir áhættuhlutar sem ekki er hægt að greina sérstaklega (sjá 81. lið og lið AG99F) daginn sem þeir eru tilgreindir skulu aðeins teljast hafa uppfyllt þær kröfur frá og með þeim degi þá og því aðeins að einingin hafi ástæðu til að ætla að hægt verði að greina viðmiðunarvextina sérstaklega innan 24 mánaða. Þetta 24 mánaða tímabil gildir aðskilið um sérhverja aðra viðmiðunarvexti og hefst þann dag sem einingin tilgreinir aðra viðmiðunarvexti sem ósamningsbundna áhættuhluta í fyrsta sinn (þ.e. 24 mánaða tímabilið gildir sérstaklega fyrir hverja viðmiðunarvexti).
- 102Z2 Ef eining hefur síðar ástæðu til að ætla að hægt verði að tilgreina aðra viðmiðunarvexti innan 24 mánaða frá þeim degi að einingin tilgreindi þá í fyrsta sinn sem ósamningsbundna áhættuhluta skal einingin hætta að beita kröfunum í lið 102Z1 varðandi þá aðra viðmiðunarvexti og hætta áhættuvarnarreikningsskilum framvirkt frá þeim degi að endurmatið var gert fyrir öll áhættuvarnartengsl þar sem aðrir viðmiðunarvextir voru tilgreindir sem ósamningsbundnir áhættuhlutar.
- 102Z3 Til viðbótar við þessi áhættuvarnartengsl sem tilgreind eru í lið 102P skal eining beita kröfunum í liðum 102Z1 og 102Z2 varðandi ný áhættuvarnartengsl þar sem aðrir viðmiðunarvextir eru tilgreindir sem ósamningsbundnir áhættuhlutar (sjá 81. lið og lið AG99F) þegar ekki er hægt, vegna endurbóta á viðmiðunarvöxtum, að greina þann áhættuhluta aðskilið daginn sem hann er tilgreindur.

GILDISTÖKUDAGUR OG UMBREYTING

...

- 108H Með *Endurbótum á vaxtaviðmiðunum - 2. áfanga*, sem breytti IFRS-staðli 9, IAS-staðli 39, IFRS-staðli 7, IFRS-staðli 4 og IFRS-staðli 16, sem gefnar voru út í ágúst 2020, var liðum 102O–102Z3 og 108I–108K bætt við og lið 102M breytt. Eining skal beita þessum breytingum að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2021 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Eining skal greina frá því ef hún beitir þessum breytingum að því er varðar fyrra tímabil. Eining skal beita þessum breytingum afturvirkir í samræmi við IAS-staðal 8 nema að því leyti sem tilgreint er í liðum 108I–108K.

- 108I Eining skal einungis tilgreina ný áhættuvarnartengsl (t.d. eins og lýst er í lið 102Z3) framvirkt (þ.e. einingu er ekki heimilt að tilgreina ný áhættuvarnartengsl á fyrri tímabilum). Eining skal hins vegar koma aflögðum áhættuvarnartengslum aftur á þá og því aðeins að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
- a) að einingin hafi lagt þau áhættuvarnartengsl af einungis vegna breytinga sem krafist var vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum og að einingin hefði ekki þurft að leggja þau áhættuvarnartengsl af ef þeim breytingum hefði verið beitt á þeim tíma og
 - b) að aflögðu áhættuvarnartengslin uppfylli skilyrðin fyrir áhættuvarnarreikningsskil (eftir að hafa tekið tillit til þessara breytinga) í upphafi reikningsskilatímabilsins þegar eining beitir þessum breytingum í fyrsta sinn (upphafsdagur beitingar þessara breytinga).
- 108J Ef eining kemur aflögðum áhættuvarnartengslum aftur á við beitingu liðar 108I skal einingin lesa tilvísanir í liðum 102Z1 og 102Z2 í þá dagsetningu, þegar aðrir viðmiðunarvextir eru tilgreindir sem ósamningsbundnir áhættuhlutarnir í fyrsta sinn, sem svo að það eigi við um upphafsdag beitingar þessara breytinga (þ.e. 24 mánaða tímabilið fyrir þá aðra viðmiðunarvexti sem tilgreindir eru sem ósamningsbundnir áhættuhlutar hefst á upphafsdegi beitingar þessara breytinga).
- 108K Einingu er ekki skylt að endurgera fyrri tímabil til að endurspegla beitingu þessara breytinga. Einingin getur endurgert fyrri tímabil þá og því aðeins að slíkt sé hægt án eftiráskýringa. Ef eining endurgerir ekki fyrri tímabil skal hún færa hvers kyns mismun milli fyrra bókfærðs verðs og bókfærðs verðs við upphaf árlegs reikningsskilatímabils, sem tekur til upphafsdags beitingar þessara breytinga, í upphaflegt óráðstafað eigið fé (eða annan eiginfjárfátt, eftir því sem við á) á árlega reikningsskilatímabilinu sem felur í sér upphafsdag beitingar þessara breytinga.

Breytingar á IFRS-staðli 7, fjármálagerningar: upplýsingagjöf

Liðum 24I–24J og liðum 44GG–44HH er bætt við og undirlið er bætt við á undan lið 24I.

Aðrar upplýsingar

...

Viðbótarupplýsingar í tengslum við endurbætur á vaxtaviðmiðunum

- 24I Til að gera notendum reikningsskila kleift að skilja áhrif endurbóta á vaxtaviðmiðunum á fjármálagerninga og áhættustýringaráætlanir skal eining birta upplýsingar um:
- a) eðli og umfang áhættu fyrir eininguna sem kemur til vegna fjármálagerninga sem falla undir endurbætur á vaxtaviðmiðunum og það hvernig einingin stýrir þeirri áhættu og
 - b) hvernig einingunni gengur að ljúka umbreytingunni yfir í aðra viðmiðunarvexti og hvernig einingin stjórnar umbreytingunni.
- 24J Til að uppfylla markmiðin í lið 24I skal eining veita:
- a) upplýsingar um hvernig einingin stjórnar umbreytingunni yfir í aðra viðmiðunarvexti, framvindu hennar á reikningsskiladegi og áhættu sem hún stendur frammi fyrir sem rekja má til fjármálagerninga vegna umbreytingarinnar,
 - b) aðgreint eftir helstu vaxtaviðmiðunum sem falla undir endurbætur á vaxtaviðmiðunum, megindlegar upplýsingar um fjármálagerninga þar sem viðmiðunarvöxtum hefur enn ekki verið umbreytt í aðra viðmiðunarvexti við lok reikningsskilatímabilsins þar sem sýndar eru aðskilið:
 - i. fjáreignir sem ekki eru afleiður,

- ii. fjárskuldir sem ekki eru afleiður og
- iii. afleiður og
- c) ef áhættan sem tilgreind er í a-lið liðar 24J hefur leitt til breytinga á áhættustýringaráætlun einingar (sjá lið 22A), lýsing á þessum breytingum.

...

GILDISTÖKUDAGUR OG UMBREYTING

...

44GG Með *Endurbótum á vaxtaviðmiðunum – 2. áfanga*, sem breyttu IFRS-staðli 9, IAS-staðli 39, IFRS-staðli 7, IFRS-staðli 4 og IFRS-staðli 16, sem gefnar voru út í ágúst 2020, var liðum 24I–24J og 44HH bætt við. Eining skal beita þessum breytingum þegar hún beitir breytingunum á IFRS-staðli 9, IAS-staðli 39, IFRS-staðli 4 eða IFRS-staðli 16.

44HH Á reikningsskilatímabilinu er einingu ekki skylt að veita upplýsingar, sem annars myndi vera gerð krafa um í f-lið 28. liðar í IAS-staðli 8, þegar hún beitir fyrst *Endurbótum á vaxtaviðmiðunum – 2. áfanga*.

Breytingar á IFRS-staðli 4, váttryggingasamningar

Liðum 20R–20S og liðum 50–51 er bætt við. Undirlið er bætt við á undan lið 20R.

FÆRSLA OG MAT

...

Breytingar á grundvelli ákvörðunar um samningsbundið sjóðstreymi í kjölfar endurbóta á vaxtaviðmiðunum

20R Váttryggjandi sem beitir tímabundinni undanþágu frá IFRS-staðli 9 skal beita kröfunum í liðum 5.4.6–5.4.9 í IFRS-staðli 9 að því er varðar fjáreign eða fjárskuld þá og því aðeins að grundvöllur ákvörðunar um samningsbundið sjóðstreymi þeirrar fjáreignar eða fjárskuldar breytist í kjölfar endurbóta á vaxtaviðmiðunum. Í þessu skyni vísar hugtakið „endurbætur á vaxtaviðmiðunum“ til endurbóta á vaxtaviðmiðunum á markaði eins og lýst er í lið 102B í IAS-staðli 39.

20S Við beitingu liða 5.4.6–5.4.9 í breytingum á IFRS-staðli 9 ber að lesa tilvísanir í lið B5.4.5 í IFRS-staðli 9 sem tilvísanir í lið AG7 í IAS-staðli 39. Tilvísanir í liði 5.4.3 og B5.4.6 í IFRS-staðli 9 ber að lesa sem tilvísanir í lið AG8 í IAS-staðli 39.

...

GILDISTÖKUDAGUR OG UMBREYTING

...

50 Með *Endurbótum á vaxtaviðmiðunum – 2. áfanga*, sem breyttu IFRS-staðli 9, IAS-staðli 39, IFRS-staðli 7, IFRS-staðli 4 og IFRS-staðli 16, sem gefnar voru út í ágúst 2020, var liðum 20R–20S og lið 51 bætt við. Eining skal beita þessum breytingum að því er varðar árleg tímabil sem hefjast 1. janúar 2021 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Eining skal greina frá því ef hún beitir þessum breytingum að því er varðar fyrri tímabil. Eining skal beita þessum breytingum afturvirkir í samræmi við IAS-staðal 8 nema að því leyti sem tilgreint er í lið 51.

51 Einingu er ekki skylt að endurgera fyrri tímabil til að endurspegla beitingu þessara breytinga. Einingin getur endurgert fyrri tímabil þá og því aðeins að slíkt sé hægt án eftirráskýringa. Ef eining endurgerir ekki fyrri tímabil skal hún færa hvers kyns mismun milli fyrri bókfærðs verðs og bókfærðs verðs við upphaf árlegs reikningsskilatímabils, sem tekur til upphafsdags beitingar þessara breytinga, í upphaflegt óráðstafað eigið fé (eða annan eiginfjárbátt, eftir því sem við á) á árlega reikningsskilatímabilinu sem felur í sér upphafsdag beitingar þessara breytinga.

Breytingar á IFRS-staðli 16, leigusamningar

Ákvæðum 104.–106. liðar er breytt og liðum C1B og C20C–C20D er bætt við. Fyrirsögn er bætt við á undan lið 104 og undirlið er bætt við á undan lið C20C.

TÍMABUNDIN UNÐANÞÁGA SEM HLÝST AF ENDURBÓTUM Á VAXTAVIÐMIÐUNUM

- 104 Leigutaki skal beita 105.–106. lið að því er varðar allar breytingar á leigusamningum sem breyta grundvelli ákvörðunar um framtíðarleigugreiðslur í kjölfar endurbóta á vaxtaviðmiðunum (sjá liði 5.4.6 og 5.4.8 í IFRS-staðli 9). Þessir liðir gilda eingöngu um slíkar breytingar á leigusamningum. Í þessu skyni vísar hugtakið „endurbætur á vaxtaviðmiðunum“ til endurbóta á vaxtaviðmiðunum á markaði eins og lýst er í lið 6.8.2. í IFRS-staðli 9.
- 105 Í þágu hentugleika skal leigutaki beita 42. lið til að færa breytingu á leigu sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum. Þetta hentuga úrræði gildir aðeins um slíkar breytingar. Í þessu skyni er breytingar á leigu krafist vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum þá og því aðeins að bæði þessi skilyrði séu uppfyllt:
- a) breytingin er nauðsynleg vegna beinna afleiðinga af endurbótum á vaxtaviðmiðunum og
 - b) nýi grundvöllurinn fyrir ákvörðun um leigugreiðslu er fjárhagslega jafngildur fyrri grundvelli (þ.e. grundvöllurinn næst á undan breytingunni).
- 106 Ef breytingar á leigu eru hins vegar gerðar til viðbótar við þær breytingar á leigu, sem krafist er vegna endurbóta á vaxtarviðmiðunum, skal leigutaki beita viðeigandi kröfum sem settar eru fram í þessum staðli til að færa allar breytingar á leigu sem gerðar eru á sama tíma, þ.m.t. þær sem krafist er vegna endurbóta á vaxtaviðmiðunum.

...

GILDISTÖKUDAGUR

...

- C1B Með *Endurbótum á vaxtaviðmiðunum – 2. áfanga*, sem breyttu IFRS-staðli 9, IAS-staðli 39, IFRS-staðli 7, IFRS-staðli 4 og IFRS-staðli 16, sem gefnar voru út í ágúst 2020, var liðum 104–106 og C20C–C20D bætt við. Eining skal beita þessum breytingum að því er varðar árleg reikningsskilatímabil sem hefjast 1. janúar 2021 eða síðar. Fyrri beiting er heimil. Eining skal greina frá því ef hún beitir þessum breytingum að því er varðar fyrri tímabil.

UMBREYTING

...

Endurbætur á vaxtaviðmiðunum – 2. áfangi

- C20C Eining skal beita þessum breytingum afturvirkir í samræmi við IAS-staðal 8 nema að því leyti sem tilgreint er í lið C20D.
- C20D Einingu er ekki skylt að endurgera fyrri tímabil til að endurspegla beitingu þessara breytinga. Einingin getur endurgert fyrri tímabil þá og því aðeins að slíkt sé hægt án eftiráskýringa. Ef eining endurgerir ekki fyrri tímabil skal hún færa hvers kyns mismun milli fyrri bókfærðs verðs og bókfærðs verðs við upphaf árlegs reikningsskilatímabils, sem tekur til upphafsdags beitingar þessara breytinga, í upphaflegt óráðstafað eigið fé (eða annan eiginfjárfátt, eftir því sem við á) á árlega reikningsskilatímabilinu sem felur í sér upphafsdag beitingar þessara breytinga.

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2021/1254****2022/EES/63/18****frá 21. apríl 2021**

um leiðréttingu á framseldri reglugerð (ESB) 2017/565 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB að því er varðar skipulagskröfur og rekstrarskilyrði verðbréfafyrirtækja og hugtök sem skilgreind eru að því er varðar þá tilskipun (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB ⁽¹⁾, einkum 12. mgr. 16. gr. og 9. mgr. 27. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Villur komu fram í 1. mgr. 1. gr. framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/565 ⁽²⁾ þar sem hún krafðist beitingar 4. mgr. 59. gr., 60. gr. og IV. kafla þeirrar reglugerðar í stað 4. mgr. 64. gr., 65. gr. og VIII. kafla.
- 2) Villur voru í nokkrum millivísunum í I. viðauka framseldrar reglugerðar (ESB) 2017/565, nánar tiltekið í „mat á viðskiptavin“, „meðferð fyrirmæla“, „fyrirmæli viðskiptavina og viðskipti“, „upplýsingagjöf til viðskiptavina“, „samskipti við viðskiptavini“ og „skipulagskröfur“.
- 3) Því ætti að leiðrétta framselda reglugerð (ESB) 2017/565 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Framseld reglugerð (ESB) 2017/565 er leiðrétt sem hér segir:

- 1) Eftirfarandi kemur í stað 1. mgr. 1. gr.:

„1. Ákvæði II. kafla og 1.–4. þáttar, 4. mgr. 64. gr., 65. gr. og 6.–8. þáttar í III. kafla og, að því marki sem þau tengjast þessum ákvæðum, ákvæði I. kafla og VIII. kafla þessarar reglugerðar gilda um rekstrarfélög þegar þau veita þjónustu í samræmi við 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 2009/65/EB og 6. mgr. 6. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB (*).“

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um rekstraraðila sérhæfðra sjóða og um breytingu á tilskipunum 2003/41/EB og 2009/65/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 1095/2010 (Stjútíð. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1).

- 2) Í stað I. viðauka kemur texti viðaukans við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjútíð. ESB L 277, 2.8.2021, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 12/2022 frá 4. febrúar 2022 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 42, 30.6.2022, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjútíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 349.

⁽²⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/565 frá 25. apríl 2016 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB að því er varðar skipulagskröfur og rekstrarskilyrði verðbréfafyrirtækja og hugtök sem skilgreind eru að því er varðar þá tilskipun (Stjútíð. ESB L 87, 31.3.2017, bls. 1).

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. apríl 2021.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

Skráahald

Lágmarkslisti yfir skrár sem verðbréfafyrirtækjum ber að halda, allt eftir eðli starfsemi þeirra

Eðli skyldu	Tegund skrár	Samantekt á efni	Tilvísun í löggjöf
Mat á viðskiptavin			
	Upplýsingar til viðskiptavina	Efni eins og mælt er fyrir um í 4. mgr. 24. gr. tilskipunar 2014/65/ESB og 44.–51. gr. þessarar reglugerðar	Ákvæði 4. mgr. 24. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 44.–51. gr. þessarar reglugerðar
	Samkomulag og samningar við viðskiptavini	Skrár eins og mælt er fyrir um í 5. mgr. 25. gr. tilskipunar 2014/65/ESB	Ákvæði 5. mgr. 25. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 58. gr. þessarar reglugerðar
	Mat á hæfi og tilhlýðileika	Efni eins og mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. 25. gr. tilskipunar 2014/65/ESB og 54., 55. og 60. gr. þessarar reglugerðar	Ákvæði 2. og 3. mgr. 25. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 54., 55. og 56. gr. þessarar reglugerðar
Meðferð fyrirmæla			
	Meðferð fyrirmæla viðskiptavina — samsöfnuð viðskipti	Skrár eins og mælt er fyrir um í 67.–70. gr. þessarar reglugerðar	Ákvæði 1. mgr. 24. gr. og 1. mgr. 28. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 67.–70. gr. þessarar reglugerðar
	Samsöfnun og úthlutun viðskipta fyrir eigin reikning	Skrár eins og mælt er fyrir um í 69. gr. þessarar reglugerðar	Ákvæði 1. mgr. 24. gr. og 1. mgr. 28. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 69. gr. þessarar reglugerðar
Fyrirmæli viðskiptavina og viðskipti			
	Skráningar á fyrirmælum viðskiptavina og ákvörðunum um að eiga viðskipti	Skrár eins og mælt er fyrir um í 74. gr. þessarar reglugerðar	Ákvæði 6. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 74. gr. þessarar reglugerðar
	Skráningar um viðskipti og afgreiðslu fyrirmæla	Skrár eins og mælt er fyrir um í 75. gr. þessarar reglugerðar	Ákvæði 6. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 75. gr. þessarar reglugerðar

Upplýsingagjöf til viðskiptavina

	Skylda sem varðar þjónustu sem veitt er viðskiptavinum	Efni eins og mælt er fyrir um í 59.–63. gr. þessarar reglugerðar	Ákvæði 1. og 6. mgr. 24. gr. og 1. og 6. mgr. 25. gr. tilskipunar 2014/65/ESB. Ákvæði 59.–63. gr. þessarar reglugerðar
--	--	--	---

Varðveisla eigna viðskiptavina

	Fjármálagerningar viðskiptavinar sem verðbréfafyrirtæki varðveitir	Skrár eins og mælt er fyrir um í 8. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB og 2. gr. framseldrar tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/593	Ákvæði 8. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 2. gr. framseldrar tilskipunar (ESB) nr. 2017/593
	Fjármunir viðskiptavinar sem verðbréfafyrirtæki varðveitir	Skrár eins og mælt er fyrir um í 9. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB og 2. gr. framseldrar tilskipunar (ESB) 2017/593	Ákvæði 9. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 2. gr. framseldrar tilskipunar (ESB) nr. 2017/593
	Notkun fjármálagerninga viðskiptavinar	Skrár eins og mælt er fyrir um í 5. gr. framseldrar tilskipunar (ESB) 2017/593	Ákvæði 8., 9. og 10. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 5. gr. framseldrar tilskipunar (ESB) nr. 2017/593

Samskipti við viðskiptavini

	Upplýsingar um kostnað og tengd gjöld	Efni eins og mælt er fyrir um í 50. gr. þessarar reglugerðar	Ákvæði c-liðar 4. mgr. 24. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 50. gr. þessarar reglugerðar
	Upplýsingar um verðbréfafyrirtækið og þjónustu þess, fjármálagerninga og varðveislu eigna viðskiptavinar	Efni eins og mælt er fyrir um í 47., 48. og 49. gr. þessarar reglugerðar	Ákvæði 4. mgr. 24. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 47., 48. og 49. gr. þessarar reglugerðar
	Upplýsingar til viðskiptavina	Skrár um samskipti	Ákvæði 3. mgr. 24. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 46. gr. þessarar reglugerðar
	Markaðsefni (nema munnlegt)	Allt markaðsefni sem verðbréfafyrirtækið gefur út (nema á munnlegu formi) eins og mælt er fyrir um í 44. og 46. gr. þessarar reglugerðar	Ákvæði 3. mgr. 24. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 44. og 46. gr. þessarar reglugerðar

	Fjárfestingarráðgjöf til almennra fjárfesta	i. Sú staðreynd að fjárfestingarráðgjöf var veitt, ásamt tíma og dagsetningu og ii. fjármálagerningurinn sem mælt var með, auk iii. hæfisskýrslu sem afhent var viðskiptavininum	Ákvæði 6. mgr. 25. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 54. gr. þessarar reglugerðar
	Fjárfestingagreiningar	Allar fjárfestingagreiningar sem verðbréfafyrirtækið gefur út á varanlegum miðli	Ákvæði 3. mgr. 24. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 36. og 37. gr. þessarar reglugerðar

Skipulagskröfur

	Rekstur fyrirtækisins og innra skipulag	Skrár eins og mælt er fyrir um í f-lið 1. mgr. 21. gr. þessarar reglugerðar	Ákvæði 2.–10. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði f-liðar 1. mgr. 21. gr. þessarar reglugerðar
	Hlítingarskýrslur	Hver hlítingarskýrsla til stjórnar	Ákvæði 2. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði c-liðar 2. mgr. 22. gr. og 2. mgr. 25. gr. þessarar reglugerðar
	Skrá um hagsmunaárekstra	Skrár eins og mælt er fyrir um í 35. gr. þessarar reglugerðar	Ákvæði 3. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 35. gr. þessarar reglugerðar
	Hvatagreiðslur	Upplýsingar sem birtar eru viðskiptavinum skv. 9. mgr. 24. gr. tilskipunar 2014/65/ESB	Ákvæði 9. mgr. 24. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 11., 12., og 13. gr. framseldrar tilskipunar (ESB) nr. 2017/593
	Skýrslur um áhættustýringu	Hver skýrsla um áhættustýringu til framkvæmdastjórnar	Ákvæði 5. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði b-liðar 1. mgr. 23. gr. og 2. mgr. 25. gr. þessarar reglugerðar
	Skýrslur um innri endurskoðun	Hver skýrsla um innri endurskoðun til framkvæmdastjórnar	Ákvæði 5. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 24. gr. og 2. mgr. 25. gr. þessarar reglugerðar
	Skrár um meðferð kvartana	Hver kvörtun og ráðstafanir til meðferðar kvartana	Ákvæði 2. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði 26. gr. þessarar reglugerðar
	Skrár um einkaviðskipti	Skrár eins og mælt er fyrir um í c-lið 5. mgr. 29. gr. þessarar reglugerðar	Ákvæði 2. mgr. 16. gr. tilskipunar 2014/65/ESB Ákvæði c-liðar 5. mgr. 29. gr. þessarar reglugerðar

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2019/2160

2022/EES/63/19

frá 27. nóvember 2019

um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar áhættuskuldbindingar í formi sértryggðra skuldabréfa (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽²⁾,í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með ákvæði 129. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽⁴⁾ var ívilnandi meðferð á sértryggðum skuldabréfum heimiluð með tilteknum skilyrðum. Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2162 ⁽⁵⁾ eru tilgreindir grunnþættir sértryggðra skuldabréfa og kveðið á um almenna skilgreiningu á sértryggðum skuldabréfum.
- 2) Hinn 20. desember 2013 óskaði framkvæmdastjórnin eftir að Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) (EBA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ⁽⁶⁾, gæfi álit á hversu viðeigandi áhættuvoginn fyrir sértryggð skuldabréf, sem settar eru fram í 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eru. Samkvæmt álitum Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar frá 1. júlí 2014 felur ívilnandi meðferð með tilliti til áhættuvogar, sem kveðið er á um í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, að jafnaði í sér viðeigandi varfærnimeðferð. Hins vegar mælti Evrópska bankaeftirlitsstofnunin með frekari athugun á því að bæta við hæfiskröfurnar fyrir ívilnandi meðferð með tilliti til áhættuvogar til að þær nái yfir, að lágmarki, mildun lausafjárahættu og yfirveðsetningu, hlutverk lögbærra yfirvalda og frekari þróun á núverandi kröfum um upplýsingagjöf til fjárfesta.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 328, 18.12.2019, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 76/2022 frá 18. mars 2022 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 45, 7.7.2022, bls. 49.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 382, 23.10.2018, bls. 2.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 367, 10.10.2018, bls. 56.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 18. apríl 2019 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 8. nóvember 2019.

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2162 frá 27. nóvember 2019 um útgáfu sértryggðra skuldabréfa og opinbert eftirlit með sértryggðum skuldabréfum og um breytingu á tilskipunum 2009/65/EB og 2014/59/EB (Stjtið. ESB L 328, 18.12.2019, bls. 29).

⁽⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

- 3) Í ljósi álits Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar þykir rétt að samþykkja viðbótarkröfur um sértryggð skuldabréf og á þann hátt auka gæði sértryggðra skuldabréfa sem uppfylla skilyrði fyrir hagstæðari eiginfjármæðferð samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013.
- 4) Lögbær yfirvöld geta að hluta til fallið frá beitingu kröfunnar um að áhættuskuldbindingar vegna lánastofnana innan tryggingasafnsins þurfi að uppfylla skilyrðin fyrir lánshæfisþrepi 1 og heimilað að áhættuskuldbindingar upp að hámarki 10% af nafnverðinu á útistandandi sértryggðum skuldabréfum útgáfustofnunarinnar teljist uppfylla skilyrðin fyrir lánshæfisþrepi 2 í staðinn. Slík undanþága að hluta til gildir þó eingöngu að höfðu fyrirframsamráði við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og að því tilskildu að hægt sé að skjalfesta að umtalsverð möguleg vandamál tengd samþjöppun stafi af beitingunni kröfunnar um lánshæfisþrep 1 í hlutaðeigandi aðildarríki. Þar sem æ erfiðara hefur reynst í flestum aðildarríkjum, bæði innan og utan evrusvæðisins, að hlíta kröfunum um að áhættuskuldbindingar uppfylli skilyrði fyrir lánshæfisþrepi 1, eins og utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki bjóða, töldu aðildarríkin með stærstu markaðina fyrir sértryggð skuldabréf beitingu slíkrar undanþágu að hluta til nauðsynlega. Til að einfalda notkun áhættuskuldbindinga vegna lánastofnana sem veðtryggingar fyrir sértryggð skuldabréf og til þess að bregðast við mögulegum vandamálum tengdum samþjöppun er nauðsynlegt að breyta reglugerð (ESB) nr. 575/2013 með því að setja reglu sem heimilar að áhættuskuldbindingar vegna lánastofnana upp að hámarki 10% af nafnverði útistandandi sértryggðra skuldabréfa útgáfustofnunarinnar teljist uppfylla kröfur fyrir lánshæfisþrepi 2 í stað lánshæfisþreps 1, án kröfu um samráð við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina. Nauðsynlegt er að heimila notkun á lánshæfisþrepi 3 fyrir skammtímainnlán og afleiður í tilteknum aðildarríkjum þar sem of erfitt væri að hlíta kröfunum fyrir lánshæfisþrepi 1 eða 2. Lögbær yfirvöld sem tilnefnd eru samkvæmt tilskipun (ESB) 2019/2162 ættu, að höfðu samráði við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, að geta heimilað notkun á lánshæfisþrepi 3 fyrir afleiðusamninga til þess að bregðast við mögulegum vandamálum tengdum samþjöppun.
- 5) Lán sem tryggð eru með forgangseiningum gefnum út af frönskum *Fonds Communs de Titrisation* eða af jafngildum aðilum sem verðbréfa áhættuskuldbindingar með veði í íbúðar- eða viðskiptahúsnæði eru veðhæfar eignir sem nota má sem veðtryggingu fyrir sértryggð skuldabréf, upp að hámarki 10% af nafnverði útistandandi útgáfu sértryggðra skuldabréfa („10% þröskuldurinn“). Ákvæði 496. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 gerir lögbærum yfirvöldum þó kleift að falla frá 10% þröskuldinum. Enn fremur, skv. 4. mgr. 503. gr. þeirrar reglugerðar, skal framkvæmdastjórnin endurskoða hversu viðeigandi undanþágan er sem heimilar lögbærum yfirvöldum að falla frá 10% þröskuldinum. Hinn 22. desember 2013 óskaði framkvæmdastjórnin eftir áliti Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar hvað það varðaði. Í áliti sínu tók Evrópska bankaeftirlitsstofnunin fram að notkun á forgangseiningum, sem gefnar eru út af frönskum *Fonds Communs de Titrisation* eða jafngildum aðilum sem verðbréfa áhættuskuldbindingar með veði í íbúðar- eða viðskiptahúsnæði, sem veðtryggingu geti valdið áhyggjum í tengslum við varfærni vegna hins tvískipta skipulags áætlunar um sértryggð skuldabréf sem tryggð er með verðbréfunareiningum og myndi þannig leiða til ófullnægjandi gagnsæis varðandi lánshæfi tryggingasafnsins. Af þessum sökum mælti Evrópska bankaeftirlitsstofnunin með að undanþágan frá 10% þröskuldinum fyrir forgangseiningar sem núverandi ákvæði 496. gr. þeirrar reglugerðar mælir fyrir um verði afnumin eftir 31. desember 2017.
- 6) Einungis takmarkaður hluti landsbundinna regluramma fyrir sértryggð skuldabréf heimilar að íbúðar- eða atvinnuhúsnæðislánafningar séu teknir inn í tryggingasafnið. Notkun slíkrar uppbyggingar fer minnkandi og er álitid bæta óþarfa flækjustigi við áætlanir um sértryggð skuldabréf. Því þykir rétt að afnema með öllu notkunina á slíkri uppbyggingu sem veðhæfar eignir.
- 7) Sértryggð skuldabréf sem gefin eru út innan samstæðu sem safn sértryggðra skuldabréfa sem hlíta reglugerð (ESB) nr. 575/2013 hafa einnig verið notuð sem hæf veðtrygging. Safn sértryggðra skuldabréfa innan samstæðu veldur ekki viðbótaráhættu út frá varfærnisjónarmiði vegna þess þau orsaka ekki sama flækjustig og notkun lána sem tryggð eru með forgangseiningum sem gefnar eru út af frönskum *Fonds Communs de Titrisation* eða af jafngildum aðilum sem verðbréfa áhættuskuldbindingar með veði í íbúðarhúsnæði eða viðskiptahúsnæði. Samkvæmt áliti Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar ætti veðtrygging sértryggðra skuldabréfa með safni sértryggðra skuldabréfa innan samstæðu að vera heimil án takmörkunar að því er varðar fjárhæðina í útistandandi sértryggðum skuldabréfum lánastofnunarinnar sem er útgefandi. Þess vegna ætti að afnema kröfuna um að beita 15% eða 10% takmörkun í tengslum við áhættuskuldbindingar vegna lánastofnana í safni sértryggðra skuldabréfa innan samstæðu. Reglur um þessi söfn sértryggðra skuldabréfa innan samstæðu eru settar í tilskipun (ESB) 2019/2162.

- 8) Matsreglurnar fyrir fasteign sem tryggir sértryggt skuldabréf gilda um sértryggt skuldabréf til að þessi skuldabréf uppfylli kröfurnar fyrir ívilnandi meðferð. Hæfiskröfurnar fyrir eignir sem þjóna sem veðtrygging fyrir sértryggt skuldabréf tengjast almennum gæðaeiginleikum sem tryggja styrk tryggingasafnsins og því ætti að mæla fyrir um þær í tilskipun (ESB) 2019/2162. Til samræmis við það ætti að mæla fyrir um aðferðafræðina við verðmatið í þeirri tilskipun og tæknilegu eftirlitsstaðlarnir um matið á veðlánsvirðinu ættu ekki að gilda að því er varðar þessar hæfisviðmiðanir fyrir sértryggt skuldabréf.
- 9) Hámark veðhlutfalls af eignavirði (e. *Loan-to-value limit (LTV limit)*) er nauðsynlegur hluti af því að tryggja láns hæfi sértryggðu skuldabréfanna. Með ákvæði 1. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 er komið á hámarki veðhlutfalls af eignavirði fyrir fasteigna- og skipaveð en ekki tilgreint hvernig beita á þessum takmörkunum. Þetta gæti leitt til óvissu. Hámarki veðhlutfalls af eignavirði ætti að beita sem „mjúkum“ tryggingaverndarmörkum. Þetta þýðir að á meðan engar takmarkanir eru á stærð undirliggjandi láns, getur slíkt lán eingöngu þjónað sem veðtrygging innan hámarks veðhlutfalls af eignavirði fyrir eignirnar. Hámark veðhlutfalls af eignavirði ákvarðar þann prósentuhluta lánsins sem á að koma til móts við kröfuna um tryggingavernd fyrir skuldbindingar. Því er rétt að tilgreina nánar að hámark veðhlutfalls af eignavirði ákvarði þann hluta lánsins sem á að koma til móts við tryggingaverndina á sértryggðu skuldabréfunum.
- 10) Til að tryggja meiri skýrleika ætti hámark veðhlutfalls af eignavirði að gilda yfir allan líftíma lánsins. Núverandi hámark veðhlutfalls af eignavirði ætti ekki að breytast heldur halda áfram að vera við 80% af verðmæti íbúðarhúsnæðis fyrir íbúðarlán, við 60% af verðmæti viðskiptahúsnæðis fyrir viðskiptalán, með möguleika á hækkun upp í 70% af því verðmæti, og við 60% af verðmæti skipa. Skilja ber viðskiptahúsnæði í samræmi við þann almennan skilning að sú tegund eigna sé fasteign sem ekki er ætluð til búsetu, þ.m.t. þegar hún er í eigu stofnana sem ekki eru reknar í hagnaðarskyni.
- 11) Til að efla frekar gæði sértryggðu skuldabréfanna sem fá ívilnandi meðferð, ætti slík ívilnandi meðferð að falla undir lágmarksstig yfirveðsetningar, í merkingunni stig veðtryggingar sem fer umfram tryggingaverndarkröfurnar sem um getur í tilskipun (ESB) 2019/2162. Slík krafa myndi milda þá áhættu sem mestu máli skiptir komi til ógjaldfærni eða skilameðferðar útgefandans. Ákvörðun aðildarríkis um að beita hærra lágmarksstigi yfirveðsetningar á sértryggt skuldabréf sem lánastofnanir staðsettar á yfirráðasvæði þess gefa út ætti ekki að hindra lánastofnanir í að fjárfesta í öðrum sértryggðum skuldabréfum með lægra lágmarksstig yfirveðsetningar sem hlíta þessari reglugerð og í að njóta ávinnings af ákvæðum hennar.
- 12) Þess er krafist að lánastofnunum sem fjárfesta í sértryggðum skuldabréfum séu veittar tilteknar upplýsingar að því er varðar þessi sértryggðu skuldabréf a.m.k. hálfárslega. Kröfur um gagnsæi eru órjúfanlegur hluti sértryggðra skuldabréfa til að tryggja samræmda upplýsingagjöf og gera fjárfestum kleift að framkvæma nauðsynlegt áhættumat, auka samanburðarhæfi, gagnsæi og stöðugleika markaðar. Því er rétt að sjá til þess að kröfur um gagnsæi gildi um öll sértryggt skuldabréf með því að mæla fyrir um þær kröfur í tilskipun (ESB) 2019/2162. Til samræmis við það ætti að fella slíkar kröfur brott úr reglugerð (ESB) nr. 575/2013.
- 13) Sértryggt skuldabréf eru langtímafjármögnunargerningar og þess vegna gefnir út með tímasettum líftíma til nokkurra ára. Þess vegna er nauðsynlegt að tryggja að sértryggt skuldabréf gefin út fyrir 31. desember 2007 eða fyrir 8. júlí 2022 verði ekki fyrir áhrifum af þessari reglugerð. Til að ná því markmiði ættu sértryggt skuldabréf sem gefin voru út fyrir 31. desember 2007 áfram að vera undanþegin kröfunum í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar veðhæfar eignir, yfirveðsetningu og staðgöngueignir. Að auki ættu önnur sértryggt skuldabréf sem hlíta reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og gefin eru út fyrir 8. júlí 2022 að vera undanþegin kröfunum um yfirveðsetningu og staðgöngueignir og ættu áfram að uppfylla skilyrði fyrir ívilnandi meðferð sem sett er fram í þeirri reglugerð fram að gjalddaga.
- 14) Þessari reglugerð ætti að beita ásamt ákvæðunum í landslögum sem leiða tilskipun (ESB) 2019/2162 í lög. Til að tryggja samkvæma beitingu á nýja rammanum sem kemur á kerfislægum þáttum útgáfunnar á sértryggðum skuldabréfum og breyttu kröfunum fyrir ívilnandi meðferð ætti að fresta beitingu þessarar reglugerðar þannig að hún sé í samræmi við þá dagsetningu þegar aðildarríki eiga að beita ákvæðum landslaga sem leiða þá tilskipun í lög.
- 15) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 575/2013 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 575/2013

Reglugerð (ESB) nr. 575/2013 er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 129. gr. er breytt sem hér segir:

a) Ákvæðum 1. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Fyrsta undirlið er breytt sem hér segir:

— Í stað inngangshlutans kemur eftirfarandi:

„Til að teljast uppfylla skilyrði til að njóta þeirrar ívilnandi meðferðar sem fram kemur í 4. og 5. mgr. þessarar greinar skulu sértryggð skuldabréf, eins og þau eru skilgreind í 1. lið 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2162 (*), fullnægja þeim kröfum sem settar eru fram í 3. mgr., 3. mgr. a og 3. mgr. b þessarar greinar og vera tryggð með einhverri eftirfarandi veðhæfra eigna:

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2162 frá 27. nóvember 2019 um útgáfu sértryggðra skuldabréfa og opinbert eftirlit með sértryggðum skuldabréfum og um breytingu á tilskipunum 2009/65/EB og 2014/59/ESB (Stjútíð. ESB L 328, 18.12.2019, bls. 29).“

— Í stað c-liðar kemur eftirfarandi:

„c) áhættuskuldbindingum vegna lánastofnana sem uppfylla skilyrði fyrir lánshæfisþrepi 1 eða lánshæfisþrepi 2 eða áhættuskuldbindingum vegna lánastofnana sem uppfylla skilyrði fyrir lánshæfisþrepi 3 ef þessar áhættuskuldbindingar eru á formi:

- i. skammtímainnlána með upphaflegan binditíma sem ekki er meira en 100 dagar ef þau eru notuð til að uppfylla kröfuna um varaforða lauss fjár fyrir tryggingasafnið í 16. gr. tilskipunar (ESB) 2019/2162 eða
- ii. afleiðusamninga sem uppfylla kröfurnar í 1. mgr. 11. gr. þeirrar tilskipunar ef lögbæru yfirvöldin heimila það,“

— Í stað d-liðar kemur eftirfarandi:

„d) lánum tryggðum með íbúðarhúsnæði upp að nafnverðsfjárhæð veða sem haldast í hendur við fyrri veð eða 80% af verðmæti veðsettu eignanna, eftir því hvort er lægra,“

— Í stað f-liðar kemur eftirfarandi:

„f) lánum tryggðum með viðskiptahúsnæði upp að nafnverðsfjárhæð veða sem helst í hendur við fyrri veð eða 60% af verðmæti veðsettu eignanna, eftir því hvort er lægra. Lán sem eru tryggð með veði í viðskiptahúsnæði teljast uppfylla skilyrði ef veðhlutfall er yfir 60 % en að hámarki 70 %, ef heildarvirði eigna, sem lagðar eru fram sem trygging fyrir sértryggðu skuldabréfunum, er hærra en útistandandi nafnverð sértryggða skuldabréfsins sem nemur a.m.k. 10 % og ef krafa handhafa skuldabréfsins uppfyllir kröfur um réttarvissu sem settar eru fram í 4. kafla. Krafa handhafa skuldabréfa skal hafa forgang umfram allar aðrar kröfur gagnvart veðinu.“

ii. Í stað annarrar undirgreinar kemur eftirfarandi:

„Að því er varðar 1. mgr. a skulu áhættuskuldbindingar sem stafa af afhendingu og umsjón með greiðslum skuldara lána sem tryggð eru með veðsettum eignum í skuldabréfum eða afhendingu og umsjón með afrakstri skiptameðferða að því er varðar slík lán ekki taldar með við útreikning á þeim mörkum sem um getur í þeirri málsgrein.“

iii. Þriðja undirgrein fellur brott.

b) Eftirfarandi málsgreinar bætast við:

„1a. Að því er varðar c-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. skal eftirfarandi gilda:

- a) fyrir áhættuskuldbindingar vegna lánastofnana sem teljast uppfylla skilyrði fyrir lánshæfisþrepi 1 skal áhættuskuldbindingin ekki fara yfir 15% af nafnverði útistandandi sértryggðra skuldabréfa lánastofnunarinnar sem er útgefandi,
- b) fyrir áhættuskuldbindingar vegna lánastofnana sem teljast uppfylla skilyrði fyrir lánshæfisþrepi 2 skal áhættuskuldbindingin ekki fara yfir 10% af nafnverði útistandandi sértryggðra skuldabréfa lánastofnunarinnar sem er útgefandi,
- c) fyrir áhættuskuldbindingar vegna lánastofnana sem teljast uppfylla skilyrði fyrir lánshæfisþrepi 3 og eru á formi skammtímainnlána, eins og um getur í i. lið c-liðar fyrstu undirgreinar 1. mgr. þessarar greinar, eða á formi afleiðusamninga, eins og um getur í ii. lið c-liðar fyrstu undirgreinar 1. mgr. þessarar greinar, skal heildaráhættuskuldbindingin ekki fara yfir 8% af nafnverði útistandandi sértryggðra skuldabréfa lánastofnunarinnar sem er útgefandi; lögbæru yfirvöldin sem tilnefnd eru skv. 2. mgr. 18. gr. tilskipunar (ESB) 2019/2162 geta, að höfðu samráði við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, heimilað áhættuskuldbindingar vegna lánastofnana sem teljast uppfylla skilyrði fyrir lánshæfisþrepi 3 á formi afleiðusamninga, að því tilskildu að unnt sé að skjalfesta umtalsverð möguleg vandamál tengd samþjöppun í viðkomandi aðildarríkjum vegna beitingar á kröfunum fyrir lánshæfisþrepi 1 og 2 sem um getur í þessari málsgrein,
- d) heildaráhættuskuldbindingin vegna lánastofnana sem teljast uppfylla skilyrði fyrir lánshæfisþrepi 1, 2 eða 3, skal ekki fara yfir 15% af nafnverði útistandandi sértryggðra skuldabréfa lánastofnunarinnar sem er útgefandi og heildaráhættuskuldbindingin vegna lánastofnana sem teljast uppfylla skilyrði fyrir lánshæfisþrepi 2 eða 3 skal ekki fara yfir 10% af nafnverði útistandandi sértryggðra skuldabréfa lánastofnunarinnar sem er útgefandi.

1b. Ákvæði 1. mgr. a þessarar greinar skal ekki gilda um notkunina á sértryggðum skuldabréfum sem hæfri veðtryggingu eins og heimilað er skv. 8. gr. tilskipunar (ESB) 2019/2162.

1c. Að því er varðar d-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. skal 80% takmörkunin gilda um hvert einstakt lán, skal ákvarða þann hluta lánsins sem á að koma til móts við tryggingavernd skuldbindinga sem tengjast sértryggðra skuldabréfinu og gilda yfir allan líftíma lánsins.

1d. Að því er varðar f- og g-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. skulu 60% eða 70% takmarkanirnar gilda um hvert einstakt lán, skulu ákvarða þann hluta lánsins sem á að koma til móts við tryggingavernd skuldbindinga sem tengjast sértryggðra skuldabréfinu og gilda yfir allan líftíma lánsins.“

c) Í stað 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Að því er varðar fasteignir og skip sem eru til tryggingar sértryggðum skuldabréfum sem uppfylla þessa reglugerð skal uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í 208. gr. Vöktun á verðmæti eigna í samræmi við a-lið 3. mgr. 208. gr. skal fara fram oft og a.m.k. árlega fyrir allar fasteignir og skip.“

d) Eftirfarandi málsgreinar bætast við:

„3a. Auk þess að vera tryggð með veði í veðhæfu eignunum sem skráðar eru í 1. mgr. þessarar greinar skulu sértryggð skuldabréf falla undir 5% lágmark yfirveðsetningar eins og hún er skilgreind í 14. lið 3. gr. tilskipunar (ESB) 2019/2162.

Að því er varðar fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skal heildarnafnverð allra eigna í tryggingasafni, eins og þær eru skilgreindar í 4. lið 3. gr. þeirrar tilskipunar, vera a.m.k. að sama verðmæti og heildarnafnverð útistandandi sértryggðra skuldabréfa („meginreglan um nafnvirði“), og skal samanstanda af veðhæfum eignum eins og sett er fram í 1. mgr. þessarar greinar.

Aðildarríki geta ákvarðað lægri lágmarksyfirveðsetningu fyrir sértryggð skuldabréf eða heimilað lögbærum yfirvöldum sínum að ákvarða slíkt lágmark, að því tilskildu að:

- a) annaðhvort byggi útreikningurinn á yfirveðsetningu á formlegri nálgun þar sem tekið er tillit til undirliggjandi áhættu af eignunum eða verðmatið á eignunum falli undir veðlánsvirðið og
- b) lágmark yfirveðsetningar sé ekki lægra en 2%, byggt á meginreglunni um nafnvirði sem um getur í 6. og 7. mgr. 15. gr. tilskipunar (ESB) 2019/2162.

Eignirnar sem koma til móts við lágmark yfirveðsetningar skulu ekki falla undir takmarkanirnar á stærð áhættuskuldbindingar sem settar eru fram í 1. mgr. a og skulu ekki reiknast með í þeim takmörkunum.

3b. Taka má veðhæfar eignir sem skráðar eru í 1. mgr. þessarar greinar með í tryggingasafnið sem staðgöngueignir, eins og þær eru skilgreindar í 13. lið 3. gr. tilskipunar (ESB) 2019/2162, með fyrirvara um takmarkanirnar á lánshæfi og stærð áhættuskuldbindingar sem settar eru fram í 1. mgr. og 1. mgr. a þessarar greinar.“

e) Í stað 6. og 7. mgr. kemur eftirfarandi:

„6. Sértrygð skuldabréf sem gefin voru út fyrir 31. desember 2007 skulu ekki falla undir kröfurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr., 1. mgr. a, 3. mgr., 3. mgr. a og 3. mgr. b. Þau skulu uppfylla skilyrði fyrir ívilnandi meðferð skv. 4. og 5. mgr. fram að gjalddaga.

7. Sértrygð skuldabréf sem gefin eru út fyrir 8. júlí 2022 sem uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð á útgáfudegi þeirra, eftir því sem við á, skulu ekki falla undir kröfurnar sem mælt er fyrir um í 3. mgr. a og 3. mgr. b. Þau skulu uppfylla skilyrði fyrir ívilnandi meðferð skv. 4. og 5. mgr. fram að gjalddaga.“

2) Í stað ii. liðar a-liðar 2. mgr. 416. gr. kemur eftirfarandi:

„ii. þær eru sértrygð skuldabréf eins og skilgreind eru í 1. lið 3. gr. tilskipunar (ESB) 2019/2162, önnur en þau sem um getur í i-lið þessa liðar,“

3) Í stað 1. mgr. 425. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Stofnanir skulu gefa skýrslu um innstreymi lausafjár. Innstreymi lausafjár skal takmarkast við 75% af útstreymi lausafjár. Stofnanir geta undanskilið frá þeirri takmörkun lausafjárinnstreymi frá innstæðum í öðrum stofnunum sem uppfylla skilyrði fyrir meðferðinni sem sett er fram í 6. eða 7. mgr. 113. gr. þessarar reglugerðar.

Stofnanir mega undanskilja frá þessari takmörkun lausafjárinnstreymi gjaldfallinna fjárhæða frá lántakendum og skuldabréfafjárfestum ef slíkt innstreymi tengist veitingu veðlána sem fjármögnuð eru með skuldabréfum sem uppfylla skilyrði fyrir meðferðinni sem sett er fram í 4., 5. eða 6. mgr. 129. gr. þessarar reglugerðar eða með sértrygðum skuldabréfum eins og þau eru skilgreind í 1. lið 3. gr. tilskipunar 2019/2162. Stofnanir mega undanskilja innstreymi frá stuðningslánnum sem stofnanirnar hafa veitt. Með fyrirvara um fyrirframsamþykki þess lögbæra yfirvalds sem ber ábyrgð á eftirliti á einingargrunni má stofnunin að hluta eða öllu leyti undanskilja innstreymi ef veitandi seljanleika er móður- eða dótturstofnun stofnunarinnar, móður- eða dótturverðbréfafyrtæki stofnunarinnar eða annað dótturfélag sömu móðurstofnunar eða móðurverðbréfafyrtækis eða er tengdur stofnuninni eins og sett er fram í 7. mgr. 22. gr. tilskipunar 2013/34/ESB.“

4) Í stað x. liðar í b-lið 1. mgr. 427. gr. kemur eftirfarandi:

„x. skuldbindingar sem stafa af útgefnum verðbréfum sem uppfylla skilyrði meðferðarinnar sem sett er fram í 4. eða 5. mgr. 129. gr. þessarar reglugerðar eða af sértrygðum skuldabréfum eins og skilgreind eru í 1. lið 3. gr. tilskipunar (ESB) 2019/2162,“

5) Í stað iii. liðar í h-lið 1. mgr. 428 gr. kemur eftirfarandi:

„iii. fjármagnaðar með bundnu mótframlagi (gegnumstreymi (e. *pass-through*)) með skuldabréfum sem uppfylla skilyrði meðferðarinnar sem sett er fram í 4. eða 5. mgr. 129. gr. þessarar reglugerðar eða með sértrygðum skuldabréfum eins og skilgreind eru í 1. lið 3. gr. tilskipunar (ESB) 2019/2162,“

6) Ákvæði 496. gr. falla brott.

7) Í stað c-liðar í 6. lið III. viðauka kemur eftirfarandi:

„c) þau eru sértrygð skuldabréf, eins og skilgreind eru í 1. lið 3. gr. tilskipunar (ESB) 2019/2162, önnur en þau sem um getur í b-lið þessa liðar.“

2. gr.

Gildistaka og framkvæmd

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 8. júlí 2022.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 27. nóvember 2019.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

D. M. SASSOLI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

T. TUPPURAINEN

forseti.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2022/1034

2022/EES/63/20

frá 29. júní 2022

um breytingu á reglugerð (ESB) 2021/953 um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) til að auðvelda frjálsa för á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 21. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽¹⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953 ⁽²⁾ er mælt fyrir um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) í því skyni að auðvelda handhöfum þeirra að nýta sér rétt sinn til frjálsrar farar á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir. Hún stuðlar einnig að því að auðvelda afléttingu í áföngum, með samræmdum hætti, á takmörkunum á frjálsri för sem aðildarríkin hafa sett í samræmi við lög Sambandsins til að hefta útbreiðslu SARS-CoV-2.
- 2) Samkvæmt reglugerð (ESB) 2021/953 skal gefa út prófvottorð á grundvelli tveggja tegunda prófa vegna sýkingar af völdum SARS-CoV-2, nánar tiltekið sameinda-kjarnsýrumögnunarprófa (NAAT-prófa), þ.m.t. þeirra sem nota víxlritakjarnsýrumögnun (RT-PCR), og mótefnavakahraðprófa, sem byggjast á því að greina veiruprótein (mótefnavaka) með því að nota ónæmismælingu með hliðarflæði sem gefur niðurstöður á innan við 30 mínútum, að því tilskildu að þau séu framkvæmd af fagfólki í heilbrigðisþjónustu eða starfsfólki sem hæft er til að framkvæma próf.
- 3) Reglugerð (ESB) 2021/953 nær ekki yfir mótefnavakaprófanir á rannsóknarstofu, s.s. ELISA-prófanir eða sjálfvirkar ónæmismælingar. Frá því í júlí 2021 hefur tæknilegi vinnuhópurinn um greiningarpróf vegna COVID-19, sem ber ábyrgð á því að undirbúa uppfærslur á sameiginlegu ESB-skránni yfir mótefnavakapróf vegna COVID-19, sem heilbrigðisöryggisnefndin samþykkti, sem komið var á fót skv. 17. gr. ákvörðunar Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1082/2013/ESB ⁽³⁾, verið að rýna þær tillögur sem aðildarríki og framleiðendur leggja fram um mótefnavakaprófanir á rannsóknarstofu vegna COVID-19. Þessar tillögur hafa verið metnar út frá sömu viðmiðunum og notaðar eru fyrir mótefnavakahraðpróf og heilbrigðisöryggisnefndin hefur tekið saman skrá yfir þær mótefnavakaprófanir á rannsóknarstofum sem uppfylla þessar viðmiðanir.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stj. 173, 30.6.2022, bls. 37. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 208/2022 frá 8. Júlí 2022 um breytingu á V. viðauka (Frelsi launþega til flutninga) og VIII. viðauki (Staðfesturéttur) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Afstaða Evrópuþingsins frá 23. júní 2022 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 28. júní 2022.

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953 frá 14. júní 2021 um ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu, próf og bata (stafrænt ESB-vottorð vegna COVID) til að auðvelda frjálsa för á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir (Stj. 211, 15.6.2021, bls. 1).

(3) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1082/2013/ESB frá 22. október 2013 um alvarlegar heilsufarsógnir sem ná yfir landamæri og niðurfellingu ákvörðunar nr. 2119/98/EB (Stj. 293, 5.11.2013, bls. 1).

- 4) Vegna þessarar þróunar og til að stækka umfang þeirra mismunandi tegunda greiningarprófa sem heimilt er að nota við útgáfu á stafrænu ESB-vottorði vegna COVID ætti að breyta skilgreiningunni á mótefnavakahraðprófum þannig að hún nái yfir mótefnavakaprófanir á rannsóknarstofu. Aðildarríkjum ætti því að vera mögulegt að gefa út prófvottorð og, í kjölfar samþykktar á framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/256 ⁽⁴⁾, batavottorð á grundvelli þeirra mótefnavakaprófa sem eru í sameiginlegu ESB-skránni yfir mótefnavakapróf vegna COVID-19, sem heilbrigðisöryggisnefndin samþykkir að uppfylli settar gæðaviðmiðanir og uppfærir reglulega. Þar sem prófunaráætlanir aðildarríkja vegna COVID-19 eru mismunandi ætti möguleiki aðildarríkjanna á að nota mótefnavakapróf við útgáfu batavottorða áfram að vera valkvæður, til notkunar einkum þegar skortur er á afkastagetu vegna NAAT-prófa vegna mikils fjölda sýkinga á viðkomandi svæði eða af annarri ástæðu. Þar sem afkastageta vegna NAAT-prófa er nægileg geta aðildarríki haldið áfram að gefa út batavottorð einungis á grundvelli NAAT-prófa, sem talin eru áreiðanlegasta aðferðin til að prófa einstaklinga sem eru smitaðir af COVID-19 og einstaklinga sem hafa komist í snertingu við þá. Á sama hátt gætu aðildarríkin, á tímabilum þegar sýkingatilfellum af völdum SARS-CoV-2 fjölga, sem leiðir til mikillar eftirspurnar eftir prófunum eða skorts á NAAT-prófum, tímabundið átt möguleika á að gefa út batavottorð á grundvelli mótefnavakaprófa. Þegar sýkingum fækkar geta aðildarríkin haldið áfram að gefa út batavottorð einungis á grundvelli NAAT-prófa.
- 5) Í samræmi við 5. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953 skal í bólusetningarvottorðum sem aðildarríkin gefa út tilgreina þann fjölda skammta sem handhafinn hefur fengið. Nauðsynlegt er að skýra að þessari kröfu er ætlað að endurspegla alla skammta sem gefnir eru, í öllum aðildarríkjum, ekki aðeins þá sem eru gefnir í aðildarríkinu sem gefur bólusetningarvottorðið út. Að tilgreina einungis þá fyrri skammta sem fengnir eru í aðildarríkinu sem gefur bólusetningarvottorðið út gæti leitt til misræmis milli þess heildarfjölda skammta sem einstaklingur raunverulega hefur fengið og þess fjölda sem gefinn er upp á bólusetningarvottorðinu sem gæti komið í veg fyrir að handhafar noti bólusetningarvottorð sitt þegar þeir nýta rétt sinn til frjálsrar farar innan Sambandsins. Gjöf fyrri skammta í öðrum aðildarríkjum er sönnuð með gildu stafrænu ESB-vottorði vegna COVID. Aðildarríki ætti ekki að krefjast viðbótarupplýsinga eða -sönnunargagna frá borgunum Sambandsins sem eru handhafar slíkra bólusetningarvottorða, s.s. lotunúmers fyrri skammta. Aðildarríki ætti að vera mögulegt að gera kröfu um að einstaklingur leggi fram gilda sönnun á deili og fyrri bólusetningar- eða batavottorð. Í þessu samhengi gilda reglurnar um viðurkenningu bólusetningarvottorða sem önnur aðildarríki gefa út sem settar eru fram í 5. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953. Að auki skal viðurkenna vottorð sem falla undir framkvæmdargerð sem er samþykkt skv. 10. mgr. 3. gr. og 2. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953, í þeim tilgangi að auðvelda handhöfum þeirra að nýta rétt sinn til frjálsrar farar, að uppfylltum sömu skilyrðum og gilda um stafræn ESB-vottorð vegna COVID sem aðildarríkin gefa út. Í samræmi við 4. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953 á handhafi stafræns ESB-vottorðs vegna COVID rétt á að fara fram á að nýtt vottorð sé gefið út ef persónuupplýsingarnar í upprunalega vottorðinu eru ekki réttar, þ.m.t. að því er varðar bólusetningu handhafa.
- 6) Í samræmi við 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953 skal aðildarríkið þar sem COVID-19-bóluefni var gefið gefa út bólusetningarvottorð til handa hlutaðeigandi einstaklingi. Ekki ætti þó að líta svo á að þetta komi í veg fyrir að aðildarríki gefi út bólusetningarvottorð sem um getur í a-lið 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953 til handa einstaklingum sem leggja fram sönnun fyrir því að þeir hafi verið bólusettir í öðru aðildarríki.
- 7) Einkum í ljósi uppkomu nýrra afbrigða af SARS-CoV-2 sem valda áhyggjum er áframhaldandi þróun og rannsóknir á bóluefnum við COVID-19 mjög mikilvægur þáttur í baráttunni gegn COVID-19-heimsfaraldrinum. Í því samhengi er mikilvægt að auðvelda þátttöku sjálfbóðaliða í klínískum prófunum, þ.e. rannsóknum sem gerðar eru til að rannsaka öryggi eða virkni lyfs, s.s. COVID-19-bóluefnis. Klínískar rannsóknir gegna grundvallarhlutverki við þróun bóluefna og því þarf að hvetja til frjálsrar þátttöku í klínískum rannsóknum. Að koma í veg fyrir að þátttakendur í klínískum prófunum fái bólusetningarvottorð gæti falið í sér afar neikvæðan hvata til að taka þátt í slíkum prófunum, sem tefur það að slíkum prófunum ljúki og hefur í víðara samhengi neikvæð áhrif á lýðheilsu. Auk þess ætti að vernda heilleika klínískra prófana, þ.m.t. með tilliti til blindunar gagna og trúnaðarkvaðar, til að tryggja gildi niðurstaðna þeirra. Aðildarríkjum ætti því að vera mögulegt að gefa út bólusetningarvottorð til handa þátttakendum í klínískum prófunum sem siðanefndir og lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum hafa samþykkt, óháð því hvort þátttakandi hefur fengið mögulega COVID-19-bóluefnið eða, til að grafa ekki undan rannsóknunum, þann skammt sem samanburðarhópurinn fékk.

⁽⁴⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/256 frá 22. febrúar 2022 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/953 að því er varðar útgáfu vottorða um bata á grundvelli mótefnavakahraðprófa (Stjtið. ESB L 42, 23.2.2022, bls. 4).

- 8) Auk þess er nauðsynlegt að skýra að öðrum aðildarríkjum ætti að vera mögulegt að viðurkenna bólusetningavottorð fyrir COVID-19-bóluefni í klínískum prófunum til að falla frá takmörkunum á frjálsri för sem settar hafa verið í samræmi við lög Sambandsins til að bregðast við COVID-19-heimsfaraldrinum. Viðurkenningartímabil slíkra bólusetningavottorða ætti ekki að vera lengra en hjá vottorðum sem gefin eru út á grundvelli COVID-19-bóluefna sem hafa fengið markaðsleyfi samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 726/2004 ⁽⁵⁾. Viðurkenningartímabil slíkra bólusetningavottorða getur verið mismunandi, með hliðsjón af því hvort bóluefnið var gefið sem hluti af röð grunnbólusetninga eða sem örvunarbólusetning. Innan þessa tímabils geta aðildarríkin viðurkennt slík bólusetningavottorð nema þau hafi verið afturkölluð eftir að klínísku prófuninni lauk, einkum ef COVID-19-bóluefnið fær ekki markaðsleyfi í kjölfarið eða ef bólusetningavottorðin voru gefin út fyrir lyfleysu sem samanburðarhópurinn fékk sem hluta af blindri prófun. Í þessu tilliti er útgáfa bólusetningavottorða til handa þátttakendum í klínískum prófunum fyrir COVID-19-bóluefni og viðurkenning þessara vottorða á valdsviði aðildarríkjanna. Ef COVID-19-bóluefni í klínískum prófunum fær markaðsleyfi í kjölfarið samkvæmt reglugerð (EB) nr. 726/2004 falla bólusetningavottorð fyrir það bóluefni, frá útgáfudegi þess markaðsleyfis, undir gildissviði fyrstu undirgreinar 5. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) 2021/953. Til að tryggja samræmda aðferð ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að biðja heilbrigðisöryggisnefndina, Sóttvarnastofnun Evrópu eða Lyfjastofnun Evrópu um að gefa út leiðbeiningar að því er varðar viðurkenningu vottorða sem gefin eru út fyrir COVID-19-bóluefni í klínískum prófunum sem hefur ekki enn fengið markaðsleyfi samkvæmt reglugerð (EB) nr. 726/2004, sem taka ættu tillit til þeirra siðfræðilegu og vísindalegu viðmiðana sem nauðsynlegar eru við klínískar prófanir.
- 9) Frá því reglugerð (ESB) 2021/953 var samþykkt hafa faraldsfræðilegar aðstæður í COVID-19-heimsfaraldrinum þróast umtalsvert. Þrátt fyrir að mismunur sé á bólusetningarstigi í mismunandi aðildarríkjum höfðu meira en 80% fullorðins fólks í Sambandinu lokið grunnbólusetningarlotu sinni fyrir 31. janúar 2022 og meira en 50% höfðu fengið örvunarbólusetningu. Að auka bóluefnisupptöku er áfram afar mikilvægt markmið í baráttunni gegn COVID-19-heimsfaraldrinum, í ljósi þeirrar auknu verndar gegn sjúkráðussinnlagn og alvarlegum sjúkdómi sem bólusetning veitir, og gegnir þannig mikilvægu hlutverki við að tryggja að hægt sé að aflétta takmörkunum á frjálsri för fólks.
- 10) Auk þess olli útbreiðsla „delta“-afbrigðisins af SARS-CoV-2, sem er afbrigði sem veldur áhyggjum, á seinni hluta ársins 2021 fjölgun sýkinga, sjúkráðussinnlagna og dauðsfalla, sem krafðist þess að aðildarríki samþykktu strangar lýðheilsuráðstafanir til að vernda afkastagetu heilbrigðiskerfisins. Snemma árs 2022 olli „ómíkrón“-afbrigðið af SARS-CoV-2, sem er afbrigði sem veldur áhyggjum, mikilli fjölgun sýkinga af völdum COVID-19, kom hratt í stað delta-afbrigðisins og náði fordæmalausri útbreiðslu samfélagssmita í öllu Sambandinu. Eins og Sóttvarnastofnun Evrópu benti á í skyndiáættumati sínu frá 27. janúar 2022 virðast sýkingar af völdum ómíkrón-afbrigðisins ólíklegri til að leiða til alvarlegrar klínískrar niðurstöðu sem krefst sjúkráðussinnlagnar eða innlagnar á gjörgæsludeildir. Þótt dregið hafi úr alvarleika að hluta til vegna eðlislægra eiginleika veirunnar hafa niðurstöður úr rannsóknum á árangri af bóluefnum sýnt að bólusetning gegnir mikilvægu hlutverki við að koma í veg fyrir alvarlegar klínískar niðurstöður vegna sýkingar af völdum ómíkrón-afbrigðisins og að árangur gegn alvarlegum sjúkdómi eykst umtalsvert meðal fólks sem hefur fengið þrjá skammta bóluefnis. Í ljósi mjög mikils fjölda samfélagssmita, sem leiðir til þess að margt fólk er veikt á sama tíma, er þar að auki líklegt að aðildarríkin gangi í gegnum tímabil þar sem umtalsvert álag er á heilbrigðiskerfi þeirra og starfsemi samfélagsins í heild, aðallega vegna fjarveru frá vinnu og námi.
- 11) Eftir að sýkingar af völdum ómíkrón-afbrigðisins náðu hámarki snemma árs 2022 er þess vænst að hátt hlutfall íbúa njóti, a.m.k. í tiltekinn tíma, verndar gegn COVID-19 annaðhvort vegna bólusetningar eða fyrri sýkingar eða hvors tveggja. Vegna þeirra COVID-19-bóluefna sem nú eru tiltæk nýtur umtalsvert stærri hundraðshluti íbúa einnig betri verndar gegn því að veikjast alvarlega og deyja af völdum COVID-19. Hins vegar er ekki mögulegt að spá fyrir um áhrif hugsanlegrar aukningar á sýkingatilfellum á seinni hluta ársins 2022. Auk þess er ekki hægt að útiloka þann möguleika að COVID-19-heimsfaraldurinn versni vegna uppkomu nýrra afbrigða af SARS-CoV-2 sem valda áhyggjum. Eins og Sóttvarnastofnun Evrópu benti einnig á ríkir áfram umtalsverð óvissa á þessu stigi COVID-19-heimsfaraldursins.

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 726/2004 frá 31. mars 2004 um málsmeðferð Bandalagsins við veitingu leyfa fyrir manna- og dýralyfjum og eftirlit með þeim lyfjum og um stofnun Lyfjastofnunar Evrópu (Stjtið. ESB L 136, 30.4.2004, bls. 1).

- 12) Í ljósi þeirrar óvissu sem enn er til staðar að því er varðar frekari þróun COVID-19-heimsfaraldursins er ekki hægt að útiloka að aðildarríki haldi áfram að gera kröfu um að borgarar Sambandsins og aðstandendur þeirra, sem nýta rétt sinn til frjálsrar farar, leggi fram sönnun fyrir bólusetningu við COVID-19, niðurstöðu COVID-19-prófs eða bata af COVID-19 eftir 30. júní 2022, daginn sem reglugerð (ESB) 2021/953 rennur út. Því er mikilvægt að forðast aðstæður þar sem borgurum Sambandsins og aðstandendum þeirra er ekki gefinn kostur á, ef tiltekna takmarkanir á frjálsri för eru áfram til staðar á grundvelli lýðheilsu eftir 30. júní 2022, að nota stafræn ESB-vottorð sín vegna COVID, sem eru skilvirk og örugg leið sem varðveitir friðhelgi einkalífs, til að færa sönnun á bólusetningu við COVID-19, niðurstöðu COVID-19-prófs eða bata af COVID-19, þegar aðildarríkin krefjast þess að viðkomandi hafi þau undir höndum til að geta nýtt rétt sinn til frjálsrar farar.
- 13) Í því samhengi ættu aðildarríki einungis að gera kröfu um að borgarar Sambandsins og aðstandendur þeirra, sem nýta rétt sinn til frjálsrar farar, leggi fram sönnun fyrir bólusetningu við COVID-19, niðurstöðu COVID-19-prófs eða bata af COVID-19 eða setja á viðbótartakmarkanir, s.s. ferðatengd viðbótartöf vegna sýkinga af völdum SARS-CoV-2 eða ferðatengda sóttkví eða einangrun, ef slíkar takmarkanir eru án mismununar, nauðsynlegar og hóflegar til að vernda lýðheilsu á grundvelli nýjustu fyrirliggjandi vísindabekkingar, þ.m.t. faraldsfræðilegra gagna sem Sóttvarnastofnun Evrópu birtir á grundvelli tilmæla ráðsins (ESB) 2022/107 ⁽⁶⁾ og í samræmi við varúðarregluna.
- 14) Þegar aðildarríki leggja á takmarkanir á frjálsa för af lýðheilsuástæðum ættu þau að gefa sérstakan gaum að sérkennum ystu svæða, útlenda og landfræðilega einangraðra svæða og þeim áhrifum sem líklegt er að slíkar takmarkanir hafi á landamærasvæði, í ljósi sterkra félagslegra og efnahagslegra tengsla þessara svæða.
- 15) Hvers konar sannprófun á vottorðunum, sem saman mynda stafræna ESB-vottorðið vegna COVID, ætti ekki að leiða til frekari takmarkana á frjálsri för innan Sambandsins eða ferðatakmarkana á Schengen-svæðinu.
- 16) Þar sem aflétta ætti öllum takmörkunum á frjálsri för fólks innan Sambandsins sem settar hafa verið til að hefta útbreiðslu SARS-CoV-2, þ.m.t. kröfu um að sýna stafræn ESB-vottorð vegna COVID, um leið og faraldsfræðilegar aðstæður leyfa, ætti á sama tíma að takmarka framlengingu framkvæmdartímabils reglugerðar (ESB) 2021/953 við 12 mánuði. Framlengingu framkvæmdartímabils þeirrar reglugerðar ætti auk þess ekki að skilja sem svo að hún krefjist þess að aðildarríki, einkum þau sem aflétta innlendum lýðheilsuráðstöfunum, viðhaldi eða setji takmarkanir á frjálsa för. Einnig ætti að framlengja framsal valds til framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt reglugerð (ESB) 2021/953 til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Nauðsynlegt er að tryggja að hægt sé að laga rammann um stafræna ESB-vottorðið vegna COVID að nýjum gögnum varðandi bólusetningu við COVID-19, endursýkingu eftir bata af COVID-19 eða prófun vegna COVID-19 og að vísindalegum framförum í því að halda COVID-19-heimsfaraldrinum í skefjum.
- 17) Eigi síðar en 31. desember 2022 ætti framkvæmdastjórnin að leggja þriðju skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu reglugerðar (ESB) 2021/953. Skýrslan ætti einkum að innihalda yfirlit yfir upplýsingar sem berast skv. 11. gr. þeirrar reglugerðar varðandi þær takmarkanir á frjálsri för sem aðildarríkin hafa sett til að hefta útbreiðslu SARS-CoV-2, yfirlit sem lýsir allri þróun að því er varðar innlenda og alþjóðlega notkun stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID, sérhverjar viðeigandi uppfærslur varðandi matið sem er að finna í annarri skýrslunni og mat á því hversu viðeigandi er að halda áfram að nota stafræn ESB-vottorð vegna COVID að því er varðar þá reglugerð, með hliðsjón af faraldsfræðilegri þróun og nýjustu fyrirliggjandi vísindabekkingu og í ljósi meginreglnanna um nauðsyn og meðalhóf. Við samningu skýrslunnar ætti framkvæmdastjórnin að óska eftir leiðbeiningum frá Sóttvarnastofnun Evrópu og heilbrigðisöryggisnefndinni. Með fyrirvara um rétt framkvæmdastjórnarinnar til að taka frumkvæði ætti að fylgja skýrslunni tillaga að nýrri löggjöf um að stytta framkvæmdartímabil reglugerðar (ESB) 2021/953 með hliðsjón af þróun faraldsfræðilegra aðstæðna í COVID-19-heimsfaraldrinum og hvers konar ráðleggingum frá Sóttvarnastofnun Evrópu og heilbrigðisöryggisnefndinni þess efnis.

⁽⁶⁾ Tilmæli ráðsins (ESB) 2022/107 frá 25. janúar 2022 um samræmda nálgun til að auðvelda örugga frjálsa för á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir og að skipta út tilmælum (ESB) 2020/1475 (Stjtið. ESB L 18, 27.1.2022, bls. 110).

- 18) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) 2021/953 til samræmis við það.
- 19) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar reglugerðar, þ.e. að auðvelda nýtingu réttarins til frjálsrar farar innan Sambandsins á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir með því að koma á fót ramma um útgáfu, sannprófun og viðurkenningu samvirkandi COVID-19-vottorða um bólusetningu einstaklings við COVID-19, niðurstöðu COVID-19-prófs eða bata af COVID-19, og þeim verður þar af leiðandi, vegna umfangs og áhrifa aðgerðarinnar, betur náð á vettvangi Sambandsins, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessu markmiði.
- 20) Til að beita megi þessari reglugerð skjótt og tímanlega til að tryggja samfelldni stafræna ESB-vottorðsins vegna COVID ætti þessi reglugerð að öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
- 21) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina og Evrópska persónuverndarráðið í samræmi við 1. og 2. mgr. 42. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 ⁽⁷⁾ og skiluðu þau sameiginlegu álit 14. mars 2022 ⁽⁸⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (ESB) 2021/953 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað 5. liðar 2. gr. kemur eftirfarandi:

„5) „mótefnavakapróf“: annar af eftirfarandi prófunarflokkum sem byggist á því að greina veiruprótn (mótefnavaka) til að leiða í ljós hvort SARS-CoV-2 er til staðar:

- a) mótefnavakahraðpróf, s.s. ónæmismælingar með hliðarflæði sem gefa niðurstöður á innan við 30 mínútum,
- b) mótefnavakaprófanir á rannsóknarstofu, s.s. ELISA-prófanir eða sjálfvirkar ónæmismælingar til að greina mótefnavaka.“

- 2) Ákvæðum 3. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Ákvæðum 1. mgr. er breytt sem hér segir:

- i. Í stað b- og c-liðar fyrstu undirgreinar kemur eftirfarandi:

- „b) vottorð sem staðfestir að handhafi þess hafi gengist undir NAAT-próf eða mótefnavakapróf sem er að finna í sameiginlegu ESB-skránni yfir mótefnavakapróf vegna COVID-19, sem heilbrigðisöryggisnefndin samþykkti, sem framkvæmt er af fagfólki í heilbrigðisþjónustu eða starfsfólki sem hæft er til að framkvæma próf í aðildarríkinu sem gefur vottorðið út og þar sem fram kemur tegund prófs, hvaða dag það var framkvæmt og niðurstaða prófsins (prófvottorð),
- c) vottorð sem staðfestir, í kjölfar jákvæðrar niðurstöðu NAAT-prófs eða mótefnavakaprófs sem er í sameiginlegu ESB-skránni yfir mótefnavakapróf vegna COVID-19, sem heilbrigðisöryggisnefndin samþykkti, sem framkvæmt er af fagfólki í heilbrigðisþjónustu eða starfsfólki sem hæft er til að framkvæma próf, að handhafi þess hafi náð bata eftir sýkingu af völdum SARS-CoV-2 (batavottorð).“

- ii. Í stað annarrar undirgreinar kemur eftirfarandi:

„Framkvæmdastjórnin skal birta sameiginlegu ESB-skrána yfir mótefnavakapróf vegna COVID-19 sem heilbrigðisöryggisnefndin samþykkti, ásamt öllum uppfærslum.“

⁽⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 frá 23. október 2018 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu meginstofnana, stofnana, skrifstofa og fagstofnana Sambandsins á persónuupplýsingum og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og ákvörðunar nr. 1247/2002/EB (Stjúd. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 39).

⁽⁸⁾ Hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum.

b) Í stað 11. mgr. kemur eftirfarandi:

„11. Ef nauðsyn krefur skal framkvæmdastjórnin biðja heilbrigðisöryggisnefndina, Sóttvarnastofnun Evrópu eða Lyfjastofnun Evrópu um að gefa út leiðbeiningar um fyrirliggjandi vísindabekkingu varðandi áhrif þeirra læknisfræðilegu atvika sem skráð eru í vottorðin sem um getur í 1. mgr., einkum í ljósi nýrra afbrigða af SARS-CoV-2 sem valda áhyggjum og um viðurkenningu COVID-19-bóluefna í klínískum prófunum í aðildarríkjunum.“

3) Í stað 2. mgr. 4. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Traustramminn skal byggður á dreifilyklaskipulagi og gera kleift að gefa út vottorðin, sem um getur í 1. mgr. 3. gr., og sannprófa ósvikni, gildi og heilleika þeirra með áreiðanlegum og öruggum hætti. Traustramminn skal gera kleift að greina svik, einkum fölsun. Auk þess skal hann gera kleift að skiptast á skrár yfir afturkölluð vottorð sem innihalda einkvæm auðkenni afturkölluðu vottorðanna. Slíkar skrár yfir afturkölluð vottorð skulu ekki innihalda neinar aðrar persónuupplýsingar. Sannprófanir á vottorðunum sem um getur í 1. mgr. 3. gr. og, eftir atvikum, skrár yfir afturkölluð vottorð skulu ekki leiða til þess að útgefandanum sé tilkynnt um sannprófunina.“

4) Ákvæðum 5. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað b-liðar fyrstu undirgreinar 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„b) upplýsingar um COVID-19-bóluefnið og fjölda skammta sem handhafi fékk, óháð því í hvaða aðildarríki þeir skammtar voru gefnir,“.

b) Eftirfarandi undirgreinar bætast við í 5. mgr.:

„Aðildarríkjunum er einnig heimilt að gefa út bólusetningavottorð til handa einstaklingum sem taka þátt í klínískri prófun á COVID-19-bóluefni sem siðanefndir og lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum hafa samþykkt, óháð því hvort þátttakandi hefur fengið mögulega COVID-19-bóluefnið eða þann skammt sem samanburðarhópurinn fékk. Upplýsingarnar um COVID-19-bóluefnið, sem tilgreina skal í bólusetningavottorðinu í samræmi við tiltekna gagnareiti sem settir eru fram í 1. lið viðaukans, skulu ekki grafa undan heilleika klínísku prófunarinnar.

Aðildarríkjunum er heimilt að viðurkenna bólusetningavottorð sem önnur aðildarríki gefa út í samræmi við fjórðu undirgrein til að falla frá takmörkunum á frjálsri för sem settar hafa verið í samræmi við lög Sambandsins til að takmarka útbreiðslu SARS-CoV-2, nema viðurkenningartímabil þeirra hafi runnið út eða þau hafi verið afturkölluð eftir að klínísku prófuninni lauk, einkum á þeim forsendum að COVID-19-bóluefnið hafi ekki fengið markaðsleyfi í kjölfarið eða að bólusetningavottorðin hafi verið gefin út fyrir lyfleysu sem samanburðarhópurinn fékk sem hluta af blindri prófun.“

5) Í stað b-liðar 2. mgr. 6. gr. kemur eftirfarandi:

„b) upplýsingar um NAAT-prófið eða mótefnavakaprófið sem handhafi gekkst undir,“.

6) Ákvæðum 7. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Sérhvert aðildarríki skal, sé þess óskað, gefa út batavottorð sem um getur í c-lið 1. mgr. 3. gr. í kjölfar jákvæðrar niðurstöðu úr NAAT-prófi sem framkvæmt var af fagfólki í heilbrigðisþjónustu eða starfsfólki sem er hæft til að framkvæma próf.

Aðildarríki geta einnig, sé þess óskað, gefið út batavottorð sem um getur í c-lið 1. mgr. 3. gr. í kjölfar jákvæðrar niðurstöðu úr mótefnavakaprófi sem er í sameiginlegu ESB-skránni yfir mótefnavakapróf vegna COVID-19, sem heilbrigðisöryggisnefndin samþykkti, sem framkvæmt var af fagfólki í heilbrigðisþjónustu eða starfsfólki sem er hæft til að framkvæma próf.

Aðildarríki geta gefið út batavottorð á grundvelli mótefnavakaprófa sem eru framkvæmd af fagfólki í heilbrigðisþjónustu eða starfsfólki sem er hæft til að framkvæma próf 1. október 2021 eða síðar, að því tilskildu að mótefnavakaprófið sem var notað hafi verið í sameiginlegu ESB-skránni yfir mótefnavakapróf vegna COVID-19, sem heilbrigðisöryggisnefndin samþykkti, þann dag sem jákvæð niðurstaða úr prófinu lá fyrir.

Batavottorð skulu gefin út í fyrsta lagi 11 dögum eftir þann dag sem einstaklingurinn fór fyrst í NAAT-próf eða mótefnavakapróf sem gaf jákvæða niðurstöðu.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 12. gr., til að breyta þeim fjölda daga sem þurfa að líða áður en batavottorð er gefið út, á grundvelli leiðbeininga frá heilbrigðisöryggisnefndinni í samræmi við 11. mgr. 3. gr. eða á grundvelli vísindabekkingar sem Sóttvarnastofnun Evrópu hefur rýnt.“

b) Í stað 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„4. Framkvæmdastjórninni er, á grundvelli leiðbeininga sem henni berast skv. 11. mgr. 3. gr., falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 12. gr., til að breyta ákvæðum 1. mgr. þessarar greinar og c-liðar 1. mgr. 3. gr. til að gera kleift að gefa út batavottorð á grundvelli jákvæðs mótefnavakaprófs, mótefnaprófs, þ.m.t. sermifræðilegrar prófunar fyrir mótefnum gegn SARS-CoV-2, eða annarrar vísindalega fullgiltrar aðferðar. Slíkar framseldar gerðir skulu einnig breyta 3. lið viðaukans með því að bæta við, breyta eða fjarlægja gagnareiti sem falla undir þá flokka persónuupplýsinga sem getið er í b- og c-liðum 2. mgr. þessarar greinar.“

7) Í stað 5. mgr. 10. gr. kemur eftirfarandi:

„5. Ekki skal varðveita neinar skrár yfir afturkölluð vottorð, sem skipst hefur verið á skv. 2. mgr. 4. gr., eftir að framkvæmdartímabili þessarar reglugerðar lýkur.“

8) Í stað 11. gr. kemur eftirfarandi:

„11. gr.

Takmarkanir á frjálsri för og upplýsingaskipti

1. Með fyrirvara um valdheimildir aðildarríkja til að setja takmarkanir á frjálsa för af lýðheilsuástandum skulu þau, þegar þau viðurkenna bólusetningarvottorð, prófvottorð með neikvæðri niðurstöðu eða batavottorð, ekki leggja á viðbótartakmarkanir á frjálsa för, nema slíkar takmarkanir séu án mismununar, nauðsynlegar og hóflegar til að vernda lýðheilsu á grundvelli nýjustu fyrirliggjandi vísindabekkingar, þ.m.t. faraldsfræðilegra gagna sem Sóttvarnastofnun Evrópu birtir á grundvelli tilmæla ráðsins (ESB) 2022/107 (*) og í samræmi við varúðarregluna.

2. Ef aðildarríki lætur í samræmi við lög Sambandsins, þ.m.t. meginreglurnar sem settar eru fram í 1. mgr. þessarar greinar, handhafa vottorðanna sem um getur í 1. mgr. 3. gr. sæta viðbótartakmörkunum, einkum vegna afbrigðis af SARS-CoV-2 sem veldur áhyggjum eða áhuga, skal það upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um það 48 klukkustundum fyrir innleiðingu slíkra nýrra takmarkana, ef unnt er. Aðildarríkið skal, í þessu skyni, láta eftirfarandi upplýsingar í té:

- a) ástæður slíkra takmarkana, þ.m.t. öll viðeigandi faraldsfræðileg gögn og vísindabekkingu sem styður þessar takmarkanir og sem er fyrirliggjandi og aðgengileg á þessu stigi,
- b) umfang slíkra takmarkana, þar sem tilgreint er hvaða handhafar vottorða falla undir eða eru undanþegnir slíkum takmörkunum,
- c) dagsetningu og tímalengd slíkra takmarkana.

2a. Ef aðildarríki setur á takmarkanir í samræmi við 1. og 2. mgr. skal það gefa sérstakan gaum að þeim áhrifum sem líklegt er að slíkar takmarkanir hafi á landamærasvæði og að sérkennum ystu svæða, útlenda og landfræðilega einangraðra svæða.

3. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um útgáfu og skilyrði fyrir viðurkenningu vottorðanna sem um getur í 1. mgr. 3. gr., þ.m.t. hvaða COVID-19-bóluefni þau viðurkenna samkvæmt annarri undirgrein 5. mgr. 5. gr.

4. Aðildarríkin skulu veita almenningi skýrar, ítarlegar og tímanlegar upplýsingar að því er varðar 1., 2. og 3. mgr. Almennt skulu aðildarríkin birta þessar upplýsingar 24 klukkustundum áður en nýjar takmarkanir koma til framkvæmda, með tilliti til þess að þörf er á nokkrum sveigjanleika í faraldsfræðilegum neyðartilvikum. Auk þess getur framkvæmdastjórnin gert upplýsingarnar, sem aðildarríkin veita, öllum aðgengilegar á miðlægan hátt.

(*) Tilmæli ráðsins (ESB) 2022/107 frá 25. janúar 2022 um samræmda nálgun til að auðvelda örugga frjálsa för á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir og að skipta út tilmælum (ESB) 2020/1475 (Stjúd. ESB L 18, 27.1.2022, bls. 110).“

9) Í stað 2. mgr. 12. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 5. gr. (2. mgr.), 6. gr. (2. mgr.) og 7. gr. (1. og 2. mgr.), í 24 mánuði frá 1. júlí 2021.“

10) Ákvæðum 16. gr. er breytt sem hér segir:

a) Þriðja undirgrein 2. mgr. fellur brott.

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3. Eigi síðar en 31. desember 2022 skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu þessarar reglugerðar.

Skýrslan skal einkum innihalda:

a) yfirlit yfir upplýsingar sem berast skv. 11. gr. varðandi þær takmarkanir á frjálsri för sem aðildarríkin hafa sett til að hefta útbreiðslu SARS-CoV-2,

b) yfirlit sem lýsir allri þróun að því er varðar innlenda og alþjóðlega notkun vottorðanna sem um getur í 1. mgr. 3. gr. og samþykkt framkvæmdargerða skv. 2. mgr. 8. gr. um COVID-19-vottorð sem þriðju lönd gefa út,

c) sérhverjar viðeigandi uppfærslur varðandi matið, sem sett er fram í skýrslunni sem lögð er fram skv. 2. mgr. þessarar greinar, á áhrifum þessarar reglugerðar á auðveldun frjálsrar farar, þ.m.t. á ferðalög og ferðaþjónustu og á viðurkenningu mismunandi tegunda bóluefna, grundvallarréttindi og bann við mismunum, sem og verndun persónuupplýsinga á meðan COVID-19-heimsfaraldurinn stendur yfir,

d) mat á því hversu viðeigandi er að halda áfram að nota vottorðin sem um getur í 1. mgr. 3. gr. að því er varðar þessa reglugerð, með hliðsjón af faraldsfræðilegri þróun og nýjustu fyrirliggjandi vísindabekkingu.

Við samningu skýrslunnar skal framkvæmdastjórnin óska eftir leiðbeiningum frá Sóttvarnastofnun Evrópu og heilbrigðisöryggisnefndinni sem skulu fylgja með í viðauka við þá skýrslu.

Skýrslunni má fylgja tillaga að nýrri löggjöf, einkum um að stytta framkvæmdartímabil þessarar reglugerðar, með hliðsjón af þróun faraldsfræðilegra aðstæðna í COVID-19-heimsfaraldrinum og hvers konar ráðleggingum frá Sóttvarnastofnun Evrópu og heilbrigðisöryggisnefndinni þess efnis.“

11) Í stað annarrar málsgreinar 17. gr. kemur eftirfarandi:

„Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. júlí 2021 til 30. júní 2023.“

12) Í stað i-liðar í 2. lið viðaukans kemur eftirfarandi:

„i) prófstöð eða -aðstaða (valkvætt fyrir mótefnavakapróf),“.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 29. júní 2022.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

R. METSOLA

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

F. RIESTER

forseti.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2022/612**2022/EES/63/21****frá 6. apríl 2022****um reiki á almennum farnetum innan Sambandsins****(endurútgefin) (*)**

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 531/2012 ⁽³⁾ hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum ⁽⁴⁾. Þar sem um frekari breytingar verður að ræða ætti að endurútgefa þá reglugerð til glöggvunar.
- 2) Ákvæðum reglugerðar (ESB) nr. 531/2012 hefur einkum verið breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2120 ⁽⁵⁾ þar sem gerð var krafa um að afnema aukagjöld á reiki í smásölu í Sambandinu frá og með 15. júní 2017, með fyrirvara um eðlilega notkun á reikiþjónustu og möguleikann á að beita undanþágufyrirkomulagi til að tryggja sjálfbærni við afnám aukagjalda á reiki í smásölu, einnig nefnt „reiki samkvæmt heimagjaldskrá“ (e. *roam-like-at-home* (RLAH)). Þar að auki hófst framkvæmdastjórnin handa við að endurskoða heildsölumarkaðinn fyrir reiki með það fyrir augum að meta ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að gera kleift að afnema aukagjöld á reiki í smásölu í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 531/2012. Í kjölfar þeirrar endurskoðunar var reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/920 ⁽⁶⁾ samþykkt með það að markmiði að setja reglur um landsbundna heildsölumarkaði fyrir reiki til að afnema aukagjöld á reiki í smásölu eigi síðar en 15. júní 2017 án þess að trufla starfsemi innlendra og heimsótttra markaða.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 115, 13.4.2022, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 189/2022 frá 10. Júní 2022 um breytingu á XI. viðauka (Rafræn fjarskipti, hljóð- og myndmiðlun og upplýsingasamfélagið) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB C 374, 16.9.2021, bls. 28.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 24. mars 2022 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 4. apríl 2022.

(3) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 531/2012 frá 13. júní 2012 um reiki á almennum farsímanetum innan Sambandsins (Stjtið. ESB L 172, 30.6.2012, bls. 10).

(4) Sjá I. viðauka.

(5) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2120 frá 25. nóvember 2015 um ráðstafanir varðandi opinn netaðgang og um breytingu á tilskipun 2002/22/EB um alþjónustu og réttindi notenda að því er varðar rafræn fjarskiptanet og -þjónustu og reglugerð (ESB) nr. 531/2012 um reiki á almennum farsímanetum innan Sambandsins (Stjtið. ESB L 310, 26.11.2015, bls. 1).

(6) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/920 frá 17. maí 2017 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 531/2012 að því er varðar heildsölumarkaði fyrir reiki (Stjtið. ESB L 147, 9.6.2017, bls. 1).

- 3) Hinn 29. nóvember 2019 birti framkvæmdastjórnin fyrstu heildarendurskoðun sína á reikimarkaðnum („skýrsla framkvæmdastjórnarinnar“) þar sem sýnt er fram á að ferðamenn í öllu Sambandinu hafi haft umtalsverðan ávinning af afnámi aukagjalda á reiki í smásölu. Notkun farnetsþjónustu, þ.e. reikiþjónustu fyrir talsíma, smáskilaboð eða gagnaflytninga, sem reglur eru settar um, meðal fólks á ferðalögum innan Sambandsins hefur aukist gríðarlega hratt sem staðfestir áhrifin af reikireglum Sambandsins. Í skýrslu framkvæmdastjórnarinnar var komist að þeirri niðurstöðu að þrátt fyrir merki um virka samkeppni á bæði smásölu- og heildsölumörkuðum fyrir reiki hafi undirliggjandi grundvallarsamkeppniskeyrði ekki tekið breytingum og ekki líklegt að svo verði í fyrirsjáanlegri framtíð. Því er nauðsynlegt að reglur gildi áfram um smásölu- og heildsölumarkaði fyrir reiki og ekki ætti að afnema þær. Í skýrslu framkvæmdastjórnarinnar kom enn fremur fram að á heildsölustigi hafi veruleg lækkun á verðþaki stuðlað að frekari lækkun heildsöluverðs á reiki, sem hefur í heildina verið ávinningur fyrir rekstraraðila með meiri heildarnetumferð erlendis (e. *outbounder operator*), þ.e. rekstraraðila með viðskiptavinum sem nota meiri farnetsþjónustu á neti samstarfsaðila í öðrum aðildarríkjum en viðskiptavinir samstarfsaðilanna nota á neti rekstraraðilans.

Í skýrslu framkvæmdastjórnarinnar var tekið mið af ráðleggingum evrópsks hóps eftirlitsaðila á sviði rafrænna fjarskipta (BEREC-hópur) um að lækka enn frekar þak á heildsöluverð á reiki. Framkvæmdastjórnin kannaði einnig ítarlega og skjalfesti þörfina á að lækka enn frekar þak á heildsöluverð á reiki og lagði mat á þá lækkun sem gerir heimsóttum rekstraraðilum kleift að endurheimta kostnað við að veita reikiþjónustu í heildsölu. Í skýrslu framkvæmdastjórnarinnar var vísað í kröfu reglugerðar (ESB) nr. 531/2012 um að viðskiptavinir reikiþjónustu hafi aðgang að sömu þjónustu í öðrum aðildarríkjum, á sama verði, að því tilskildu að mögulegt sé að bjóða upp á þá þjónustu á heimsóttá netinu. Í skýrslunni er tekið mið af mjög nýlegri þróun í tengslum við nýjar leiðir í heildsöluviðskiptum með reikiumferð, s.s. viðskiptavettvangar á netinu sem hafa möguleika á að efla samkeppni á heildsölumarkaði fyrir reiki og greiða fyrir samningaviðræðum á milli rekstraraðila. Að lokum benti framkvæmdastjórnin á að markaðurinn hefur ekki tekið upp aðskilda sölu á reikigagnþjónustu.

- 4) Markmiðið með þessari reglugerð er að endurútgefa reglugerð (ESB) nr. 531/2012, sem fellur úr gildi 30. júní 2022, ásamt því að innleiða nýjar ráðstafanir til að auka gagnsæi, þ.m.t. gagnsæi að því er varðar notkun virðisaukandi reikiþjónustu og notkun reikis á almennum ójarðbundnum farnetum [áður farsímanetum], og að tryggja raunverulega upplifun af reiki samkvæmt heimagjaldskrá að því er varðar gæði þjónustu og aðgang að neyðarþjónustu í reiki. Þessi reglugerð gildir í 10 ár, til ársins 2032, til að skapa öryggi á markaðnum og lágmarka stjórnsýslubyrði. Með þessari reglugerð er gerð krafa um að framkvæmdastjórnin framkvæmi endurskoðanir og leggi skýrslur fyrir Evrópuþingið og ráðið 2025 og 2029, ásamt því að hún leggi fram, ef við á, tillögu að nýrri löggjöf til að breyta þessari reglugerð, ef markaðspróun krefst þess. Vegna örrar markaðspróunar og skjótrar útbreiðslu nýrrar tækni ætti framkvæmdastjórnin einkum að meta hvort rétt sé að hún leggi fram tillögu að nýrri löggjöf til að breyta þessari reglugerð þegar hún gefur út fyrstu skýrsluna árið 2025.
- 5) Landsbundin stjórnvöld eða önnur lögbær yfirvöld, sem bera ábyrgð á að standa vörð um og stuðla að hagsmunum viðskiptavina farsímaþjónustu sem búa að öllu jöfnu á yfirráðasvæði þeirra, geta ekki fylgst með atferli rekstraraðila heimsótttra neta sem staðsettir eru í öðrum aðildarríkjum og sem þeir viðskiptavinir treysta á þegar þeir nota alþjóðlega reikiþjónustu. Ef ekki er hægt að fylgjast með atferli rekstraraðilanna gæti það dregið úr áhrifum ráðstafana sem aðildarríki grípa til á grundvelli sérstaks valds þeirra til að samþykkja reglur um neytendavernd.
- 6) Markaðurinn fyrir farþjónustu í Sambandinu er enn sundurleitur og ekkert farnet nær til allra aðildarríkjanna. Af því leiðir að veitendur reikiþjónustu kaupa reikiþjónustu í heildsölu af, eða skiptast á reikiþjónustu í heildsölu við, rekstraraðila í heimsóttum aðildarríkjum til að veita innlendum viðskiptavinum sínum farnetsþjónustu þegar þeir ferðast um önnur aðildarríki.
- 7) Ekki er hægt að segja að innri fjarskiptamarkaður sé til á meðan verðmunur er á milli innlands verðs og reikiverðs. Því ætti að afnema muninn á innlendum gjöldum og reikigjöldum í því skyni að koma á fót innri markaði fyrir farnetsþjónustu.
- 8) Beita ætti sameiginlegri, samræmdri aðferð til að tryggja að notendur almennra jarðbundinna farneta á ferðalagi innan Sambandsins borgi ekki óhóflegt verð fyrir reikiþjónustu innan Sambandsins og auka þannig samkeppni varðandi reikiþjónustu á milli veitenda reikiþjónustu, stuðla að öflugri neytendavernd og viðhalda hvata til bæði nýsköpunar og neytendavals. Í ljósi þess að þjónustan, sem um ræðir, er, eðli málsins samkvæmt, veitt yfir landamæri er þörf á slíkri sameiginlegri aðferð til að veitendur reikiþjónustu geti starfað innan eins, samfellds regluramma sem byggist á hlutlægum viðmiðunum.

- 9) Hin útbreidda notkun fartækja með nettengingu þýðir að gagnareiki hefur mjög mikla efnahagslega þýðingu. Þetta skiptir máli bæði fyrir notendur og þá sem bjóða fram hugbúnað og efni. Til að örva þróun þessa markaðar ættu gjöld fyrir gagnaflutninga ekki að hamla vexti, einkum með tilliti til þess að búist er við að þróun og útbreiðsla næstu kynslóðar háhraðaneta og -þjónustu verði mjög hröð.
- 10) Tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 2002/19/EB ⁽⁷⁾, 2002/20/EB ⁽⁸⁾, 2002/21/EB ⁽⁹⁾, 2002/22/EB ⁽¹⁰⁾ og 2002/58/EB ⁽¹¹⁾ var ætlað að skapa innri markað fyrir rafræn fjarskipti innan Sambandsins og tryggja um leið öfluga neytendavernd með aukinni samkeppni. Að undanskilinni tilskipun 2002/58/EB voru þær tilskipanir felldar úr gildi með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1972 ⁽¹²⁾.

Tilskipun (ESB) 2018/1972 er ætlað að örva fjárfestingu og uppsetningu neta í Sambandinu með mjög mikla flutningsgetu ásamt því að setja nýjar reglur um tíðnirólf vegna fartenginga og 5G-tenginga. Í tilskipun (ESB) 2018/1972 er einnig kveðið á um að landsbundin stjórnvöld og önnur lögbær yfirvöld, sem og BEREC-hópurinn, framkvæmdastjórnin og aðildarríkin, eigi m.a. að vinna að þeim markmiðum að stuðla að þróun innri markaðarins og efla hagsmuni borgara Sambandsins. Sú tilskipun tryggir m.a. að allir endanlegir notendur hafi aðgang að fjarskiptum á viðráðanlegu verði, þ.m.t. netinu. Hún eykur neytendavernd og öryggi notenda og greiðir fyrir íhlutun með reglusetningu.

- 11) Smásölu- og heildsölumarkaðirnir fyrir reiki búa yfir einstökum eiginleikum sem réttlæta sérstakar ráðstafanir sem ganga lengra en þær aðferðir sem eru annars í boði samkvæmt tilskipun (ESB) 2018/1972.
- 12) Í þessari reglugerð ætti að gera ráð fyrir frávikum frá þeim reglum sem annars gilda samkvæmt tilskipun (ESB) 2018/1972, þ.e. að verð fyrir boðna þjónustu eigi að ákvarða með viðskiptasamningi þegar sterk markaðsstaða er ekki fyrir hendi og gera þannig kleift að innleiða frekari lögboðnar skyldur sem endurspeglar sérstök einkenni reikiþjónustu innan Sambandsins.
- 13) Til að verja viðskiptavinum reikiþjónustu fyrir hækkandi smásöluverði á reikiþjónustu, sem reglur eru settar um, þ.e. reikiþjónustu fyrir talsíma, smáskilaboð eða gagnaflutninga sem reglur eru settar um, vegna sveiflna á viðmiðunargengi annarra gjaldmiðla en evru ætti aðildarríki sem er ekki með evru að nota meðaltal viðmiðunargengis nokkurra gjaldmiðla til lengri tíma til að ákvarða viðeigandi hámarks aukagjöld í sínum gjaldmiðli. Ef hámarksgjald er ekki tilgreint í evrum ætti að ákvarða viðeigandi verðgildi í viðeigandi gjaldmiðli með því að nota meðaltal viðmiðunargengis nokkurra gjaldmiðla til lengri tíma sem birt er í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* (Stjórnartíðindum ESB) á þeim degi sem tilgreindur er í þessari reglugerð. Ef ekkert hefur verið birt á tilgreindum degi skulu viðeigandi viðmiðunargengi vera þau sem birt eru í fyrstu Stjórnartíðindum ESB eftir þann dag þar sem slíkt viðmiðunargengi kemur fram. Til að samræma ákvörðun á verðgildi annarra gjaldmiðla en evru við regluna sem gildir um fjarskipti innan ESB í samræmi við reglugerð (ESB) 2015/2120 ætti að ákvarða hámarksgjöld í öðrum gjaldmiðlum en evru með því að nota meðaltal viðmiðunargengis sem Seðlabanki Evrópu birtir 15. janúar, 15. febrúar og 15. mars á viðkomandi almanaksári í Stjórnartíðindum ESB. Hámarksgjöld, sem eru reiknuð á þennan hátt fyrir árið 2022, ættu að gilda frá og með gildistökudegi þessarar reglugerðar til 15. maí 2023.

⁽⁷⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/19/EB frá 7. mars 2002 um aðgang að rafrænum fjarskiptanetum og samtengingu þeirra og tilheyrandi aðstöðu (tilskipun um aðgang) (Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 7).

⁽⁸⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/20/EB frá 7. mars 2002 um heimild fyrir rafrænum fjarskiptanetum og -þjónustu (heimildartilskipun) (Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 21).

⁽⁹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/21/EB frá 7. mars 2002 um sameiginlegan regluramma um rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (rammatilskipun) (Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 33).

⁽¹⁰⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/22/EB frá 7. mars 2002 um alþjónustu og réttindi notenda að því er varðar rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (tilskipun um alþjónustu) (Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 51).

⁽¹¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/58/EB frá 12. júlí 2002 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á sviði rafræna fjarskipta (tilskipun um friðhelgi einkalífsins og rafræn fjarskipti) (Stjtið. EB L 201, 31.7.2002, bls. 37).

⁽¹²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1972 frá 11. desember 2018 um setningu evrópskra reglna um rafræn fjarskipti (Stjtið. ESB L 321, 17.12.2018, bls. 36).

- 14) Til þess að gera mögulegt að þróa skilvirkari, samþættari og samkeppnishæfari markað fyrir reikibjónustu ættu ekki að vera neinar takmarkanir sem hindra fyrirtæki að semja með skilvirkum hætti um heildsöluaðgang í þeim tilgangi að veita reikibjónustu, þ.m.t. fyrir samskipti milli véla. Fjarlægja ætti hindranir fyrir aðgang að reikibjónustu í heildsölu vegna mismunandi samningsstöðu og eignarhalds fyrirtækja á grunnvirkjum. Í því skyni ættu heildsölusamningar um reiki að virða meginregluna um tæknilegt hlutleysi og tryggja að allir rekstraraðilar hafi jöfn og sanngjörn tækifæri til aðgangs að öllum tiltækum netum og tækni og ættu þeir að virða þá meginreglu að slíkir samningar séu gerðir í góðri trú til að gera veitendum reikibjónustu kleift að bjóða reikibjónustu í smásölu sem jafngildir þeirri innlendu bjónustu sem þeir bjóða. Með þessari reglugerð er ekki lögð sú skylda á veitendur reikibjónustu að þeir geri einungis heildsölusamninga um reiki við þá rekstraraðila sem búa yfir þróðustu netunum, sbr. þó hlítu við kröfur um gæði bjónustu í smásölu sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Rekstraraðilar sem falast eftir heildsöluaðgangi að reiki ættu að hafa frelsi til að gera heildsölusamninga um reiki samkvæmt þeirra eigin viðskiptaþörfum og bestu hagsmunum endanlegra notenda sinna. Við umskiptin yfir í næstu kynslóð farneta og -tækni ættu veitendur reikibjónustu því smám saman að tryggja heildsöluaðgang að reiki sem gerir mögulegt að veita reikibjónustu í smásölu í öðrum aðildarríkjum við sambærileg samningsskilyrði og í heimaaðildarríkinu, í samræmi við markmiðin um reiki samkvæmt heimagjaldskrá. Veitendur reikibjónustu ættu að bjóða reikibjónustu í smásölu sem er jafngild innlendri farnetsbjónustu sem þeir bjóða þar sem fyrir hendi er víðtæk þekja eða þegar fyrir hendi eru samkeppnishæf tilboð um aðgang að slíkri næstu kynslóð farneta og -tækni í heimsóttu aðildarríkinu, í samræmi við leiðbeiningar BEREC-hópsins um heildsöluaðgang að reiki.

Rekstraraðilar sýndarfarneta (MVNO) og endurseljendur farnetsbjónustu án eigin netgrunnvirkja veita yfirleitt reikibjónustu á grundvelli viðskiptaheildsölusamninga um reiki við rekstraraðila hýsifarneta í sama aðildarríki. Viðskiptaviðræður geta hins vegar ekki gefið næga framlegð fyrir rekstraraðila sýndarfarneta og endurseljendur til að örva samkeppni með lægri verðlagningu. Með því að fjarlægja þær hindranir og jafna samningsstyrk rekstraraðila sýndarfarneta eða endurseljenda og rekstraraðila farneta með aðgangsskyldum og þaki á heildsöluverði ætti þróun á annarri, framsækinni reikibjónustu og -tilboðum innan Sambandsins fyrir viðskiptavinum að vera auðveldari. Í tilskipun (ESB) 2018/1972 er þetta vandamál ekki leyst með því að leggja skyldur á rekstraraðila með verulegan markaðsstyrk.

- 15) Því ætti að kveða á um skuldbindingu um að verða við réttmætum beiðnum um heildsöluaðgang að almennum farnetum í þeim tilgangi að veita reikibjónustu. Slíkur aðgangur ætti að vera í samræmi við þarfir þeirra sem óska eftir honum. Endanlegir notendur bjónustu sem hafa þörf fyrir nútímatækni og reikibjónustu í smásölu ættu að geta notið sömu bjónustugæða í reiki og þeir gera innanlands. Skuldbinding um heildsöluaðgang að reiki ætti því að tryggja að umsækjendur um aðgang geti endurgert smásöluþjónustuna sem boðin er innanlands, nema rekstraraðilar heimsótt nets, sem óskað er eftir að veiti aðgang, geti fært sönnur á að það sé tæknilega óhagkvæmt. Kennistærðirnar, sem liggja til grundvallar farnetsþjónustunnar sem rekstraraðili heimsótt nets býður innlendum viðskiptavinum sínum, teljast vera tæknilega mögulegir. Með fyrirvara um viðeigandi heildsölusamning um reiki og án þess að hafa áhrif á skuldbindingarnar um smásölu, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, ætti rekstraraðili heimsótt netsins að tryggja að viðskiptavinir reikibjónustu á hans neti séu ekki háðir skilyrðum sem eru óhagstæðari en þau sem hann býður innlendum viðskiptavinum sínum, t.d. að því er varðar bjónustugæði, s.s. tiltækan hraða. Aðgangi ætti aðeins að hafna á grundvelli hlutlægra viðmiðana, eins og þess sem er framkvæmanlegt í tæknilegu tilliti, eða þeirrar nauðsynjar að viðhalda heildstæði netsins.

Rekstraraðili heimsótt netsins ætti hvorki að hafna né takmarka aðgang af viðskiptalegum ástæðum á þann hátt að það takmarki samkeppni í tengslum við veitingu reikibjónustu. Ef aðgangi er hafnað ætti sá málstaði sem hefur verið gert rangt til að geta vísað málinu í málsmæðferð til lausnar deilumála í samræmi við málsmæðferðina sem sett er fram í þessari reglugerð. Til þess að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði ætti heildsöluaðgangur í þeim tilgangi að veita reikibjónustu að vera veittur í samræmi við lögboðnar skyldur sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og gilda á heildsölustigi og taka ætti tillit til mismunandi kostnaðarþátta sem nauðsynlegir eru til að veita þennan aðgang. Samræmd nálgun sem felur í sér að setja reglur um heildsöluaðgang að veitingu reikibjónustu ætti að stuðla að því að koma í veg fyrir röskun á samkeppni milli aðildarríkjanna. BEREC-hópurinn ætti, í samstarfi við framkvæmdastjórnina og í samvinnu við viðkomandi hagsmunaaðila, að gefa út leiðbeiningar um heildsöluaðgang í þeim tilgangi að veita reikibjónustu.

- 16) Skyldur um heildsöluaðgang að reiki ættu að taka til veitingar beinnar reikibjónustu í heildsölu sem og reikibjónustu í heildsölu til endursölu af hálfu þriðja aðila. Skyldur um heildsöluaðgang að reiki ættu einnig að ná yfir skyldur rekstraraðila farneta til að gera rekstraraðilum sýndarfarneta og endurseljendum kleift að kaupa reikibjónustu í heildsölu, sem reglur eru settar um, frá heildsölusöfnum sem bjóða upp á einn aðgangsstað og staðlaðan vettvang fyrir

samninga um reiki í öllu Sambandinu. Til að tryggja að rekstraraðilar veiti veitendum reikiþjónustu aðgang að allri aðstöðu sem er nauðsynleg fyrir beinan heildsöluaðgang að reiki og heildsöluaðgang að reiki til endursölu innan hæfilegs tíma ætti að birta viðmiðunartilboð sem inniheldur staðalskilyrði fyrir beinum heildsöluaðgangi að reiki og heildsöluaðgangi að reiki til endursölu. Birting viðmiðunartilboðs ætti ekki að koma í veg fyrir viðskiptaviðræður á milli umsækjanda um aðgang og veitanda aðgangs um verð á endanlegum heildsölusamningi eða viðbættri aðgangsbjónustu í heildsölu sem gengur lengra en nauðsynlegt er fyrir beinan heildsöluaðgang að reiki og heildsöluaðgang að reiki til endursölu.

- 17) Skyldur um heildsöluaðgang að reiki ættu að ná yfir aðgang að öllum þáttum sem nauðsynlegir eru svo unnt sé að veita reikiþjónustu, s.s. netþáttum og tengdri aðstöðu, viðkomandi hugbúnaðarkerfum, þ.m.t. rekstrarstöðningskerfi, upplýsingakerfi eða gagnagrunnar fyrir forpantanir, afhendingar, pantanir, beiðnir um viðhald og viðgerðir og reikningagerð, eða kerfi sem bjóða jafngilda virkni, farnet og þjónustu fyrir sýndarfarnet.
- 18) Ef umsækjendur um heildsöluaðgang að reiki til endursölu óska eftir aðgangi að aðstöðu eða þjónustu umfram það sem nauðsynlegt er til að veita reikiþjónustu í smásölu mega rekstraraðilar farneta innheimta sanngjörn gjöld fyrir þá aðstöðu eða þjónustu. Sú umframaðstaða eða -þjónusta getur m.a. verið virðisaukandi þjónusta, viðbótarhugbúnaður og upplýsingakerfi eða fyrirkomulag við reikningagerð.
- 19) Í 109. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972 er gerð krafa um að aðildarríki tryggi að allir endanlegir notendur hafi aðgang að neyðarþjónustu án endurgjalds í gegnum neyðarfjarskipti við þá neyðarsím- og svörunarstöð sem hentar best. Í þeirri tilskipun er einnig gerð sú krafa að aðildarríkin tryggi að endanlegir notendur með fötlun hafi aðgang að neyðarþjónustu í gegnum neyðarfjarskipti, þ.m.t. þegar þeir ferðast innan Sambandsins, og að slíkur aðgangur sé jafngildur þeirri þjónustu sem aðrir endanlegir notendur njóta. Þær aðgangsleiðir gætu falið í sér textaþjónustu í rauntíma eða heildarsamtalsþjónustu, eins og kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/882 ⁽¹³⁾, eða aðra fjarskiptaþjónustu sem er ekki raddflutningur, s.s. smáskilaboð, skilaboða- eða myndmiðlunarþjónusta með neyðarhugbúnaði, eða textasímabjónustu sem aðildarríki nota, að teknu tilliti til krafna sem mælt er fyrir um í lögum Sambandsins og getu og tæknibúnaðar landsbundna neyðarsím- og svörunarkerfisins. Útfærsla aðgangsleiða að neyðarþjónustu sem eru tiltækar viðskiptavinum reikiþjónustu með fötlun og afhending upplýsinga um staðsetningu innhringjanda ætti að grundvallast á, eftir því sem framast er unnt, Evrópastöðlum eða -forskriftum. Framkvæmdastjórnin og aðildarríki ættu að stuðla að notkun slíkra staðla í samstarfi við evrópskar staðlastofnanir og aðra viðkomandi aðila.
- Það kemur í hlut aðildarríkjanna að ákveða hvaða gerðir neyðarfjarskipta eru tæknilega mögulegar til að tryggja viðskiptavinum reikiþjónustu aðgang að neyðarþjónustu. Til að tryggja að viðskiptavinir reikiþjónustu hafi aðgang að neyðarfjarskiptum, samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 109. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972, ættu rekstraraðilar heimsóttá netsins að láta viðmiðunartilboðið innihalda upplýsingar um hvaða gerðir neyðarfjarskipta hefur verið kveðið á um og eru tæknilega mögulegar til að tryggja viðskiptavinum reikiþjónustu aðgang samkvæmt landsráðstöfunum í heimsóttá aðildarríkinu. Að auki ættu heildsölusamningar um reiki að fela í sér upplýsingar um tæknilegar kennistærðir til að tryggja aðgang að neyðarþjónustu, þ.m.t. fyrir viðskiptavinum reikiþjónustu með fötlun, og til að tryggja sendingu upplýsinga um staðsetningu innhringjanda, þ.m.t. upplýsingar úr handtólum, í þá neyðarsím- og svörunarstöð sem hentar best í heimsóttá aðildarríkinu. Slíkar upplýsingar ættu að gera veitanda reikiþjónustu kleift að auðkenna og útvega neyðarfjarskipti og senda upplýsingar um staðsetningu innhringjanda án endurgjalds.
- 20) Tiltekin skilyrðin mega vera í viðmiðunartilboðunum til að gera rekstraraðilum farneta kleift að koma í veg fyrir varanlegt reiki eða óvanalega notkun eða misnotkun á heildsöluaðgangi að reiki. Ef rekstraraðili heimsóttá netsins hefur gilda ástæðu til að ætla að varanlegt reiki af hálfu verulegs hluta viðskiptavina veitanda reikiþjónustu, eða óvanaleg notkun eða misnotkun á heildsöluaðgangi að reiki, eigi sér stað ætti hann að geta krafist þess að veitandi reikiþjónustu veiti, á samanteknu formi og í fullu samræmi við kröfur Sambandsins og landsbundnar kröfur um persónuvernd, upplýsingar sem gera kleift að ákvarða hvort verulegur hluti viðskiptavina þessa veitanda reikiþjónustu sé í þeirri stöðu að stunda varanlegt reiki eða hvort um óvanalega notkun eða misnotkun þeirra á heildsöluaðgangi að reiki sé að ræða, s.s. upplýsingar um hluta þeirra viðskiptavina sem eru með óverulega innlenda notkun samanborið við reikinotkun. Enn

⁽¹³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/882 frá 17. apríl 2019 um kröfur um aðgengi að vörum og þjónustu (Stjtið. ESB L 151, 7.6.2019, bls. 70).

fremur ætti einungis að grípa til uppsagna á heilðsölusamningum um reiki, með það fyrir augum að koma í veg fyrir varanlegt reiki eða óvanalega notkun eða misnotkun á heilðsöluáðgangi að reiki, ef mildari ráðstafanir hafa ekki dugað til að taka á vandanum. Slík uppsögn ætti að vera með fyrirvara um fyrirframleyfi af hálfu landsbundins stjórnvalds rekstraraðila heimsóttá netsins, að teknu fullu tilliti til álits BEREC-hópsins ef samráð hefur verið haft við hann.

Mildari ráðstafanir gætu falið í sér að ákvarða hærri heilðsölugjöld, sem fara ekki yfir hámarksheilðsölugjöldin, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, fyrir það magn sem fer yfir samanlagt magn sem tilgreint er í samningnum. Slík hærri heilðsölugjöld ætti að ákveða fyrir fram, eða frá og með þeim tímapunkti þegar rekstraraðili heimsóttá netsins hefur komist að því og upplýst rekstraraðila heimanetsins, byggt á hlutlægum viðmiðunum, um að varanlegt reiki af hálfu verulegs hluta viðskiptavina veitanda reikipjónustu, eða óvanaleg notkun eða misnotkun á heilðsöluáðgangi að reiki, eigi sér stað. Mildari ráðstafanir gætu einnig falið í sér að rekstraraðili heimanetsins skuldbindi sig til að samþykkja eða endurskoða viðmiðunarreglurnar um eðlilega notkun sem gilda um viðskiptavinum hans í samræmi við framkvæmdargerðirnar sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð eða að rekstraraðili heimsóttá netsins óski eftir því að heilðsölusamningurinn um reiki verði endurskoðaður. Í þágu gagnsæis ætti landsbundna stjórnvaldið að gera upplýsingar varðandi beiðnir um heimild til að segja upp heilðsölusamningum um reiki aðgengilegar almenningi, sbr. þó viðskiptaleynd.

- 21) Til þess að gera mögulegt að þróa skilvirkari, samþættari og samkeppnishæfari markaði fyrir reikipjónustu þegar samið er um heilðsöluáðgang að reiki, með það að markmiði að veita reikipjónustu í smásölu, ætti að gefa rekstraraðilum möguleika á að semja um nýjar gerðir áætlana um verðlagningu í heilðsölu sem tengjast ekki beint magninu sem notað er í raun, s.s. flatar greiðslur, fyrirframskuldbindingar eða samningar sem byggjast á flutningsgetu, eða verðlagningaráætlanir sem endurspeglar breytingar á eftirspurn yfir árið. Með fyrirvara um þær takmarkanir á varanlegu reiki sem eru í þessari reglugerð eru samskipti milli véla, þ.e. þjónusta sem felur í sér sjálfvirkan flutning gagna og upplýsinga milli tækja eða forrita með takmörkuðum eða engum mannlegum afskiptum, ekki undanskilin gildissviði þessarar reglugerðar eða viðeigandi skuldbindingum um heilðsöluáðgang að reiki, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, þ.m.t. ákvæði um eðlilega notkun reikipjónustu og möguleika rekstraraðila farneta á að setja í viðmiðunartilboð sín skilyrði til að koma í veg fyrir varanlega notkun á reikipjónustu, sem reglur eru settar um, eða óvanalega notkun eða misnotkun á heilðsöluáðgangi að reiki. Þó er varanlegt reiki háð viðskiptaviðræðum og geta tveir samstarfsaðilar um reiki samið um slíkt í heilðsölusamningi um reiki. Til að gera mögulegt að þróa skilvirkari og samkeppnishæfari markaði fyrir samskipti milli véla er búist við að rekstraraðilar farneta muni í auknum mæli bregðast við og samþykkja allar réttmætar beiðnir um heilðsölusamninga um reiki með sanngjörnum skilmálum og heimila með skýrum hætti varanlegt reiki fyrir samskipti milli véla.

Þeir ættu að geta innleitt sveigjanlega heilðsölusamninga um reiki, sem gera reikipjónustu í heilðsölu mögulega, og beitt gjaldskrárkerfum sem eru ekki byggð á því gagnamagni sem notað er heldur öðrum kerfum, t.d. fjölda tengdra véla á mánuði. Ef upp kemur deilumál yfir landamæri ættu hlutaðeigandi aðilar í því samhengi að geta nýtt sér málsmeðferðina við lausn deilumála sem mælt er fyrir um í 27. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972. Samningsaðilarnir ættu að hafa möguleika á að samþykkja að beita ekki hámarksgjöldum fyrir reikipjónustu í heilðsölu, sem reglur eru settar um, á gildistíma heilðsölusamninga um reiki. Það myndi koma í veg fyrir að annar samningsaðilanna gæti óskað eftir því síðar að hámarksheilðsölugjöldin, sem byggjast á magni, verði lögð á raunnotkun eins og sett er fram í þessari reglugerð. Þetta ætti ekki að hafa áhrif á skuldbindingar að því er varðar veitingu reikipjónustu í smásölu sem reglur eru settar um. Í skýrslu framkvæmdastjórnarinnar er enn fremur tekið mið af mjög nýlegri þróun í tengslum við nýjar leiðir í heilðsöluviðskiptum með reikiumferð, s.s. viðskiptavettvangar á netinu sem hafa möguleika á að greiða fyrir samningaviðræðum milli rekstraraðila. Notkun svipaðra úrræða gæti stuðlað að aukinni samkeppni á heilðsölumarkaði fyrir reiki og haft frekari áhrif til lækkunar á raunverulegum álögðum heilðsölugjöldum.

- 22) Í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 er kveðið á um að rekstraraðilar eigi ekki að hindra endanlega notendur í því að fá aðgang að reikigagnþjónustu, sem reglur eru settar um, á heimsóttu neti sem annar veitandi reikipjónustu býður. Hins vegar hefur þessi skipulagsráðstöfun, sem innleidd var með skyldunni um aðskilda sölu á reikigagnþjónustu, orðið óskilvirk eftir að reiki samkvæmt heimagjaldskrá var innleitt. Þar að auki virðist þessi skylda ekki lengur skipta máli þar eð markaðurinn færir hana sér ekki í nyt. Því ættu ákvæði, sem skylda rekstraraðila til að veita aðskilda sölu á reikigagnþjónustu á smásölustigi, ekki að gilda lengur.

- 23) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald að því er varðar að setja fram ítarlegar reglur um beitingu viðmiðunarreglna um eðlilega notkun og um aðferðafræði til að meta sjálfbærni þess að veita reikipjónustu í smásölu á innanlandsverði og um umsóknina sem veitandi reikipjónustu á að leggja fram vegna þess mats. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽¹⁴⁾. Þar til þær framkvæmdarráðstafanir verða samþykktar ætti framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2016/2286 ⁽¹⁵⁾ að gilda áfram.
- 24) Leggja ætti lögboðnar skyldur bæði á smásölu- og heildsölustigi til að verja hagsmuni viðskiptavina reikipjónustu en reynslan hefur sýnt að lækkanir á heildsöluverði fyrir reikipjónustu innan Sambandsins skila sér ekki í lægra smásöluverði á reikipjónustu þar sem ekki er hvatt til þess að svo verði. Á hinn bóginn gætu aðgerðir til að lækka smásöluverð, án þess að tillit sé tekið til heildsölukostnaðar í tengslum við veitingu þeirrar þjónustu, orðið til þess að raska skipulegri starfsemi innri markaðarins með reikipjónustu og myndu ekki leiða til aukinnar samkeppni.
- 25) Afnáms aukagjalda á reiki í smásölu í samræmi reglugerð (ESB) 2015/2120 var nauðsynlegt til að koma á og greiða fyrir starfsemi stafræns innri markaðar í Sambandinu. Sú reglugerð ein og sér var hins vegar ekki nóg til að tryggja eðlilega starfsemi reikimarkaðarins. Þessi reglugerð ætti að stuðla að því að verðlagningarlíkön á innanlandsmörkuðum verði ekki fyrir áhrifum af afnáms aukagjalda á reiki í smásölu.
- 26) Viðeigandi smásöluverð innanlands ætti að vera jafnt smásölugjaldi innanlands á einingu. Þó ætti við aðstæður þar sem ekki er til staðar neitt sértækt innlent smásöluverð sem hægt væri að nota sem grunn að reikipjónustu í smásölu sem reglur eru settar um (t.d. þegar um er að ræða innlendar ótakmarkaðar gjaldskrár, pakka eða innlendar gjaldskrár sem taka ekki til gagna) að líta svo á að innlenda smásöluverðið miðist við sama gjaldtökukerfi og ef viðskiptavinur væri að nota innlenda gjaldskrá í aðildarríki sínu.
- 27) Þegar viðskiptavinir reikipjónustu nýta sér reiki innan Sambandsins ættu þeir að geta notað smásölupjónustuna, sem þeir eru áskrifendur að, og njóta sama gæðastigs þjónustu og heima. Í því skyni og í samræmi við skyldurnar um heildsöluáðgang, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, ættu veitendur reikipjónustu og rekstraraðilar farneta að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að reikipjónusta í smásölu, sem reglur eru settar um, sé veitt með sömu skilyrðum og ef slík þjónusta væri notuð innanlands. Ef, til að mynda, tiltækur hámarksgagnahraði á heimsóttá netinu er jafn og eða meiri en tiltækur hámarkshraði sem veitandi reikipjónustu býður upp á innanlands ætti veitandi reikipjónustunnar ekki að bjóða minni hraða en tiltæka hámarkshraðann sem veittur er innanlands. Ef tiltækur hámarksgagnahraði á heimsóttá netinu er minni en tiltækur hámarkshraði sem veitandi reikipjónustunnar býður upp á innanlands ætti veitandi reikipjónustunnar ekki að bjóða upp á minni hraða en tiltæka hámarkshraðann á heimsóttá netinu. Ef nýrri kynslóð neta eða tækni er í boði á heimsóttá netinu ætti veitandi reikipjónustu ekki að takmarka reikipjónustuna við kynslóð neta eða tækni sem er eldri en sú sem er í boði innanlands. Enn fremur getur veitandi reikipjónustu boðið reikipjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, með þeirri tækni sem fyrir er á farnetum, einkum við umskiptin yfir í næstu kynslóð farneta og -tækni, ef innleiðing veitanda reikipjónustu og rekstraraðila heimsóttá netsins á þessum netum og tækni er ekki sambærileg. Ekki ætti að vera unnt að bera fyrir sig viðskiptalegum ástæðum sem leiða til minnkunar á gæðum reikipjónustu í smásölu sem reglur eru settar um, s.s. minnkun á bandbreidd til að draga úr reikimagni. Rekstraraðilar ættu að gera réttmætar ráðstafanir til að lágmarka óþarfa tafir á afhendingu milli farneta, sbr. þó 28. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972. Landsbundin stjórnvöld og rekstraraðilar geta gert með sér samninga um samræmingu á tíðnirófi og tryggt þekju, a.m.k. eftir 5G-stofnleiðum og flutningsaðum á jörðu niðri.
- 28) Veitendur reikipjónustu ættu að geta beitt viðmiðunarreglum um eðlilega notkun í tengslum við notkun á reikipjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, og sem er veitt á viðeigandi innlendu smásöluverði. Viðmiðunarreglur um eðlilega notkun ættu eingöngu að taka á óvanalegri notkun eða misnotkun viðskiptavina reikipjónustu á reikipjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, eins og notkun slíkrar þjónustu meðal viðskiptavina reikipjónustu í aðildarríki öðru en ríki

⁽¹⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

⁽¹⁵⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2016/2286 frá 15. desember 2016 um ítarlegar reglur um beitingu viðmiðunarreglna um eðlilega notkun og um aðferðafræði til að meta sjálfbærni afnáms aukagjalds á reiki í smásölu og um umsóknina sem veitandi reikipjónustu þarf að leggja fram vegna þess mats (Stjtið. ESB L 344, 17.12.2016, bls. 46).

innlenda þjónustuveitandans í öðrum tilgangi en vegna reglulegra ferðalaga. Framkvæmdarráðstafanir um beitingu viðmiðunarreglna um eðlilega notkun ættu að tryggja að veitendur reikiþjónustu fari ekki á svig við þetta markmið til að stefna að öðrum markmiðum sem eru í óhag viðskiptavina reikiþjónustu sem ferðast reglulega. Ef um er að ræða óviðráðanleg atvik eins og heimsfaraldra, tímabundna lokun landamæra eða náttúruhamfarir, sem framlengja óviljandi tímabundna dvöl viðskiptavinar reikiþjónustu í öðru aðildarríki ættu veitendur reikiþjónustu að framlengja viðeigandi heimildir um eðlilega notkun í hæfilegan tíma að fenginni rökstuddri beiðni frá viðskiptavini reikiþjónustunnar. Allar viðmiðunarreglur um eðlilega notkun ættu að gera viðskiptavinum veitanda reikiþjónustunnar kleift að nota tiltekið magn af reikiþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, á viðeigandi innlendu smásöluverði sem samrýmist gjaldskrá þeirra. Framkvæmdarráðstafanir um beitingu viðmiðunarreglna um eðlilega notkun ættu að taka tillit til hinna ýmsu ferðamynstra varðandi regluleg ferðalög viðskiptavina reikiþjónustu til að tryggja að viðmiðunarreglur um eðlilega notkun virki ekki sem hindrun fyrir raunverulega upplifun slíkra viðskiptavina af reiki samkvæmt heimagjaldskrá.

- 29) Við endurskoðun framkvæmdargerða ætti framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við BEREK-hópinn, að meta að hvaða marki markaðsaðstæður, neyslu- og ferðamynstur, þróun og samleitni í verðlagningu og merkjanleg hættu á röskun á samkeppni myndu gera kleift að veita sjálfbæra reikiþjónustu á innanlandsverði í tengslum við regluleg ferðalög og mögulega að takmarka beitingu og áhrif ráðstafana samkvæmt viðmiðunarreglum um eðlilega notkun í undantekningartilvikum.
- 30) Í sérstökum undantekningartilvikum þar sem veitandi reikiþjónustu getur ekki endurheimt raunverulegan og áætlaðan heildarkostnað sinn við að veita reikiþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, með raunverulegum og áætluðum heildartekjum af veitingu slíkrar þjónustu ætti sá veitandi reikiþjónustu að geta sótt um heimild til að leggja á aukagjald með það fyrir augum að tryggja sjálfbærni innlends verðlíkans síns. Matið á sjálfbærni verðlíkansins fyrir innanlandsmarkað ætti að byggjast á viðeigandi hlutlægum þáttum sem eiga við veitanda reikiþjónustunnar, þ.m.t. hlutlægum mismun á milli veitenda reikiþjónustu í hlutaðeigandi aðildarríki og innanlandsverði og tekjum. Þetta kann t.d. að eiga við um innlend smásölulíkon rekstraraðila fyrir fastagjald með verulega neikvætt ójafnvægi í umferð þar sem óbeint einingarverð innanlands er lágt og heildartekjur rekstraraðilans eru einnig lágar miðað við kostnaðarbyrði við reiki eða þar sem óbeint einingarverð er lágt og raunveruleg eða áætluð notkun reikiþjónustu er mikil. Til að forðast að slík vandamál við að endurheimta kostnað geri innlent verðlíkan veitenda reikiþjónustu ósjálfbært og skapi þannig hættu á merkjanlegum áhrifum á þróun innlends verðs eða svokölluðum „vatnsrúmsáhrifum“ (e. *waterbed effect*) ættu veitendur reikiþjónustu, þegar þeir hafa fengið heimild frá landsbundnum stjórnvöldum, að geta við slíkar aðstæður lagt aukagjald á reikiþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, en þó aðeins eftir því sem nauðsynlegt er til að endurheimta allan viðkomandi kostnað við að veita slíka þjónustu.
- 31) Í því skyni ætti sá kostnaður sem til er stofnað til að veita reikiþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, að vera ákvarðaður með vísan til raunverulegra reikigjalda í heildsölu sem lögð eru á reikiumferð á útleið frá hlutaðeigandi veitanda reikiþjónustu umfram reikiumferð á innleið og með vísan til sanngjarnar ráðstöfunar varðandi samtengdan og sameiginlegan kostnað. Tekjur af reikiþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, ættu að vera ákvarðaðar með vísan til tekna á verði innanlands sem rekja má til notkunar á reikiþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, hvort sem er á grundvelli einingarverðs eða sem hlutfall af flötu gjaldi, og endurspeгла hvort fyrir sig raunverulegt og áætlað hlutfall notkunar viðskiptavina í Sambandinu á reikiþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, og innlenda notkun. Einnig skal taka tillit til notkunar á reikiþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, og innlendrar notkunar viðskiptavina veitenda reikiþjónustunnar og til samkeppnisstígs, verðs og tekna á innanlandsmarkaði og merkjanlegrar hættu á því að reiki á innlendu smásöluverði myndi hafa sýnileg áhrif á þróun slíks verðs.
- 32) Í reglugerð (ESB) nr. 531/2012 er kveðið á um að þegar veitandi reikiþjónustu leggur á aukagjald fyrir notkun reikiþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, umfram þau mörk sem sett eru samkvæmt viðmiðunarreglum um eðlilega notkun eigi summa smásöluverðs innanlands og aukagjald sem lagt er á reikisímtöl, sem reglur eru settar um og hringd eru, reikismáskilaboð, sem reglur eru settar um og send eru, eða reikigagnþjónustu, sem reglur eru settar um, ekki að vera hærri en 0,19 evrur á mínútu, 0,06 evrur á hver smáskilaboð og 0,20 evrur á hvert notað megabæti, eftir því sem við á. Að því gefnu að reglur um reiki samkvæmt heimagjaldskrá hafi virkað á skilvirkan hátt síðan 15. júní 2017 er ekki lengur þörf á því ákvæði.
- 33) Í samræmi við meginregluna um að „sá sem hringir borgar“, borga viðskiptavinir farsímaþjónustu ekki fyrir að taka á móti innanlandssímtölum í farsíma og gjaldið fyrir lúkningu símtals í kerfi þess sem hringt er í fellur undir smásölugjald þess sem hringir. Samleitni í verði fyrir lúkningu símtala í farsíma í aðildarríkjunum ætti að gera kleift að beita sömu meginreglu á reikisímtöl í smásölu sem reglur eru settar um. Samkvæmt 1. mgr. 75. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972

hefur framkvæmdastjórnin komið á, með framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/654 ⁽¹⁶⁾, einu hámarksverði fyrir lúkningu símtala í farnetsþjónustu í Sambandinu til að draga úr stjórnsýslubyrði sem fylgir því að bregðast við samkeppnisvandamálum í tengslum við lúkningu símtala í heildsölu með samræmdum hætti í Sambandinu. Í framseldri reglugerð (ESB) 2021/654 er fjallað um lækkun í áföngum á þremur árum: hámarksverð fyrir lúkningu símtals í farsíma í Sambandinu á að vera 0,70 evrusent 2021, 0,55 evrusent 2022, 0,40 evrusent 2023, þar til lækkunin felur í sér eitt hámarksverð fyrir lúkningu símtala í farsíma innan Sambandsins sem nemur 0,20 evrusent frá og með árinu 2024. Við þær aðstæður sem settar eru fram í þessari reglugerð þar sem veitendur reikiþjónustu mega leggja á aukagjald fyrir reikiþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, ætti aukagjaldið, sem lagt er á fyrir að taka á móti reikisímtölum sem reglur eru settar um, ekki að fara yfir hámarksverðið fyrir lúkningu símtala í farsíma í Sambandinu sem framkvæmdastjórnin ákveður fyrir viðkomandi ár í framseldri reglugerð (ESB) 2021/654. Ef framkvæmdastjórnin kemst síðar að þeirri niðurstöðu að ekki sé lengur nauðsynlegt að fastsetja eitt hámarksverð fyrir lúkningu símtala í farsíma í Sambandinu ætti hvers konar aukagjald, sem lagt er á fyrir að taka á móti reikisímtölum sem reglur eru settar um, ekki að vera hærra en verðið sem fastsett er í síðustu framseldu gerðinni sem samþykkt er skv. 75. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972.

- 34) Ef veitendur reikiþjónustu, sem reglur eru settar um, í Sambandinu gera breytingar á smásölureikigjaldskrár sínum og á meðfylgjandi notkunarskilmálum fyrir reiki í því skyni að uppfylla kröfur þessarar reglugerðar ættu slíkar breytingar ekki að veita viðskiptavinum farsímaþjónustu neinn rétt, samkvæmt landslögum sem lögleiða tilskipun (ESB) 2018/1972, til að segja upp smásölusamningum sínum.
- 35) Í smásölusamningi sem tekur til hvers konar reikiþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, ætti að tilgreina á skýran og auðskiljanlegan hátt eiginleika þeirrar reikiþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, þ.m.t. fyrirhuguð þjónustugæði. Jafnvel þótt veitendur reikiþjónustu hafi ekki eftirlit með heimsóttum netum fellur reikiþjónustan, sem veitt er, undir heildsölusamninginn um reiki við rekstraraðila heimsóttá netsins. Til að valdefla viðskiptavinum reikiþjónustu ættu veitendur reikiþjónustu því að upplýsa viðskiptavinum sína á skýran hátt í smásölusamningnum um það hvernig gæði reikiþjónustu geti í reynd verið önnur en þeirrar þjónustu sem notuð er innanlands. Veitendur reikiþjónustu ættu einnig að útskýra, að því marki sem það er mögulegt, hvernig aðrir viðeigandi þættir geta haft áhrif á gæði þjónustunnar, s.s. hraði, biðtími og framboð á reikiþjónustu eða annarri þjónustu í tengslum við reiki, vegna tiltækileika tiltekinna tækni, þekju eða breytileika vegna ytri þátta á borð við staðhætti. Slíkur smásölusamningur ætti einnig að innihalda skýrar og auðskiljanlegar upplýsingar um fyrirliggjandi málsmæðferð vegna kvartana þegar gæði þjónustunnar samrýmast ekki skilmálum smásölusamningsins. Veitandi reikiþjónustu ætti í þessu tilliti að meðhöndla kvartanir tímanlega og á skilvirkan hátt.
- 36) Til að tryggja að viðskiptavinir reikiþjónustu séu upplýstir á fullnægjandi hátt um gæði reikiþjónustu sinnar ættu veitendur reikiþjónustu að birta viðeigandi upplýsingar á vefsíðum sínum. Í því skyni ættu þeir að tilgreina upplýsingar um ástæður fyrir því hvers vegna reikiþjónusta gæti verið boðin samkvæmt skilyrðum sem eru óhagstæðari en þau sem bjóðast á heimamarkaði. Þær upplýsingar ættu einkum að innihalda augljósa og auðskiljanlega útskýringu á hugsanlega verulegum frávikum frá auglýstum eða áætluðum hámarkshraða við upphal og niðurhal, sem boðinn er innanlands, og hvernig slík frávik geta haft áhrif á reikiþjónustuna sem viðskiptavinurinn er áskrifandi að. Upplýsingarnar gætu einnig innihaldið augljósa og auðskiljanlega útskýringu á því hvernig magntakmarkanir, hraði, tiltækar kynslóðir neta og tækni og önnur gæði þjónustubátta kunni í raun að hafa áhrif á reikigagnþjónustuna, einkum notkun efnis, hugbúnaðar og þjónustu í reiki.
- 37) Viðskiptavinir reikiþjónustu og rekstraraðilar heimaneta stofna stundum óviljandi til hárra reikninga vegna skorts á gagnsæi varðandi númer, sem notuð eru fyrir virðisaukandi þjónustu í Sambandinu, og heildsöluverð, sem innheimt er fyrir virðisaukandi þjónustu, sbr. þó 97. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972. Samskipti við tiltekin númer sem eru notuð til að veita virðisaukandi þjónustu, t.d. gjaldnúmer, frínúmer eða kostnaðarskipt númer, eru háð sérstökum verðlagningar-skilyrðum í hverju landi fyrir sig. Þessi reglugerð ætti ekki að gilda um þann hluta gjaldskrárinnar sem er gjaldfærður fyrir veitingu virðisaukandi þjónustu heldur einungis um gjaldskrá fyrir tengingu við slíka þjónustu. Meginreglan um reiki samkvæmt heimagjaldskrá gæti skapað væntingar meðal viðskiptavina reikiþjónustu um að samskipti við slík númer í reiki ættu ekki að leiða til aukins kostnaðar samanborið við aðstæður á heimamarkaði. Þetta er þó ekki alltaf reyndin í tengslum við reiki. Viðskiptavinir reikiþjónustu standa frammi fyrir auknum kostnaði, jafnvel þegar þeir hringja í númer sem eru gjaldfrjáls þegar hringt er innanlands. Þetta gæti grafið undan trausti viðskiptavinar

⁽¹⁶⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/654 frá 18. desember 2020 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1972 með því að ákvarða eitt hámarksverð fyrir lúkningu símtala í farsíma í Sambandinu og eitt hámarksverð fyrir lúkningu fastlínusímtala í Sambandinu (Stjúd. ESB L 137, 22.4.2021, bls. 1).

að nota síma í reiki, haft í för með sér að viðskiptavinir fái óvænt miklu hærri reikninga en þeir bjuggust við (e. *bill shock*) og þannig haft neikvæð áhrif á raunverulega upplifun þeirra af reiki samkvæmt heimagjaldskrá. Á smásölustigi stafar þetta aðallega af ófullnægjandi gagnsæi að því er varðar hærri gjöld sem hægt er að stofna til vegna samskipta við númer sem eru notuð fyrir virðisaukandi þjónustu. Því ætti að innleiða ráðstafanir til að auka vitund um hættuna á háum reikningum og auka gagnsæi að því er varðar skilmála varðandi samskipti við númer fyrir virðisaukandi þjónustu. Í því skyni ætti að upplýsa viðskiptavinum reikiþjónustu í smásölusamningi, ásamt því að tilkynna þeim og gera þeim vart við tímanlega og á notendavænan hátt án endurgjalds, um að samskipti við númer fyrir virðisaukandi þjónustu í reiki geti haft í för með sér viðbótargjöld. Ef sá möguleiki er til staðar er heimilt að beita aðstöðunni til að afvirkja reikningagerð þriðju aðila, sem um getur í VI. viðauka við tilskipun (ESB) 2018/1972, við reiknaðstæður.

- 38) Starfsemi heildsölumarkaða fyrir reiki ætti að gera rekstraraðilum kleift að endurheimta allan þann kostnað við að veita reikiþjónustu í heildsölu sem reglur eru settar um, þ.m.t. samtengdan og sameiginlegan kostnað. Í kostnaðarverðslíkaninu, sem stuðst var við í endurskoðunarferlinu, var tekið írasta tillit til fjárfestinga rekstraraðila til að veita reikiþjónustu á farnetum, s.s. kostnaðar við tíðniróf, kostnaðar við fjárfestingar í búnaði og innviðum, auk innviða sem rekstraraðilar hafa tekið í notkun og tækninnar sem gert er ráð fyrir að verði ráðandi fram að næstu endurskoðun. Endurskoðunin sem fyrirhuguð er 2025 mun byggjast á nýju kostnaðarverðslíkani þar sem ýrasta tillit er tekið til tækniþróunar sem orðið hefur á millibilstímabilinu. Þetta ætti að viðhalda hvötum til að fjárfesta í heimsóttum netum og koma í veg fyrir röskun á innanlandssamkeppni á heimsóttum mörkuðum af völdum eftirlitshögnunar rekstraraðila þar sem ráðstafanir varðandi heildsöluáðgang að reiki eru notaðar til að keppa á heimsóttum innanlandsmörkuðum.
- 39) Í ljósi markmiðanna með þessari reglugerð um að tryggja áframhaldandi samkeppni og vernd endanlegra notenda ætti í þessari reglugerð að setja þak á heildsöluverð á reiki sem endurspeglar þróun kostnaðar rekstraraðila við að veita reikiþjónustu í heildsölu. Kostnaðarverðslíkanið sem notað er í tengslum við endurskoðunarferlið, og sem um getur í mati á áhrifum, sem framkvæmt er í tengslum við þessa reglugerð sýnir að kostnaður rekstraraðila hefur farið stiglækkandi og heldur áfram að lækka. Að teknu tilliti til fyrirhugaðrar tímaáætlunar fyrir áætlaða endurskoðun á þaki á heildsöluverði á grundvelli skýrslanna tveggja, sem framkvæmdastjórnin á að leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 30. júní 2025 og 30. júní 2029, ættu hámarksheildsölugjöld að lækka í áföngum, að teknu tilliti til viðeigandi kostnaðaráætlana og líklegar markaðsþróunar á bilinu 2022–2027.
- 40) Áætlaður kostnaður við veitingu reikiþjónustu í heildsölu, þ.m.t. samtengdur og sameiginlegur kostnaður, hefur verið metinn á grundvelli ýmissa gagna. Gögnin byggðust m.a. á almennu kostnaðarverðslíkani fyrir reikiþjónustu í heildsölu sem notað var við endurskoðunarferlið þar sem metinn var kostnaður skilvirks rekstraraðila við að veita reikiþjónustu í heildsölu. Niðurstöður kostnaðarverðslíkansins gera kleift að greina kostnað fyrir hvert ár í hverju aðildarríki samkvæmt mismunandi sviðsmyndum og forsendum á þeim árum sem kostnaðaráætlunin tekur til. Gögn, sem rekstraraðilar lögðu fram, voru notuð í kostnaðarverðslíkanið og síðan staðfestu viðkomandi landsbundin stjórnvöld líkanið. Einnig var tekið tillit til árstíðabundinna sveiflna í aðildarríkjunum til að sýna fram á að þær höfðu áhrif á afkastagetu neta rekstraraðila. Meðan á þróun kostnaðarlíkansins stóð var haft samráð við rekstraraðila, BEREC-hópin og landsbundin stjórnvöld. Við kostnaðarmatið var einnig byggt á núverandi heildsölureikigjöldum í Sambandinu og tillit tekið til fyrir séðrar útbreiðslu í framtíðinni á uppfærðri nettækni í samræmi við ábendingar sem bárust í álitum frá BEREC-hópnum.
- 41) Að því er varðar reglur um heildsölugjöld ætti að viðhalda eftirlitsskyldum á vettvangi Sambandsins þar sem ráðstafanir, sem gera reiki samkvæmt heimagjaldskrá mögulegt í Sambandinu, án þess að taka tillit til heildsölukostnaðar í tengslum við að veita reikiþjónustu í heildsölu, gætu orðið til þess að raska innri markaðnum með reikiþjónustu og myndu ekki hvetja til meiri samkeppni. Heildsölugjöld á viðeigandi stigi ættu að greiða fyrir sjálfbærri samkeppni, þ.m.t. nýrra aðila, lítilla og meðalstórra fyrirtækja og sprotafyrirtækja.
- 42) Hámarksheildsölugjöld ættu að virka sem öryggismörk og tryggja að rekstraraðilar geti endurheimt kostnað sinn, þ.m.t. samtengdan og sameiginlegan kostnað. Þau ættu einnig að gera viðamikla sjálfbæra veitingu reikis samkvæmt heimagjaldskrá mögulega en skilja á sama tíma eftir svigrúm fyrir viðskiptaviðræður á milli rekstraraðila.

- 43) Sá háttur sumra rekstraraðila farneta að gera reikninga fyrir veitingu reikisímtala í heildsölu á grundvelli lágmarksgjaldtöku tíma, sem nemur allt að 60 sekúndum, andstætt þeirri venju að rukka á sekúndu eins og tíðkast um önnur samtengingargjöld í heildsölu, raskar samkeppni milli þessara rekstraraðila og þeirra sem nota aðrar aðferðir við reikningagerð og grefur undan samræmdri beitingu hámarksheildsölugjaldanna sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Þar að auki felur þetta í sér viðbótargjald sem eykur heildsölukostnað og hefur þannig neikvæð áhrif á verðlagningu reikitalsímaþjónustu á smásölustigi. Því ætti að krefjast þess að rekstraraðilar farneta geri reikninga fyrir reikisímtöl, sem reglur eru settar um og eru veitt í heildsölu, á sekúndugrundvelli.
- 44) Til að tryggja að viðskiptavinir reikiþjónustu hafi stöðugan og skilvirkan aðgang að neyðarþjónustu án endurgjalds ættu heimsótt net ekki að leggja á veitendur reikiþjónustu heildsölugjöld sem tengjast neyðarfjarskiptum.
- 45) Til þess að auka gagnsæi smásöluverðs fyrir reikiþjónustu og til að auðvelda viðskiptavinum reikiþjónustu að taka ákvarðanir um notkun fartækja sinna þegar þeir eru í útlöndum ættu þeir sem veita farnetsþjónustu að veita viðskiptavinum reikiþjónustu, án endurgjalds, upplýsingar um reikigjöld sem eiga við um þá þegar þeir nota reikiþjónustu í aðildarríkinu sem heimsótt er. Þar sem tilteknir hópar viðskiptavina gætu verið vel upplýstir um reikigjöld ættu veitendur reikiþjónustu að bjóða upp á þann möguleika að unnt sé að hafna auðveldlega þessum sjálfvirku skilaboðum. Að auki ættu viðskiptavinir reikiþjónustu að fá textaskilaboð með tengli sem veitir aðgang án endurgjalds að vefsíðu sem veitandi reikiþjónustunnar hefur stofnað þar sem hann veitir ítarlegar upplýsingar um þær tegundir þjónustu, þ.e. símtöl og smáskilaboð, sem gætu haft í för með sér aukinn kostnað, sbr. þó 97. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972. Upplýsa ætti viðskiptavinir reikiþjónustu ítarlega og með skýrum hætti um hvers konar gjöld sem gilda um frínúmer meðan á reiki stendur. Enn fremur ættu veitendur reikiþjónustu með virkum hætti að gefa viðskiptavinum sínum, að því tilskildu að hinir síðarnefndu séu staddir í Sambandinu, óski þeir þess og að kostnaðarlausu, viðbótarupplýsingar um mínútagjöld eða gjöld fyrir hver smáskilaboð eða hvert megabæti af gögnum, þ.m.t. virðisaukaskattur, þegar þeir hringja eða taka á móti símtölum og einnig fyrir að senda og taka á móti smáskilaboðum, myndskilaboðum og vegna annarrar gagnafjarskiptaþjónustu í aðildarríkinu sem heimsótt er.
- 46) Viðskiptavinur reikiþjónustu getur tengst almennu ójarðbundnu farneti, s.s. um borð í skipum (MCV-þjónusta), eins og skilgreint er í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/166/ESB⁽¹⁷⁾, eða um borð í loftförum (MCA-þjónusta), eins og skilgreint er í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2008/294/EB⁽¹⁸⁾, sem er veitt fyrir tilstuðlan annars konar þráðlausra neta en jarðbundinna neta með sérstökum búnaði sem er uppsettur um borð. Slík þjónusta er oft aðgengileg á alþjóðlegum hafsvæðum eða um borð í loftförum. Gjöld sem viðskiptavinir reikiþjónustu stofna til þegar þeir tengjast ójarðbundnum netum, viljandi eða fyrir slysi, eru umtalsvert hærri en gjaldskrár fyrir reikiþjónustu sem reglur eru settar um. Viðskiptavinir reikiþjónustu eru vanir því að njóta ávinnings af reiki samkvæmt heimagjaldskrá og notkun reikiþjónustu á innanlandsverði. Þar sem samræmd nálgun varðandi gagnsæi og verndarráðstafanir er ekki fyrir hendi fyrir tengingar við ójarðbundin net er meiri hættu á að viðskiptavinir reikiþjónustu fái óvænt miklu hærri reikninga en þeir bjuggust við. Því ætti að innleiða frekari gagnsæis- og verndarráðstafanir að því er varðar tengingar við ójarðbundin net, s.s. um borð í skipum og loftförum.

Veitendur reikiþjónustu ættu að gera allar raunhæfar ráðstafanir til að beita slíkum gagnsæis- og verndarráðstöfunum. Slíkar ráðstafanir gætu m.a. tekið til rekstrarráðstafana neta, fjárhagslegra takmarkana, fyrirkomulags til að hafna notkun, eða samsvarandi ráðstafana. Þær ættu einkum að fela í sér ráðstafanir til að tryggja að fullnægjandi upplýsingar séu veittar á skýran og auðskiljanlegan hátt til að gera viðskiptavinum reikiþjónustu kleift með virkum hætti að komast hjá reiki fyrir slysi. Veitendur reikiþjónustu, sem bjóða fyrirkomulag til að hafna notkun, ættu að upplýsa viðskiptavinir reikiþjónustu um takmarkanir sem fylgja því að samþykkja tafarlaust notkun eða að endurvirkja þjónustuna, s.s. hættu á því að án tengingar þeirra við netið geti þeir ekki endurvirkjað tengingu við ójarðbundið net. Veitendur reikiþjónustu ættu að upplýsa viðskiptavinir reikiþjónustu um möguleikann á því að hafna reiki handvirkt og tafarlaust í handbúnaði sínum, annaðhvort með stillingum eða með því að virkja flugham. Við skipulag og starfrækslu neta sinna ættu veitendur reikiþjónustu, að því marki sem mögulegt er, að miða að því að setja tengingar við jarðbundin net í forgang til að

⁽¹⁷⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/166/ESB frá 19. mars 2010 um samræmd skilyrði fyrir notkun tíðnirófs fyrir þráðlausar sendingar til farsímafjarskipta um borð í skipum (MCV-þjónusta) í Evrópusambandinu (Stjútö. ESB L 72, 20.3.2010, bls. 38).

⁽¹⁸⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2008/294/EB frá 7. apríl 2008 um samræmd skilyrði fyrir notkun tíðnirófsins til starfrækslu farsímafjarskiptaþjónustu í loftförum (MCA-þjónusta) í Bandalaginu (Stjútö. ESB L 98, 10.4.2008, bls. 19).

lágmarka hættuna á tengingu við ójarðbundin net fyrir slysi. Til þess að tryggja öfluga vernd fyrir viðskiptavinum reikipjónustu, þegar þeir tengjast almennum ójarðbundnum farnetum, ættu veitendur farnetsþjónustu að veita viðskiptavinum reikipjónustu upplýsingar um öll viðbótargjöld, sem gilda, með textaskilaboðum án endurgjalds í hvert skipti sem tengingu við slíkt net er komið á.

- 47) Í þessari reglugerð ætti, í tengslum við reikipjónustu í smásölu sem reglur eru settar um, að mæla fyrir um sértækar kröfur um gagnsæi sem eru lagaðar að tilteknum gjaldskrár- og magnskilyrðunum sem gilda í kjölfar afnáms aukagjalda á reiki í smásölu. Einkum ætti að kveða á um að viðskiptavinum reikipjónustu sé send tímanleg og notendavæn tilkynning, án endurgjalds, um viðeigandi viðmiðunarreglur um eðlilega notkun, þegar viðeigandi magn fyrir eðlilega notkun reikipjónustu fyrir talsíma, smáskilaboð eða gagnaflutninga hefur verið notað að fullu, um hvers konar aukagjald og um heildarnotkun reikigagnþjónustu sem reglur eru settar um.
- 48) Viðskiptavinir sem búa á landamærasvæðum ættu ekki fá óþarflega háa reikninga vegna reikis fyrir slysi. Veitendur reikipjónustu ættu því að gera allar þær ráðstafanir sem raunhæfar teljast til að lágmarka hættuna á reiki fyrir slysi og verja viðskiptavinum gegn því að stofna til reikigjalda þegar þeir eru staddir í sínu aðildarríki. Slíkar ráðstafanir ættu að fela í sér fjárhagslegar takmarkanir, fyrirkomulag til að hafna reiki á neti utan Sambandsins ef það er tæknilega gerlegt, eða sambærilegar ráðstafanir. Slíkar ráðstafanir ættu einkum að fela í sér fullnægjandi miðlun upplýsinga á skýran og auðskiljanlegan hátt til að gera viðskiptavinum reikipjónustu kleift með virkum hætti að komast hjá reiki fyrir slysi. Landsbundin stjórnvöld og önnur lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á því að standa vörð um og stuðla að hagsmunum viðskiptavina sem búa að öllu jöfnu á yfirráðasvæði þeirra ættu að vera á varðbergi gagnvart aðstæðum þar sem viðskiptavinir lenda í vandræðum með að greiða reikigjöld jafnvel þótt þeir séu staddir í eigin aðildarríki, og ættu þau að gera viðeigandi ráðstafanir til að draga úr vandanum.
- 49) Enn fremur ætti að mæla fyrir um ráðstafanir til að auka gagnsæi að því er varðar smásölugjöld á reikigagnþjónustu, þ.m.t. við að tengjast ójarðbundnum almennum farnetum, einkum í því skyni að koma í veg fyrir að viðskiptavinir fái óvænt miklu hærri reikninga en þeir bjuggust við, sem stendur snurðulausri starfsemi innri markaðarins fyrir þrífum, og að veita viðskiptavinum reikipjónustu þau tæki sem þeir þarfnast til að fylgjast með og stjórna útgjöldum sínum til reikigagnþjónustu. Að sama skapi ætti ekkert að standa í vegi fyrir tilkomu forrita eða tækni sem getur komið í stað reikipjónustu eða myndað annan valkost við hana, þ.m.t., en ekki takmarkað við, þráðlausan netaðgang (WiFi).
- 50) Til að komast hjá því að viðskiptavinir fái óvænt miklu hærri reikninga en þeir bjuggust við ættu veitendur reikipjónustu einnig að ákvarða eitt eða fleiri hámark hvað varðar fjárhæðir eða magn fyrir öll útistandandi gjöld af reikigagnþjónustu, gefið upp í þeim gjaldmiðli sem reikningur viðskiptavinar reikipjónustu er gerður, og kynna þau öllum viðskiptavinum reikipjónustu sinnar án endurgjalds, ásamt því að senda viðeigandi tilkynningu, á sniði sem hægt er að skoða aftur síðar, þegar þetta hámark nálgast. Þegar hámarkinu hefur verið náð skulu viðskiptavinir hvorki fá þessa þjónustu lengur né vera rukkaðir fyrir hana nema þeir óski sérstaklega eftir að halda áfram að fá þessa þjónustu í samræmi við skilmála og skilyrði sem sett eru fram í tilkynningunni. Í því tilviki ættu þeir að fá staðfestingu án endurgjalds, á sniði sem hægt er að skoða aftur síðar. Viðskiptavinir reikipjónustu ættu að fá tækifæri til að hafna þessum hámarkum á fjárhæðir eða magn innan hæfilegs tíma, eða velja að hafa ekki slíkt hámark. Viðskiptavinir ættu sjálfkrafa að falla undir hámarkskerfi nema þeir taki annað fram.
- 51) Líta ber á þessar gagnsæisráðstafanir sem lágmarksvernd fyrir viðskiptavinum reikipjónustu og þær ættu ekki að koma í veg fyrir að veitendur reikipjónustu bjóði viðskiptavinum sínum ýmsar aðrar leiðir til að sjá fyrir og stjórna útgjöldum sínum vegna reikigagnþjónustu.
- 52) Viðskiptavinir með fyrirframgreidda gjaldskrá geta einnig orðið fyrir því að fá óvænt miklu hærri reikninga en þeir bjuggust við vegna notkunar á reikigagnþjónustu. Af þeim sökum ættu ákvæði um lokunarmörk einnig að gilda um þá viðskiptavini.
- 53) Neytendur greina ekki alltaf á milli aðgangs að rafrænni fjarskiptaþjónustu í reiki, þ.e. þegar endanlegir notendur fá aðgang að slíkri þjónustu í heimsóttum aðildarríkjum, og fjarskipta milli ESB-ríkja, þ.e. þegar neytendur sem eru staddir í heimaaðildarríki sínu hringja eða senda smáskilaboð til annars aðildarríkis. Jafnvel þótt reiki og fjarskipti milli ESB-ríkja séu tveir sérstakir og aðgreindir markaðir er hægt að finna ákveðnar hliðstæður meðal þeirra út frá sjónarhorni

neytenda. Frá og með 15. maí 2019 má smásöluverð, fyrir utan virðisaukaskatt, sem neytendur þurfa að greiða fyrir fjarskipti á milli ESB-ríkja, sem reglur eru settar um, ekki fara yfir 0,19 evrur á mínútu fyrir símtal og 0,06 evrur fyrir hver smáskilaboð. Með rýmkun ráðstafana um reiki samkvæmt heimagjaldskrá, sem innleiddar eru með þessari reglugerð, þar sem unnið er gegn hættunni á því að dregið verði úr samskiptum yfir landamæri og sem gerir kleift að koma á innri markaði ætti að teljast viðeigandi að skoða þróun markaðarins fyrir fjarskipti milli ESB-ríkja. Í því skyni ætti að meta gildandi ráðstafanir í ljósi beitingar tilskipunar (ESB) 2018/1972, einkum reglurnar um fjarskiptaþjónustu milli einstaklinga og innleiðingu eins hámarksverðs fyrir lúkningu símtala í öllu Sambandinu sem er þáttur í kostnaðarsamsetningu fjarskipta milli ESB-ríkja. Framkvæmdastjórnin ætti, með stuðningi BEREC-hópsins, að meta áhrif fyrirbyggjandi ráðstafana, sem innleiddar eru með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1971 ⁽¹⁹⁾, og ákvarða hvort og að hvaða marki það sé viðvarandi þörf á að lækka verðþakið til að vernda neytendur. Það mat ætti að fara fram a.m.k. einu ári áður en þessar ráðstafanir falla úr gildi 14. maí 2024.

- 54) Það er umtalsvert misræmi á milli reikigjalda, sem reglur eru settar um, innan Sambandsins og reikigjalda sem viðskiptavinir stofna til þegar þeir ferðast utan Sambandsins en þau eru umtalsvert hærri en verð innan Sambandsins þar sem aukagjöldum á reiki er aðeins beitt í sérstökum undantekningartilvikum í kjölfar afnáms reikigjalda í smásölu. Þar sem samræmd nálgun á gagnsæi og verndarráðstöfunum varðandi reiki utan Sambandsins er ekki fyrir hendi eru neytendur ekki öruggir um réttindi sín sem hamlar því oft að þeir noti farnetsþjónustu erlendis. Gagnsæjar upplýsingar, sem veittar eru neytendum, gætu ekki aðeins hjálpað þeim að ákveða hvernig eigi að nota fartæki á ferðalögum erlendis (bæði innan og utan Sambandsins) heldur einnig við að velja á milli veitenda reikiþjónustu. Því er nauðsynlegt að bregðast við vandamálinu um skort á gagnsæi og neytendavernd með því að beita tilteknum gagnsæis- og verndarráðstöfunum einnig á reikiþjónustu sem veitt er utan Sambandsins. Þær ráðstafanir ættu að auðvelda samkeppni og bæta starfsemi innri markaðarins.
- 55) Borgarar Sambandsins standa frammi fyrir háum reikigjöldum þegar þeir nota reikiþjónustu í smásölu í þriðju löndum. Því ætti að hvetja til framtaksverkefna sem miða að því að lækka reikigjöld fyrir reikiþjónustu milli Sambandsins og þriðju landa með gagnkvæmu samkomulagi. Endanlegir notendur á ytri landamærasvæðum Sambandsins myndu einkum hafa mikinn ávinning af lægri reikigjöldum í aðliggjandi þriðju löndum.
- 56) Ef rekstraraðili heimsóttar netsins í heimsóttu þriðja landi heimilar ekki veitanda reikiþjónustu að fylgjast með notkun viðskiptavinarins í rauntíma ætti veitanda reikiþjónustunnar ekki að vera skylt að bjóða upp á hámarksverð á fjárhæðir eða magn til verndar viðskiptavinum.
- 57) Veitendur reikiþjónustu ættu að upplýsa viðskiptavini reikiþjónustu um möguleikann á því að fá aðgang að neyðarþjónustu án endurgjalds með því að hringja í samevrópska neyðarnúmerið „112“ og ættu þeir að upplýsa viðskiptavini reikiþjónustu um aðrar aðgangsléiðir í gegnum neyðarfjarskipti sem er tæknilega mögulegt fyrir viðskiptavini reikiþjónustu að nota, einkum viðskiptavini reikiþjónustu með fötlun. Aðrar aðgangsléiðir í gegnum neyðarfjarskipti gera viðskiptavinum reikiþjónustu, einkum viðskiptavinum reikiþjónustu með fötlun, kleift að fá aðgang að neyðarþjónustu eftir öðrum leiðum en með símtölum. Til dæmis er hægt að tryggja annars konar aðgang með neyðarsmáforritum, skilaboðum, textasímaþjónustu, rauntímatekta eða heildarsamtali sem komið er í framkvæmd skv. 4. gr. tilskipunar (ESB) 2019/882. Veita ætti upplýsingarnar um aðgangsléiðina með smáskilaboðum sem upplýsa viðskiptavin reikiþjónustu um möguleikann á því að fá aðgang að neyðarþjónustu án endurgjalds með því að hringja í samevrópska neyðarnúmerið „112“ sem felur í sér tengil á sérstaka vefsíðu sem hægt er að komast inn á án endurgjalds og sem uppfyllir kröfur tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/2102 ⁽²⁰⁾ þar sem lýst er á auðskilinn hátt öðrum aðgangsléiðum að neyðarþjónustu í heimsóttar aðildarríkinu og einungis sýndar þær aðgangsléiðir sem er tæknilega mögulegt fyrir viðskiptavini reikiþjónustu að nota. Sérstaka vefsíðan ætti að innihalda upplýsingar á tungumálinu sem veitandi reikiþjónustunnar notar í samskiptum við viðskiptavin reikiþjónustunnar.

⁽¹⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1971 frá 11. desember 2018 um að koma á fót evrópskum hóp eftirlitsaðila á sviði rafræna fjarskipta (BEREC) og stofnun til að styðja við BEREC-hópinn (BEREC-skrifstofu), um breytingu á reglugerð (ESB) 2015/2120 og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 1211/2009 (Stjtið. ESB L 321, 17.12.2018, bls. 1).

⁽²⁰⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/2102 frá 26. október 2016 um aðgengi vefsetra opinberra aðila og smáforrita þeirra fyrir fartæki (Stjtið. ESB L 327, 2.12.2016, bls. 1).

- 58) Samkvæmt 110. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972 er þess krafist að aðildarríkin tryggi að opinber viðvörðunarkerfi þeirra sendi opinberar viðvaranir til hlutaðeigandi endanlegra notenda, þ.e. endanlegra notenda sem eru staðsettir á landsvæðum þar sem hugsanlega er yfirvofandi eða yfirstandandi meiri háttar neyðarástand og hamfarir meðan á viðvörðunartímabilinu stendur, þ.m.t. til endanlegra notenda reikijónustu. Tækni sem nú er aðgengileg gerir landsyfirvöldum kleift að senda opinberar viðvaranir til viðkomandi viðskiptavina reikijónustu án þess að viðskiptavinirnir þurfi að grípa fyrir fram til aðgerða, eins og að hala niður forriti. Í sumum aðildarríkjum eru þó notuð smáforrit fyrir fartæki fyrir opinberar viðvaranir sem gera kleift að senda alhliða upplýsingar til endanlegra notenda, stundum til viðbótar við áður nefnda tækni. Í aðildarríkjum þar sem tengill til að nota slík landsbundin smáforrit fyrir fartæki fyrir opinberar viðvaranir er í gagnagrunni um aðgangsléiðir að neyðarþjónustu, sem er skyldubundin í hverju aðildarríki og komið á samkvæmt þessari reglugerð, ættu veitendur reikijónustu að upplýsa viðskiptavini reikijónustu um tengilinn til að nota það smáforrit. Upplýsingarnar ætti að veita á því tungumáli sem veitandi reikijónustunnar notar í samskiptum við viðskiptavin reikijónustunnar. Með vísan í inngangsorð tilskipunar (ESB) 2018/1972 mun framkvæmdastjórnin meta möguleikana á því að gera viðkomandi viðskiptavinum reikijónustu kleift að taka á móti opinberum viðvörðunum sem lögbær landsyfirvöld gefa út, þ.m.t. í gegnum smáforrit fyrir fartæki þegar þeir ferðast innan Sambandsins, í gegnum opinbert viðvörðunarkerfi sem nær til alls Sambandsins og kemur til viðbótar við landsbundin opinber viðvörðunarkerfi.
- 59) Númeraraðir, þ.m.t. þær sem notaðar eru fyrir virðisaukandi þjónustu, eru settar fram í númeraskipulagi á landsvísu og eru ekki samræmdar á vettvangi Sambandsins. Rekstraraðilar geta því hugsanlega ekki fyrir fram borið kennsl á númeraraðir fyrir virðisaukandi þjónustu í öllum löndum. Númeraraðir, sem notaðar eru fyrir virðisaukandi þjónustu, eru háðar sérstökum verðlagsskilyrðum í hverju landi fyrir sig og í mörgum tilvikum hafa ekki verið settar reglur um lúkningarverð þeirra. Jafnvel þótt veitendum reikijónustu sé þetta ljóst geta heildsölugjöldin, sem þeir stofna til, samt verið hærri en þeir bjuggust við. Rekstraraðilar geta ekki brugðist við þessu vandamáli við reikiaðstæður vegna þess að þá skortir upplýsingar um númeraraðir sem notaðar eru fyrir virðisaukandi þjónustu í gervöllu Sambandinu. Til að bregðast við þessu vandamáli ætti BEREC-hópurinn að koma á og viðhalda einum öruggum gagnagrunni fyrir allt Sambandið um númeraraðir fyrir virðisaukandi þjónustu. Gagnagrunninn er ætlað að auka gagnsæi og gera landsbundnum stjórnvöldum og, eftir atvikum, öðrum lögbærum yfirvöldum sem og rekstraraðilum kleift að hafa beinan aðgang að upplýsingum um hvaða númeraraðir geti haft í för með sér aukinn kostnað (lúkningarverð) í öllum aðildarríkjum. Hann er nauðsynlegt millistig til að auka gagnsæi á smásölustigi þar sem hægt er að nota hann til að upplýsa viðskiptavini reikijónustu um þær tegundir þjónustu þar sem mögulega bætast við aukagjöld á reiki. Í því skyni að tryggja betri neytendavernd og gagnsæi ætti að vera mögulegt að gagnagrunnurinn innihaldi viðbótarupplýsingar, t.d. um gjaldskrár sem tengjast númeraröðum fyrir virðisaukandi þjónustu, s.s. gjaldskrár fyrir hverja mínútu eða hverja aðgerð. Hægt væri að gera slíkar gjaldskrárupplýsingar aðgengilegar á sérstöku vefsíðunni þar sem finna má upplýsingar um virðisaukandi þjónustu. BEREC-hópurinn ætti að setja verklagsreglur um hvernig lögbær yfirvöld eigi að veita og uppfæra upplýsingarnar í gagnagrunninn um númeraraðir fyrir virðisaukandi þjónustu sem komið er á samkvæmt þessari reglugerð.
- 60) BEREC-hópurinn skal koma á og viðhalda einum sameiginlegum gagnagrunni fyrir allt Sambandið um aðgangsléiðir að neyðarþjónustu, sem er skyldubundin í hverju aðildarríki og sem er tæknilega gerlegt fyrir endanlega notendur reikijónustu að nota. Gagnagrunninn er ætlað að halda landsbundnum rekstraraðilum, landsbundnum stjórnvöldum og, eftir atvikum, öðrum lögbærum yfirvöldum upplýstum um allar þær aðgangsléiðir að neyðarþjónustu sem eru notaðar í Sambandinu. Aðildarríkin ættu að geta uppfært gagnagrunninn með tenglinum í landsbundna smáforritið fyrir fartæki fyrir opinberar viðvaranir ef við á. BEREC-hópurinn ætti að setja verklagsreglur um hvernig lögbær yfirvöld eiga að veita og uppfæra upplýsingarnar sem óskað er eftir samkvæmt þessari reglugerð.
- 61) Ef aðildarríki fela lögbærum yfirvöldum öðrum en landsbundnum stjórnvöldum ýmis verkefni sem varða vernd endanlegra notenda, t.d. varðandi kröfur um upplýsingar í tengslum við smásölusamninga, gagnsæi eða uppsögn samninga, ná valdheimildir þeirra lögbæru yfirvalda varðandi þau verkefni til allra hluta smásölusamningsins, þ.m.t. réttinda og skyldna sem tengjast reiki. Með fyrirvara um úthlutun verkefna samkvæmt tilskipun (ESB) 2018/1972 ættu landsbundin stjórnvöld og, eftir atvikum, önnur lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á framkvæmd verkefna samkvæmt þeirri tilskipun, að hafa þær heimildir sem þarf til að vakta, hafa eftirlit með og framfylgja skyldum samkvæmt þessari reglugerð á yfirráðasvæði sínu. Þau ættu einnig að vakta þróun verðlagningar reikijónustu fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga meðal viðskiptavina reikijónustu innan Sambandsins, þ.m.t., ef við á, tiltekinn kostnaður sem tengist því að hringja eða taka á móti reikisímtölum á ystu svæðum Sambandsins og þörfin á að tryggja að unnt sé að endurheimta þennan kostnað svo viðunandi sé á heildsölumarkaðnum ásamt því og að ekki séu notaðar umferðarstyringaraðferðir til að takmarka val þannig að viðskiptavinirnir hljóti skaða af. Þau ættu að tryggja að uppfærðar upplýsingar um beitingu þessarar reglugerðar séu gerðar aðgengilegar hagsmunaaðilum og að niðurstöður slíkrar vöktunar séu birtar. Veita ætti upplýsingar sérstaklega fyrir fyrirtækjaviðskiptavini, viðskiptavini sem greiða eftir á og viðskiptavini sem greiða fyrir fram.

- 62) Reiki innanlands á ystu svæðum Sambandsins, þar sem farsímaleyfi eru aðgreind frá þeim sem eru gefin út annars staðar á yfirráðasvæði þess lands, gæti notið góðs af lækkun á gjaldi til jafns við það sem tíðkast á innri markaðnum fyrir reikiþjónustu. Framkvæmd þessarar reglugerðar ætti ekki að leiða til verðlagningar sem er óhagstæðari fyrir viðskiptavinum sem nota innanlandsreikiþjónustu miðað við viðskiptavinum sem nota reikiþjónustu innan Sambandsins. Í þessu skyni geta landsyfirvöld gert viðbótarráðstafanir í samræmi við lög Sambandsins.
- 63) Landsbundin stjórnvöld ættu að eiga rétt á að krefjast upplýsinga um heildsölusamninga um reiki sem kveða ekki á um beitingu hámarksgjalda fyrir reikiþjónustu í heildsölu, en tryggja um leið viðskiptaleynd, og til að vakta og hafa umsjón með beitingu þessarar reglugerðar og þróun á heildsölumörkuðum fyrir reiki. Þessum yfirvöldum ætti einnig að vera heimilt að krefjast upplýsinga um samþykkt og beitingu skilyrða í heildsölusamningum um reiki sem miða að því að koma í veg fyrir varanlegt reiki og um óvanalega notkun eða misnotkun á heildsöluaðgangi að reiki í öðrum tilgangi en að veita reikiþjónustu, sem reglur eru settar um, til viðskiptavina veitenda reikiþjónustu sem ferðast innan Sambandsins.
- 64) Ef þeim sem veita farnetsþjónustu í Sambandinu þykir ávinningi af samvirkni og tengingu enda á milli fyrir viðskiptavinum sína teflt í tvísýnu með uppsögn eða hættu á uppsögn á reikartilhögun við rekstraraðila farneta í öðru aðildarríki eða ef þeir eru ófærir um að veita viðskiptavinum sínum þjónustu í öðru aðildarríki vegna þess að ekki er til samningur við a.m.k. einn rekstraraðila heildsöluneta ættu landsbundin stjórnvöld eða önnur lögbær yfirvöld, við aðstæðurnar sem um getur í b- og c-lið 2. mgr. 61. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972, að nota, ef þörf krefur, valdheimildir sínar, skv. 61. gr. þeirrar tilskipunar, til að sjá til þess að aðgangur og samtenging sé viðunandi, að teknu tilliti til markmiðanna sem sett eru fram í 3. gr. þeirrar tilskipunar, einkum þróunar innri markaðarins með því að leggja áherslu á veitingu, tiltækileika og samvirkni samevrópskrar þjónustu ásamt tengingar enda á milli.
- 65) Sérstæka verðstýringin, sem gildir um reikiþjónustu í heildsölu, hefur í för með sér að heildarþak gildir í Sambandinu fyrir samsettar vörur sem kunna einnig að innihalda önnur aðföng fyrir heildsöluaðgang að reiki og tengingaraðföng, þ.m.t. einkum þau sem falla undir landsbundnar reglur eða hugsanlega reglur sem ná yfir landamæri. Að því er þetta varðar er búist við að mismunur í reglusetningu í Sambandinu um þessi aðföng fari minnkandi, einkum vegna frekari ráðstafana sem gerðar eru í samræmi við tilskipun (ESB) 2018/1972 og miða að því að tryggja aukið samræmi í stjórnsýslunálgun. Í millitíðinni ætti að fjalla um hvers konar deilumál milli rekstraraðila heimsótttra neta og annarra rekstraraðila um gjöld sem lögð eru á aðföng, sem reglur eru settar um, og nauðsynleg eru til að veita reikiþjónustu í heildsölu, með tilliti til álits BEREK-hópsins, ef samráð var haft við hann, í samræmi við sérstækar lagalegar skuldbindingar sem gilda um reiki og við tilskipun (ESB) 2018/1972.
- 66) Nauðsynlegt er að vakta og endurskoða reglulega starfsemi heildsölumarkaða fyrir reiki og innbyrðis tengsl þeirra við smásölumarkaðina fyrir reiki, að teknu tilliti til samkeppnis- og tæknipróunar og umferðarflæðis. Framkvæmdastjórnin ætti að leggja tvær skýrslur fyrir Evrópuþingið og ráðið ásamt tillögu að nýrri löggjöf ef við á. Í þeim tveim skýrslum ætti framkvæmdastjórnin einkum að meta hvort reiki samkvæmt heimagjaldskrá hafi áhrif á þróun gjaldskráa sem eru í boði á smásölumarkaðnum. Þetta ætti annars vegar að taka til mats á öllum gjaldskráum sem koma fram sem einungis fela í sér innlenda þjónustu og undanskilja með öllu reikiþjónustu í smásölu og grafa þannig undan sjálfu markmiðinu með reiki samkvæmt heimagjaldskrá og hins vegar til mats á því hvort það dragi úr framboði á föstum gjaldskráum sem gæti einnig falið í sér tap fyrir neytendur og grafið undan markmiðum stafræna innri markaðarins.

Í skýrslum framkvæmdastjórnarinnar ætti einkum að vera greining á því að hvaða marki landsbundin stjórnvöld hafa leyft sérstök aukagjöld á reiki í smásölu, á getu rekstraraðila heimaneta til að viðhalda innlendum verðlíkönum og getu rekstraraðila heimsótttra neta til að endurheimta kostnað sem raunverulega fellur til við að veita reikiþjónustu í heildsölu sem reglur eru settar um. Til viðbótar ætti með skýrslum framkvæmdastjórnarinnar að meta hvernig aðgangur að mismunandi kynslóðum neta og tækni er tryggður á heildsölustigi að því er varðar upplýsingar um heildsöluverðlagningu á gagnþjónustu, umfang notkunar viðskiptavettvanga og svipaðra úrræða til að stunda viðskipti með heildsölumferð, þróun reikis milli véla, viðvarandi vandamál á smásölustigi í tengslum við virðisaukandi þjónustu, beitingu ráðstafana um neyðarfjarskipti, gagnsæisráðstafanir um reiki í þriðju löndum og á ójarðbundnum almennum farnetum sem miða að því að koma í veg fyrir reiki fyrir slysi, skilvirkni skuldbindinga um þjónustugæði

sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, og að hvaða marki viðskiptavinir eru upplýstir á tilhlýðilegan hátt í smásölusamningum sínum um þær skuldbindingar og hvernig þeir geti notið góðs af raunverulegri upplifun af reiki samkvæmt heimagjaldskrá. Enn fremur ætti með skýrslum framkvæmdastjórnarinnar að meta hvaða áhrif útbreiðsla og innleiðing nýrrar tækni, sem og heimsfaraldrar og náttúruhamfarir, hafa á reikimarkaðinn. Til þess að gera slíka skýrslugjöf mögulega, með það í huga að meta hvernig reikimarkaðir munu aðlagast reglum um reiki samkvæmt heimagjaldskrá, ætti að safna nægum gögnum um starfsemi þeirra markaða eftir framkvæmd þeirra reglna.

- 67) Til þess að meta samkeppnisþróun á reikimörkuðum innan Sambandsins og til þess að gefa reglulega skýrslu um breytingar á raunverulegum heildsölureikigjöldum á ójafna umferð milli veitenda reikiþjónustu ætti BEREC-hópurinn að halda áfram að safna gögnum frá landsbundnum stjórnvöldum. Landsbundin stjórnvöld ættu, eftir atvikum, að geta átt samstarf við önnur lögbær yfirvöld. Slík gögn ættu að innihalda raunveruleg gjöld sem annars vegar eru lögð á jafna umferð og hins vegar ójafna umferð, ásamt raunverulegu umferðarmagni fyrir viðkomandi reikiþjónustu. Söfnun gagna sem gerir kleift að vakta og meta áhrif breytinga á ferðahegðun og neyslumynstri, s.s. breytingar af völdum heimsfaraldrar, er nauðsynleg fyrir þá greiningu sem krafist er í skýrslunum sem kveðið er á um í þessari reglugerð. BEREC-hópurinn ætti einnig að safna gögnum um tilvik þar sem aðilar að heildsölusamningi um reiki hafa kosið að beita ekki hámarksgjöldum fyrir reikiþjónustu í heildsölu eða komið til framkvæmda ráðstöfunum á heildsölustigi sem miða að því að koma í veg fyrir varanlegt reiki eða óvanalega notkun eða misnotkun á heildsöluaðgangi að reiki í öðrum tilgangi en að veita reikiþjónustu, sem reglur eru settar um, til viðskiptavina veitenda reikiþjónustu á meðan hinir fyrrnefndu ferðast reglulega innan Sambandsins. BEREC-hópurinn ætti reglulega að gefa skýrslu á grundvelli gagnanna sem safnað er af nægilegri nákvæmni um tengslin milli smásöluverðs, heildsölugjalda og heildsölukostnaðar fyrir reikiþjónustu. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 30. júní 2027, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, sem byggist reglulegum skýrslum frá BEREC-hópnum, ásamt tillögu að nýrri löggjöf, ef við á. BEREC-hópurinn ætti einnig að safna nauðsynlegum gögnum til að gera kleift að vakta þættina sem framkvæmdastjórnin á að meta í skýrslunum sem kveðið er á um í þessari reglugerð.
- 68) Þegar til meðallangs tíma er litið ætti að viðurkenna að auðveldun reikis milli véla og hlutanetsreikis virkar sem mikilvægur drifkraftur fyrir stafvæðingu atvinnulífsins í Sambandinu og ætti að byggjast á tengdum stefnumálum Sambandsins, t.d. á sviði heilbrigðis-, orku-, umhverfis- og flutningamála. Framkvæmdastjórnin ætti reglulega að meta hlutverk reikis á markaðnum fyrir tengingu milli véla og á hlutanetsmarkaðnum (e. *IoT market*). Ef við á ætti framkvæmdastjórnin einnig að leggja fram tilmæli að höfðu samráði við BEREC-hópinn. BEREC-hópurinn ætti einnig að safna nauðsynlegum gögnum til að gera kleift að vakta þættina sem meta á í skýrslum framkvæmdastjórnarinnar um þróun reikis milli véla og hlutanetstækja, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, að teknu tilliti til fartengilausna sem byggjast á opnu tíðnirófi.
- 69) Framkvæmdastjórnin, BEREC-hópurinn, landsbundin stjórnvöld, og eftir atvikum, önnur lögbær yfirvöld, sem hlut eiga að máli, ættu að tryggja fulla viðskiptaleynd þegar þau deila upplýsingum vegna endurskoðunar, vöktunar og umsjónar með beitingu þessarar reglugerðar. Uppfylling krafna um viðskiptaleynd ætti því ekki að koma í veg fyrir að landsbundin stjórnvöld geti tímanlega deilt trúnaðarupplýsingum í slíkum tilgangi.
- 70) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að kveða á um sameiginlega nálgun til að tryggja að notendur almennra farneta greiði ekki óhóflegt verð fyrir reikiþjónustu innan Sambandsins í samanburði við samkeppnishæf verð í hverju ríki fyrir sig, og að auka gagnsæi og neytendavernd ásamt því að tryggja sjálfbærni í veitingu reikiþjónustu í smásölu á innlendu verði og raunverulega upplifun af reiki samkvæmt heimagjaldskrá að því er varðar þjónustugæði og aðgang að neyðarþjónustu í reiki, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

- 71) Í þessari reglugerð eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, einkum þeim sem eru viðurkennd í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi.
- 72) Samráð var haft við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 42. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 ⁽²¹⁾ og skilaði hún álit 20. apríl 2021.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Með þessari reglugerð er kveðið á um sameiginlega aðferð til að tryggja að notendur almennra farneta á ferðalagi innan Sambandsins borgi ekki óhóflegt verð, í samanburði við samkeppnishæf, landsbundin verð, fyrir reikiþjónustu innan Sambandsins þegar þeir hringja og taka á móti símtölum, senda og taka á móti smáskilaboðum og nota pakkaskipta gagnaflutningsþjónustu.

Þessi reglugerð stuðlar þannig að snurðulausri starfsemi innri markaðarins og nær um leið fram öflugri neytendavernd, persónuvernd, friðhelgi einkalífsins og trausti, eflir samkeppni, óhæði og gagnsæi á markaðnum og hvetur til nýsköpunar, neytendavals og aðlögunar fólks með fötlun jafnframt því að vera í fullu samræmi við sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi.

Í þessari reglugerð eru sett fram skilyrði fyrir heildsöluaðgangi að almennum farnetum í þeim tilgangi að veita reikiþjónustu sem reglur eru settar um. Hún tekur bæði til gjalda sem rekstraraðilar farneta leggja á í heildsölu og gjalda sem veitendur reikiþjónustu leggja á í smásölu.

2. Í þessari reglugerð er einnig mælt fyrir um reglur sem miða að því að auka gagnsæi og bæta upplýsingamiðlun um gjöld til notenda reikiþjónustu, þ.m.t. notendur reikiþjónustu sem reglur hafa ekki verið settar um í þriðju löndum. Hún eykur einnig gagnsæi fyrir notendur reikiþjónustu, sem reglur hafa ekki verið settar um, þegar þeir tengjast ójarðbundnu almennu farneti, s.s. um borð í skipum eða loftförum, eftir atvikum.

3. Þau hámarksgjöld sem sett eru fram í þessari reglugerð eru gefin upp í evrum.

4. Ef hámarksgjöldin, skv. 8.–11. gr., eru tilgreind í öðrum gjaldmiðlum en evru skulu verðin ákvörðuð í þeim gjaldmiðlum með því að nota meðaltal viðmiðunargengisins sem Seðlabanki Evrópu birtir 15. janúar, 15. febrúar og 15. mars á viðkomandi almanaksári í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Að því er varðar hámarksgjöldin skal endurskoða mörkin í öðrum gjaldmiðlum en evru árlega frá og með 2023. Mörkin, sem eru endurskoðuð árlega í þeim gjaldmiðlum, skulu gilda frá og með 15. maí.

5. Þessi reglugerð er með fyrirvara um úthlutun verkefna til landsbundinna stjórnvalda og annarra lögbærra yfirvalda samkvæmt tilskipun (ESB) 2018/1972, þ.m.t. ábyrgð á framkvæmd III. hluta III. bóls þeirrar tilskipunar.

2. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari reglugerð gilda skilgreiningarnar sem settar eru fram í 2. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972.

⁽²¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 frá 23. október 2018 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu meginstofnana, stofnana, skrifstofa og fagstofnana Sambandsins á persónuupplýsingum og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og ákvörðunar nr. 1247/2002/EB (Stjúd. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 39).

2. Til viðbótar við skilgreiningarnar, sem um getur í 1. mgr., er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
- a) „veitandi reikþjónustu“: fyrirtæki sem sér viðskiptavinum reikþjónustu fyrir reikþjónustu í smásölu sem reglur eru settar um,
 - b) „sá sem veitir þjónustu innanlands“: fyrirtæki sem sér viðskiptavinum reikþjónustu fyrir innlendra farnetsþjónustu,
 - c) „heimanet“: almennt fjarskiptanet í aðildarríki sem veitandi reikþjónustu notar til að bjóða viðskiptavinum reikþjónustu þá reikþjónustu í smásölu sem reglur eru settar um,
 - d) „heimsótt net“: almennt, jarðbundið farnet sem er staðsett í öðru aðildarríki en því þar sem veitandi reikþjónustu, sem veitir viðskiptavinum reikþjónustu innlendra þjónustu, er staðsettur sem heimilar viðskiptavinum reikþjónustu að hringja eða taka á móti símtölum, senda eða taka á móti smáskilaboðum eða nota pakkaskipta gagnaflutningaþjónustu, með samkomulagi við rekstraraðila heimanetsins,
 - e) „reiki innan Sambandsins“: notkun viðskiptavinar reikþjónustu á fartæki til að hringja eða taka á móti símtölum innan Sambandsins, senda eða taka á móti smáskilaboðum innan Sambandsins eða nota pakkaskipta gagnaflutningaþjónustu meðan sá viðskiptavinur er í öðru aðildarríki en því þar sem veitandi reikþjónustu, sem veitir honum innlendra þjónustu, er staðsettur, með samkomulagi milli rekstraraðila heimanetsins og rekstraraðila heimsóttá netsins,
 - f) „viðskiptavinur reikþjónustu“: viðskiptavinur veitanda reikþjónustu, sem reglur eru settar um, veitt með almennu jarðbundnu farneti sem staðsett er í Sambandinu, sem hefur gert smásölusamning eða -samkomulag við veitanda reikþjónustu sem heimilar reiki innan Sambandsins,
 - g) „reikisímtal sem reglur eru settar um“: símtal úr farsíma sem viðskiptavinur reikþjónustu hringir frá heimsóttu neti og lýkur á almennu fjarskiptaneti innan Sambandsins eða símtal úr farsíma sem viðskiptavinur reikþjónustu móttækur frá almennu fjarskiptaneti innan Sambandsins og lýkur á heimsóttu neti,
 - h) „smáskilaboð“: stuttiskilaboð á textaformi, sem samin eru fyrst og fremst með bókstöfum eða tölustöfum, eða hvoru tveggja, sem hægt er að senda milli númera farsíma og/eða fastra síma, í samræmi við númeraskipulag hvers lands,
 - i) „reikismáskilaboð sem reglur eru settar um“: smáskilaboð sem viðskiptavinur reikþjónustu sendir frá heimsóttu neti og lýkur á almennu fjarskiptaneti innan Sambandsins eða sem viðskiptavinur reikþjónustu móttækur frá almennu fjarskiptaneti innan Sambandsins og lýkur á heimsóttu neti,
 - j) „reikigagnaþjónusta sem reglur eru settar um“: reikþjónusta sem gerir viðskiptavinum reikþjónustu kleift að nota pakkaskipta gagnaflutningaþjónustu með fartæki á meðan það er tengt heimsóttu neti, að undanskilinni sendingu eða móttöku reikisímtala eða smáskilaboða sem reglur eru settar um, en sem felur í sér sendingu og móttöku myndskilaboða,
 - k) „heildsöluaðgangur að reiki“: beinn heildsöluaðgangur að reiki eða heildsöluaðgangur að reiki til endursölu,
 - l) „beinn heildsöluaðgangur að reiki“: aðstaða eða þjónusta, eða hvort tveggja, sem rekstraraðili farnets gerir aðgengilega fyrir annað fyrirtæki, með skilgreindum skilyrðum, í þeim tilgangi að það fyrirtæki veiti viðskiptavinum reikþjónustu þá reikþjónustu sem reglur eru settar um,
 - m) „heildsöluaðgangur að reiki til endursölu“: þegar rekstraraðili farnets annar en rekstraraðili heimsóttá netsins veitir öðru fyrirtæki reikþjónustu í heildsölu í þeim tilgangi að það fyrirtæki veiti viðskiptavinum reikþjónustu þá reikþjónustu sem reglur eru settar um,
 - n) „innlent smásöluverð“: innlent smásölugjald á einingu sem veitandi reikþjónustu leggur á símtöl sem hringd eru og smáskilaboð sem send eru, með upphaf og lúkningu á mismunandi almennum fjarskiptanetum í sama aðildarríki, og gögn sem viðskiptavinir nota.

Að því er varðar fyrstu undirgrein n-liðar, ef ekki er fyrir hendi neitt sérstakt innlent smásölugjald á einingu, skal innlent smásöluverð teljast ákvarðað samkvæmt sama gjaldtökukerfi og notað er fyrir símtöl sem viðskiptavinur hringir og smáskilaboð sem viðskiptavinur sendir, með upphaf og lúkningu á mismunandi almennum fjarskiptanetum í sama aðildarríki, og fyrir gögn sem notuð eru í aðildarríki viðskiptavinarins.

3. gr.

Heildsöluaðgangur að reiki

1. Rekstraraðilar farneta skulu verða við öllum réttmætum beiðnum um heildsöluaðgang að reiki, einkum þannig að það geri veitanda reikiþjónustu kleift að endurgera farnetsþjónustu í smásölu sem boðin er innanlands þar sem það er tæknilega mögulegt á heimsóttá netinu.
2. Rekstraraðilum farneta er aðeins heimilt að hafna beiðnum um heildsöluaðgang að reiki á grundvelli hlutlægra viðmiðana, s.s. tæknilegs framkvæmanleika eða þarfar á að vernda heildstæði neta. Viðskiptalegar ástæður skulu ekki vera tilefni til að hafna beiðnum um heildsöluaðgang að reiki í því skyni að takmarka samkeppni í tengslum við veitingu reikiþjónustu.
3. Heildsöluaðgangur að reiki skal ná yfir aðgang að öllum netþáttum og tengdri aðstöðu, viðkomandi þjónustu, hugbúnaði og upplýsingakerfum sem nauðsynleg eru til að veita viðskiptavininum reikiþjónustu þá reikiþjónustu sem reglur eru settar um, og skal hann fela í sér alla tiltæka nettækni og allar tiltækar kynslóðir neta.
4. Reglur um reikigjöld í heildsölu sem reglur eru settar um og mælt er fyrir um í 9., 10. og 11. gr. skulu gilda um aðgang að öllum þáttum heildsöluaðgangs að reiki, sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar, nema báðir aðilar að heildsölusamningi um reiki samþykki með ótvíræðum hætti að meðalheildsölugjald fyrir reikiþjónustu sem leiðir af beitingu samningsins falli ekki undir hámarksgjaldið fyrir reikiþjónustu í heildsölu, sem reglur eru settar um, á gildistíma samningsins.

Með fyrirvara um fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, ef um er að ræða heildsöluaðgang að reiki til endursölu, mega rekstraraðilar farneta innheimta sanngjarnt og réttmætt verð fyrir þætti sem falla ekki undir 3. mgr.

5. Rekstraraðilar farneta skulu birta viðmiðunartilboð, með tilliti til leiðbeininga BEREK-hópsins sem um getur í 8. mgr., og gera það aðgengilegt fyrirtækjum sem óska eftir heildsöluaðgangi að reiki. Rekstraraðilar farneta skulu leggja drög að heildsölusamningi um reiki fyrir fyrirtækið sem óskar eftir aðgangi, í samræmi við þessa grein, að því er varðar þennan aðgang eigi síðar en einum mánuði frá því að rekstraraðili farnetsins fékk beiðnina fyrst í hendur. Veita skal heildsöluaðgang að reiki innan hæfilegs tíma sem skal ekki vera lengri en þrír mánuðir frá því að heildsölusamningur um reiki var gerður. Rekstraraðilar farneta, sem taka við beiðni um heildsöluaðgang að reiki, og fyrirtæki, sem óska eftir aðgangi, skulu semja í góðri trú.
6. Viðmiðunartilboðið, sem um getur í 5. mgr., skal vera nægilega ítarlegt og innihalda alla þætti sem nauðsynlegir eru fyrir heildsöluaðgang að reiki, sem um getur 3. mgr., með lýsingu á tilboðum, sem eiga við um beinan heildsöluaðgang að reiki og heildsöluaðgang að reiki til endursölu, og tengdum skilmálum og skilyrðum. Viðmiðunartilboðið skal innihalda allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að gera veitanda reikiþjónustu kleift að tryggja að viðskiptavinir hafi aðgang að neyðarþjónustu án endurgjalds í gegnum neyðarfjarskipti við þá neyðarsímsvörunarstöð sem hentar best og til að gera kleift að senda án endurgjalds upplýsingar um staðsetningu innhringjanda til þeirrar neyðarsímsvörunarstöðvar sem hentar best þegar reikiþjónusta er notuð.

Þetta viðmiðunartilboð getur innihaldið skilyrði til að koma í veg fyrir varanlegt reiki eða óvanalega notkun eða misnotkun á heildsöluaðgangi að reiki í öðrum tilgangi en að veita reikiþjónustu, sem reglur eru settar um, til viðskiptavina veitanda reikiþjónustu á meðan hinir fyrrnefndu ferðast reglulega innan Sambandsins. Ef þau eru tilgreind í viðmiðunartilboði skulu slík skilyrði fela í sér sértækar ráðstafanir sem rekstraraðili heimsóttá netsins getur gripið til í því skyni að koma í veg fyrir varanlegt reiki eða óvanalega notkun eða misnotkun á heildsöluaðgangi að reiki, sem og hlutlægu viðmiðanirnar sem slíkar ráðstafanir eru grundvallaðar á. Slíkar viðmiðanir geta tekið til upplýsinga um heildarrekiumferð. Þær skulu ekki vísa til sértækra upplýsinga sem tengjast umferð einstakra viðskiptavina veitanda reikiþjónustu.

Í viðmiðunartilboðinu er m.a. heimilt að kveða á um að ef rekstraraðili heimsóttá netsins hefur gildar ástæður til að ætla að verulegur hluti viðskiptavina veitanda reikiþjónustu stundi varanlegt reiki, eða óvanaleg notkun eða misnotkun á heildsöluaðgangi að reiki eigi sér stað, geti rekstraraðili heimsóttá netsins krafist þess að veitandi reikiþjónustu, með fyrirvara um kröfur Sambandsins og landsbundnar kröfur um persónuvernd, veiti upplýsingar sem gera kleift að ákvarða hvort verulegur hluti viðskiptavina veitanda reikiþjónustu sé í þeirri stöðu að stunda varanlegt reiki, eða hvort um óvanalega notkun eða misnotkun þeirra á heildsöluaðgangi að reiki á neti heimsóttá rekstraraðilans sé að ræða, s.s. upplýsingar um þann hluta viðskiptavina sem hætta er á að noti á óvanalegan hátt eða misnoti reikiþjónustu, sem reglur eru settar um, sem veitt er á gildandi innlendu smásöluverði og ákvarðað hefur verið á grundvelli hlutlægra vísa í samræmi við framkvæmdargerðirnar um beitingu viðmiðunarreglna um eðlilega notkun sem samþykktar voru skv. 7. gr.

Í viðmiðunartilboðinu er heimilt, sem síðasta úrræði og þar sem mildari ráðstafanir hafa ekki dugað til að ráða bót á stöðunni, að kveða á um möguleikann á að segja upp heildsölusamningi um reiki ef rekstraraðili heimsóttá netsins hefur, á grundvelli hlutlægra viðmiðana, komist að raun um að verulegur hluti viðskiptavina veitanda reikiþjónustu stundi varanlegt reiki, eða óvanaleg notkun eða misnotkun á heildsöluaðgangi að reiki eigi sér stað, og upplýst rekstraraðila heimanetsins um það

Rekstraraðila heimsóttá netsins er einungis heimilt að segja einhliða upp heildsölusamningi um reiki af ástæðum er varða varanlegt reiki eða óvanalega notkun eða misnotkun á heildsöluaðgangi að reiki, að fengnu fyrirframleyfi hjá landsbundnu stjórnvaldi rekstraraðila heimsóttá netsins.

Innan þriggja mánaða frá því að beiðnin um að segja upp heildsölusamningi um reiki berst frá rekstraraðila heimsóttá netsins skal landsbundið stjórnvald rekstraraðila heimsóttá netsins, að höfðu samráði við landsbundið stjórnvald rekstraraðila heimanetsins, ákveða hvort samþykkja eigi slíka heimild eða hafna henni og tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

Bæði landsbundnum stjórnvöldum rekstraraðila heimsóttá netsins og rekstraraðila heimanetsins er heimilt að óska eftir því að BEREC-hópurinn samþykki álit um þær aðgerðir sem grípa á til í samræmi við þessa reglugerð. BEREC-hópurinn skal samþykkja álit sitt innan eins mánaðar frá móttöku slíkrar beiðni.

Ef samráð hefur verið haft við BEREC-hópinn skal landsbundið stjórnvald rekstraraðila heimsóttá netsins bíða eftir og taka ítrasta tillit til álits BEREC-hópsins áður en það tekur ákvörðun um hvort veita eigi heimild eða hafna heimild um að segja upp heildsölusamningi um reiki, sbr. þó þriggja mánaða frestinn sem um getur í sjöttu undirgrein.

Landsbundið stjórnvald rekstraraðila heimsóttá netsins skal gera upplýsingar varðandi heimildir um að segja upp heildsölusamningum um reiki aðgengilegar almenningi, sbr. þó viðskiptaleynd.

Fimm til níunda undirgrein þessarar málsgreinar hafa hvorki áhrif á valdsvið landsbundna stjórnvaldsins til að krefjast þess að brot á skuldbindingum, sem settar eru fram í þessari reglugerð skv. 7. mgr. 17. gr., verði stöðvuð án tafar né á rétt rekstraraðila heimsóttá netsins til að beita fullnægjandi ráðstöfunum til að berjast gegn svikum.

Ef nauðsyn krefur skulu landsbundin stjórnvöld gera breytingar á viðmiðunartilboðum til að framfylgja skuldbindingunum sem mælt er fyrir um í þessari grein, þ.m.t. að því er varðar sértækar ráðstafanir sem rekstraraðili heimsóttá netsins getur gripið til í því skyni að koma í veg fyrir varanlegt reiki eða óvanalega notkun eða misnotkun á heildsöluaðgangi að reiki, og hlutlægar viðmiðanir sem rekstraraðili heimsóttá netsins getur notað til grundvallar því að grípa til slíkra ráðstafana.

7. Ef fyrirtækið sem óskar eftir aðgangi hefur hug á því að hefja viðskiptaviðræður til að taka með þætti sem falla ekki undir viðmiðunartilboðið skal rekstraraðili farnetsins svara slíkri beiðni innan hæfilegs tíma sem ekki er lengri en tveir mánuðir frá upphaflegri móttöku. Að því er varðar þessa málsgrein skulu 2. og 5. mgr. ekki gilda.

8. Eigi síðar en 5. október 2022, til að stuðla að samræmdri beitingu þessarar greinar, skal BEREC-hópurinn, að höfðu samráði við hagsmunaaðila og í náinni samvinnu við framkvæmdastjórnina, uppfæra leiðbeiningar um heildsöluaðgang að reiki sem mælt er fyrir um í samræmi við 8. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 531/2012.

4. gr.

Veiting reikþjónustu í smásölu sem reglur eru settar um

1. Veitendur reikþjónustu skulu ekki leggja aukagjald, til viðbótar við innlenda smásöluverðið á viðskiptavinum reikþjónustu í aðildarríki, á reikisímtöl sem reglur eru settar um og hringd eru eða tekið er á móti, á reikismáskilaboð sem reglur eru settar um og send eru eða á reikigagnþjónustu sem reglur eru settar um og notuð er, og ekki heldur almennt gjald til að gera kleift að nota endabúnaðinn eða þjónustuna erlendis, sbr. þó 5. og 6. gr.

2. Veitendur reikþjónustu skulu ekki bjóða reikþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, með skilyrðum sem eru ekki eins hagstæð og þau sem bjóðast innanlands, einkum með tilliti til þeirra þjónustugæða sem kveðið er á um í smásölu-samningnum, ef sama kynslóð farneta og -tækni er tiltæk á heimsóttá netinu.

Rekstraraðilar farneta skulu forðast óeðlilegar tafir á yfirfærslu milli neta á innri landamærum Sambandsins.

3. Til að stuðla að samræmdri beitingu þessarar greinar skal BEREK-hópurinn, eigi síðar en 1. janúar 2023, að höfðu samráði við hagsmunaaðila og í nánú samstarfi við framkvæmdastjórnina, uppfæra smásöluleiðbeiningar sínar um framkvæmd ráðstafana til að tryggja þjónustugæði.

5. gr.

Eðlileg notkun

1. Veitendur reikþjónustu geta, í samræmi við þessa grein og framkvæmdargerðirnar sem samþykktar eru skv. 7. gr. a, sett viðmiðunarreglur um eðlilega notkun í tengslum við notkun reikþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um og veitt er á viðeigandi innlendu smásöluverði, til að koma í veg fyrir óvanalega notkun eða misnotkun viðskiptavina reikþjónustu á reikþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, eins og notkun slíkrar þjónustu meðal viðskiptavina reikþjónustu í aðildarríki öðru en ríki innlenda þjónustuveitandans í öðrum tilgangi en vegna reglulegra ferðalaga.

Allar viðmiðunarreglur um eðlilega notkun skulu gera viðskiptavinum veitanda reikþjónustunnar kleift að nota tiltekið magn af reikþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, á viðeigandi innlendu smásöluverði sem samrýmist gjaldskrá þeirra beggja.

2. Ákvæði 8. gr. skulu gilda um reikþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, umfram þau mörk sem sett eru samkvæmt viðmiðunarreglum um eðlilega notkun.

6. gr.

Fyrirkomulag til að tryggja sjálfbærni

1. Með það fyrir augum að tryggja að innlent verðlíkan sitt sé sjálfbært getur veitandi reikþjónustu, í sérstökum undantekningartilvikum, ef hann getur ekki endurheimt raunverulegan og áætlaðan heildarkostnað sinn við að veita reikþjónustu sem reglur eru settar um, í samræmi við 4. og 5. gr., með raunverulegum og áætluðum heildartekjum af veitingu slíkrar þjónustu, sótt um heimild til að leggja á aukagjald. Það aukagjald skal aðeins lagt á, eftir því sem þurfa þykir, til að endurheimta kostnað við að veita reikþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, með hliðsjón af viðeigandi hámarks-heildsölugjöldum.

2. Ákveði veitandi reikþjónustu að nýta sér 1. mgr. þessarar greinar skal hann án tafar leggja umsókn fyrir landsbundna stjórnvaldið og veita því allar nauðsynlegar upplýsingar í samræmi við framkvæmdargerðirnar sem um getur í 7. gr. Á 12 mánaða fresti þaðan í frá skal veitandi reikþjónustunnar uppfæra þær upplýsingar og leggja þær fyrir landsbundna stjórnvaldið.

3. Við móttöku umsóknar í samræmi við 2. mgr. skal landsbundna stjórnvaldið meta hvort veitandi reikþjónustunnar hafi sýnt fram á að hann geti ekki endurheimt kostnað sinn í samræmi við 1. mgr. sem hefur þær afleiðingar að grafið verði undan sjálfbærni innlenda verðlíkansins. Matið á sjálfbærni innlenda verðlíkansins skal vera byggt á viðeigandi hlutlægum þáttum sem eiga við veitanda reikþjónustunnar, þ.m.t. hlutlægum mismun á milli veitanda reikþjónustu í hlutaðeigandi aðildarríki og innlendu verðlagi og tekjum. Landsbundna stjórnvaldið skal heimila aukagjaldið þegar skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. og þessari málsgrein, hafa verið uppfyllt.

4. Innan mánaðar frá móttöku umsóknarinnar skv. 2. mgr. skal landsbundna stjórnvaldið heimila aukagjaldið nema umsóknin sé augljóslega tilefnislaus eða veiti ófullnægjandi upplýsingar. Telji landsbundna stjórnvaldið að umsóknin sé augljóslega tilefnislaus, eða telji það að ófullnægjandi upplýsingar hafi verið veittar, skal það taka endanlega ákvörðun innan næstu tveggja mánaða um að heimila, breyta eða hafna aukagjaldinu eftir að hafa gefið veitanda reikipjónustunnar tækifæri til áheyrnar.

7. gr.

Framkvæmd viðmiðunarreglna um eðlilega notkun og fyrirkomulags til að tryggja sjálfbærni

1. Til að tryggja samræmda beitingu 5. og 6. gr. skal framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við BEREC-hópinn, samþykkja framkvæmdargerðir þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um eftirfarandi:

- a) beitingu viðmiðunarreglna um eðlilega notkun,
- b) aðferðafræðina við að meta sjálfbærni þess að veita reikipjónustu í smásölu á innanlandsverði og
- c) umsóknina sem veitandi reikipjónustu á að leggja fram vegna matsins sem um getur í b-lið.

Framkvæmdargerðirnar, sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, skulu samþykktar í samræmi við rannsóknar-málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 20. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, að höfðu samráði við BEREC-hópinn, endurskoða með reglulegu millibili framkvæmdargerðirnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, í ljósi markaðsþróunar.

2. Framkvæmdastjórnin skal, þegar hún samþykkir framkvæmdargerðir þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um beitingu viðmiðunarreglna um eðlilega notkun, taka tillit til eftirfarandi:

- a) þróunar verðs og neyslumynsturs í aðildarríkjunum,
- b) hversu mikil samleitni er í innlendu verðlagi í Sambandinu,
- c) ferðamynsturs í Sambandinu,
- d) merkjanleggar hættu á röskun á samkeppni og hvötum til fjárfestinga á innlendum og heimsóttum mörkuðum.

3. Framkvæmdastjórnin skal láta framkvæmdargerðirnar, sem um getur í b- og c-lið 1. mgr., byggjast á eftirfarandi:

- a) ákvörðun raunverulegs og áætlaðs heildarkostnaðar við að veita reikipjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, með vísan til raunverulegra reikigjalda í heildsölu fyrir ójafna umferð og hæfilegs hluta í nauðsynlegum samtengdum og sameiginlegum kostnaði við að veita reikipjónustu í smásölu sem reglur eru settar um,
- b) ákvörðun raunverulegra og áætlaðra heildartekna af veitingu reikipjónustu í smásölu sem reglur eru settar um,
- c) notkun reikipjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, og innlendri notkun viðskiptavina veitanda reikipjónustunnar,
- d) samkeppnisstigi, verði og tekjum á innanlandsmarkaði og merkjanlegri hættu á því að reiki á innlendu smásöluverði myndi hafa sýnileg áhrif á þróun slíks verðs.

4. Landsbundið stjórnvald og, ef við á, að því er varðar beitingu þeirra heimilda sem þeim eru faldar með landslögum til innleiðingar á tilskipun (ESB) 2018/1972, önnur lögbær yfirvöld skulu hafa strangt eftirlit og umsjón með beitingu viðmiðunarreglna um eðlilega notkun. Landsbundið stjórnvald skal hafa strangt eftirlit og umsjón með beitingu ráðstafana um sjálfbærni þess að veita reikipjónustu í smásölu á innanlandsverði, og taka fullt tillit til viðeigandi hlutlægra þátta, sem eiga við um hlutaðeigandi aðildarríki, og viðeigandi hlutlægs mismunar á milli veitanda reikipjónustu. Með fyrirvara um verklags-regluna, sem sett er fram í 3. mgr. 6. gr., skal landsbundna stjórnvaldið framfylgja tímanlega kröfunum í 5. og 6. gr. og framkvæmdargerðunum sem kveðið er á um í 2. mgr. þessarar greinar. Landsbundna stjórnvaldið getur, hvenær sem er, krafist þess að veitandi reikipjónustu breyti eða afnemi aukagjaldið ef það samrýmist ekki 5. eða 6. gr.

Önnur lögbær yfirvöld skulu framfylgja kröfum 5. gr. og framkvæmdargerðanna sem skipta máli við beitingu þeirra heimilda sem þeim eru faldar með landslögum til innleiðingar á tilskipun (ESB) 2018/1972, eftir því sem við á.

Landsbundna stjórnvaldið og, eftir atvikum, önnur lögbær yfirvöld skulu upplýsa framkvæmdastjórnina árlega um beitingu 5. og 6. gr. sem og þessarar greinar.

5. Framkvæmdarreglugerð (ESB) 2016/2286 skal gilda áfram þar til ný framkvæmdargerð, sem er samþykkt skv. 1. mgr. þessarar greinar, kemur til framkvæmda.

8. gr.

Beiting aukagjalda í smásölu í sérstökum undantekningartilvikum fyrir notkun reikþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, og veiting annarra gjaldskráa

1. Þegar veitandi reikþjónustu, með fyrirvara um þriðju undirgrein, leggur á aukagjald fyrir notkun reikþjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, umfram þau mörk sem sett eru samkvæmt viðmiðunarreglum um eðlilega notkun, skal það uppfylla eftirfarandi kröfur, að undanskildum virðisaukaskatti:

- a) aukagjald sem lagt er á reikisímtöl, sem reglur eru settar um og hringd eru, reikismáskilaboð, sem reglur eru settar um og send eru, og reikigagnþjónustu, sem reglur eru settar um, skal ekki vera hærri en hámarksheildsölugjöldin sem kveðið er á um í 9. gr. (2. mgr.), 10. gr. (1. mgr.) og 11. gr. (1. mgr.), eftir því sem við á,
- b) aukagjald sem lagt er á reikisímtöl, sem reglur eru settar um og tekið er á móti, skal ekki vera hærri en hámarksverðið fyrir lúkningu símtala í farsíma í Sambandinu sem ákvarðað er fyrir það ár í samræmi við 1. mgr. 75. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972.

Að því er varðar b-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar er það svo að ef framkvæmdastjórnin ákveður, eftir að hafa endurskoðað framseldu gerðina sem samþykkt er skv. 1. mgr. 75. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972, að ekki sé lengur nauðsynlegt að ákvarða verð fyrir lúkningu símtala í öllu Sambandinu og ákveður að leggja ekki á hámarksverð fyrir lúkningu símtala í farsíma, skal aukagjald, sem lagt er á reikisímtöl sem reglur eru settar um og tekið er á móti, ekki vera hærri en verðið sem ákvarðað er í nýjustu framseldu gerðinni sem samþykkt er skv. 75. gr. þeirrar tilskipunar.

Veitendur reikþjónustu skulu hvorki leggja aukagjald á reikismáskilaboð, sem reglur eru settar um og tekið er á móti, né á reikitalhólfsskilaboð sem tekið er á móti. Þetta skal vera með fyrirvara um önnur viðeigandi gjöld, t.d. gjöld fyrir að hlusta á slík skilaboð.

Veitendur reikþjónustu skulu innheimta gjöld fyrir reikisímtöl, sem hringd eru og tekið er á móti, á sekúndugrundvelli. Veitendur reikþjónustu geta lagt á lágmarksupphafsgjald fyrir tímabil sem ekki er lengra en 30 sekúndur fyrir símtöl sem hringd eru. Veitendur reikþjónustu skulu innheimta gjald af viðskiptavinum sínum fyrir veitta reikigagnþjónustu, sem reglur eru settar um, fyrir hvert kílóbæti, að frátöldum myndskilaboðum sem má gjaldfæra fyrir hverja einingu. Í slíku tilviki skal smásölugjaldið, sem veitanda reikþjónustu er heimilt að leggja á viðskiptavin reikþjónustu fyrir að senda eða taka á móti reikimyndskilaboðum, ekki vera hærri en hámarkssmásölugjaldið fyrir reikigagnþjónustu sem reglur eru settar um og sett er fram í fyrstu undirgrein.

2. Veitendur reikþjónustu geta boðið, og viðskiptavinir reikþjónustu geta valið sérstaklega, aðra reikigjaldskrá en þá sem sett hefur verið í samræmi við 4., 5. og 6. gr. og 1. mgr. þessarar greinar, sem gerir viðskiptavinum reikþjónustu kleift að njóta góðs af annarri gjaldskrá fyrir reikigagnþjónustu, sem reglur eru settar um, en þeirri sem þeim hefði verið úthlutað hefðu þeir ekki mátt velja. Veitandi reikþjónustu skal minna þá viðskiptavini reikþjónustu á eðli þeirra kosta við reiki sem þá myndu tapast.

Með fyrirvara um fyrstu undirgrein skulu veitendur reikþjónustu láta gjaldskrá, sem sett er í samræmi við 4. og 5. gr. og 1. mgr. þessarar greinar, gilda sjálfkrafa fyrir alla viðskiptavini reikþjónustu sem fyrir eru og nýja viðskiptavini reikþjónustu.

Allir viðskiptavinir reikþjónustu geta, hvenær sem er, óskað eftir að skipta yfir í eða úr gjaldskrá í samræmi við 4., 5. og 6. gr. og 1. mgr. þessarar greinar. Þegar viðskiptavinir reikþjónustu kjósa sérstaklega að skipta úr eða aftur yfir í gjaldskrá, í samræmi við 4. 5. og 6. gr. og 1. mgr. þessarar greinar, skulu öll skipti framkvæmd innan eins virks dags frá því að beiðnin er móttækin, án endurgjalds og skulu skiptin hvorki hafa í för með sér skilyrði né takmarkanir sem lúta að öðrum þáttum áskriftarinnar en reiki. Veitendur reikþjónustu geta frestað slíkum skiptum þar til fyrri reikigjaldskráin hefur verið í gildi í ákveðinn lágmarkstíma sem skal ekki vera lengri en tveir mánuðir.

3. Með fyrirvara um III. hluta III. bálks tilskipunar (ESB) 2018/1972 skulu veitendur reikipjónustu tryggja að í smásölu-samningi, sem tekur til hvers konar reikipjónustu í smásölu sem reglur eru settar um, séu tilgreindir helstu eiginleikar þeirrar reikipjónustu í smásölu sem reglur eru settar um og veitt er, einkum og sér í lagi:

- a) sértæk gjaldskrá eða gjaldskrár og, fyrir hverja gjaldskrá, þær tegundir þjónustu sem boðnar eru, þ.m.t. fjarskiptamagn,
- b) takmarkanir sem settar eru á notkun reikipjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um og veitt er á gildandi smásöluverði innanlands, einkum tölulegar upplýsingar um hvernig viðmiðunarreglum um eðlilega notkun er beitt með vísan til helstu verðlagningarþátta, magnþátta eða annarra þátta viðkomandi reikipjónustu í smásölu sem reglur eru settar um og veitt er,
- c) skýrar og auðskiljanlegar upplýsingar um skilyrði og gæði reikipjónustu þegar reiki er notað innan Sambandsins í samræmi við leiðbeiningar BEREC-hópsins sem um getur í 6. mgr.

4. Veitendur reikipjónustu skulu tryggja að í smásölusamningi, sem tekur til hvers konar reikipjónustu í smásölu, sem reglur eru settar um, séu veittar upplýsingar um þær tegundir þjónustu þar sem aukagjöld kunna að bætast við þegar reiki er notað, sbr. þó 97. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972.

5. Veitendur reikipjónustu skulu birta upplýsingarnar sem um getur í 3. og 4. mgr.

Að auki skulu veitendur reikipjónustu birta upplýsingar um ástæður fyrir því hvers vegna reikipjónusta sé mögulega boðin samkvæmt skilyrðum sem eru óhagstæðari en þau sem bjóðast á heimamarkaði. Í þeim upplýsingum skulu koma fram þeir þættir sem geta haft áhrif á gæði reikipjónustunnar sem viðskiptavinur reikipjónustu er áskrifandi að, s.s. hvaða kynslóðir neta og tækni eru tiltækar viðskiptavini reikipjónustu í heimsóttu aðildarríki.

6. Í þeim tilgangi að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skal BEREC-hópurinn, eigi síðar en 1. janúar 2023, að höfðu samráði við hagsmunaaðila og í nánú samstarfi við framkvæmdastjórnina, uppfæra leiðbeiningar sínar um reiki í smásölu, einkum að því er varðar framkvæmd þessarar greinar og þeirra gagnsæisráðstafana sem um getur í 13., 14. og 15. gr.

9. gr.

Heildsölugjöld fyrir reikisímtöl sem reglur eru settar um og hringd eru

1. Meðalheildsölugjald sem rekstraraðila heimsóttts nets er heimilt að leggja á veitanda reikipjónustu fyrir reikisímtal sem reglur eru settar um og hringt er frá heimsóttta netinu, að meðtöldum m.a. upphafs-, umflutnings- og lúkningarkostnaði, skal ekki vera hærri en öryggismörk sem nema 0,022 evrum á mínútu. Hámarksheildsölugjaldið skal lækka í 0,019 evrur á mínútu 1. janúar 2025 og skal, með fyrirvara um 21. gr., vera 0,019 evrur á mínútu fram til 30. júní 2032.

2. Meðalheildsölugjaldið, sem um getur í 1. mgr., skal gilda milli tveggja rekstraraðila og skal reiknað fyrir tólf mánaða tímabil, eða fyrir styttra tímabil sé skemmra þangað til hæsta meðalheildsölugjaldið, eins og kveðið er á um í 1. mgr., fellur úr gildi, eða fram til 30. júní 2032.

3. Meðalheildsölugjaldið, sem um getur í 1. mgr., skal reiknað með því að deila heildarheildsölutekjum af reiki með heildarfjölda reikimínútna sem viðkomandi rekstraraðili notar í raun til að veita reikisímtöl í heildsölu innan Sambandsins á viðkomandi tímabili, samantekið á sekúndugrundvelli og aðlagð til að taka tillit til þess möguleika að rekstraraðili heimsóttta netsins geti lagt á lágmarksupphafsgjald fyrir tímabil, sem ekki er lengra en 30 sekúndur, að því er varðar símtöl sem hringd eru.

10. gr.

Heildsölugjöld fyrir reikismáskilaboð sem reglur eru settar um

1. Meðalheildsölugjald sem rekstraraðila heimsóttts nets er heimilt að leggja á veitanda reikipjónustu fyrir að veita reikismáskilaboð, sem reglur eru settar um og send eru frá heimsóttta netinu, skal ekki vera hærri en öryggismörk sem eru 0,004 evrur fyrir hver smáskilaboð. Hámarksheildsölugjaldið skal lækka í 0,003 evrur fyrir hver smáskilaboð 1. janúar 2025 og skal, með fyrirvara um 21. gr., vera 0,003 evrur fram til 30. júní 2032.

2. Meðalheildsölugjaldið, sem um getur í 1. mgr., skal gilda milli tveggja rekstraraðila og skal reiknað fyrir tólf mánaða tímabil, eða fyrir styttra tímabil sé skemmra þangað til hæsta meðalheildsölugjaldið, eins og kveðið er á um í 1. mgr., fellur úr gildi, eða fram til 30. júní 2032.
3. Meðalheildsölugjaldið, sem um getur í 1. mgr., skal reiknað með því að deila heildarheildsölutekjum, sem rekstraraðili heimsóttar netsins eða rekstraraðili heimanets fær fyrir upphaf og sendingu reikismáskilaboða, sem reglur eru settar um, innan Sambandsins á viðeigandi tímabili, með heildarfjölda smáskilaboða sem eiga upphaf hjá og eru send á vegum viðkomandi veitanda reikibjónustu eða rekstraraðila heimanets á því tímabili.
4. Rekstraraðili heimsóttar netsins skal ekki leggja gjald á veitanda reikibjónustu, sem veitir reikiviðskiptavinum reikibjónustu, eða rekstraraðila heimanets fyrir lúkningu reikismáskilaboða sem reglur eru settar um og send eru viðskiptavinum reikibjónustu sem notar reiki á heimsóttar netinu, að frátöldu gjaldinu sem um getur í 1. mgr.

11. gr.

Heildsölugjöld fyrir reikigagnbjónustu sem reglur eru settar um

1. Meðalheildsölugjald sem rekstraraðila heimsóttar nets er heimilt að leggja á veitanda reikibjónustu fyrir að veita reikigagnbjónustu, sem reglur eru settar um, á heimsóttar netinu skal ekki vera hærra en öryggismörk sem eru 2,00 evrur fyrir hvert gígabæti af fluttum gögnum. Hámarksheildsölugjaldið skal lækka í 1,80 evrur á gígabæti fyrir hvert gígabæti af fluttum gögnum 1. janúar 2023, í 1,55 evrur á gígabæti 1. janúar 2024, í 1,30 evrur á gígabæti 1. janúar 2025, í 1,10 evrur á gígabæti 1. janúar 2026, í 1,00 evru á gígabæti 1. janúar 2027 og skal, með fyrirvara um 21. gr., haldast í 1,00 evru á gígabæti fyrir hvert gígabæti af fluttum gögnum fram til 30. júní 2032.
2. Meðalheildsölugjaldið, sem um getur í 1. mgr., skal gilda milli tveggja rekstraraðila og skal reiknað fyrir tólf mánaða tímabil, eða fyrir styttra tímabil sé skemmra þangað til hæsta meðalheildsölugjaldið, eins og kveðið er á um í 1. mgr., fellur úr gildi, eða fram til 30. júní 2032.
3. Meðalheildsölugjaldið, sem um getur í 1. mgr., skal reiknað með því að deila heildarheildsölutekjum sem rekstraraðili heimsóttar netsins eða rekstraraðili heimanets fær fyrir að veita reikigagnbjónustu, sem reglur eru settar um, á viðeigandi tímabili, með heildarfjölda megabæta af gögnum sem eru notuð í raun við veitingu þjónustunnar á því tímabili, umreiknuð í kílóbæti fyrir hönd viðkomandi veitanda reikibjónustu eða rekstraraðila heimanets á því tímabili.

12. gr.

Heildsölugjöld fyrir neyðarfjarskipti

Með fyrirvara um 9., 10. og 11. gr. skal rekstraraðili heimsóttar netsins hvorki leggja gjöld á veitanda reikibjónustu í tengslum við hvaða form af neyðarfjarskiptum sem er, sem viðskiptavinur reikibjónustu á frumkvæði að, né á flutning á upplýsingum um staðsetningu innhringjanda.

13. gr.

Gagnsæi smásöluskilyrða fyrir reikisímtöl og -smáskilaboð

1. Til að gera viðskiptavinum reikibjónustu viðvart um að þeir eigi að greiða reikigjöld, þegar hringt er eða tekið á móti símtali eða við sendingu smáskilaboða, skal sérhver veitandi reikibjónustu, þegar viðskiptavinir koma til aðildarríkis annars en þess þar sem sá sem veitir þeim þjónustu innanlands er, nema viðskiptavinirnir hafi tilkynnt veitanda reikibjónustu að þeir þarfnist ekki þeirrar þjónustu, veita viðskiptavinunum persónubundnar grunnupplýsingar um verðlagningu reikigjalda, að meðtöldum virðisaukaskatti, með sjálfvirkum skilaboðum, án ástæðulausrar tafar og endurgjaldslaust, sem viðskiptavinirnir þurfa að greiða fyrir að hringja og taka á móti símtölum eða senda smáskilaboð í aðildarríkinu sem heimsótt er.

Þær persónubundnu grunnupplýsingar um verðlagningu skulu gefnar upp í gjaldmiðli reikningsins, sem viðskiptavinurinn fær frá þeim sem veitir honum þjónustu innanlands, og innihalda upplýsingar um:

- a) þær viðmiðunarreglur um eðlilega notkun sem gilda um viðskiptavin reikibjónustu í Sambandinu og um aukagjöld sem lögð eru á þegar viðskiptavinurinn fer yfir þau mörk sem sett eru samkvæmt viðmiðunarreglunum um eðlilega notkun og
- b) öll aukagjöld sem lögð eru á í samræmi við 6. gr.

Veitendur reikibjónustu skulu upplýsa viðskiptavini reikibjónustu með sjálfvirkum skilaboðum, án ástæðulausrar tafar og endurgjaldslaust, þegar þeir koma til aðildarríkis annars en þess þar sem sá sem veitir þeim þjónustu innanlands er, um hugsanlega hættu á að gjöld geti hækkað vegna notkunar á virðisaukandi þjónustu, nema þegar viðskiptavinur reikibjónustu hefur tilkynnt veitanda reikibjónustu að hann þarfnist ekki þessarar þjónustu. Slíkar upplýsingar skulu fela í sér tengil sem veitir aðgang án endurgjalds að sérstakri vefsíðu þar sem finna má uppfærðar upplýsingar um tegundir þjónustu sem aukakostnaður gæti lagst á, og, ef þær eru tiltækar, upplýsingar um númeraraðir fyrir virðisaukandi þjónustu eða aðrar viðeigandi viðbótarupplýsingar sem er að finna í gagnagrunninum sem komið er á fót samkvæmt fyrstu málsgrein a-liðar 16. gr. í samræmi við þriðju málsgrein 16. gr. Á vefsíðunni skulu einnig koma fram upplýsingar um gjöld sem gilda um frínúmer í reiki, ef einhver eru.

Persónubundnu grunnupplýsingarnar um verðlagningu, sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, skulu einnig innihalda gjaldfrjálsa númerið, sem um getur í 2. mgr., til að afla ítarlegri upplýsinga.

Við hver skilaboð skulu viðskiptavinir hafa færi á því að tilkynna veitanda reikibjónustu, án endurgjalds og með einföldum hætti, að þeir þarfnist ekki sjálfvirku skilaboðanna. Viðskiptavinir, sem hafa tilkynnt að þeir þarfnist ekki sjálfvirku skilaboðanna, skulu eiga rétt á því, hvenær sem er og endurgjaldslaust, að óska eftir því að veitandi reikibjónustu veiti þjónustuna á ný.

Veitendur reikibjónustu skulu veita viðskiptavinum með fötlun persónubundnu grunnupplýsingarnar um verðlagningu, sem um getur í fyrstu undirgrein, sjálfkrafa og endurgjaldslaust með símtali í talsímaþjónustu óski þeir eftir því.

Að undanskilinni tilvísuninni í viðmiðunarreglur um eðlilega notkun og aukagjaldið, sem lagt er á í samræmi við 6. gr., skulu fyrsta, önnur, fimmta og sjötta undirgrein þessarar málsgreinar einnig gilda bæði um reikibjónustu fyrir talsíma og smáskilaboð, sem viðskiptavinir reikibjónustu nota þegar þeir tengjast landsbundnum eða alþjóðlegum ójarðbundnum almennum farnetum og sem veitandi reikibjónustu veitir, og um reikibjónustu fyrir talsíma og smáskilaboð sem viðskiptavinir reikibjónustu nota á ferðalögum sínum utan Sambandsins og sem veitandi reikibjónustu veitir.

2. Til viðbótar við upplýsingarnar, sem kveðið er á um í 1. mgr., skulu viðskiptavinir eiga rétt á því að óska eftir og fá endurgjaldslaust og óháð staðsetningu þeirra innan Sambandsins ítarlegri persónubundnar upplýsingar um verðlagningu reikigjalda, sem gilda á heimsóttá netinu um símtöl í talsímaþjónustu og smáskilaboð, ásamt upplýsingum um gagnsæisráðstafanir sem koma til framkvæmda með þessari reglugerð, með símtali í farsímaþjónustu eða með smáskilaboðum. Slík beiðni skal berast með símtali í gjaldfrjálst númer sem veitandi reikibjónustu tilgreinir til notkunar í þeim tilgangi. Skyldurnar, sem kveðið er á um í 1. mgr., skulu ekki gilda um tæki sem styðja ekki smáskilaboðavirkni.

3. Veitandi reikibjónustu skal senda tilkynningu til viðskiptavinar reikibjónustu þegar viðeigandi magn fyrir eðlilega notkun reikibjónustu fyrir talsíma eða smáskilaboð, sem reglur eru settar um, hefur verið notað að fullu eða þegar notkunarmörkum, sem beitt er í samræmi við 6. gr., hefur verið náð. Í þeirri tilkynningu skal tilgreina aukagjaldið sem verður lagt á frekari notkun viðskiptavinar reikibjónustu á reikibjónustu fyrir talsíma eða smáskilaboð sem reglur eru settar um. Allir viðskiptavinir skulu eiga rétt á að fara fram á að veitandi reikibjónustu hætti að senda slíkar tilkynningar og skulu eiga rétt á að fara fram á, hvenær sem er og endurgjaldslaust, að veitandi reikibjónustunnar hefji að veita þjónustuna á nýjan leik.

4. Veitendur reikibjónustu skulu veita öllum viðskiptavinum allar upplýsingar um viðeigandi reikigjöld þegar skrifað er undir áskrift. Þeir skulu einnig veita viðskiptavinum reikibjónustu uppfærðar upplýsingar um gildandi reikigjöld, án óþarfa tafa, í hvert sinn sem breytingar verða á þessum gjöldum.

Veitendur reikibjónustu skulu senda áminningu með eðlilegu millibili þaðan í frá til allra viðskiptavina sem hafa kosið aðra gjaldskrá.

5. Veitendur reikþjónustu skulu gera upplýsingar um hvernig eigi að komast með skilvirkum hætti hjá reiki fyrir slysi á landamærasvæðum aðgengilegar viðskiptavinum. Veitendur reikþjónustu skulu gera allar eðlilegar ráðstafanir til að verja viðskiptavinum sína fyrir því að greiða reikigjöld vegna aðgangs að reikþjónustu fyrir slysi þegar þeir eru staddir í heimaaðildarríki sínu.

6. Veitendur reikþjónustu skulu gera allar eðlilegar ráðstafanir til að verja viðskiptavinum sína fyrir því að greiða viðbótargjöld fyrir símtöl í talsímaþjónustu og smáskilaboð vegna tengingar fyrir slysi við ójarðbundin almennt farnet, s.s. að gera viðskiptavinum reikþjónustu kleift að hafna tengingu við ójarðbundin net. Þar sem slíkt fyrirkomulag um að hafna tengingu er í boði skal viðskiptavinur reikþjónustu eiga rétt á því að hafna notkun á ójarðbundnum netum hvenær sem er, auðveldlega og endurgjaldslaust, og að óska eftir því að tengingu við slíkt net verði komið á að nýju.

14. gr.

Gagnsæis- og verndarráðstafanir fyrir reikigagnaþjónustu í smásölu

1. Veitendur reikþjónustu skulu tryggja að viðskiptavinir reikþjónustu séu nægilega vel upplýstir, bæði áður en og eftir að smásölusamningur er gerður, um gjöldin af notkun þeirra á reikigagnaþjónustu, sem reglur eru settar um, og upplýsa viðskiptavinum á þann hátt að þeir átti sig auðveldlega á fjárhagslegum afleiðingum slíkrar notkunar og geti fylgst með og haft stjórn á hversu miklu fé þeir verja í reikigagnaþjónustu, sem reglur eru settar um, í samræmi við 2. og 4. mgr.

Veitendur reikþjónustu skulu upplýsa viðskiptavinum sína, eftir því sem við á, um hættuna á sjálfvirkri og óhaminni reikigagna-tengingu og niðurbroti, áður en smásölusamningur er gerður og reglulega eftir það. Að auki skulu veitendur reikþjónustu tilkynna viðskiptavinum reikþjónustu, án endurgjalds og á skýran og auðskilinn hátt, um hvernig eigi að slökkva á þessum sjálfvirkri reikigagnatengingum svo þeir komist hjá óhaminni notkun reikigagnaþjónustu.

2. Veitandi reikþjónustu skal senda viðskiptavinum reikþjónustu sjálfvirk skilaboð þess efnis að sá síðarnefndi sé að nota reikigagnaþjónustu, sem reglur eru settar um, og veita honum um leið persónubundnar grunnupplýsingar um gjöld fyrir veitingu reikigagnaþjónustu, sem reglur eru settar um, í gjaldmiðli reikningsins sem viðskiptavinurinn fær frá þeim sem veitir honum þjónustu innanlands og á við um viðkomandi viðskiptavin reikþjónustu í viðkomandi aðildarríki, nema viðskiptavinurinn hafi tilkynnt veitanda reikþjónustu að hann þarfnist ekki þeirra upplýsinga.

Persónubundnu grunnupplýsingarnar um gjöld skulu innihalda upplýsingar um:

- a) þær viðmiðunarreglur um eðlilega notkun sem gilda um viðskiptavin reikþjónustu í Sambandinu og um aukagjöld sem lögð eru á þegar viðskiptavinurinn fer yfir þau mörk sem sett eru samkvæmt viðmiðunarreglunum um eðlilega notkun og
- b) öll aukagjöld sem lögð eru á í samræmi við 6. gr.

Viðskiptavinur reikþjónustu skal fá upplýsingarnar sendar beint í fartæki sitt, t.d. með smáskilaboðum, tölvupósti, textaskilaboðum eða með sprettlugga í fartækinu, í hvert sinn sem viðskiptavinur reikþjónustu fer í annað aðildarríki en það þar sem sá sem veitir honum þjónustu innanlands er, og byrjar að nota reikigagnaþjónustu í fyrsta sinn í því aðildarríki. Þær skulu veittar endurgjaldslaust á því augnabliki þegar viðskiptavinur reikþjónustu byrjar að nota reikigagnaþjónustu, sem reglur eru settar um, með þeim hætti að auðvelt sé að veita þeim viðtöku og skilja þær.

Viðskiptavinur, sem hefur tilkynnt veitanda reikþjónustu að hann þarfnist ekki sjálfvirkur gjaldskráupplýsinganna, skal eiga rétt á því, hvenær sem er og endurgjaldslaust, að óska eftir því að veitandi reikþjónustu hefji að veita þjónustuna á nýjan leik.

3. Veitandi reikþjónustu skal senda tilkynningu þegar viðeigandi magn fyrir eðlilega notkun reikigagnaþjónustu, sem reglur eru settar um, hefur verið notað að fullu eða þegar notkunarmörkum, sem beitt er í samræmi við 6. gr., hefur verið náð. Í þeirri tilkynningu skal tilgreina aukagjaldið sem verður lagt á frekari notkun viðskiptavinar reikþjónustu á reikigagnaþjónustu sem reglur eru settar um. Allir viðskiptavinir skulu eiga rétt á að fara fram á að veitandi reikþjónustu hætti að senda slíkar tilkynningar og skulu eiga rétt á að fara fram á, hvenær sem er og endurgjaldslaust, að veitandi reikþjónustunnar hefji að veita þjónustuna á nýjan leik.

4. Sérhver veitandi reikþjónustu skal gefa öllum viðskiptavinum reikþjónustu endurgjaldslaust aðgang að aðstöðu sem veitir upplýsingar tímanlega um heildarnotkun reikigagnaþjónustu, sem reglur eru settar um, gefin upp í magni eða í þeim gjaldmiðli sem reikningar viðkomandi viðskiptavinar reikþjónustu eru gerðir í, og sem tryggir að heildarútgjöld viðskiptavinarins vegna reikigagnaþjónustu, sem reglur eru settar um, á tilteknu tímabili, að frátöldum myndskilaboðum, sem gjaldfærð eru eftir einingum, fari ekki yfir tiltekin fjárhæðarmörk, ef afdráttarlaust samþykki hans liggur ekki fyrir. Viðskiptavinir geta tilkynnt veitanda reikþjónustu að þeir þurfi ekki aðgang að slíkri aðstöðu.

Í þessu augnamiði skal veitandi reikþjónustu bjóða eina eða fleiri hámarksfjárhæðir fyrir tiltekin notkunartímabil, að því gefnu að viðskiptavininum hafi verið tilkynnt fyrir fram um magnið sem samsvarar þeim. Ein af þeim hámarksfjárhæðum (sjálfvirka hámarksfjárhæðin) skal vera nálægt 50 evrum, en ekki meira en það, af útistandandi gjöldum á mánaðarlegu reikningstímabili, að undanskildum virðisaukaskatti.

Einnig getur veitandi reikþjónustu sett mörk, sem miðast við uppgefið magn, að því gefnu að viðskiptavininum hafi verið tilkynnt fyrir fram um fjárhæðirnar sem samsvara þeim. Eitt af þeim mörkum (sjálfvirka magnhámarkið) skal miðast við samsvarandi fjárhæð sem nemur ekki meira en 50 evrum af útistandandi gjöldum á mánaðarlegu reikningstímabili, að undanskildum virðisaukaskatti.

Að auki getur veitandi reikþjónustu boðið viðskiptavinum reikþjónustu önnur mörk sem miðast við ólíkar, þ.e. hærri eða lægri, mánaðarlegar hámarksfjárhæðir.

Sjálfvirka hámarkið, sem um getur í annarri og þriðju undirgrein, skal gilda fyrir alla viðskiptavini sem ekki hafa valið annað hámark.

Sérhver veitandi reikþjónustu skal einnig tryggja að viðeigandi tilkynning sé send beint í fartæki viðkomandi viðskiptavinar reikþjónustu, t.d. með smáskilaboðum, tölvupósti, textaskilaboðum eða með sprettiglugga í tölvunni, þegar reikigagnþjónustan er komin upp í 80% af umsömdu verð- eða magnhámarki. Allir viðskiptavinir skulu eiga rétt á að fara fram á að veitandi reikþjónustu hætti að senda slíkar tilkynningar og skulu eiga rétt á að fara fram á, hvenær sem er og endurgjaldslaust, að veitandi reikþjónustunnar hefji að veita þjónustuna á nýjan leik.

Þegar farið er yfir þetta verð- eða magnhámark skal tilkynning send í fartæki viðkomandi viðskiptavinar reikþjónustu. Ef viðskiptavinur reikþjónustu, sem fellur undir sjálfvirka hámarksfjárhæð eða sjálfvirkt hámarks magn, eins og um getur í fimmtu undirgrein, notar meira en 100 evrur á mánaðarlegu reikningstímabili, að undanskildum virðisaukaskatti, skal senda viðbótar-tilkynningu í fartæki viðskiptavinar reikþjónustu. Í þeim tilkynningum skal greina frá því ferli sem á að fylgja óski viðskiptavinarinnar eftir að notfæra sér þjónustuna áfram með tilheyrandi kostnaði við hverja viðbótareiningu sem er notuð. Ef viðskiptavinur reikþjónustu bregst ekki við því sem fram kemur í tilkynningunni skal veitandi reikþjónustu tafarlaust hætta að veita viðkomandi viðskiptavini reikþjónustu reikigagnþjónustu, sem reglur eru settar um, og rukka hann fyrir hana, nema og þar til viðskiptavinur reikþjónustu fer fram á að þjónustunni verði haldið áfram eða hún endurnýjuð.

Hvenær sem viðskiptavinur reikþjónustu óskar eftir að fella brott eða að setja aftur inn verð- eða magnhámark skulu skiptin framkvæmd innan eins virks dags frá því að beiðnin er móttekin, án endurgjalds, og skulu þau hvorki hafa í för með sér skilyrði né takmarkanir sem lúta að öðrum þáttum áskriftarinnar.

5. Ákvæði 2. og 4. mgr. skulu ekki gilda um tæki fyrir samskipti milli véla sem nota gagnasamskipti um farnet.
6. Veitendur reikþjónustu skulu gera allar eðlilegar ráðstafanir til að verja viðskiptavini sína fyrir því að greiða reikigjöld vegna aðgangs að reikþjónustu fyrir slysi þegar þeir eru staddir í heimaaðildarríki sínu. Þar á meðal skal veita viðskiptavinum upplýsingar um hvernig eigi að komast með skilvirkum hætti hjá reiki fyrir slysi á landamærasvæðum.
7. Veitendur reikþjónustu skulu gera allar eðlilegar ráðstafanir til að verja viðskiptavini sína fyrir því að greiða viðbótargjöld fyrir gagnþjónustu vegna tengingar fyrir slysi við ójarðbundin almennt farnet, s.s. að gera viðskiptavinum reikþjónustu kleift að hafna tengingu við ójarðbundin net. Þar sem slíkt fyrirkomulag um að hafna tengingu er í boði skal viðskiptavinur eiga rétt á því að hafna notkun á ójarðbundnum netum hvenær sem er, auðveldlega og endurgjaldslaust, og að óska eftir því að tengingu við slíkt net verði komið á að nýju.
8. Að undanskilinni annarri undirgrein 2. mgr., 3. og 6. mgr. og með fyrirvara um aðra og þriðju undirgrein þessarar málsgreinar skal þessi grein einnig gilda bæði um reikigagnþjónustu, sem viðskiptavinir reikþjónustu nota þegar þeir tengjast landsbundnum eða alþjóðlegum ójarðbundnum almennum farnetum og sem veitandi reikþjónustu veitir, og um reikigagnþjónustu sem viðskiptavinir reikþjónustu nota á ferðalögum sínum utan Sambandsins og sem veitandi reikþjónustu veitir.

Að því er varðar aðstöðuna, sem um getur í fyrstu undirgrein 4. mgr., skulu kröfurnar, sem kveðið er á um í 4. mgr., ekki gilda ef rekstraraðili heimsóttá netsins í heimsóttá landinu utan Sambandsins heimilar ekki veitanda reikþjónustu að fylgjast með notkun viðskiptavinarins í rauntíma.

Í því tilviki skal tilkynna viðskiptavininum með smáskilaboðum við komu í það land, án ástæðulausrar tafar og án endurgjalds, um að upplýsingar um uppsafnaða notkun og trygging fyrir því að fara ekki yfir tiltekin fjárhæðarmörk séu ekki til staðar.

15. gr.

Gagnsæi að því er varðar aðgangsléiðir að neyðarþjónustu

Veitendur reikiþjónustu skulu tryggja að viðskiptavinir reikiþjónustu séu upplýstir með fullnægjandi hætti um aðgangsléiðir að neyðarþjónustu í heimsóttá aðildarríkinu.

Veitandi reikiþjónustu skal upplýsa viðskiptavin reikiþjónustu, með sjálfvirkum skilaboðum, um að sá síðarnefndi geti fengið aðgang að neyðarþjónustu án endurgjalds með því að hringja í samevrópska neyðarnúmerið „112“. Með þessum skilaboðum skal viðskiptavinur reikiþjónustu einnig fá tengil sem veitir aðgang án endurgjalds að sérstakri vefsíðu sem er aðgengileg einstaklingum með fötlun og veitir upplýsingar um aðrar leiðir til að fá aðgang að neyðarþjónustu í gegnum neyðarfjarskipti sem eru skyldubundin í heimsóttá aðildarríkinu. Viðskiptavinur reikiþjónustu skal fá upplýsingarnar sendar í fartæki sitt með smáskilaboðum eða, ef nauðsyn krefur, á þann hátt að auðvelt sé að taka við þeim og skilja þær, í hvert sinn sem hann fer í annað aðildarríki en það þar sem sá sem veitir honum þjónustu innanlands er. Upplýsingarnar skulu veittar án endurgjalds.

Í aðildarríkjum þar sem notuð eru smáforrit fyrir fartæki fyrir opinberar viðvaranir skulu veitendur reikiþjónustu láta fylgja í skilaboðunum, sem um getur í annarri málsgrein þessarar greinar, upplýsingar um að mögulegt sé að taka á móti opinberum viðvörðunum í gegnum smáforrit fyrir fartæki fyrir opinberar viðvaranir, svo framarlega sem heimsóttá aðildarríkið hefur tilkynnt um tengilinn á smáforritið til gagnagrunnsins sem komið er á fót skv. b-lið fyrstu málsgreinar 16. gr. Á sérstöku vefsíðunni, sem um getur í annarri málsgrein þessarar greinar, skal vera tengill á smáforritið fyrir fartæki fyrir opinberar viðvaranir ásamt leiðbeiningum um niðurhal þess.

16. gr.

Gagnagrunnar um númeraraðir fyrir virðisaukandi þjónustu og aðgangsléiðir að neyðarþjónustu

Eigi síðar en 31. desember 2022 skal BEREC-hópurinn koma á fót og síðan viðhalda:

- a) einum gagnagrunni fyrir allt Sambandið, sem gera á aðgengilegan rekstraraðilum, landsbundnum stjórnvöldum og, eftir atvikum, öðrum lögbærum yfirvöldum, um númeraraðir fyrir virðisaukandi þjónustu í hverju aðildarríki og
- b) einum gagnagrunni fyrir allt Sambandið, sem gera á aðgengilegan rekstraraðilum og landsbundnum stjórnvöldum og, eftir atvikum, öðrum lögbærum yfirvöldum, um aðgangsléiðir að neyðarþjónustu sem er skyldubundin í hverju aðildarríki og tæknilega mögulegt fyrir viðskiptavin reikiþjónustu að nota.

Að því er varðar að koma á fót og viðhalda gagnagrunnunum, sem um getur í fyrstu málsgrein, skulu landsbundin stjórnvöld eða önnur lögbær yfirvöld, án ástæðulausrar tafar og með rafrænum hætti, láta BEREC-hópnum í té nauðsynlegar upplýsingar og viðeigandi uppfærslur.

Gagnagrunnarnir, sem um getur í fyrstu málsgrein, skulu, með fyrirvara um 13. gr., gera landsbundnum stjórnvöldum og öðrum lögbærum yfirvöldum kleift að veita viðbótarupplýsingar með valkvæðum hætti.

17. gr.

Umsjón og framkvæmd

1. Landsbundin stjórnvöld og, eftir atvikum, önnur lögbær yfirvöld skulu hafa eftirlit og umsjón með því að farið sé að ákvæðum þessarar reglugerðar á yfirráðasvæði þeirra.

Landsbundin stjórnvöld skulu hafa strangt eftirlit og umsjón með veitendum reikiþjónustu sem nýta sér 5. og 6. gr.

Önnur lögbær yfirvöld skulu, eftir atvikum, hafa eftirlit og umsjón með því að rekstraraðilar uppfylli skyldurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og máli skipta fyrir beitingu þeirra heimilda sem þeim eru faldar með landslögum til innleiðingar á tilskipun (ESB) 2018/1972.

2. Landsbundin stjórnvöld og, eftir atvikum, önnur lögbær yfirvöld og BEREC-hópurinn skulu sjá til þess að uppfærðar upplýsingar um beitingu þessarar reglugerðar, einkum 4., 5., 6. og 8.–11. gr., séu aðgengilegar öllum þannig að hagsmunaaðilar hafi greiðan aðgang að þeim.

3. Landsbundin stjórnvöld og, eftir atvikum, önnur lögbær yfirvöld skulu, í samræmi við viðkomandi valdheimildir sínar, til undirbúnings fyrir endurskoðunina sem kveðið er á um í 21. gr. hafa eftirlit með þróun heildsölu- og smásölugjalda fyrir að veita viðskiptavinum reikiþjónustu tal- og gagnafjarskiptaþjónustu, þ.m.t. smáskilaboð og myndskilaboð, þ.m.t. á ystu svæðum Sambandsins sem um getur í 349. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Landsbundin stjórnvöld og, eftir atvikum, önnur lögbær yfirvöld skulu einnig vera á varðbergi fyrir tilteknum tilvikum þar sem reiki fyrir slysi á sér stað á landamærasvæðum samliggjandi aðildarríkja og fylgjast með því hvort aðferðum til að stýra umferð sé beitt þannig að viðskiptavinir verði fyrir óhagræði.

Landsbundin stjórnvöld og, eftir atvikum, önnur lögbær yfirvöld skulu fylgjast með og safna upplýsingum um reiki fyrir slysi og gera viðeigandi ráðstafanir.

4. Landsbundin stjórnvöld og, eftir atvikum, önnur lögbær yfirvöld skulu hafa heimild til að krefjast þess að fyrirtæki, sem bundin eru skyldum samkvæmt þessari reglugerð, veiti allar viðeigandi upplýsingar um framkvæmd og framfylgd þessarar reglugerðar. Þau fyrirtæki skulu veita slíkar upplýsingar tafarlaust ef þeirra er óskað og í samræmi við þau tímamörk og með þeirri nákvæmni sem landsbundið stjórnvald og, eftir atvikum, önnur lögbær yfirvöld krefjast.

5. Ef landsbundið stjórnvald eða önnur lögbær yfirvöld telja að upplýsingar séu háðar trúnaðarkvöð í samræmi við reglur Sambandsins og landsbundnar reglur um viðskiptaleynd skal framkvæmdastjórnin, BEREC-hópurinn og öll önnur landsbundin stjórnvöld eða önnur lögbær yfirvöld, sem hlut eiga að máli, tryggja slíka trúnaðarkvöð. Viðskiptaleynd skal ekki koma í veg fyrir að landsbundna stjórnvaldið eða önnur lögbær yfirvöld, framkvæmdastjórnin, BEREC-hópurinn og öll önnur landsbundin stjórnvöld eða önnur lögbær yfirvöld, sem hlut eiga að máli, deili upplýsingum tímanlega vegna endurskoðunar, vöktunar og umsjónar með beitingu þessarar reglugerðar.

6. Landsbundin stjórnvöld skulu hafa vald til íhlutunar að eigin frumkvæði til að tryggja að farið sé að þessari reglugerð. Landsbundin stjórnvöld eða önnur lögbær yfirvöld skulu, í þeim tilvikum sem um getur í b- og c-lið 2. mgr. 61. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972, ef nauðsyn krefur, nýta sér það vald sem þeim er fengið skv. 61. gr. þeirrar tilskipunar til að tryggja fullnægjandi aðgang og samtengingu svo tryggja megi tengingu enda á milli og samvirkni reikiþjónustu, t.d. þegar viðskiptavinir geta ekki skipst á reikismáskilaboðum, sem reglur eru settar um, við viðskiptavini jarðbundins almenns farnets í öðru aðildarríki vegna þess að ekki hefur verið gerður heildsölusamningur um reiki sem gerir kleift að senda þau boð.

7. Komist landsbundið stjórnvald eða, eftir atvikum, önnur lögbær yfirvöld, að því er varðar beitingu þeirra heimilda sem þeim eru faldar með landslögum til innleiðingar á tilskipun (ESB) 2018/1972, að því að brotið hafi verið gegn skyldunum sem settar eru fram í þessari reglugerð skulu þau hafa heimild til að krefjast þess að slík brot verði stöðvuð án tafar.

18. gr.

Lausn deilumála

1. Ef upp kemur deilumál í tengslum við skuldbindingar, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, milli fyrirtækja sem bjóða fram rafræn fjarskiptanet eða -þjónustu í aðildarríki skal málsmeðferðin við lausn deilumála, sem mælt er fyrir um í 26. og 27. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972, gilda.

Deilumálum milli rekstraraðila heimsóttu nets og annarra rekstraraðila um gjöld sem lögð eru á aðföng sem nauðsynleg eru til að veita reikþjónustu í heildsölu, sem reglur eru settar um, má vísa til lögbærs landsbundins stjórnvalds eða -stjórnvalda skv. 26. og 27. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972. Lögbært landsbundið stjórnvald eða -stjórnvöld skulu tilkynna öll deilumál yfir landamæri til BEREC-hópsins til að leita megi samræmdrar lausnar á deilumálinu. Ef samráð hefur verið haft við BEREC-hópinn skal lögbæra landsbundna stjórnvaldið eða -stjórnvöldin bíða eftir álitum BEREC-hópsins áður en gripið er til aðgerða til að leysa deilumálið.

2. Ef lausn fæst ekki í deilumáli sem neytandi eða endanlegur notandi á hlut að og varðar málefni sem fellur undir gildissvið þessarar reglugerðar skulu aðildarríkin tryggja að málsmeðferðin fyrir lausn deilumála utan dómstóla, sem mælt er fyrir um í 25. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972, sé tiltæk.

19. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn þessari reglugerð og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessar reglur og ráðstafanir og skulu án tafar tilkynna henni síðari breytingar sem hafa áhrif á þær.

20. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fjarskiptanefndarinnar sem komið er á fót með 1. mgr. 118. gr. tilskipunar (ESB) 2018/1972. Sú nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

21. gr.

Endurskoðun

1. Framkvæmdastjórnin skal, að höfðu samráði við BEREC-hópinn, leggja tvær skýrslur fyrir Evrópuþingið og ráðið ásamt, ef við á, tillögu að nýrri löggjöf til breytingar á þessari reglugerð.

Fyrir skýrslan skal lögð fram eigi síðar en 30. júní 2025 og sú seinni eigi síðar en 30. júní 2029.

Skýrslurnar skulu m.a. innihalda mat á:

- áhrifum af útbreiðslu og innleiðingu næstu kynslóðar farneta og -tækni á reikimarkaðnum,
- skilvirkni skuldbindinga um gæði þjónustu, með tilliti til viðskiptavina reikþjónustu, tiltækileika og gæða þjónustunnar, þ.m.t. þeirrar þjónustu sem er staðgöngukostur fyrir reikþjónustu fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga, sem reglur eru settar um, einkum í ljósi tækniþróunar og aðgangs að mismunandi kynslóðum neta og tækni,
- samkeppnisstigi á bæði smásölu- og heildsölumörkuðum fyrir reiki, einkum raunverulegu heildsöluverði sem rekstraraðilar greiða og samkeppnisstöðu lítilla, óháðra eða nýrra rekstraraðila og rekstraraðila sýndarfarneta, þ.m.t. samkeppnisáhrif viðskiptaheildsölusamninga um reiki, umferðar sem verslað er með á viðskiptavettvöngum og með svipuðum úrræðum, og samtengingarstigi milli rekstraraðila,
- þróun reikis milli véla, þ.m.t. reiki hlutanetstækja,

- e) að hvaða marki árangur hefur náðst af framkvæmd ráðstafananna, sem kveðið er á um í 3. gr., einkum á grundvelli upplýsinganna sem landsbundnu stjórnvöldin veita um málsmeðferðina við fyrirframleyfi, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 3. gr., við þróun samkeppni á innri markaðnum fyrir reikipjónustu sem reglur eru settar um,
- f) þróun smásölugjaldskráa sem í boði eru,
- g) breytingum á gagnanotkunarmynstrum, bæði hvað varðar innlenda þjónustu og reikipjónustu, þ.m.t. breytingar á ferðamynstri endanlegra notenda í Evrópu vegna aðstæðna eins og heimsfaraldra, t.d. COVID-19, eða náttúruhamfara,
- h) getu rekstraraðila heimaneta til að viðhalda innlendu verðlíkani sínu og að hvaða marki sérstök aukagjöld á reiki í smásölu hafa verið heimiluð skv. 6. gr.
- i) getu rekstraraðila heimsótttra neta til að endurheimta kostnað sem raunverulega fellur til við að veita reikipjónustu í heildsölu, sem reglur eru settar um, með tilliti til nýjustu upplýsinga um útbreiðslu neta, sem og þróunar tæknilegrar getu, verðlagningarlíkana og takmarkana neta, t.d. möguleikans á að fella inn líkanreikninga kostnaðar sem byggjast á flutningsgetu frekar en notkun,
- j) áhrifum af beitingu rekstraraðila á viðmiðunarreglum um eðlilega notkun, þ.m.t. varðandi notkun endanlegra notenda, í samræmi við framkvæmdargerðirnar sem samþykktar eru skv. 7. gr., þ.m.t. greining á hvers konar ósamræmi í beitingu og framkvæmd slíkra viðmiðunarreglna um eðlilega notkun, auk skilvirkni og meðalhófs í almennri beitingu slíkra reglna,
- k) að hvaða marki viðskiptavinir reikipjónustu og rekstraraðilar standa frammi fyrir vandamálum í tengslum við virðisaukandi þjónustu og innleiðingu gagnagrunnsins um númeraðir fyrir virðisaukandi þjónustu sem komið er á skv. fyrstu málsgreinar a-liðar 16. gr.,
- l) beitingu ráðstafana þessarar reglugerðar og kvartana sem tengjast notkun neyðarfjarskipta í reiki,
- m) kvörtunum sem tengjast reiki fyrir slysi.

2. Til að meta samkeppnisþróun á reikimörkuðum innan Sambandsins skal BEREC-hópurinn reglulega safna gögnum frá landsbundnum stjórnvöldum um þróun á smásölu- og heildsölugjöldum fyrir reikipjónustu fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga sem reglur eru settar um, þ.m.t. heildsölugjöld sem lögð eru annars vegar á jafna og hins vegar ójafna reikiumferð, um áhrifin af útbreiðslu og innleiðingu næstu kynslóðar farneta og -tækni á reikimarkaðinn, um notkun viðskiptavettvanga og sambærilegra úrræða, um þróun reikis milli véla og reikis hlutanetstækja og um að hvaða marki heildsölusamningar um reiki ná yfir þjónustugæði og veita aðgang að mismunandi kynslóðum neta og tækni. Landsbundin stjórnvöld geta, eftir atvikum, veitt slík gögn í samstarfi við önnur lögbær yfirvöld.

BEREC-hópurinn skal einnig reglulega safna gögnum frá landsbundnum stjórnvöldum um beitingu rekstraraðila á viðmiðunarreglum um eðlilega notkun, þróun innlendra gjaldskráa, beitingu fyrirkomulags til að tryggja sjálfbærni og kvartanir um reiki og reglufylgni við skyldur um þjónustugæði. Eftir því sem við á skulu landsbundin stjórnvöld eiga samstarf við og safna slíkum gögnum frá öðrum lögbærum yfirvöldum. BEREC-hópurinn skal reglulega safna og veita viðbótarupplýsingar um gagnsæi, beitingu ráðstafana um neyðarfjarskipti, virðisaukandi þjónustu og um reiki á ójarðbundnum almennum farnetum.

BEREC-hópurinn skal einnig safna gögnum um heildsölusamninga um reiki sem falla ekki undir hámarksgjaldið fyrir reikipjónustu í heildsölu, sem kveðið er á um í 9., 10. eða 11. gr., og um framkvæmd samningsbundinna ráðstafana á heildsölustiginu sem miða að því að koma í veg fyrir varanlegt reiki eða óvanalega notkun eða misnotkun á heildsöluaðgangi að reiki í öðrum tilgangi en að veita reikipjónustu, sem reglur eru settar um, til viðskiptavina veitenda reikipjónustu á meðan hinir fyrrnefndu ferðast reglulega innan Sambandsins.

Tilkynna skal framkvæmdastjórninni a.m.k. einu sinni á ári um þau gögn sem BEREC-hópurinn safnar samkvæmt þessari málsgrein. Framkvæmdastjórnin skal birta þau opinberlega.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 30. júní 2027, leggja bráðabirgðaskýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, sem byggist á gögnunum sem BEREC-hópurinn safnar samkvæmt þessari málsgrein, ásamt, ef við á, tillögu að nýrri löggjöf til breytingar á þessari reglugerð.

BEREC-hópurinn skal, á grundvelli gagna sem safnað er samkvæmt þessari málsgrein, reglulega gefa skýrslu um þróun verðs og neyslumynsturs í aðildarríkjunum fyrir bæði innlenda þjónustu og reikiþjónustu, um þróun raunverulegra reikigjalda í heildsölu fyrir ójafna umferð milli veitenda reikiþjónustu og um tengslin milli smásöluverðs, heildsölugjalda og heildsölukostnaðar fyrir reikiþjónustu. BEREC-hópurinn skal meta hversu náið þau atriði tengjast hvert öðru.

22. gr.

Tilkynningaskylda

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni hvaða landsbundnu stjórnvöld og, þar sem við á, önnur lögbær yfirvöld bera ábyrgð á því að annast verkefni samkvæmt þessari reglugerð.

23. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (ESB) nr. 531/2012 er felld úr gildi.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu reglugerðina sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka.

24. gr.

Gildistaka og gildislok

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. júlí 2022.

Skyldur veitenda reikiþjónustu til að veita upplýsingar um númeraraðir fyrir virðisaukandi þjónustu, eins og um getur í þriðju undirgrein 1. mgr. 13. gr., og upplýsingar um aðrar aðgangsléiðir að neyðarþjónustu, eins og um getur í annarri undirgrein 15. gr., að því er varðar upplýsingarnar í gagnagrunnunum, sem um getur í 16. gr., gilda þó frá og með 1. júní 2023.

Reglugerð þessi fellur úr gildi 30. júní 2032.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 6. apríl 2022.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

R. METSOLA

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

C. BEAUNE

forseti.

*I. VIÐAUKI***Niðurfelld reglugerð með skrá yfir síðari breytingar hennar**

Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 531/2012 (Stjtið. ESB L 172, 30.6.2012, bls. 10).	
Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2120 (Stjtið. ESB L 310, 26.11.2015, bls. 1).	Einungis 7. gr.
Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/920 (Stjtið. ESB L 147, 9.6.2017, bls. 1).	

II. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

Reglugerð (ESB) nr. 531/2012	Þessi reglugerð
1. mgr. 1. gr.	1. mgr. 1. gr.
2. mgr. 1. gr.	-
3. mgr. 1. gr.	2. mgr. 1. gr.
4. mgr. 1. gr.	-
5. mgr. 1. gr.	3. mgr. 1. gr.
6. mgr. 1. gr.	4. mgr. 1. gr.
7. mgr. 1. gr.	-
1. mgr. 2. gr.	1. mgr. 2. gr.
a- og b-liður 2. mgr. 2. gr.	a- og b-liður 2. mgr. 2. gr.
c-liður 2. mgr. 2. gr.	-
d-liður 2. mgr. 2. gr.	c-liður 2. mgr. 2. gr.
e-liður 2. mgr. 2. gr.	d-liður 2. mgr. 2. gr.
f-liður 2. mgr. 2. gr.	e-liður 2. mgr. 2. gr.
g-liður 2. mgr. 2. gr.	f-liður 2. mgr. 2. gr.
h-liður 2. mgr. 2. gr.	g-liður 2. mgr. 2. gr.
j-liður 2. mgr. 2. gr.	h-liður 2. mgr. 2. gr.
k-liður 2. mgr. 2. gr.	i-liður 2. mgr. 2. gr.
m-liður 2. mgr. 2. gr.	j-liður 2. mgr. 2. gr.
o-liður 2. mgr. 2. gr.	k-liður 2. mgr. 2. gr.
p-liður 2. mgr. 2. gr.	l-liður 2. mgr. 2. gr.
q-liður 2. mgr. 2. gr.	m-liður 2. mgr. 2. gr.
r-liður 2. mgr. 2. gr.	n-liður 2. mgr. 2. gr.
s-liður 2. mgr. 2. gr.	-
1. til 8. mgr. 3. gr.	1. til 8. mgr. 3. gr.
9. mgr. 3. gr.	-
4. gr.	-
5. gr.	-
6. gr.	20. gr.
6. gr. a	1. mgr. 4. gr.
-	2. mgr. 4. gr.
-	3. mgr. 4. gr.
6. gr. b	5. gr.
6. gr. c	6. gr.
1., 2. og 3. mgr. 6. gr. d	1., 2. og 3. mgr. 7. gr.
4. mgr. 6. gr. d	Þriðja undirgrein 1. mgr. 7. gr.

5. mgr. 6. gr. d	4. mgr. 7. gr.
-	5. mgr. 7. gr.
Inngangsorð fyrstu undirgreinar 1. mgr. 6. gr. e	Inngangsorð fyrstu undirgreinar 1. mgr. 8. gr.
a-liður 1. mgr. 6. gr. e	a-liður 1. mgr. 8. gr.
b-liður 1. mgr. 6. gr. e	-
c-liður 1. mgr. 6. gr. e	b-liður 1. mgr. 8. gr.
Önnur undirgrein 1. mgr. 6. gr. e	Önnur og þriðja undirgrein 1. mgr. 8. gr.
Þriðja undirgrein 1. mgr. 6. gr. e	Fjórdá undirgrein 1. mgr. 8. gr.
Fjórdá undirgrein 1. mgr. 6. gr. e	Önnur undirgrein 1. mgr. 8. gr.
2. mgr. 6. gr. e	-
3. mgr. 6. gr. e	2. mgr. 8. gr.
Inngangsorð fyrstu undirgreinar 4. mgr. 6. gr. e	Inngangsorð 3. mgr. 8. gr.
a- og b-liður fyrstu undirgreinar 4. mgr. 6. gr. e	a- og b-liður 3. mgr. 8. gr.
-	c-liður 3. mgr. 8. gr.
-	4. mgr. 8. gr.
Önnur undirgrein 4. mgr. 6. gr. e	5. mgr. 8. gr.
-	6. mgr. 8. gr.
6. gr. f	-
7. gr.	9. gr.
9. gr.	10. gr.
11. gr.	-
12. gr.	11. gr.
-	12. gr.
Fyrsta og önnur undirgrein 1. mgr. 14. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein 1. mgr. 13. gr.
-	Þriðja undirgrein 1. mgr. 13. gr.
Þriðja og fjórða undirgrein 1. mgr. 14. gr.	Fjórdá og fimmta undirgrein 1. mgr. 13. gr.
Þriðja undirgrein 1. mgr. 14. gr.	2. mgr. 15. gr.
Fimmta og sjötta undirgrein 1. mgr. 14. gr.	Sjötta og sjöunda undirgrein 1. mgr. 13. gr.
2. mgr. 14. gr.	2. mgr. 13. gr.
2. mgr. a í 14. gr.	3. mgr. 13. gr.
3. mgr. 14. gr.	4. mgr. 13. gr.
-	6. mgr. 13. gr.
4. mgr. 14. gr.	5. mgr. 13. gr.
1. og 2. mgr. 15. gr.	1. og 2. mgr. 14. gr.
2. mgr. a í 15. gr.	3. mgr. 14. gr.
3. mgr. 15. gr.	4. mgr. 14. gr.
4. mgr. 15. gr.	5. mgr. 14. gr.

5. mgr. 15. gr.	6. mgr. 14. gr.
-	7. mgr. 14. gr.
6. mgr. 15. gr.	8. mgr. 14. gr.
-	15. gr.
-	16. gr.
1.–4. mgr. 16. gr.	1.–4. mgr. 17. gr.
4. mgr. a í 16. gr.	5. mgr. 17. gr.
5. mgr. 16. gr.	6. mgr. 17. gr.
6. mgr. 16. gr.	7. mgr. 17. gr.
17. gr.	18. gr.
18. gr.	19. gr.
1. mgr. 19. gr.	-
2. mgr. 19. gr.	-
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 19. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein 1. mgr. 21. gr.
-	a-liður þriðju undirgreinar 1. mgr. 21. gr.
a- og b-liður annarrar undirgreinar 3. mgr. 19. gr.	b- og c-liður þriðju undirgreinar 1. mgr. 21. gr.
-	d-liður þriðju undirgreinar 1. mgr. 21. gr.
c-liður 3. mgr. 19. gr.	e-liður þriðju undirgreinar 1. mgr. 21. gr.
d-liður 3. mgr. 19. gr.	f-liður þriðju undirgreinar 1. mgr. 21. gr.
e-liður 3. mgr. 19. gr.	g-liður þriðju undirgreinar 1. mgr. 21. gr.
f-liður 3. mgr. 19. gr.	h-liður þriðju undirgreinar 1. mgr. 21. gr.
g-liður 3. mgr. 19. gr.	i-liður þriðju undirgreinar 1. mgr. 21. gr.
h-liður 3. mgr. 19. gr.	j-liður þriðju undirgreinar 1. mgr. 21. gr.
-	k-liður þriðju undirgreinar 1. mgr. 21. gr.
-	l-liður þriðju undirgreinar 1. mgr. 21. gr.
-	m-liður þriðju undirgreinar 1. mgr. 21. gr.
Fyrsta undirgrein 4. mgr. 19. gr.	Fyrsta og þriðja undirgrein 2. mgr. 21. gr.
Önnur undirgrein 4. mgr. 19. gr.	Fjórða undirgrein 2. mgr. 21. gr.
-	Fimmta undirgrein 2. mgr. 21. gr.
Þriðja undirgrein 4. mgr. 19. gr.	Sjötta undirgrein 2. mgr. 21. gr.
Fjórða undirgrein 4. mgr. 19. gr.	Önnur undirgrein 2. mgr. 21. gr.
20. gr.	22. gr.
21. gr.	23. gr.
22. gr.	24. gr.
-	
I. viðauki	I. viðauki
II. viðauki	II. viðauki

LEIÐRÉTTING

Leiðrétting á íslenskri þýðingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 596/2014 frá 16. apríl 2014 um markaðssvik (reglugerð um markaðssvik) og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB og tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2003/124/EB, 2003/125/EB og 2004/72/EB

2022/EES/63/22

EES-viðbætur nr. 73, 12.11.2020, bls. 68

Textinn sem er í viðauka við leiðréttingar þessar kemur í heild sinni í stað íslenskrar þýðingar á þessari lagagerð.

Leiðrétting á íslenskri þýðingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/6 frá 11. desember 2018 um dýralyf og um niðurfellingu á tilskipun 2001/82/EB

2022/EES/63/23

EES-viðbætur nr. 10, 17.2.2022, bls. 886

Í c-lið 1. mgr. 10. gr. kemur „LOT“ í stað „Lota“.

Í f-lið 1. mgr. 10. gr. kemur „Exp.“ í stað „Fyrn“.

Í c-lið 1. mgr. 12. gr. kemur „LOT“ í stað „Lota“.

Í d-lið 1. mgr. 12. gr. kemur „Exp.“ í stað „Fyrn“.